

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

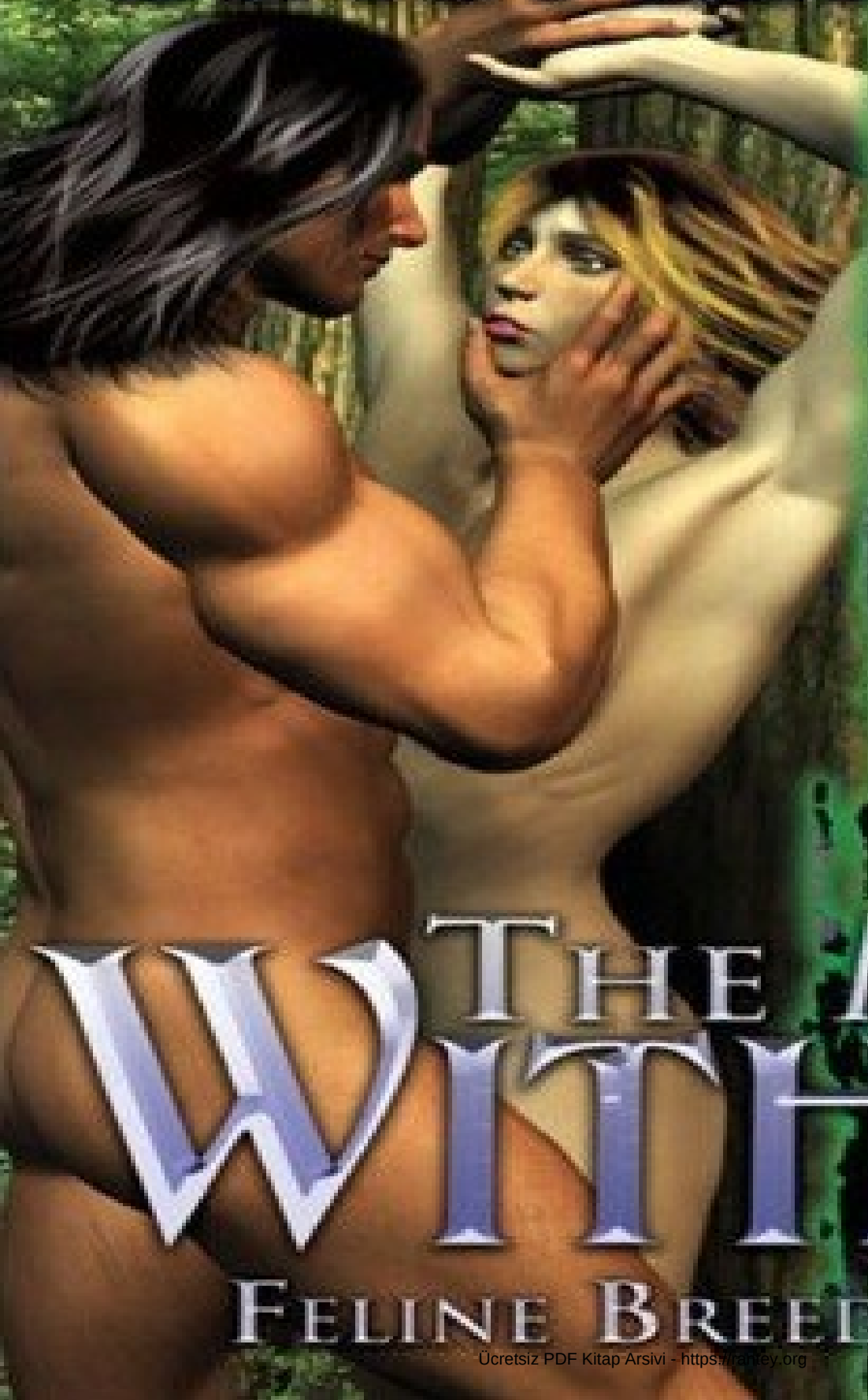
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ELLORA'S CAVE PRESENTS

LORALEIGH

THE MAN WITHIN

FELINE BREEDS 2

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

İÇİMİZDEKİ ADAM Kedi Irkları 2

Bir Ellora's Cave Yayını, Kasım 2003 Ellora's Cave
Publishing, Inc.

Posta Kutusu787

Hudson,OH44236-0787

ISBN MS Reader (LIT) ISBN # 1-84370-688-7

Diğer mevcut formatlar (ISBN atanmamıştır):

Adobe (PDF), Rocketbook (RB), Mobipocket (PRC) & HTML THE
MAN WITHIN © 2003 LORA LEIGH

TÜM HAKLARI SAKLIDIR. Bu kitap izin alınmadan kısmen veya
tamamen çoğaltılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir ve yaşayan ya da ölmüş kişilerle, yerlerle,
olaylarla ya da mekanlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.
Bunlar yazarların hayal gücünün ürünüdür ve kurgusal olarak
kullanılmıştır.

Editör: KARI BERTON Kapak

resmi: DARRELL KING.

İÇİNDEKİ ADAM

Kedi Irkları II

Lora Leigh

Önsöz

Haziran

Sandy Hook, KY

"Roni, lanet olsun, başını nasıl bir belaya soktun?" "Bu sefer kendini ne hale soktun?" Roni Andrews, Taber'ın hücre koridorunda yankılanan sesini duyduğunda sırtışını bastırmaya çalıştı ilçe hapishanesine yerleştirildi. Rahatsız ranzada arkasına yaslandı ve soğukkanlılığını korumaya çalıştı. Ona hiçbir şekilde onu ne kadar korkutabileceğini görmek için bir şans. Ve çocuk korkutabilirdi.

Bir metreyi aşan boyu, güçlü kaslarla örülü vücudu, çoğu zaman vahşi ve mesafeli ifadesiyle kadının kalbini hem korku hem de tahrikle çarptırabilirdi. Korkuyla başa çıkabilirdi. Korku uyarılma konusunda sık sık sorun yaşırdı. İlk kez on altı yaşına bastıktan hemen sonra ortaya çıkmıştı. Birkaç ay önce, yirmi ikinci doğum gününden sonra daha da şiddetlenmişti. Onun için yanıp tutuştuğu geceler oluyordu ve bu onu dehşete düşürüyordu.

Sırtındaki serin taş hissini memnuniyetle karşıladı ve etrafını saran boğucu sıcaklığı biraz olsun hafifletti. İçinde de bir sıcaklık oluşmuştu. O gece klima bozulmuştu ve hücreler boğucu bir havaya bürünmüştü. Neyse ki gardiyan yaşlı Mort havalandırmayı açmıştı. onun acı çekmesine izin vermektense pencereleri kırdım.

Taber'ın botlarının taş zemine vurması yüzünü buruşturmasına neden oldu. Sadece kızgın olduğunda böyle yürürdü. Kadın dikkatlice yüzüne sıkılmış bir eğlence ifadesi yapıştırdı. Sinirlendiği zaman ondan ölesiye korktuğunu bilmesini istemezdi.

Taber'ın ona zarar vereceğinden değil. İçgüdüsel olarak onun kendisine asla el kaldırmayacağını biliyordu. Ama onda bir şey vardı.

çılına döndü. İkel, yırtıcı bir şey. Çok sık kızdırma riskini almak isteyeceği bir adam değildi. Ne yazık ki, sorun sadece ve çoğu zaman Taber öyle ya da böyle onu bu durumdan kurtarmak zorunda kalıyordu. Bir gün Taber'in onun parlak zırhlı şövalyesi olmaktan bıkip ona bir mektup yazacağından korkuyordu. tamamen kapalı.

Saniyeler içinde hücre kapısında duruyordu, elleri Zayıf kalçalarına dayanmış, gururlu, güneşten kararmış yüzüne kaşlarını çatmıştı. Kahretsin, bir kedi gibi ona sürtünmeye başlama isteği uyandırdı. Uzun boylu ve kaslıydı, omuzları genişti, göğsü Güçlü ve sivrilerek düz, kordonlu bir karına dönüşüyor, dokunmak için can atıyordu.

Uzun ve güçlü bacaklar dar kotlarla kaplıydı ve bakışlarının oraya kaymasına izin vermesine imkân yoktu. Bu Kalçalarının arasındaki şişkinlik gerçek olamayacak kadar güzel görünüyordu. Aceleyle bakışlarını tekrar adamın yüzüne çevirdi.

Gözleri şimdi ona dikilmişti, yeşim yeşili rengi parlaktı ve öfkeyle parlıyordu. Sıkıca yutkundu. Adam hiç de Bu sabah ondan memnun kaldım.

"Ben hiçbir şey yapmadım," diye karşılık verdi, Taber'in uyanmakta olan tüm hislerinin kendi öfkesini körüklemesine izin vererek. "Ben sadece orada duruyordum, Taber. Gerçekten. O şerif aklını kaçırmış."

Eğlencesini gizlemek için mücadele etti. Tabii ki yalan söylediğini biliyordu. Yalan söylediğini her zaman bilirdi.

"Seni burada çürümeye bırakmalıyım." Onun sinirlendiği zaman yaptığı hırlama sesine bayılırdı. Sesi alçalır ve bir kedi gibi titreşirdi. Kedilere karşı bir düşkünlüğü vardı.

Gözlerini devirdi, ancak karnının alt kısmındaki kaslar tepki olarak titredi. Kelimenin tam anlamıyla göğüslerinin şiştiğini, sesle meme uçlarının dikleştiğini hissedebiliyordu ve adamın bu tepkiyi kaçırmadığını biliyordu.

Yüz ifadesi anında kapandı. Öfke yok, kızgınlık yok. Lanet bir robot gibiydi. Yüzündeki her şey gerilmiş, soğumuş ve kızın tepki olarak titremesine neden olmuş gibiydi. Adamın bunu yapmasından nefret ediyordu, ona verebileceği herhangi bir tepkiyi ondan saklamasından nefret ediyordu.

"Beni burada mı kurtarıyorsun yoksa?" diye tersledi, onun geri çekilmesinden incinmişti. "Burası çok sıcak Taber ve giderek daha da sıcak oluyor." Birden fazla açıdan.

Sonra içini çekti ve başını salladı, sanki başının belada olması sabahın bu erken saatinde ondan beklediğinden daha fazlası değilmiş gibi. At En azından nefret ettiği o mülayim, seni tanımıyorum bakışı yoktu.

"Kıçına kürek çekmeliyim." Ellili yaşlarında olan ve ona bilmiş bilmiş sırttan gardiyan hücre kapısının kilidini açarken kenara çekildi.

Roni onun karanlık sesini duyunca vücudunu saran ürpertiyle savaştı. Ona her gün şaplak atabileceğini düşündü. Ona dokunduğu sürece. Belki de onu öper ve acısını dindirirdi.

iyi olur mu? Kendi düşünceleri hem gülümsemesini hem de ürpertici bir tepkiyi bastırmasına neden oldu.

Karyoladan kalkıp açık kapıya doğru yürürken usulca, "Şaplak at bana, baba," diye mırıldandı.

Tiksintiyle homurdandı. "Belli ki baban buradayken disiplini ihmal etmiş, yoksa beni bu kadar kışkırtmazdın."

Roni onun yanından geçip şerifin bir gece önce çantasını yaşlı Mort'un masasının yanına attığı yere doğru yürüdü. Sırtını Taber'a dönerek çantayı için belinden eğildi ve Taber'ın bakışlarını bir okşayış gibi hissetti.

Ayağa kalkarken kayışı koluna ve parlak bir gülümsemeyle ona döndü. "Sen ne zaman istersen ben hazırım. Sence Sherra bir süre onunla kalmama izin verir mi? O eski ev gittikçe bu yaz sıkıcı."

Dürüst olmak gerekirse, korkutucu olmaya başlamıştı. Son zamanlarda kendisine bu küçük şakaları kimin yaptığını bilmiyordu ama öğrenecekti.

Dün gece olduğu gibi suçluların kim olduğu konusunda bir ya da iki kez yanılabilirdi ama eninde sonunda çözecekti.

Ona attığı sert bakış, bu küçük yalanın bile onun kaçmadığını gösteriyordu. Ölümüne korkmadığı sürece kız kardeşiyle kalmak istemeyeceğini çok iyi biliyordu. O Ondan evinde kalmasına izin vermesini istemeyi düşündü. Ama ona karşı zayıflığını biliyordu ve kendisine dokunması için yalvarmaktan korkuyordu. Yine de evinin sessiz izolasyonu ve mahremiyeti, uğruna çok mücadele ettiği kontrolünü paramparça edecekti. Onun dokunuşu için yalvarmak istemiyordu. Onu reddettiğinde kalbinin kırılması riskini almak istemiyordu.

Ona karşı gösterdiği bu tepkinin kontrolden çıktığını kabul etti. Bunu sosyal becerilerinin eksikliğine, biriyle çıkmaktan korkmasına ve Yıllarca. Bir erkeğin sizinle gerçekten çıkmak istediğini ya da babanızdan intikam almak için bir yol bulmaya çalıştığını asla bilemezsiniz. Ne yazık ki, babası Reginald'ın işlediği hem küçük hem de ağır suçların bedelini sık sık ödedi.

"Sherra bu hafta şehir dışında." Sherra'nın kolunu sıkıca kavradı. tekrar onun yanından geçmeye çalıştı. "Yemek yemeyeli ne kadar oldu?"

Geçtiğimiz ay boyunca kilo kaybettiğini biliyordu. Korku ve endişe en iyi günlerde bile iştahını etkilemeyi başarıyordu.

"Neden, dün." Bu yalanı yutturmaya çalıştı ama Kolunun üst kısmındaki parmaklarını sıktığında, başarısız olduğunu hissetti. "Hadi, Taber. Sen beni iyi bir çocuk gibi kurtardın, şimdi ben de Sen kızgınlığını atana kadar eve gidip birkaç gün parmaklarımı oynatacağım. Hâlâ bir işim var mı?" Bu düşünce aklına geldiğinde ona tekrar baktı. O işe ihtiyacı vardı.

"Okula geri dönmelisin, yağlı bir garajda çalışmamalısın," diye tersledi onu dışarıya, kamyonetine doğru götürürken. "Baban ne zaman dönecek?"

"Biliyorsam ne olayım," diye iç geçirdi ve üniversite düşüncesi karşısında duyduğu pişmanlığı bastırdı. Gitmek istemediğinden değildi, lanet olsun. Ama yemek yemesi gerekiyordu. İkisi pek iyi bir araya gelmiyordu. "O

geçen hafta gitti. Arayacağına bir not bırakmış. Onu görmedim. beri." Onu yakın zamanda göremeyecek olması pek de umurunda değildi. O evdeyken bile yalnızdı.

Tabii adamın paraya ihtiyacı varsa ve kadının verecek parası yoksa. O zaman işler gerçekten ilginçleşti.

Kolunu bırakmadan kamyonun kapısını sarsarak açtı. Ona baktı ve gözlerindeki bakış karşısında sıkıca yutkundu. Normalden daha koyuydular, vücudunu ısıtan bir duyguyla parlıyorlardı, kalçalarını karıncalandırdılar, vajinasını sıktı. Bir kez olsun onu sinir bozucu küçük bir çocuktan daha fazlası gibi izliyordu.

"Dün gece ne oldu?" Uh oh. Reddedilmeyi kabul etmeyen o ses tonunu kullanıyordu. Kalbinin içinde hızlanmasına neden olan Göğsü, kanın damarlarında sert ve ağır bir şekilde pompalanmasını sağladı.

Umursamazca omuz silkti. "Birkaç çocuk şaka yapıyor, büyük . Nasıl olduklarını bilirsin." Uzun süre sessiz kaldı. "Ne. Ne oldu?" Yine o korkunç gümbürtü vardı. Altında titredi.

"Biri eve girmeye çalıştı, tamam mı?" Sarsılarak uzaklaşmaya çalıştı ama ondan kurtulması mümkün değildi. "Ateş etmeden önce onları ana yola kadar kovaladım. Sonra ateş ettim. Ne yazık ki, Ya Rahip Gregory haneye tecavüze meraklı ya da ben yanlış arabaya ateş ettim. Benden nasıl kaçtıklarını hâlâ çözebilmiş değilim."

Öldürmek için ateş etmemişti. Sadece biraz sakatlamak için. Neyse ki Peder'in espri anlayışı var gibiydi ve ona bir ders vermek için sadece hapiste bir gece geçirmesini istedi. Oradaki ilk gecesi değildi. Son gecesi olacağından da şüpheliydi.

"Ateş etmek mi?" Lanet olsun. Şimdi gerçekten kızgındı. "Neden beni aramadın, Roni? Silahla ne halt ediyorsun?" Sesi yükselmek yerine istikrarlı bir şekilde alçaldı. Bu asla iyiye işaret değildi.

korkmuş. "Üç gün üst üste aradım, Taber, ve mesaj bıraktım. Neden şu lanet makineyi kontrol etmiyorsun? da iyisi, git bu ilçede cep telefonlarının çekmesini hâlâ sağlayamayan lanet olası insanlara hırlama şeyini yap. Cep telefonun bile cevap vermiyordu ve o zamana kadar bana yardım etmen için yalvarmaktan yorulmuştum." Ki bu alışılmadık bir durum değildi.
yaşadıkları küçük, dağlık .

Elleri direksiyon simidinde kenetlenmiş bir halde hareketsiz kaldı. "Hiç mesaj yoktu." Tehlikeli, gürleyen, her an daha da öfkelenen biriydi.

"O zaman kardeşlerinden biri onları sildi," dedi ona, aynı kızgınlıkla. "Mesajları bıraktım, Taber. Bu kadar çabuk gelmene şaşırdım.

Sabah. Şerif mesaj bırakması gerektiğini söylediğinde..."

"Mesaj falan yoktu." Sesi daha da alçaldı. "Bu sabah geldiğimde şerif beni garajda karşıladı."

Kadın homurdandı. "İşte böyle. Dün gece sana mesaj bıraktığını söyledi mi?"

"Hayır. Ama bunu ona soracağım." Sesinin tonuna bakılırsa cevapları da alacaktı.

Adam dikkatle ona bakarken bakışları ondan uzaklaştı. Gözleri çok karanlık ve yoğundu. Bu bakış ona kendisinin ve sık sık kızarmasına neden olan şeyler için acı çekmesine neden oldu. onları düşündüğünde. Ona nadiren böyle bakardı. Şimdi bunu yapması dengesini tamamen bozmuştu.

"Garajın üstündeki evimde kalabilirsin." Motoru çalıştırdı ve konuşurken hapishaneden uzaklaştı. "Orada iyi bir yatak var. ve yukarıda küçük bir mutfak var. Kimse seni rahatsız etmez." Ama o yalnız kalmak istemiyordu. Bundan bıkmıştı. "Bak, beni evime geri götür. Eminim Regi nald yakında dönecektir."

Bunun üzerine homurdandı. "Her sabah seni kefaletle hapisten çıkaracak vaktim yok, Roni. Gidip eşyalarını alalım ve seni garaja taşıyalım. Bu sonbahar okula geri döneceksin..."

"Henüz param yok..."

"Bunun bedelini ödeyeceğim," diye hırladı, bakışları onu kesiyordu, öfkesi artık neredeyse elle tutulur hale gelmişti. "O çılgın baban seni öldürtmeden önce çeneni kapa ve bir kez olsun beni dinle." Sesi her kelimeyle birlikte yükseldi. Roni ihtiyatla ona baktı. Onun sesini yükselttiğini hiç duymamıştı.

"Senin ihtiyacım yok." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. göğsü öfke ve acıyla dolu bir halde ön camdan dışarı bakıyordu. "Ben yetişkin bir kadıyım, Taber. Tek ihtiyacım olan lanet olası bir işti."

" olacağın ve şu anda kesinlikle ihtiyacın olmayan bir şey almak üzeresin." Kamyonet garajın arkasında sarsılarak durduğunda kafasını çevirdi.

Adam öfkeleniyordu; bunu hissedebiliyordu. Aralarındaki gerilim elektrik gibi çatırdamaya başladı, onu okşuyor, neredeyse nefesini kesiyordu.

Sabahın erken saatleriydi, garajın açılmasına saatler vardı. Arka taraf ıssızdı, yüksek bir çitle çevriliydi ve onları korunaklı, gözden uzakta bırakıyordu. Bunun mahremiyeti ona bir şey gibi çarptı. bir ton tuğla. Birden nefesi kesildi, ağrısı arttı ve yanındaki adamın fazlasıyla farkına vardı.

Onu tahrik etmekte asla başarısız olmayan o bakışla onu izliyordu. Ve bu tahrik *ediciydi*. Roni bakireydi ama aptal değildi.

"Pişman olur ?" Kelimeleri durduramadan dudaklarından döküldü.

Yüzü kızarmış bir halde hızla ondan uzaklaştı ve başını sallayarak şu anda ne kadar çocukça ve aptalca davrandığını hissetti.

"Unut ." İssiz arsaya bakarken başını salladı. "Bunu kastetmediğime eminim." Ama o yaptı. Dürüsttü. bunu bilecek kadar kendisiyle.

"Roni." Sesi şimdi daha yumuşaktı, kalbinin hızını üç katına çıkaran bir güçle, ateşli bir duyguyla yankılanıyordu.

"Bak, küçük tatlı konuşmalara ihtiyacım yok," dedi. aşığılanmasını gizlemek için savaştı. Kahretsin, çenesini kapalı tutmayı ne zaman öğrenecekti? "Neden beni eve götürmüyorsun ve tek bir kelime bile ettiğimi unutmuyoruz..."

"Seni yatağıma almaktan başka bir şey istemeyeceğimi mi sanıyorsun? İkimizin de istediğini bildiğim şeyi sana vermeyi?"

Sustu. İnledi. Tanrım, o acınası küçük ses boğazından çıkmadı. Ona bakmak için geri döndü, hissetti içinde savaştığı çaresizlik yüzeye çıkıyordu.

Her şey yüzündeydi. Pişmanlığın ağır çizgileri, sadece ara sıra gözlerinde gördüğü açlık.

"Ama yapmayacaksın," diye fısıldadı, kalbi kırılmıştı. "Yapacak mısın?"

Sesi sert olmasına rağmen nazıkçe, "Şu haline bak," dedi. "Yani Masum ve tatlı bir hayvana ne yapmaya çalıştığınızı bilmiyorsunuz. burada serbest bırak."

"Bana zarar vermezsin." Bunu biliyordu. Biliyordu ki eğer Kalbini kırabilirdi ama ona asla fiziksel olarak zarar vermezdi.

"Bundan emin olamazsın, Roni." Elini direksiyondan kaldırdı ve yanağına dokunmak için uzandı.

Nasırlı parmak uçlarının sıcaklığı, başparmağının dudaklarına dokunuşu boğazından hıçkıra hıçkıra bir ihtiyaç nefesinin kaçmasına neden oldu. Ona dokunmak, onu tatmak zorundaydı. İkisi de inerken dili dışarı çıktı ve adamın etinin üzerinde gezindi. Sesler sıcak, aç ve kamyonun içini kadının her hücrelerini sıkan bir gerilimle dolduruyordu. Vücut.

"Beni acıtıyorsun." Sözcükleri ya da ihtiyacı zapt edemiyordu. "Bazen dayanamıyorum Taber, sana çok ihtiyacım var. Seni seviyorum."

Yıllardır arkadaşlıklar. Kulübesi onunkinden çok uzakta değildi ve o kadar uzun zamandır onun hayatında bir varlıktı ki

Onsuz hayatta kalıp kalamayacağını merak ediyordu.

Adam sıkıca yutkundu. "Ne dediğinin farkında değilsin."

"Seni on bir yaşımdan beri seviyorum, Taber. Beni o lanet dağdan çıkarıp annenin evine götürdüğünden beri. Bana sahip olduğunu bilmiyor musun?" Bu düşünceden nefret ediyordu.

Ona ne kadar ihtiyaç duyduğundan, onun için ne kadar acı çektiğinden nefret ediyordu. "Beni senin bile istemeyeceğin kadar korkunç muyum, Taber?" Bu sözler

Reginald'ın davranışları yüzünden onu yargılayan dik başlı, tutucu tutucular haklı mıydı? Bir şekilde lekelenmiş miydi? Aşka layık değil miydi? Bu düşünce ruhunu delip geçti.

Taber'ın gözleri açlıkla parlıyordu, sanki sözleri içinde artık kontrol edemediği bir şey gevşedi. Umut onun içinde kabardı. Uyarılma daha da arttı ve amının zaten nemli olan derinliklerini yaktı.

"Seni istememek mi?" diye neredeyse hırlayacaktı. "Kahretsin Roni, senden ne istediğime dair bir fikrin olsaydı bu seni dehşete düşürürdü."

Ondan isteyip de onun veremeyeceği hiçbir şey yoktu.

"O zaman senindir," fısıldadı başparmağı çenesini okşayıp yavaşça dudaklarına yaklaşıırken.

"Her şeyi yaparım, Taber. Senin için ölürüm."

"Hâlâ bir bebeksin," diye inledi, başparmağı dudaklarına bastırdı, ta ki kız onu ağzının sıcaklığıyla sarana kadar. "Tanrım, Roni..." Dilini sert pedin üzerinde gezdirirken onu orada tutarak ısırdı.

Roni kontrol eksikliğinden, onu sık sık kendine zarar vermeye, duygularını başkalarının ona zarar vermesine izin verecek şekilde açığa vurmaya iten açlık ihtiyaçlarından her zaman nefret etmişti. Açtı, başka hiç kimseye duymadığı bir şekilde Taber'a açlık duyuyordu. Şu anda ona, kendisini ayakta tutan havaya ihtiyaç duyduğundan daha fazla ihtiyaç duyuyordu.

"Bırak," diye fısıldadı diğer eliyle onu kendine çekerken. "Bakalım ağzını çok daha keyifli bir şeyle doldurabilecek miyim?"

Roni ne olduğunu anlayamadan adam onu koltuğa sabitlemiş, koltuğu daha geriye kaydırmak ve kendisine daha fazla yer açmak için koltuğun altındaki kolu çekiştirirken onun üzerinde yükselmişti. Roni inledi, adam kalçalarının arasında hareket ederken şaşkın şaşkın ona bakıyordu, kot kaplı sikinin sert, sıcak sıcaklığı kalçalarının arasına mükemmel bir şekilde giriyordu.

"Taber..." Sonra rahmi kasıldı. Karnına inen bir yumruk gibi nefesini kesti ve onu soluk soluğa bıraktı.

"Hisset beni, Roni," kısık bir sesle emretti, ona doğru sürtündü, gözleri daha da karardı, çünkü Roni aralarındaki nemin aktığını hissetti Uyluklarını. Onu hissetmek mi? Onu hissetmekten başka ne yapabilirdi ki?

Çok yoğundu. Ona doğru eğilirken boğazından kırık bir çığlık kaçtı, göğüslerinin zonkladığını, klitorisinin şiştiğini hissetti. Adam kendini onun üzerinde tutarken elleri adamın kollarını kavradı, adam ona bakarken yüz ifadesi acı verici bir şekilde buruştu.

"Bahse girerim o kadar ki içinde dakikalarca kalamam." Sesi hırıltılıydı, duyularını hiç hayal edemeyeceği şekilde heyecanlandırıyordu.

." Konuşmak dursun, zorlukla nefes alıyordu ama kelimeleri dudaklarından zorla döktü, şimdi ona yok edemediği bir açlıkla ihtiyaç duyuyordu.

Tek bir dokunuş. Tüm gereken buydu. Onun tek bir dokunuşu, kadının sahip olabileceği tüm öz kontrolü yok etmişti.

Elleri adamın beline gitti, tişörtünü kotundan çekip çıkarırken pençeledi, ona dokunmak, onu tatmak için yanıp tutuşuyordu. Parmaklarını göğsünde gezdirmek, karnının sert kaslarını test etmek, kotunu gevşetmek ve sikinin hissettiği kadar kalın ve sert olup olmadığını görmek istedi.

"İçeri." Başını kızın boynuna doğru eğdi, dudakları kızın boynunda gezindi.

Nefesi sıcak ve ağır bir şekilde kızın tenine değiyordu. "Seni lanet olası kamyonetin içinde bir çocuk gibi becermeyi reddediyorum."

"Sana dokunmam gerek." Elleri adamın teninde düzleşti, parmakları tenin sıcaklığına karşı kıvrıldı, duyuları ipeksi hisle aşırı yüklendi, tüysüz bir göğüs olduğunu düşündüğü şeyi kaplayan küçük, tüylü kılların izlenimi.

Elleri karnına, oradan da kot pantolonunun kemerine doğru inerken, adam ona karşı sarsıldı ve boğazından saf bir ilkel hırıltı çıktı. Parmakları geniş kemer tokasına gitti, bakışları Kemerinin derisini metal halkadan geçirirken onunla kilitlendi.

"Hayır. Bu şekilde değil." Adamın eli elini kapattı, ama kalçaları kadının amının tümseğine şiddetle bastırdı. "olmaz, Roni. Kıçını garaja sok ve bunu düşün. Sert ve derin düşün bebeğim, çünkü sana söz veriyorum, içine girdiğimde seni böyle becereceğim. Sert, derin ve acımadan. Ve bunu yaptıktan sonra benden uzaklaşmana izin verirsem lanetleneceğim. O yüzden İstediyinin bu olduğuna gerçekten eminim."

Ondan uzaklaştı, bunun ona mal olduğunu söyleyebileceği bir çabayla inledi. Onu istiyordu. Zevk vücudunu ısıtırken bu düşünce beyninden hızla geçti. Roni ona baktı, şaşkındı, biraz korkmuştu ama kendisinden istediği her şeyi vermeye fazlasıyla istekliydi.

"Sana tecavüz etmeden önce buradan defolup gitmeliyim." Koltuğuna geri oturdu ve kadın ayağa kalkarken onu dikkatle izledi. "Garajı benim için aç. Daha sonra döneceğim. Ve dediğimi yap, Roni. Emin ol.

Çünkü seni bir kez aldığımda, kaçış olmayacak. Hatırla Bu. Bu senin son şansın bebeğim. Sana bir tane daha verecek kontrolüm yok."

"Kaçmak istemiyorum." Yalvarmayacağına dair kendine söz vermişti ama Tanrı biliyordu ki yalvarmak üzereydi.

Sert ve ağır nefes alıyordu. Yüzü kızarmış, gözleri arsız bir şehvetle parlıyordu. "Bu akşam döneceğim. Eğer bu doğru olmasını istiyorum bebeğim. Emin olmanı istiyorum." Kapıyı açmak için döndü, arabanın kabininden tökezleyerek Kamyon. Kadın gitmek için dönmekten başka bir şey yapamadan, adam onu belinden yakaladı ve ağzını boynuna dayadı.

"Taber." Tüm vücudu zayıfladı, adamın sırtına yaslanması, kollarının ona dolanması, dilinin teninde gezinmesi karşısında gözleri kapandı.

"Seni tatmam gerek." Adamın sesinde içinde süren savaşı duyabiliyordu.

Dili sert, hırıltılı, neredeyse bir kedininki gibiydi ve vücuduna yayılan şehvetli zevkle titremesine neden oldu. Bu Boynunun alt kısmının omzuyla birleştiği noktayı yaladı. Sonra dişlerini geçirdi, onu biraz kabaca ısırırken boğazından boğuk bir inilti kopardı, zevk/acı onu ezdi, yok etti.

Elleri göğüslerinin altında düzleşti, onu daha sıkı çekti Adam kadının tenini nazikçe emerken göğsüne yaslandı, sonra da kaba bir zevk hırıltısıyla yaladı.

"Tanrım, tadın ne kadar güzel," diye fısıldadı kulağına. "Yumuşak amını yaladığımda da bu kadar iyi olacak mısın, Roni? Tatlılığın Beni senin için delirtmek mi?"

"Oh Tanrım." Dudakları ve dili hassaslaşmış tenine eziyet etmeye devam ederken başı omzuna doğru düştü.

"Bugün dinlensen iyi olur," diye fısıldadı onu yavaşça bırakırken. "İyi dinlen Roni, çünkü geri döndüğümde hâlâ buradaysan, bir daha uyuman günler sürebilir." Roni nefes almak için savaştı. Kamyonu terk edecek gücü bulmak için savaştı. Onun gitmesine izin vermek istemiyordu, fikrini değiştirmesi ve onu sonsuza dek böyle acı içinde bırakması riskini almak istemiyordu.

"Bunu düşünmeme gerek yok." Ona bakmadı, kendisini alması için yalvaracağından korkuyordu. "Seni şimdi istiyorum, Taber."

"O zaman birkaç saat içinde değişmeyecek." Sesi boğuk ve kabaydı. "Git. Tüm kontrolümü kaybetmeden önce." Yavaşça hareket etti dönüp ona bakmadan önce kamyonu durdurdu.

"Geri dönecek misin? Emin misin?"

"Geri döneceğim," dedi usulca. "İkimiz de daha sonra pişman olabiliriz Roni, ama geri döneceğim." Kapıyı kapattı, adamın gidebilmesi için geri çekildi, böylece gelecek geceyi düşünebilir ve bekleyebilirdi.

Gece geldi ama Taber gelmedi. Ertesi sabah kardeşi Dayan oradaydı ve ellerinde tüm hayallerinin yıkımını tutuyordu. Taber'ın ona gönderdiği mektup her şeyi paramparça etmişti. onun içinde.

Sen hala bir çocuksun, Roni. Ben bir erkeğim. Olgun ve ihtiyaçlarımı karşılamak için bir kadına daha çok ihtiyacım var. Bu ihtiyaçları anlayacak kadar yaşlı birine, olgun bir bakireye değil. Evine git. Sen sadece ikimizin de bir şeyle oynayan küçük bir kızsın. Sap. sonra, arkadaşlığımızın en iyisi olduğuna karar verdim. Sonlandır. Seni kurtarmaktan bıktım. Seni korumam için bana yüklediğin yükten bıktım. Kendini korumayı ve öğren. Nasıl çocuk yetiştirileceği hakkında hiçbir fikrim yok ve seninle başlamak istemiyorum. Taber.

Evine, sessizliğe, korkulara ve neredeyse acı verici boyutlara ulaşan Taber'a duyduğu açlığa geri döndü. Ve öfke. Hem Taber'a hem de kendisine karşı tatlı, sıcak bir öfke aktı içinden. *Küçük kız.* Kelimeler çıkmıyordu. Onu becermemiş olabilirdi ama çabucak büyümesini sağlamıştı.

Bir gün, diye yemin etti, bunun bedelini tek başına ödeyecekti.

Birinci Bölüm

On Beş Ay Sonra

"Omzundaki küçük ize dikkat ederseniz, bunun bir aşk ısıığı olduğunu göreceksiniz." Muhabir, Merinus Lyon'un omzunun boynuyla birleştii noktadaki çürük benzeri gölgeyi işaret . "Elimizde herhangi bir doğrulama yok, ancak söylentiler bunun bir çiftleşme işareti olduğunu öne sürüyor. Kedigillerden Callan Lyons ve eşi arasında içgüdüsel bir çiftleşme tanıma vardır. Bu işaretin yanı sıra meni ve tükürük bazlı bir hormon da içeriyor. Bu da dişiler üzerinde afrodizyak etkisi yapıyor. Kedi Irkları bunu inkar ediyor, ancak testlerin yapıldığı laboratuvarlardan sızan raporlar bunu kanıtlıyor varsayım..."

Roni şoktaydı. Babasının bakışları altında durmuş, raporu izliyordu ve yüzündeki kanın çekildiğini hissediyordu. Gözler fotoğrafın ortaya çıkardığı ize odaklanmıştı. Bunun bir aşk ısıığından başka bir şey olmadığını iddia etmek kolay olurdu, ancak üç ay boyunca hiç değişmediğini, hiç iyileşmediğini gösterdi. Onlara kaçırılan raporlar asla iyileşmeyeceğini söylüyordu.

Roni'nin eli omzuna gitti ve tıpkı Callan'ın karısında olduğu gibi kendi bedenini de yaraladığını bildiği izi kapattı.

"O ucubeyle yatmak da nereden çıktı?" diye alay etti babası odada volta atarken, nefes alış verışı sertleşmiş, öfke vücudunun her santimini kaplamıştı.

Reginald Andrews iri bir adamdı, Taber kadar kaslı ve uzun değildi ama öfkesi Roni'nin hatırladığı kırbaçları düşününce irkilmesine neden olacak kadar güçlüydü. O artık bir yetişkindi. Artık onun kırbaçlamasına tahammül edemezdi ama ona karşı duyduğu korkuyu hiçbir zaman üzerinden atamamıştı. Korkusunu ya da nefretini.

Televizyon ekranına bakmaya devam ederken ona sert bir şekilde "geldiysen oraya geri dön," dedi. "Yanılıyorlar."

Taber olmadan da gayet iyi hayatta kalmıştı, onun tenini işaretlemesinden, hayallerini yok etmesinden sonra bile.

Babasının alacaklılarının düzenlediği sayısız tehdit ve saldırı tek başına kurtulmuştu. O yapabileceğini ve bunu atlatacağını söyledi.

"Bana yalan söyleyebileceğini mi sanıyorsun?" diye tükürdü onun yanına gelirken. Gözlerini dikip ona bakana kadar onu etrafında döndürdü. Soluk kahverengi gözleri öfkeyle kararıyordu. "Boynundaki o iğrenç yeri görecektir kadar sık aynaya bakıyor musun Roni? Yoksa bir hayvan için kalçalarını açtığını hatırlamak seni çok mu rahatsız ediyor?"

Roni onu şüpheyle izledi. Öyle ya da böyle onu umursamıyordu ve bunu bilecek kadar akıllı vardı. O çok Onun kiminle yattığını umursadığından şüpheliydi, bu da öfkesinin arkasında herhangi bir ebeveyn endişesi ya da kişisel hakareten daha fazlası olduğu anlamına geliyordu.

"Son işverenini arayıp tam olarak hangi cehennemde olduğunu söylemeden önce ellerini üzerimden çek." Sesini alçak tuttu ama ebeveynine karşı içinde kabaran nefreti gizlemek mümkün değildi.

Son üç yılda onu yarım düzineden fazla görmemişti. Bu görüşlerin hiçbirisi hoş olmamıştı. En azından bu .

"Roni, gittin ve her şeyi mahvettin," diye bağırdı ona öfkeyle, ama onu serbest bıraktı. "Seni neredeyse evlendiriyordum kızım. Bay Tears seni kullanmak için para ödeyecekti, oysa sen o kedinin bedavaya sahip olmasına izin verdin."

Ah, işte şimdi gerçek hikâyeye geliyoruz, diye düşündü alaycı bir şekilde. Tam da Reginald'a göre. Yine de patronuyla evlenmesi biraz aşırıya kaçıyordu.

"Evliliğim mi? Patronunla mı?" Kadın ona güldü. "Bu yüzden mi geldin, Reggie? Patronunla konuşacağımı mı sanıyorsun? mı koşuyorsun? sanmıyorum. Kendi başının çaresine bak. Ben böyle yaparım." Her zaman yaptığı şeyi. Televizyona geri döndü, beş kişiyle yapılan röportajı izlerken neredeyse nefesi kesiliyordu. Kedi ırkları. Taber'ın sesi vücudunda savaşılmaya bile çalışmadığı bir ısı yarattı. Yıllar içinde bununla savaşmamayı öğrenmişti. Savaşığında sadece daha çok acıyordu.

"Bir hayvanla sikişmekten iyidir," diye tekrar alay etti. "Şanslı olacaksın Boynundaki o izi gören olursa yaşa, Roni. Bahse girerim o Konsey piçleri seni ele geçirmek için can atıyorlardır." İçinden korku fışkırırken babasına döndü. Ne kadar çaresiz olduğunu merak etti. Herhangi bir ebeveyn bağının onu, elindeki bilgileri en yüksek meblağa satmaktan alıkoyacağını düşünecek kadar aptal değildi. teklif veren. Şimdiye kadar yapmadıysa bile, onu bir kalp atışında teslim ederdi.

"Bana öyle bakma kızım." Ağzı tiksintiyle buruştu. "Kimseye söyleyecek değilim. Sanki çocuğumun pis bir kedi sikici olduğunun bilinmesini istiyorum."

Bu terimden neredeyse ürküyordu. Neredeyse. Onu becermemiştii; lanet olsun, onu öpmemişti bile. Tek yaptığı onu işaretlemektii, Onu başka bir erkek için sonsuza dek mahvetti, sonra da babasının terk edişlerinin yanında soluk kalacak şekilde onu terk etti.

"Git, Reggie." Televizyonu kapattı. "Şu anda sana burada yok, geçen yıllarda sana ihtiyacım olduğundan daha fazla. Hiç param yok ve senin saçmalıklarına katlanmak istemiyorum. Sadece buradan."

Eğer ona ihtiyacı olursa bunun kendisine hiçbir faydası olmayacağını öğrenmişti. İhtiyacı olabileceğini düşündüğü anda kaçtı.

"Bunu kullanabilirsin, Roni," dedi sonunda, genizden gelen sesiyle hırıltılı. "Onlara bize milyonlar kazandıracak bir hikâye verebiliriz. Artık endişelenmemize gerek kalmaz." Dehşet, mide bulandırıcı bir farkındalık dalgasıyla üzerine hücum etti. Onu aylardır görmemişti ve

Şimdi buradaydı. Başka bir plan, başka bir hızlı zengin olma fikri ve bir kez daha bunu elde etmek için onu nasıl kullandığını umursamıyordun.

Gitme vakti gelmişti. Babasının bunu kendisine saklamasına imkân olmadığını sessizce kabul etti. Eşyalarını toplayıp kaçmak için en fazla birkaç günü olabilirdi.

Hayatı boyunca içinde yaşadığı küçük eve baktı. Fazla bir şey değildi ama sahip olduğu tek şeydi. Annesinin sahip olduğu ev hayal etmişti ama tadını çıkaracak kadar uzun yaşamamıştı. Şimdi onu kaybedecekti.

Küçük kulübe artık eskiden olduğu gibi bir kulübe değildi. İş Morehead'de muhasebeci olarak bulduğu yeni perdeler ve beyaz eşyalar, koyu orman yeşili renginde rahat bir kanep ve uyumlu sandalyeler, küçük bir kiraz sehpa ve uyumlu sehpa, narin bir cam lamba. Ve yıllardır kullandığı yer yatağı yerine yeni bir yatağı vardı. Ve şimdi tüm bunlardan uzaklaşmak zorunda kalacaktı.

"buradan," dedi ona tekrar. "Ve ölmek istemiyorsan çeneni kapalı tut. Konsey senin için bir şeymiş gibi mi geliyor? gerçekten uğraşmak ister misin, Reggie? Sana bir kuruş bile ödemedi seni öldürürler." Onu dinleme ihtimali yoktu.

Öfke damarlarında asit gibi akıyor, son on beş ayda hayatında bulmayı başardığı huzuru yiyip bitiriyordu. Tam da ihtiyacı olan şeydi. Babasının kaçamaklarını çay partileri gibi gösterecek kadar tehlikeli bir şeyin içine çekilmek.

"Gideceğim. Ama geri döneceğim. Bunu bir düşün, Roni. O piç seni becerdi ve gitti. Ona ne borçlusun? Başta ödemesi gerektiği gibi ödet ona." Kapıya doğru yürüdü ve Roni'ye öfkeli, dar gözlü bir bakış fırlattıktan sonra evden çıkıp onu bir kez daha yalnız bıraktı. Roni başını yorgunca salladı.

Yeni sandalyeye çöktü. Deri, günahkâr bir yumuşaklıkta ve vücudunun altında destekleyici.

"Tanrım, şimdi ne olacak?" Gözyaşlarına ve bu yeni darbenin gerçekliğine karşı savaşıırken gözlerini tavana kaldırdı.

Evinden ayrılmak istemiyordu. Hayatının büyük bir bölümünde kalmak, daha mutlu günlerin kırılğan kalıntılarını bir arada tutmak ve kendini onlarla rahatlatmak için mücadele etmişti. Şimdi bu da elinden alınıyordu.

Kamyonu tamir etmesi gerekecekti. Arabadan daha güvenilirirdi ve onu daha uzağa götürebilirdi.

Maalesef araba gibi o da çok iyi durumda değildi. Ama tamir edilebilirdi. Ve bir an önce tamir etse iyi olacaktı, çünkü babasının onu satmak için çok beklemeyeceği kesindi. En yüksek teklifi veren.

Korkuyla ürperdi.

"Bunu neden yaptın Taber?" diye fısıldadı kasvetli bir kederle boş oturma odasına, boş kalbine.

Dayan'ın ona mektubu verdiği günden beri yalnızdı. Taber'in ona gönderdiği mektup. İlk başta, her zaman sevmeyi hayal ettiği tek adamı unutmaya kararlı bir şekilde birileriyle çıkmıştı. Ama vücudunun başka bir erkeğin dokunuşunu asla kabul etmeyeceğini çabuk öğrenmişti ve kalbi, yapamayacağını bildiği şey için acıyordu var. Ama zamanlarda, umutsuzca ağlayacak bir omuza ihtiyaç duyduğunda, yalnız olmak gerçekten berbattı.

İkinci Bölüm

Roni saatler sonra üzerinde çalıştığı kamyonetin bağırsaklarına ve ihtişamına baktı ve sonunda başarısızlığı kabul ederken yorgun bir şekilde iç çekti. Ne kadar çok isterse istesin, bugün tamir edilemeyecekti. Ve zaman tükeniyordu.

Ellerinde her zaman var olan titreme, midesinin çukurundaki ağrı çok şiddetliydi ve zihninden geçen korku, inatçı aracı tamir etmek için ihtiyaç duyduğu konsantrasyona çok az izin verdi. Babası uzun süre beklemeden Hareket et. Yaptığında, hayatının bir değeri kalmayacaktı. Ama Taber'ın ona yaptıklarının etkilerini kontrol edemezse, o zaman zaten başını gereğinden fazla belaya sokmuş olacaktı.

Ona saldıran güçsüzlük giderek kötüleşiyordu, Buna, acı vermesine ramak kalan bir uyarılma eşlik etti. Bu, geçmişte yaşadığı en şiddetli nöbetlerden biriydi. ve bunun nereden kaynaklandığını bilmek onu dehşete düşürüyordu.

Kollarını aracın ön tarafına dayarken başını yorgun şekilde eğdi ve başını salladı.

Kaçmak, saklanmak istedi. Hayal kurabileceği ve bu hayallerde huzur bulabileceği bir zamana dönmek istedi ama gerçek ona ihtiyacı olan tatili vermeyi reddetti.

kaçış yoktu, gerçeklerden kaçış yoktu. tüm dünyada patlamıştı. Roni, diğer pek çok kişi gibi televizyon ekranına yapışmak yerine kendini işine gömmeye çalışmıştı.

Daha da kötüsü, Kentucky'deki küçük Sandy Hook kasabasını işgal eden televizyon ekiplerinin birçoğuyla röportaj yapmak. Babası ona gerçeği zorla kabul ettirene kadar bunu görmezden gelmişti.

Neyse ki şimdiye kadar cesur muhabirlerden ve şüpheli gazetecilerden uzak durmayı başarmıştı. Başkaları da vardı.

Yine de konuşmaya fazlasıyla istekliydi ve bu röportajlar günde birkaç kez yayınlandı. Sanki dünya bu yeni sansasyona doyamıyormuş gibi.

Alfa Projesi. Savaşmak, öldürmek için tasarlanmış özel bir ordunun yaratılması. Yarı hayvan, içgüdüsel savaş tepkileri ve vahşilikleri. Söylentiler ve imalar, sahip oldukları hayvan genetiğinin yüzeysel farkındalıktan ya da inanılmaz dövüş becerilerinden çok daha derinlere indiğini ima ediyordu. Yaratıkların cinselliklerinin de söz konusu olduğu ima edilmişti.

Beş Irkı ve Callan Lyons'un karısı Merinus Tyler'ı test eden bilim adamları arasındaki sızıntılar, Merinus'u vahşi Callan'a bağlayan biyolojik bir "işaretleme" olan hormonal bir enfeksiyona işaret ediyordu.

Roni haberi hatırlayınca titredi, eli içgüdüsel olarak kendi boynuna, kendi "çürüğüne" gitti. Irkların bunu kesin bir dille reddetmesi, bilimsel alandaki pek çok kişinin bununla alay etmesi önemli değildi. Bunun gerçek olduğunu biliyordu. Biliyordu çünkü Taber'ın izini taşıyordu; acı çekmişti, çoğu zaman acı çekmişti ne yaparsa yapsın söndüremediği bir uyarılma ile. Ve yine de bir başkası tarafından da yatırılmazdı.

Onunla garajın dışında paylaştığı o çalıntı anlardan bu yana geçen on beş ay boyunca, başka hiçbir erkeğin kendisine dokunmasına izin vermemişti. Taber'dan başka biriyle birlikte olma düşüncesi bile onu hasta ediyordu.

Kullandığı anahtarı kamyonun kasasının kenarına bıraktı ve motora ulaşmak için ekstra yükseklik olarak kullandığı plastik kasadan atladı.

Öfke vücuduna yayıldı; öğrendiği gerçekler karşısında çaresiz, yakıcı öfke. Ona bilerek dokunmuştu Ona ne yapacağını. İşaretlediğini, asla kaçamayacağı bir şekilde kendisine bağladığını biliyordu ve sonra sadece sanki hiç gibi ondan uzaklaştı.

Onu ciddiye almış mıydı? Tabii ki hayır, diye homurdandı. Tabii ki hayır. Neden bir şey yapsın ki? Kaputu çarptı

dönüp öfkeyle eve girmeden önce kapattı.

Buna bir son vermeliydi. İlk haber yayına girdiğinden beri öfkeyle, başa çıkmak istemediği duygularla titriyordu. Bu, sürekli uyarılmasından daha kötüydü. bir türlü kurtulamadığı, biri ona dokunduğunda sinirlendiği, ruh halinin sık sık değiştiği; derinlerde bir yerdeydi, ezici bir ihanet hissi.

Çabucak yıkandı, temiz bir kot pantolon ve hafif bir bluz giydikten sonra arabasının anahtarlarını ve çantasını alıp dışarıya, arabasına doğru yöneldi. Yiyecek bir şeyler alması ve belki de o aptal kamyonet için bir buji takımı alması gerektiğini düşündü. Ve unutması gerekiyordu Taber hakkında, vücudunun istediği bu olsa da olmasa da.

Sandy Hook'a gitmek yirmi dakikadan az sürdü; kasabadan geçmek daha uzun sürdü. Turizm patlamıştı ama görmeye geldikleri geçit değil, kasaba ve dedikodulardı.

"İrkların Evi", ilçe sınırlarının dışında her yöne doğru ilan edilen bir tabela. Birkaç yeni motel inşa ediliyordu ve tabelalar Büyük evlerin dışında kiralık oda ilanları vardı. Hatta Callan ve ailesinin sık sık avlanıp saklandığı bilinen vadiye ve kayalıklara çılgın turlar bile düzenliyorlardı.

Küçük kasabaya akın eden yüzlerce ziyaretçi için her gün yeni yalanlar üretiliyordu.

Oto yedek parça dükkanına girdiğinde, Roni Sinirliydi ve sabrı azalıyordu, ki zaten çok da fazla değildi. Tezgâha doğru ilerleyip kamyon için ihtiyacı olan parçaları satın almaya çalışırken hırlayacak gibi hissediyordu.

" bakalım, Roni." John O'Brien telaşlı ve neredeyse onun sinirli görünerek küçük plastik torbayı ve arkasına baktı ve öfkeyle, "Lanet olası haber minibüsleri yine park yerimi kapatıyor. Aptal herifler."

Roni omzunun üzerinden otoparka bakan büyük pencerelere baktı. Yeterince emindi, iki minibüs Birkaç gazeteci dükkândan çıkan müşterilerle konuşmak için etrafta dolanırken, araba yolu. Kalbinin göğsünde sıkıştığını, avuçlarının korkuyla ıslandığını hissetti.

Omzundaki izi gizlediğinden emin olmak için gömleğinin yakasını kontrol etti. Şu anda kimsenin görmesine kesinlikle ihtiyacı yoktu.

"Evet, baş belası oldukları doğru." John'a teselli edici bir gülümseme attı. "Umalım da beni yakında buradan çıkarsınlar. Akşama kadar o kamyonu tamir etmek istiyordum."

Buradan defolup gitmek ve saklanmak istedi. Son haberleri duymak için hazır ve hevesli olan akbabalara bu kadar yakın olmak sinirlerine neredeyse fazla geliyordu. Özellikle de babasını tanıdığı için.

Çıkışa doğru ilerlerken başını öne eğdi ve otoparkın alt tarafına park ettiği arabasına ilerledi. Yüzünün gezinen bir kameranın gözlerine takılmasını ya da şu aptal mikrofonlar burnunun dibine kadar sokuldu.

"İşte " Kadın binanın yan tarafına doğru ilerlerken bağırış çınladı.

Roni, arkadan yakalanıp sarsılmadan önce hedefledikleri kişiye sempati duymak için bir saniyesi vardı etrafında dönerken, gömleğinin yakası öyle bir güçle kenara çekildi ki yırtıldı.

Sert eller onu tutarken, yüzler gözlerinin önünde yanıp sönerken ve mikrofon yüzüne doğru itilirken dehşet bir gelgit dalgası gibi içinden geçti.

"Eşin kim, Veronica?" Aç bir adamın fanatik gözleri Kendini kurtarmak için mücadele ederken gazeteci onunkiyile karşılaştı. "Seni kim işaretledi? Kızgınlık döneminde misin? Test edildin mi?" Eti kollarındaki tutuşa ve saran terli erkek bedenlerine karşı çıkarken öfkeyle haykırdı. Pençelemeye, savaşılmaya başlarken çantasını ve cüzdanını düşürdü.

"Söyle bize Veronica, kim o? Peki bir hayvanla çiftleşmek nasıl bir şey?" Çatlak sesler, hem protesto hem de taleple yükseldi, Gazetecilere tekme , onu tutan elleri pençelerken, özgür olmak, kaçmak için umutsuzca savaşıırken etrafında yankılandı.

Ağladığının farkında değildi, kameradan habersizdi. Etrafında yankılanan her iniltiyi, her boğuk çığlığı yakalıyordu. Görüşü sersemlemişti, korku ve öfke yüzünden bulanıklaşmıştı ve ezici bir savaşma içgüdüsü.

Roni sonunda kendisini tutan sert ellerden kurtulurken gömleğinin yırtılma sesini duydu. Tereddüt etmedi, arkasına bakmadı, sadece koştu. Hangi yöne doğru ilerlediğini, nereye gideceğini, kime koşacağını bilmiyordu. Tek düşüncesi Kaçış.

"Roni." Dükânın yanından geçerken John O'Brien'in sesi paniği yırttı. "Kamyon.

Buraya gel." Yüzü solgun, açık mavi gözleri öfkeyle parlayarak onu çılgınca yanına çağırırdı. "Gazetecileri sömüren orospu çocuğu."
."

Adam parça kamyonunun kapısını açtığında ve kadın içeri atladığında kalabalık arkalarından akıyordu.

Paneli çekerek kapattı ve birkaç kamera ve mikrofon pencerelere doğru itilirken kilitledi.

John vitese taktığında ağır kamyon sarsıldı, yalpaladı ve gazeteciler ve aç meraklılar gibi ilerlemeye başladı. engellemeye çalıştı.

"Lanet olası kıçlarınızı ezeceğim," diye bağırdı John, her zamanki solgun yüzü öfkeyle kızarmış, kızıl saçları diken diken olmuş, parmaklarını saçlarının arasından geçirip ayağını gaza bastırmıştı.

Bir kaldırıma çarptılar, birkaç bahçeyi ve sigorta ofislerini çevreleyen tertemiz bir çiti yardılar.

" çocuğu, işte poliçem gidiyor," diye küfretti John. Dar bir sokağa girdiğinde sesinde heyecan cızırtısı vardı, kamyonun hızı artıyor, şehir dışına çıkan arka yollardan birine saparken lastikler çığlık atıyordu. "İyi misin?"

Kafası karışmış, titreyerek ona baktı, başını sallayıp gözlerini kırıştıtırırken midesi korkuyla çalkalanıyordu. Ne olmuştu böyle? Cildi onu tutan adamların yabancı dokunuşları yüzünden hâlâ yanıyor, teması protesto ediyordu, Taber için bağıırıyor.

Başını iki yana salladı, bir nebze olsun kendini kontrol edebilmek için mücadele etti. Yüce Tanrım. Biliyorlardı. Reginald onu satmak için hiç vakit kaybetmemişti, diye düşündü.

"Beni eve götür." Sesinin kısıklığından ve sesine yansıyan acıdan dolayı yüzünü buruşturdu. "Eve gitmem gerek."

"Orada bekliyor olacaklar, Roni," dedi ona usulca, kamyonun motoru hızlanıp aracı dik bir yoldan yukarı doğru iterken. Kasabanın dışındaki kayalıkların etrafında. "Bir süre saklanıp ne yapacağına karar vermelisin."

"Ne yapacaksın?" diye fısıldadı kırık bir sesle. kolları, etini bir başkasının hatırladığı hissinden kurtarmaya çalışıyordu. Dokun. Tanrım, ne yapacaktı? Babası beklediğinden daha hızlı hareket etmişti. Eve gelmeden önce onu çoktan satmış olmalıydı.

Eve gidemezdi. John haklıydı. Onu orada bulacaklardı. Evi istila edeceklerdi. Onlardan saklanmasının hiçbir yolu yoktu. Ama başka ne kalmıştı ki?

"Bir yer biliyorum," diye iç geçirdi John sonunda. "Biz oraya varmadan bizi yakalamazlarsa, orada bir süre güvende olursun. Her şey girecek Roni, en azından Callan'la bağlantı kurana kadar. Ve onunla temasa geçmen gerektiğini biliyorsun."

Ona sert ve talepkâr bir bakış fırlattı. Gözleri hâlâ kovalamacanın heyecanıyla parlıyordu, bakışlarında adrenalin ışıldıyordu.

Hayır, araması gereken Callan değildi, diye düşündü Roni. Bu onun hatası değildi. Taber'ındı ve Tanrı adına, Taber bunu ödeyecekti. Elleri Öfke içinden geçerken sıkıştı, neredeyse onu sık sık zayıf ve çaresiz bırakan uyarılma kadar sıcaktı. Eğer onu ele geçirmeyi başarsa öldürecekti. Ve bir sonraki ölecek olan da anlamsız, paralı asker babası olacaktı.

Üçüncü Bölüm

Baharın son günlerinde güneşin ışınları arkasındaki pencereden içeri girip gömleğinin kumaşını ıslatarak altındaki teni ısıtırken Taber omuzlarını yuvarladı. Bu, dışarıda olmaktan sonraki en iyi şeydi ve şu an için kendine izin verebileceği tek şeydi.

Feline Pride'ın şu anda yaşadığı malikânenin sınırları içinde sıkışıp kalmak bir zorluk olarak görülmemeliydi. Geniş Her ne kadar öyle olsa da, duvarlar üzerine kapanıyor gibiydi, hapsolmuşluk zihnini kurcalıyor, ona unutulması en iyi olan şeyleri hatırlatıyordu. Ve her zaman olduğu gibi, yaratılışının anılarından kaçmaya çalıştığında ve laboratuarlarda kapalı kaldığı, test , dürtüldüğü ve dürtüldüğü zaman, düşünceleri ona gitti. Masmavi gözleri, bir rüya kadar yumuşak ve ipeksi teni, zihnini yakıp kavuran uyarılmışlığının sıcaklığı.

Roni. Son birkaç haftadır onu düşünmek hiç olmadığı kadar güçlüydü. Ona olan ihtiyacı her geçen gün artıyordu. Düşündüğü gibi azalıyordu. Ve bu onu endişelendiriyordu. Callan'ın Merinus'la çiftleşmesinin pek çok detayını biliyordu. Belirtileri biliyordu. Bu belirtileri bir yıldan uzun süredir taşıyordu ama bu kadar aşırı ve güçlü değildi. Ama sonra, eşini öpmemişti. Callan'ın güçlü hormonun aynı şekilde vücuduna salınmasına izin verdi.

Eğer onun eşiyse, o zaman onun işaretini taşıyordu. Sandy Hook'tan taşınmasından önce geçen aylar boyunca bir kez bile ona yeterince yakın olmamıştı ki, o hafif, hiç- İyileşmekte olan yara omzunun etini yaralamıştı. Aradığından değil. Ama ona yaklaşmak İmkansız.

Onunla konuşmadı. Onun geldiğini görürse diğer tarafa gidiyordu. Bakışlarını yakaladığında ise öfke onunkini aydınlatıyor, öfkesinin nedenini çözmeye çalışırken kadın öfkesiyle parlıyordu. Onu kendi haline bırakma isteğini yerine getirmemiş miydi? Onu aramamış, ziyaret etmemişti.

onu. Yanından geçerken hiç konuşmadı. Kızmaya ne hakkı vardı? Onun umursamaya ne hakkı vardı? Eğer onu işaretlemiş olsaydı, bazı belirtilerin ortaya çıkması gerekirdi. Kahretsin, Merinus ilk evrede o kadar acı çekmişti ki, eğer Doktor Martin nedeninden şüphelenselerdi, muhtemelen onu hastaneye yatırmak zorunda kalacaklardı.

Taber, Roni'yle ilgili haberleri her zaman takip etmişti. Roni'nin olağandışı bir hastalığı yoktu, Taber'in aylarca kontrol ettiği kayıtlar da öyle.

hastaneye yatırılmadan önce. Yine de vücudu onun için ağrıyordu. Onu hüsrana uğratan ve sinirlendiren şekillerde ağrıyor, yapmak istediği kadın hakkında endişelenmek yerine yapması gereken işi aklından çıkaramıyordu.

Bakişlarını tekrar önündeki göstergeye çevirdiğinde, ofis kapısı aniden açıldı.

"Haberleri aç." Sherra hızla Callan'ın büyük ofisine girdi. ve Taber, Genetik Konseyi'nin bir zamanlar sahip olduğu malikaneyi paylaştılar. Virginia dağlarındaki yüz elli dönümlük arazinin tapusu Kedi Irkları'na verilmişti ve Callan ile Taber, Pride valiliği kurulana kadar gözetmen olarak atanmıştı. oluşabileceğini düşündüler. da yıllar alacağını düşündüler.

Sherra televizyon kumandasını kapıp karşı duvarda asılı duran büyük plazma ekran televizyonu açtığında Taber okumakta olduğu bilgisayar çıktısından başını kaldırdı. Rahatsızlık karşısında duyuları arasında kızgınlık parladı.

Yeni Kedigillerin ortaya dair üç rapor almışlardı, ancak daha da rahatsız edici olanı, yaratılan diğer çeşitli Irkların raporlarıydı. Söylentilerin izini sürmek ve onları sıkıcı bir süreçti. Konsey askerlerinin kullandığı garip kodları ve sayısız iletimleri okumak yakalamak daha da zordu. Başka bir haber için vakti yoktu.

Yine de ekranda beliren görüntü içindeki her şeyi dondurdu. Gazetecinin hevesli gözleri ve heyecanlı sesi

damarlarındaki kanı dondurdu. Ama kadının yüzü göğsünde bir hırıltı yarattı.

"Sandy Hook'ta yarı zamanlı tamirci ve muhasebeci olan Veronica Andrews, aynı zamanda Kedi Irkları..." Roni'nin gömleği yırtılmıştı, sesi boğuk çıkıyordu. Acı içinde haykırdı ve kamera omzundaki küçük, çürük benzeri ize kilitlendi.

Taber yavaşça ayağa kalktı, o çalınan günün olayları zihninde canlanırken şok vücudunda yankılanıyordu; ağzı kadının etindeydi, köpek dişleri deriyi emerken bölgede geziniyor, dili onu yalıyordu. Kadının tadı kafasına likörden daha hızlı gitmişti. Şimdi bile, on beş ay sonra, onun aklından çıkmıyordu. duyular.

"Bayan Andrews, bir hayvanla çiftleştirilmek nasıl bir duygu?" Özgür olmak için pençelerini ve tekmelerini savuran kadının çığlıklarını başka bir muhabir bastırdı. Muhabirlerin ve izleyicilerin hevesli, neredeyse fanatik ifadeleri onu hasta ediyordu.

Kadının ifadesindeki korku, adamın yüzünde bir öfke sarmalına dönüştü. Mide. Ona dokunmaya nasıl cüret ederler? Barbarca gösterileri için onu bu şekilde tutmaya? Sessizce hırladı, beynini yakıp kavuran bir intikam vaadiyle.

Bu, Taber'ın hayatında tanık olduğu en korkunç sahnelerden biriydi. Veronica'nın gözleri şok ve acıdan neredeyse kararmıştı, kaba eller onu sabit tutmaya çalışıyor, gazeteci Irkların sözde çiftleşme alışkanlıkları hakkında gevezelik ederken izi açıkça göstermek için başını itiyordu.

Yavaşça yaklaştı, gözleri o işarete odaklanmıştı... onun , onun kadınına. Kalbinin ağır ağır attığını hissetti, ellerin -erkek ellerinin- onu savaşıırken hareketsiz tuttuğunu görünce damarlarındaki kan kaydadı ve tuttukları narin deriyi morarttı.

İzlerken, göğsünden çıkan sert ve hayvani hırıltıların farkında bile değildi.

"Bırakın onu, sizi piçler!" Oto yedek parça dükkânının çalışanlarından biri kelimenin tam anlamıyla sarsılırken tanıdık bir erkek sesi arbedeye katıldı

Onu tutanlardan birkaçını arkasındaki duvara çarptı.

Bu Veronica'ya kurtulması için bir şans verdi. Koşmaya başlarken hiç tereddüt etmedi. Kamera onu takip etti ve iri yarı Dükkân sahibi ona bağırarak yan tarafa park etmiş olan yedek parça kamyonuna doğru el sallıyordu. Kamyonun içine daldı, öfkeli adamın sadece birkaç saniye önündeydi. Gazeteciler.

Kamera kapalı pencereden yakınlaştırma yaparken arkasına baktı. Yüz ifadesi içindeydi, gözleri cam gibiydi, gözyaşlarıyla doluydu, gömleği vücudundan neredeyse yırtılmıştı, kollarında ve göğüslerinin üst kıvrımlarında morluklar görünüyordu.

Taber'ın vücudundaki tüm çiftleşme içgüdüleri aşırı hızda harekete geçti. Roni'nin farklı ve özel olduğunu yıllar öncesinden biliyordu. Ondaki bir şey onu başka hiçbir şeyin çekmediği kadar çekiyordu. Ondan istediği gibi uzak durmak hayatındaki en zor şeydi. Artık ondan uzak durmak imkânsızdı.

"Tanner ve Cabal'a ihtiyacım var." Kaba Bengal Irkları, Taber'ın kendisi kadar çekici ama bir o kadar vahşiydi. "Sherra..."

"Hallediyorum." Telefonu çoktan kulağına götürmüştü, emir yağdıırıyordu. Silahlar, erzak ve ilçeye bir helikopter uçuşu, bir günlük araba yolculuğunun aksine bir saatten biraz daha uzun sürecekti. "Yirmi dakika içinde seni gitmeye hazır hale getireceğim," diye seslendi ona.

Kamyonun keskin bir köşeyi dönerken devrilmesini, bir çiti aşmasını ve bir ara sokakta kaybolmasını izledi. Yayın canlı yayındı ve uluslararası olarak yayınlanıyordu. Hafifçe küfretti. Her lanet olası bilim adamı ve Genetik Konseyi askeri büyük olasılıkla aynı gösteriyi izliyordu. Ve o askerlerden birkaçının Sandy Hook'a yerleştirildiğini çok iyi biliyordu.

John O'Brien iyi bir adamdı. Callan ile olan dostluğu Aylar boyunca çıldırmış olan haber raporları ve söylentiler arasında durdu. Ama o hala tek bir adamdı ve ordusuna rağmen

Eğitim alsa da Konsey'in yerleştireceği adamlarla boy lşemezdi.

"Callan. zerine birini gnder," diye seslendi Gurur liderine neredeyse dalgın bir şekilde, sanki dünya saldırının tekrarına odaklanmış gibi hissediyordu.

", Taber." Callan'ın sesi sert ve tehlikeli derecede soğuktu. "O'Brien onunla birlikte; o iyi. Nereye gideceği konusunda oldukça iyi bir fikrim var ve siz havalandığınızda onunla temasa geçeceğim."

"Helikopter , Taber," diye bildirdi Sherra. "Helikopter Yüklendi. Tanner ve Cabal şimdi oraya gidiyorlar. Her şey hazır."

Taber onu tutan adamların yüzlerini ezberlerken gözleri kısıldı. Birkaçı büyüdüğü küçük ilçenin vatandaşlarıydı; diğer ikisi yabancıydı. Hepsi bedelini ödeyecekti.

Roni'nin çığlığı tekrar etrafında yankılandı, gözleri büyümüştü, Dehşete kapılmıştı, yüzü solgundu. Yumrukları öfkeyle sıkıldı ve ancak o zaman boğazından çıkan alçak, uğursuz hırıltıların farkına vardı.

Odadan çıkmadan önce konuşmadı. Topuklarının üzerinde döndü ve hızla ofisten çıkıp üç katlı binanın n kapısına yöneldi. kat malikanesi. Dışarıda onu bir cip bekliyordu. Aracı kullanan genç kedi cinsi, helikopterin beklediği iniş pistine doğru hızla gaza bastı.

Taber cipten atlayıp bekleyen uçağa yönelirken genç Breed "İyi şanslar," diye seslendi.

Küçük, şık helikopterin açık kapısına doğru koşarken eğildi ve içeri atladı. On beş ay beklemişti, asla kesin, hayatını herhangi bir kadına, özellikle de uzun zamandır korumaya çalıştığı bir kadına zorla kabul ettirmek istemiyordu.

Tanner kokpitten geriye bakarken, "Hazır," diye bağırdı.

Kulaklıkları kafasına geçirdi, kemerini taktı ve havalandıklarında kendini destekledi. Ona ulaşmak için geçen her saniye

çok uzun. Dudaklarında bir gülümseme belirdi. Aylar boyunca onun isteklerine saygı duymuştu çünkü içgüdüsel çiftleşmenin farkında değildi.

süreç. Artık içindeki canavar kendisine ait olanı almakta özgürdü. Öfkelenebilir, şirretlik yapabilir, cehennem donup kadar ondan nefret edebilirdi. Ama o onundu. Ve yakında -çok yakında- artık ikisi için de bir seçenek olmadığını görecekti.

Dördüncü Bölüm

Bu onun başına gelmiyordu. Roni kendini kasabadan dağlara doğru çılgınca koşuşturmanın bir kâbus olduğuna ikna etmeye çalıştı. Yakında uyanacaktı. Tabii ki yapardı. Uyanacaktı.

Sadece stres. Varlığından bile haberdar olmadığınız yeni bir insan türüyle çiftleştığınızı her gün öğrenmiyordunuz.

"İyi misin?" John parça kamyonunun sürücü koltuğundan endişeyle ona baktı, kırmızı kaşları açık mavi gözlerinin üzerine düşmüştü.

Roni bir virajı daha dönerken baş üstü kayışını daha sıkı kavradı. Sonunda bir tanesinin üzerinden geçeceği kesindi. ve ikisini de öldürecekti. Deli gibi sürdü. Hayatı hızla kötüleşmiş olabilirdi ama bu yakın zamanda ölmek istediği anlamına gelmiyordu.

"Biraz hızlı gitmiyor musun?" diye sordu, kalbinin çılgın hızına rağmen sakin olmaya çalışarak.

"Neredeyse vardık. Takip edilmediğimizden emin olmak istiyorum." Hızla başka bir yan yola saptı ve sık ağaçlıklı bir alana giden kaba çakıllı bir patikadan geçti. "Av kulübeme doğru gidiyorum. Neyse ki, cep telefonlarının çalışacağı kadar yüksekte ve Taber oraya inerken sorun yaşamayacak."

Şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Taber onun için gelmeyecekti; kurtarmayacaktı. Bilmiyorlar mıydı? Ellerini yıkadığının farkında değiller miydi? Aylar önce mi?

Kabaca iç çekti. "Bu bir canlı yayındı, Roni. Artık tüm dünya biliyor ve eminim Taber da yoldadır. Yeterince yaklaştığında beni arayacaktır. Taber biliyor ve kötü adamlar da biliyor. Artık burada güvende değilsin."

Boğazındaki kalınlığı geçip yutkundu, midesindeki çalkantılarla savaştı. "Kötü adamlar" hakkında raporlar görmüştü. Canavarlar daha çok benziyordu. Kontrolünü elinde tutmak kolay bir şey değildi. Tanrı yardımcısı olsun, haberlerde Konsey'in hedef aldığı zavallı ruhların akıbetiyle ilgili birden fazla haber görmüştü. Bu, hayal edebileceği en kötü kâbustu.

"Tanrım," diye fısıldadı kasvetli bir şekilde. "Yakında uyanacağıma eminim. Ama Taber burada olmayacak, John. O işareti yaptığında umurunda değildi ve şimdi de umurunda olmayacağı kesin." On yılını onu birbiri ardına düştüğü durumlardan kurtarmak için harcamıştı. Artık sınırına ulaşmıştı ve şimdi bu durumdan kurtulmak için onun yardımına güvenemeyeceğini biliyordu.

John ona kuşkulu bir bakış fırlatırken homurdandı. "Bunu hayal etmeye devam et Roni ve Taber'ı gördüğünde ona bu küçük sırrı vermeyi unutma."

Başını salladı ve dua etmeye başladı. Kendini bu özel sorundan kurtarmak için başka seçenekleri ciddi şekilde azalıyordu.

Cep telefonunun tiz sesi çalmaya başladığında Roni gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı.

"Evet?" John küçük telefona doğru havladı. Uzun süre sessiz kaldı.

"Oraya gidiyorum. Tahmini varış süreniz nedir?"

Roni kendini çimdikleyerek uyandırmak istedi. Sadece dinledi Tek taraflı konuşmayı uzaktan dinliyor, geçmişin onu kıcıncıdan ısırmak üzere olduğu gerçeğinden kaçınmaya çalışıyordu. Tam da ihtiyacı olan şey,

Kendisi için kurduğu güzel küçük rutini bozacak başka bir şey. Mutlu olmayabilirdi ama memnundu. Hoşnutluk iyi bir şeydi.

"Sana ," dedi yumuşak bir sesle, sesi zafer kazanmış gibiydi. "Taber otuz dakika içinde burada olacak. O zamana kadar güvende oluruz."

İnanılmazlık onun içine yayıldı. Burada mı olacaktı? On beş yıl sonra Uzun, işkence dolu aylar boyunca kendi başına idare etmesine izin verdikten sonra, o burada mı olacaktı? Başından beri bu karmaşanın içinde olmasının onun suçu olduğunu düşününce, bu tam ona göre bir dostluk diye düşündü.

Cep telefonunu kemerine geri takarken Roni ona baktı. Kaşlarını çattı, dikkatle onu izliyordu. John'u uzun zamandır tanımıyordu, İtiraf etti ama adam aniden farklıydı, alıştığından daha sertti. Bu ona rahatsız edici bir şekilde Taber'ı hatırlatıyordu. O dar gözlü, tehlikeli bakış, ona karşı çıkmaya cüret eden herkesin canının yanacağını garanti ediyordu.

Dişlerini sıktı ve cevap olarak bir şey söylemekten kaçındı. Taber'a karşı iltifattan daha az olmayacak ne söyleyebilirdi ki? Bu karmaşayı o yaratmış, sonra da onu acı çekmeye terk etmişti. Sonuçları. Bunu düzeltmek onun için çok iyi bir şey olurdu.

"İşte " Roni, yoldaki bir dönemeci döndüklerinde beliren kulübeye için arkasını dönerken başıyla ileriye işaret etti.

Sık ağaçların altında yer alan küçük kulübe ve bitişiğindeki garaj havadan neredeyse görünmez olacaktı ve Yerde bulmak da bir o kadar zordu. Kaba garaja girdi, motoru kapattı ve araçtan atladı.

Roni çok daha yavaş hareket etti. Bundan kurtulmanın bir yolu olmalıydı, diye düşündü çaresizlik içinde.

Böyle şeyler onun gibi insanların başına gelmezdi. Hayatının olaysız geçmesi gerekiyordu. O sıkıcıydı.

Sıkıcı. Lanet olsun, Taber eline geçtiğinde onu istememişti, akıllı başında biri onu şimdi isteyeceğini nereden çıkarabilirdi ki?

Onu sevdiği işten kovmuştu, o zamanlar talepkâr babasından kaçmak için bildiği tek yol buydu. Aylarca ortadan kaybolmuştu. Yaklaşık bir yıl boyunca birkaç kez karşılaştıklarında onunla konuşmamıştı bile. Boynundaki bir işaret bunu değiştirmeyecekti, değil mi? Endişelendiği kadarıyla değiştirmeyecekti.

Kulübenin içi bir cimrinin eliyle dekore edilmişti. Kullanılmayan bir şöminenin önünde yalnız bir kanepa vardı, tozlu bir mutfak masası ve dört sandalye. Halı yok, perde yok ve neredeyse petunya ekecek kadar kalın toz.

"Banyo arka tarafta." En uçtaki kapalı kapıyı işaret etti. "Kendini evinde hisset." Taber ortaya çıkana kadar fazla rahat, ani kurtarıcı ve koruyucu rolünü fazla kabullenmişti.

"Bunu neden yapıyorsun?" Ona döndü ve dikkatle onu izledi.

Adam ona baktı, gözleri şaşkınlıkla parlıyordu. "Ne yapıyorsun?"

"Taber'ın ortaya çıkacağından emin olmak için bana yardım ediyorsun.

Bundan senin çıkarın ne?"

Alev rengi kaşlarını kaldırdı, eğlencenin yerini kafa karışıklığı. "Sadece yardım ediyordum, Roni."

"Saçmalık," diye mırıldandı, inkâr edercesine başını sallayarak. "Ben aptal değilim. Dahası da var. Ne?" Bir şeylere vermesi gerekiyordu, bu yardım eden tek el olsa bile ona teklif etti.

Derin bir iç çekti. "Aşağı yukarı, hepsi bu kadar," dedi ona kararlı bir şekilde. "geldiğinde Taber ve diğerlerine yardım ediyorum. Hepsi bu kadar.

Ayrıca, sen bir arkadaşsın. Sana yine de yardım ederdim." Bu yine de onun sorusunu tam olarak yanıtlamıyordu.

"Neden buraya geliyor?" Elindeki titremeye aldırmadan parmaklarını karışmış saçlarının arasından geçirdi. "O işaret O yaptığında bir anlamı yoktu. Şimdi neden olsun ki?" Bu, onu en çok rahatsız eden soruydu.

"Buraya geldiğinde ona sorabilirsin. Takip edilmediğimizden emin olmak için dışarı çıkıyorum. Sen kulübede kal." Yanındaki cep telefonunun klipsini açtı. "Taber'ın numarası ilk girilen numara. Eğer bir şey olursa, onu ara. Duydun mu?"

Adam telefonu masaya bırakırken yere baktı ve korkudan ağzının kuruduğunu . "Ne olabilir ki?"

Başını kaldırdığında onun bakışlarıyla karşılaştı, kalbi uyarıyla çarpıyordu. Adam onu izledi, ifadesi kasvetliydi.

"Dediğim gibi, başkaları da bu yayını görmüş olabilir. Ve bazıları Taber'dan çok daha yakın. Ben sadece temkinli."

Sıkıca yutkundu. "Paralı askerler mi?" Taber ve ailesinin yıllar boyunca onları yakalamak ya da öldürmek için gönderilen adamlarla yaptıkları sürekli savaşların raporlarını duymuştu.

Gözlerinde bir sempati parıltısı belirdi. "Evet," diye mırıldandı sonunda. "Ama güvende olmalıyız. Burayı sadece birkaç kişi biliyor ve herkes nerede anladığında Taber sizi en iyi olduğunu düşündüğü yere sağ salim götürmüş olacak. İyi olacaksın." O yorum yapamadan döndü ve sığınağı terk etti. Ancak o zaman adamın diğer elinde taşıdığı silahı fark etti. Siyahtı, ölümcüldü ve kesinlikle onunla ne yaptığını biliyormuş gibi taşıyordu.

Harika. Tozlu mutfak sandalyelerinden birine çöktü ve çaresizlik duygusuyla tek odalı kulübenin etrafına baktı. Paralı askerler onun peşindeydi. Her şeyin ötesinde tam da ihtiyacı olan şey.

Elini kaldırdı ve boynundaki izi ovuşturdu. çok fazla soruna neden oldu. Normalden daha fazla ağrıyordu. Acı veren bir ağrıdan ziyade, Taber'ın ağzının orada verdiği inanılmaz duyusal hissi hatırlatan zevk kalıntılarıyla dolu bir ağrı. Dişleriyle tenini sıyrıyor, diliyle hararetle okşuyordu. Bu anıyı hatırlayınca kontrolsüzce ürperdi.

Elini geri çeken Roni, ayağa kalkıp küçük odaya doğru ilerlemeden önce uzun bir süre cep telefonuna baktı, kapının yanındaki tozlu pencere. Onu arayabilirdi. Şu anda içinde bulunduğu karmaşayı ne kadar takdir ettiğini ona bildirmeliydi. Kahretsin, onun hayatından çıkmasını istiyordu, bunu açıkça belirtmişti. Şimdi ona yapacağı herhangi bir yardım konusunda nasıl iyi hissedebilirdi ki?

Pencereden dışarı baktı, şimdilik yapabileceği hiçbir şey olmadığını biliyordu. Bu çaresizlik duygusu onu yiyip bitiriyordu. Birine bağımlı olmaktan nefret ediyordu, özellikle de hayatı için.

Ormanın içine bakarken, John'un sık ormanlık alanı taradığını görebiliyordu. Vücudu ağaçların arasına girip çıkıyordu, Rahat ama tetikteydi. Ona, televizyon izlemeye vakit bulabildiği az sayıdaki zamanlarda profillerini gördüğü asker tiplerinden bazılarını hatırlatıyordu.

Zaman çok hızlı geçiyordu. Düşünmek, etrafını saran ani değişikliklere alışmak için hiç şansı yoktu. Taber'la tekrar yüzleşmek için kendini hazırlamaya vakti yoktu. Bu John'un kulübeye yeniden girip cep telefonunu açması sadece birkaç dakika sürmüştü. Aramayı kodlarken ona baktı.

"Bir helikopter sesi duyuyorum. Sen misin?" diye sordu sessizce, soluk mavi gözleri soğuk ve kendinden emindi. "Güzel. Şu ana kadar güvendeyiz. Onu açıklıkta bekleteceğim." Bağlantıyı kestikten sonra ona baktı.

"Gitmeye hazır mısın?"

"Hayır." Ellerini kot pantolonunun ceplerine soktu. Uyan artık, diye düşündü umutsuzca.

, Roni, zamanı.

"Çok kötü." Adam, kadının tüm bu olanları inkâr etmek için çırpındığının fazlasıyla gibi sırttı.

"Hareket zamanı."

Beşinci Bölüm

Gerçeküstüydü. Roni küçük açıklığın kenarında durmuş, helikopterin yaklaşip mükemmel bir iniş gerçekleştirmesini izliyordu.

İniş. Ona geride durmasını işaret eden John eğilip küçük uçağa doğru koşarken, Roni kalbinin atışını durdurmaya çalıştı.

Dönüp kaçmak istedi; sahip olduğu hayata geri dönmek için bir saatten daha kısa bir süre önce kasabaya yaptığı kader yolculuğundan önceydi. Ama içgüdüsel olarak kaçış olmadığını biliyordu. Biraz merak etti

Kaçmak isteyip istemediğini bile bilmiyordu. Hayatından çıkıp gittiğinden beri her gece rüyasında onu görmemiş, günün her dakikası onun için yanıp tutuşmamış mıydı?

Taber helikopterden atladığında, vücudundaki her hücre canlandı. Uyluklarının arasında arzusunun acil nabızı atmaya başladı, nem birikiyor, toplanıyor, onu ona hazırlıyordu. Onun Nefesi göğsünde sıkıştı ve ilk kez değil, etrafında parıltıyor gibi görünen kaba cinsellik tarafından tamamen hazırlıksız yakalandı.

Kot pantolon giyyordu. Zayıf kalçalarına oturuyor, kaslı uyluklarına ve uzun bacaklarına sevgiyle uyum sağlıyordu.

Geniş, koyu renk kemeri beyaz gömleğini ve karnının düz hatlarını vurguluyordu. Omuzları genişti. Şeytanın siyah saçları ensesinden geriye doğru bağlanmıştı, bu da ona vahşi, dünyevi bir görünüm veriyor ve doğrudan amına doğru uzanıyordu. Sularını hissetti Sıcak vajinasından dökülüyor, vücudu ağrımaya, onun için zonklamaya başlıyordu.

Adamın bakışları kendisiyle helikopter arasındaki mesafeyi kapatan uzun bacaklarına kilitlenince geri çekildi. Adamın koyu bronzlaşmış yüzündeki vahşi amacı, onu ele geçirme niyetini görebiliyordu. Ani bir korkuyla ürperdi. Bu daha önce tanıdığı adam değildi.

daha önce tanıdığı. Nazik, düşünceli, öpücüğü bir tutku fısıltısı, dokunuşu ölçülü olan adam.

Hıçkıra hıçkıra boğazından kaçan nefesi hissetti. geri geri gitmeye devam etti, bacakları güçsüzdü, zihni ona doğru yaklaşan görüntüyle meşguldü. İçgüdüleriyle hareket ediyordu. Artık her zaman bildiği gibi kontrollü değildi. Daha sert ve vahşiydi. Ve onu dehşete düşürmüştü.

"Taber." Sırtı arkasındaki ağacın sert değince aniden durdu.

Ondan birkaç santim uzakta durdu, gözleri parlak bir yeşim yeşili rengindeydi, yoğun, ezici. O anda, on beş aylık acı ve öfke onu ezip geçti. Burada durmuş, sanki onu tek bir ısırıkta yutabilecekmiş gibi ona bakıyordu, kalbinde kurduğu tüm hayalleri yok ettikten sonra.

Yumruğunu sıktı ve ne düşündüğünü bile anlamadan tüm gücüyle adamın sert ve sıkı kaslarına vurdu.

Mide. Yumruğunun onu incittiğinden daha çok incittiğini hissediyordu.

"Kahretsin," diye bağırdı, adam zorlukla irkildi, vücudu gerildi, gözleri öfkeyle kısıldı. "Bak hayatıma ne yaptın. Hiçbir şey için teşekkürler, Taber."

"Benim," diye hırladı. Ses bedeninde, ruhunda yankılanırken nefesinin hissetti, gözleri bu hayvani ses karşısında irileşti.

Kız tepki veremeden, adam onun ellerini yakaladı, ağaca doğru itti, kızın çılgınca çırpınışlarını, boğuk seslerini duymazdan geldi. Lanet olsun.

Daha yakına eğildi, yüz ifadesi sert ve ilkeldi. İri bedeni küçük bedenini sert ağaç kabuğuna sabitlerken bakışları onunkileri esir aldı. Roni nefes almak, vücuduna değerli havayı çekmek, zihnine yayılan sersemletici uyarılmayı uzaklaştırmak için mücadele etti.

Onun kokusunu alabiliyordu: karanlık açlık, yoğun erkek ve ateşli şehvet. Adamın kokusu duyularını sarmış, onu şehvetin içinde boğmuştu.

İçindeki adam onu arzuladığı için değil, sadece hayvani içgüdüleri bunu gerektirdiği için ona gelen kasvetli bilgi.

"Bırak beni!" diye bağırdı, onu tekmelemeye, hem şiddetli hem de nazik olan tutuşunu kırmaya çalışıyordu. Titriyordu, kendi kaygısı ve kabaran duygularıyla ürperiyordu ve şu anda acı çektiği kadar onun da canını yakma ihtiyacı duyuyordu.

Daha yakına eğildi, sert göğsü kızın göğüslerine baskı yapıyordu, Sütyeni ve yırtık gömleği bile meme uçlarını hassaslaştırıyordu. Başını ağaca yaslamıştı, nefes almak için savaşıırken dudakları aralanıyor, bedenini kasıp kavuran öfkeyle karışan şimşek gibi arzusunun çağrısını duymazdan geliyordu.

Ve sonra hırladı. Dudağının bir tarafı kalktı ve ağzının kenarındaki uzun, tehlikeli köpek dişlerini ortaya çıkardı. Ses-
Başı eğilmeden ve ateşli, talepkâr dudakları kızinkini kaplamadan bir saniye önce tehlike ve heyecanın gürleyen uyarısı geldi.

Adam onu yakalamasaydı düşecekti. Güçlü kollar
Başını eğip dudaklarını dudaklarının üzerinde gezdirirken, dili zorla ağzına girerken onu kendine doğru çekti.

Uyuşturucu, heyecan verici, dokunuş şimşek ve sıcaklıktı, bedenini gelgitli bir izlenim dalgası gibi saran ve onu güçlerinin altında boğan çelişkili hisler karmaşasıydı.

Parmakları kıvrıldı, elleri adamın onları tutmasına karşı zorlanıyordu. Tırnakları avuçlarını ısırırken bir yandan da inliyordu.
dilin talepkâr itışı. Tanrım, onun tadı. Koyu bal, tatlı ve baştan çıkarıcı, onu yok etmekle tehdit eden bir şehvetin içine çekerken bile tutku vaadiyle onu cezbediyordu.

Dili onunkinin üzerinde gezindi. Kenarların hemen altındaki küçük, şişmiş bezeleri hissederek, bu tat karşısında zevkle inledi.
onları okşamasından kurtuldu. Daha fazlasına ihtiyacı vardı. Kendini onunla doldurmaya, onun tam ve baş döndürücü vaadini keşfetmeye ihtiyacı vardı.
İlgi çekici bir lezzet.

O zaman dili daha talepkâr bir şekilde onunkine bastırdı. Etraflarındaki havada bir hırıltı dolaşıyordu, tamamen kedigil, erkek, bir talep rahmini delip geçti.

Roni kendi dilinin okşamasına, tatmasına izin verdi ama yine de daha fazlasını istiyordu. Dudakları onun üzerinde kapandığında, ağzı Onun tadının tatlı iksiri, iniltisi onu sarstı. Ondandır istediği şey buydu. Dudakları onunkilere sürtündü, dili ağzının sıkı kavrayışına doğru ilerlerken duyuları Ağzına yayılan lezzet.

Parmak uçlarında ona doğru uzanıyordu. O zaman ellerini serbest bıraktı, ancak içinde hiç mücadele kalmamıştı.

Pazılarını kavradı, tırnakları gömleğinin kumaşını ısırdı, onu daha yakına kaldırırken altındaki kasların sıkılıp gevşediğini hissetti. Taber onu ağaca doğru bastırdı, kalçası onunkinin arasına girerek kadının çekirdeğine doğru sallandı. Tatlı cennet. Başlı zevkten dönüyor, enfes sıcaklık aniden yükseliyordu rahminin derinliklerinde.

Adamın kalçasına daha da , şişen klitorisine yaptığı baskıdan dolayı inledi, daha fazlasına ihtiyacı vardı, adamın olduğundan çok daha fazlasına şimdi ona veriyordu. Helikopterin motoru uzaktan gelen bir sestir. Bıçakların dönüşüyle üzerlerinde esen rüzgâr, hızla hassaslaşan bedenini bir kez daha okşadı.

"Taber, lanet olsun, şimdi!" John'un sesi inkar etmek için savaştığı bir davetsiz misafirdir. Şimdi değil, artık hiçbir şey onları ayıramazdı. Şimdi değil. Kendini onun tadıyla doldurana kadar, vajinasının derinliklerinde pençelemeye başlayan acı verici açlığı hafifletmeye yetecek kadar vardı.

"Hayır," diye umutsuzca fısıldadı adam başını kaldırdığında, bakışları daralmış, şehvetin sıcaklığı ve öfkenin parıltısıyla kabararak ona bakıyordu.

"Benim," diye tekrar hırladı, sanki onu bunu kabul etmeye zorlamaya niyetliymiş gibi.

Roni başını salladı, titriyordu, öpücüğüne daha fazla ihtiyaç duyuyordu, vücudunu ağırlaştıran uyuşturucu hissine daha fazla ihtiyaç duyuyordu.

Duygusallık.

"Vakit yok," diye tekrar bağırdı John, vücudu görüş alanının kenarında puslu bir bulanıklığa dönüşmüştü. "Lanet olsun, onu

Helikopteri yere çakılmadan önce. Onu sonsuza dek kaybetmek mi istiyorsun?" Taber konuşmadı. Kolunu Roni'nin boynuna dolamadan önce diğer adama öfkeli bir bakış fırlatmak için bir saniyesini ayırdı. Belinden tutarak onu ilerlemeye zorladı ve açıklıkta onları bekleyen helikoptere doğru hızla ilerledi.

Roni ayaklarını hareket ettirmek, ona ayak uydurmak, itirazını, öfkesini dile getirmek için mücadele etti ama hiçbir şey işe yaramıyor gibiydi. Duyuları

Bulutluydu, o kadar sersemlemişti ki gerçeklikle bağını kaybetmeye başladığından korkuyordu.

Taber, Roni'yi neredeyse zorla helikoptere bindirirken garip bir erkek sesi, "Tam zamanında," diye seslendi.

Onun yanına atlayıp kapıyı kapatır kapatmaz gemi havaya kalkmaya başladı. Kabaran güç

Roni'nin vücudunda yankılandı, motorların titreşimi hassas sinirlerine neredeyse acı veriyordu.

Kafası karışmış ve korkmuş bir halde Taber'a baktı. Adam onu izledi, gözleri kısılmıştı, zengin yeşil derinliklerinde şehvet parlıyordu, kararlılık onun gururlu yüz hatlarını işaretliyordu. Bu nazik değildi onu yıllarca korumuş olan adamdı. Aylar önce onu garajda bırakan ve geri döneceğine söz veren şefkatli aşık değildi. Bu, Taber'ın daha önce hiç görmediği bir yanıydı. Hem tahrik edici hem de Dehşet verici bir şekilde, kendisini saran çelişkili duygular arasında kayboldu.

"Bana ne yaptın sen?" Kelimeleri fısıldadı. vücudu ağrımaya, onun dokunuşu, öpücüğü için yalvarmaya başladı. Sadece bir kez daha, içindeki bir şey acı içinde çığlık attı. Bir dokunuş, bir tat...

"Seni benim yaptım." Kelimeleri ağızından ona geri söyledi. Yavaşça, açıkça. "Benimsin, Roni. Sonsuza kadar." Gözleri büyüdü. Panik ve şehvet Vücudunda çalkalanıyor, damarlarında zonkluyor, göğüslerinde, rahminde, vajinasında yangınlar çıkarıyordu. Yanıyordu, onun için ağrıyordu Dokun.

Roni kafasını salladı, şaşkınlığıyla ve adamın ona tam olarak ne yaptığına dair duyduğu ani korkuyla savaşıyordu. Bir iniltiyi yutarken rahmi dalgalandı; amciği kasılırken, bir ürperti omurgasından yukarı, kafa derisi boyunca ilerledi ve sıcaklık artmaya başladı.

Taber'burun deliklerinin alevlenmesini, gözlerinin sanki bir uyarıcı tarafından yakalanmış gibi daha da kararmasını izlerken nefes almak için mücadele etti.

duyular. Elmacık kemikleri koyu ten altında kızarmış, dudakları daha dolgun, daha şehvetli görünüyordu. Gözleri cinsel bir niyetle parlıyordu.

Roni kuru dudaklarını sinirli bir şekilde yaladı, ona dokunmak istiyor, ona dokunmaya *ihtiyaç duyuyordu*, ancak vücudunun içinde, derisinin hemen altında oluşmaya başlayan yoğun uyarılmadan, sinirini yakan bir iç ateş gibi korkuyordu sonlar. Yumruklarını sıkarak, tıpkı aylar önce yaptığı gibi, kontrol etmeye kararlı bir şekilde sarmal hislerle savaştı.

Ama o zamanlar bu kadar kötü değildi, diye fısıldadı bir parçası. Onu yiyip bitiren açlık ihtiyacı rahatsız ediciydi, Rahatsızdı ama böylesini hiç görmemişti. Bu çok yoğundu, yavaş yavaş artıyor, sisteminden akarken onu ele geçiriyordu.

Bakışlarını onunkilerden zorla ayırdı, başını çevirdi ve umutsuzca helikopterin kabarcıklı penceresinden dışarı baktı. Taber ona yakın duruyordu, yan tarafı onunkine yapışmıştı, bir kolu arkasına uzanmış, parmakları neredeyse dalgın bir şekilde gömleğinin arkasına düşen saç telleriyle oynuyordu.

Kesik kesik nefes alırken gözlerini kapattı. Onu diri diri yiyen cazibeye karşı koyabilirdi. Elbette karşı koyabilirdi. Daha önce yapmıştı.

Adamın parmaklarının saçlarını hareket ettirdiğini, omzundan geriye doğru ve hemen altındaki küçük izi ortaya çıkardığını hissedince dudağını ısırdı Boynunu. Adam onu yerinde tutmak için hareket etmeseydi başını çevirecek, bakışlarını engelleyecekti.

Roni inledi. değildi. Dili küçük yaranın üzerinde ve sonra ağız yaranın üzerine kapanıp eti yumuşak ve şefkatli bir şekilde emdiğinde, rahmi kasıldı. Kukusu zonkladı, nabız gibi atıyor, dişlerinin yaptığı işaretin yüzeyini çizdiğini hissettiğinde onu neredeyse orgazmik bir zevke sürüklüyordu.

Elleri göğsüne doğru uzanan adamın ön koluna kenetlendi, eli diğer omzunu tuttu ve ona işkence ederken, eziyet ederken onu hareketsiz tuttu.

"Lütfen." Onu duyamayacağını biliyordu ve zevk vücudunu yakıp kavururken çığlık atacak nefesi yoktu. Ağızının onu sıkı, hassas meme uçlarına, zonklayan klitorisine ve sırılıslam amına kadar esir aldığı nokta. Bu onu mahvediyordu.

Koltuğuna geri yaslanırken ağızını yavaşça kaldırdı. Ama Roni için rahatlama yoktu. Dişlerini gıcırdatarak ona lanet okudu, Kendine lanet ediyor ve onu alması için yalvarmadan önce acı içinde ölmeye yemin ediyor, aldığı mesafeyle azalmak yerine daha da artacak gibi görünen ihtiyacını hafifletmesi için yalvarıyordu.

Bu iyi değildi. Hem de hiç iyi değildi.

Altıncı Bölüm

Taber'a göre hayat bundan daha tatlı olamazdı. Doğu Kentucky'nin tepelerinden malikaneye dönüş yolculuğu Virginia, ordunun kendilerine lütfettiği güçlü küçük helikopterle hızlı ve verimli bir şekilde yapıldı. Birkaç avantaj da Liderleri, kendilerini yaratan yozlaşmış küçük deneylere boğazlarına kadar batmış olan bir hükümete karşı toplumu öfkeliendiriyordu.

Vücudu arzu ile uğulduyordu, mükemmel bir uyum içindeydi. Roni'ninkinde uyarılma tırmanıyordu. Onun sıcaklığının kokusunu alabiliyordu ve bu onu çıldırtmak üzereydi. Aleti çiğ bir yara gibi ağrıyor, kot pantolonunun kısıtlaması altında zonkluyor ve zonkluyordu.

Helikopterin pencerelerinin dışındaki araziye izledi, her bir dönüm noktasını takip etti, onu bir yatağa götürene, kalçalarını ayırana ve ıslak küçük amının sıcak derinliklerine dalana kadar dakikaları saydı.

On beş ay beklemişti. On beş uzun, sefil ay. Bu süre zarfında ruhunda kara bir boşluk kök salmıştı.

Bir kadın için bitmek tükenmek bilmeyen bir arzu vardı. ve sadece bir kadın. Başka bir kadına , Roni'ninki onun bir parçasıyken başka bir kadının şehvet kokusuna tahammül edememişti.

Uzun zaman önce masasına kısa ve sert bir not bırakmasının nedenini hiçbir zaman anlayamamasının nedenlerinden biri de buydu. Başka hiçbir kadın

onu da onun kadar etkilemişti. Ve onun kendisini istediğini biliyordu. Peki neden geri çekilmişti? Not hâlâ elindeydi. Hâlâ o sözlerin ona getirdiği öfkeyi ve ihaneti hissediyordu.

Roni söz konusu olduğunda neredeyse tüm bu aylar boyunca kendini inkâr etmişti. Arzusuyla ve açlığıyla savaşmıştı çünkü onun isteklerine rağmen kim ve ne olduğunu ona göstermek istememişti.

O anda onun kararının en iyisi olduğunu biliyordu. Onu suçlamıyordu, vücudunun ona yaşattığı cehennemi ona ödetmek gibi bir arzusu yoktu. Ama şimdi gitmesine izin verirse lanetlenirdi.

Öpücüğü, Roni'nin ondan bir daha asla aynı şekilde uzaklaşamayacağını sigortasıydı. Vücuduna salgılanan hormon onu hazırlayacak ve uyarılmasını öyle bir noktaya çıkaracaktı ki onun dokunuşunu inkar edemeyecekti. Adam ona olan açlığını yatıştırmayı bitirdiğinde yürüyebilirse bile şanslı sayılırdı. Telafi etmesi gereken çok zaman vardı.

"İçeri giriyoruz," diye bağırdı Cabal, malikâne görüldüğünde.

Üç katlı, zarif ve görkemli bir zarafete sahipti. Balkonlar Her katın etrafını saran uzun sütunlar, onları desteklemek için yükseliyor ve beyaz canavarlığa kibar bir rahatlık havası veriyordu. Bina Asırlık plantasyon evi mükemmel durumda tutulmuştur. Önceki sahipleri evin tarihi havasının bozulmaması için ellerinden geleni yapmış, içeride ise yapılan tadilatlarla ev sahiplerinin her türlü konforu sağlanmıştı.

Kolunu Roni'nin sırtına doladı ve onun sertleştiğini hissetti. Korkunun karanlık kokusu onun topraksı, tatlı arzusuyla karıştı. Ama daha ziyade Korku, ihtiyacını hafifletmek yerine, bağımlılık yapan kokuyu daha da yoğunlaştırmış gibiydi. Vücudunda hızla yayılan adrenalin hormonu çok daha hızlı bir şekilde sistemine girdi.

Helikopter sorunsuz bir şekilde iniş yaptı, iniş pistine yerleşti ve Taber klipslerini açarken yavaşça güç kesildi.

Roni'nin emniyet kemerleri. Onun gözlerine baktı, göz bebeklerinin büyüdüğünü, yanaklarının kızardığını görünce vücudu gerildi. Mavi gözleri aklıkla parlıyordu. Vücudu bundan dolayı titriyordu.

"Bana ne yaptın Taber?" Tanner ve Cabal helikopterden inerken sesi boğuk ve şaşkıncı.

"Hadi, eve çıkalım ve her şeyi açıklayayım." Helikopterden atladı ve elleri helikopterin içine uzandı.

Oturduğu yerden kalkmasına yardım ederken belini kavradı.

Adam, ayaklarının yere yerleşmesine izin vermeden önce onu göğsüne doğru çekerken nefesi kesildi. Kadının vücudunun erkeğin vücuduna doğru şehvetli bir şekilde sürüklenmesi erkeği tahrik etmişti. Tanrı'ya şükür daha gidecekleri fazla yol yoktu.

Taber onun elini tuttu ve Tanner'ın kullandığı cipe doğru çekti. iniş pistinin kenarında koşuyordu. Parmakları onunkilerin altında titriyordu ama vücudundan daha fazla değil. Jeep'e binmesine yardım ederken kadının içinden geçen ince titremeleri hissedebiliyor, bakışlarındaki çaresiz kontrol sınırını görebiliyordu.

Öpücüğü tam da Callan'ın aylar önce hepsine özetlediği şeyi yapmıştı. Dilinin salgı bezlerinde bulunan cinsel hormon, Callan'ın öpücüğü kadının vücudunu neredeyse anında sarmıştı. onu öptü.

Ateşi yükselmiş, adamın dokunuşuna, tadına duyduğu ihtiyaç onu kasıp kavurmuştu. Ama bu, adamın ona duyduğu ihtiyaçtan daha büyük değildi.

Bu sefer çaresizdi; kontrol edemediği ve saklamak istemediği bir açlığın pençesine yakalanmıştı. İçindeki hayvan daha önce bir kez reddedilmişti. Bir daha olmayacaktı.

"Şu anda yaşadığımız ev bir zamanlar Genetics'e aitti. Konsey," dedi ona, Tanner malikâneye giden asfalt yolda hızla ilerlerken sakın kalmak için mücadele ederek. "Burası artık bizim ana üssümüz. Burada güvendeyiz, türümüzün her geçen gün artan sayısıyla korunuyoruz. Sen de burada güvende olacaksın, Roni."

"Öyle mi?" Ses tonu o kadar da emin olmadığını gösteriyordu. Çok yazık. Onun gitmesine izin vermeyecekti.

Kendini ondan izin verdiği kadar uzak tuttu, ki bu çok fazla değildi. Sıcak ve ılıktı, kokusu tatlı ve etkiliydi. Adam ondan çok uzun süre ayrı kalmış, asil olmak, onu gerçeklerden ve kollarında olmanın bedelinden korumak için savaşmıştı.

Kadın ona nefret dolu bir bakış fırlatırken Taber yüzünü buruşturmamak için kendini zor tuttu. Belli ki, o gün yaşanan olayların yol açtığı kafa karışıklığının çoğu

kapalı. Kızmaya başlamıştı. Bu düşünceyle damarlarında dolaşan şiddetli heyecan dalgasını görmezden geldi. Gözleri Öfke ve şehvetle parlıyordu. Kadının kokusu sıcak ve vahşiydi, zaferle kükreme ihtiyacıyla göğsünün ağrmasına neden oluyordu.

"Sen olmasaydın olduğum yerde güvende olurdum," diye tersledi. Sesi yoğun duygularla doluydu. hisler vücudunu yıkıyordu. Bununla savaşıyordu, bunu yaparak semptomları daha da kötüleştireceğinin farkında değildi. Taber gülümsemesini bastırdı. Öfkesi sadece kanının daha hızlı atmasına, hormonun vücudunda dalgalanmasına, aşırı derecede artmasına ve büyümesine neden olacaktı.

Jeep ön girişte titreyerek dururken, "İki kişi gerekiyor, Roni," dedi ona karanlık bir sesle.

büyük meşeler, dairesel araba yolunun üzerinde yükseliyordu, Eve o kadar yakın büyüyorlardı ki bir keresinde birkaç tanesini kesmeyi düşünmüşlerdi. Ancak sert ağaçların ihtişamı ve zarafetini inkar etmek imkansızdı. Çok uzun zamandır oradaydılar, evi yok edilemeyecek kadar uzun yıllar boyunca korumuşlardı.

Cipten inmesine yardım ederken büyük, çift ön kapı açıldı ve Callan ile Merinus beton zemine çıktılar. İniş. Yavaşça nefes alırken diğer adamın bakışları sert ve vahşiydi, Taber'ın yanına yaklaşan herhangi bir Breed'in Roni'nin uyarılma durumunu bilebilirdi.

Taber, kadının vücudunu saran titremeleri hissederek, onu çiftin yanına kadar geniş, dairesel basamaklardan çıkardı. Kadın gergindi, Callan ve Merinus'a yaklaştıklarında kendini sert bir şekilde dik tutuyordu.

Callan'ın bakışlarıyla buluştu ve liderinin kehribar rengi gözlerinin derinliklerindeki endişeyi gördü.

"Roni, seni tekrar görmek çok güzel," dedi Callan nazikçe. diğer çifte ulaştı. Roni karşısında kaskatı dururken ona dokunmadı, elini sıkmayı teklif etmedi. "Eşim Merinus'u tanıştırmama izin verin. Merinus, Roni Andrews hepimiz için iyi bir dosttu. Sandy Hook'ta geçirdiğimiz süre boyunca."

"Merhaba, Roni." Bakışları aralarında gidip gelirken Merinus'un gülümsemesi nazikti. "Böyle bir ortamda tanışmak zorunda kaldığımız için üzgünüm. koşullar."

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum." Roni'nin sesi yumuşaktı, ellerini kollarının üzerinde düzeltirken gerginlikten boğuklaşmıştı. "Ben de özür dilerim..."

"Lütfen, yapma." Merinus başını salladı, dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Bu adamlar bir kadının hayatını daha fazla sarsmaya meyillidir. izin verilmelidir. Ama ..." Kocasının sahte alaycı yüz ifadesine baktı. "Buna değebilir."

"Sanırım bu yorum yapmak için bekleyeceğim." Roni nefes aldı sertçe. "Eğer sakıncası yoksa." Merinus'un endişeli bakışları Taber'a bakarken bilgiyle doluydu. Roni'nin içinden geçen ihtiyacın ve yaşadığı stresin herkesten çok o farkındaydı.

"Seni çok iyi anlıyorum Roni. Bir şeye ihtiyacın olursa, herhangi birimize haber vermeyi unutma. Burada kendini evinde hissetmeni istiyoruz."

Roni başını salladı, teşekkürlerini mırıldandı ama Taber onun alnındaki ince ter tabakasını ve yanaklarındaki kızarıklığı görebiliyordu.

"Lütfen, içeri gelin. Taber size odanızı gösterebilir ve yemekten önce dinlenebilirsiniz. Daha sonra konuşabiliriz." Merinus kaşlarını çatarak Taber'a baktı; karanlık ve onaylamayan bir bakıştı bu.

Taber, Roni'nin üst kolunu kavrayıp onu büyük girişin sağındaki geniş, dairesel merdivene götürürken mermer fuayeye girdiler. Süit odaları ikinci kattaydı, ama hepsi Onu ilgilendiren tek şey, Roni'yi, içinde bulundukları büyük, sağlam yapılı yatağa götürmekti. Orada onu işaretlemekten fazlasını yapacaktı. Orada ona ait olan her şeyi talep edecekti, onları reddetmeye çalıştığı her şeyi İkisi de son yalnız, açlık dolu aylar boyunca. Orada ödeyecekti.

Yedinci Bölüm

Onun nesi vardı? Roni kendini ateşli, kararsız ve yoğunluğuyla onu diz çöktürmekle tehdit eden cinsel ihtiyaçlardan neredeyse sersemlemiş hissediyordu. Taber onu merdivenlerden yukarı çıkarırken, onu neredeyse güçten düşüren güçsüzlükle savaştı. Kolunu kavrayan sabitleyici eli. Vücudu büyüktü, çok sertti Yanında öyle sıcaktı ki ondan yayılan ısıyı hissedebiliyordu.

Adamın eli onu sabitliyordu ama tek düşünebildiği elinin vücudunda gezinmesi, onu okşaması ve rahminin derinliklerinde yanan ateşi yatıştırmasıydı. Daha önce hiç bu kadar tahrik olmamıştı. Hayır, bu uyarılma değildi. Şehvetin bile ötesindeydi. Bu bir İcini parçalayan, taleplerini neredeyse karşı konulmaz kılan bir dürtü, bir açlık.

"Bana ne yaptın?" Ondan uzaklaşmaya, onun dokunuşuyla bedenini ısıtan sinsi zevkten uzaklaşmaya çalıştı ama adam onu bırakmıyordu. "Bu artık komik değil, Taber. Sessiz, erkek adam muamelesinden bıktım."

Geniş bir oturma odasına girdiler. Bilgisayar, yazıcı ve faksle birlikte kiraz rengi bir masa odanın bir ucundaydı. Adam onu, amındaki ateşten başka bir şeyle ilgilenecek zamanı olsaydı onu etkileyecek bir eğlence kompleksinin bulunduğu rahat bir oturma alanının önünden geçirdi.

Onu başka bir açık kapıdan geçirerek yatak odasına götürdü. Oda loştu, koyu renk kiraz mobilyalar ve kalın perdeler vardı. Alçalan güneşten gölgeleyerek ona samimi ve seksi bir his veriyor.

Odanın en ucunda büyük bir kızak yatak vardı, şilte ve bazalar o kadar kalındı ki üzerine oturmak için zıplaması gerekecekti. Koyu bordo bir yorgan arkaya çevrilmiş, kalın yastıklar dolgunlaştırılmış ve yatak başlığına yerleştirilmişti.

Kendisini Taber'la birlikte hayal ederken ürperdi; Taber'ın vücudu onunkini sarıyor, elleri onu okşuyordu.

Dudağını ısırdı ve boğazından kaçmak üzere olan iniltiyle savaştı.

"Cevap ver bana, lanet olası." Adam ondan uzaklaşıp kapıyı arkalarından kapatırken Roni öfkeyle ona döndü.

Onun gözlerine baktı... o derin, parlak gözlere. Bir yırtıcının gözleri. Onun eşsiz DNA'sının kanıtlarını şimdi görebiliyordu. Yüksek elmacık kemiklerinde, daralmış bakışlarda.

"," diye cevap verdi ona, parmakları beyaz gömleğinin düğmelerine giderken yavaşça gevşetmesini izledi.

Her bir bağ gevşeyip adamın bronzlaşmış, şık tenini daha fazla ortaya çıkardıkça dizlerinin bağı çözüldü. Başını salladı, gözlerini kapatmak, adamın aniden üzerinde kurduğu güçten kaçmak istiyordu. Kadın gömleğini çıkarmak istedi. Parmaklarını vücudunun şişkin kasları üzerinde gezdirmek, sert sıcaklığını hissetmek, ona dokunmak, aylar önce hayalini kurduğu gibi onu tatmak istiyordu.

Sonra sözleri ona çarptı. *Kızıışmak*. Kalbinin korkuyla çarpmaya başladığını hissetti. Gözlerini kırıpıştırarak ona baktı. Her nefes titriyordu Göğsünde bir ağrı .

"Ne demek istiyorsun?" Şokuyla savaşıarak sıkıca yutkundu. Taber gömleğini omuzlarından silkti, sert, iyi Göğsünün ve kollarının belirgin kasları güç ve kuvvetle esniyordu.

"Aynen söylediğim gibi." Sesi sertti ama bakışlarının yeşim taşı derinliklerinde sıcak, sıvı bir şehvet parlıyordu.

"Ateşin var, Roni. Vücudun kendini hazırlıyor, ikimizin de doğanın taleplerini reddedemeyeceğinden emin oluyor."

Yastıklı sandığa doğru ilerlerken gömleği dikkatsizce ayaklarının dibine bıraktı. Gözleri onu hiç bırakmadı; üzerinde gezindi,

Göğüslerinin oksijen için verdiği mücadeleyi izledikçe kararıyor, ısıniyordu.

Tanrım, onun tadına bakmak istiyordu. Karnı dümdüz ve sertti, botlarını çıkarırken iyi gelişmiş karın kasları esniyordu.

"Nasıl?" Bedenini kavuran açlık dışında hiçbir şeye anlam veremiyordu. "Hiç böyle olmamıştı. Sen beni ısırdıktan sonra bile. Neden şimdi?"

Ayağa kalktı, onun üzerinde yükseldi, yavaşça ona doğru yürüdü, bakışları onunkilerden hiç ayrılmadı.

"Seni öpmemiştim Roni," dedi usulca, dokunma mesafesine .

Adamın vücudunun kokusu duyularına işlemişti. Erkek kokusuydu, sıcak ve karanlıktı, önünde titrerken büyüleyiciydi.

"Ne..." Başını salladı, ona dokunma, onu tatma dürtüsüyle savaştı. "Öpücüğün herhangi bir şeyle ne ilgisi var? Kahretsin, Taber." Kendini ondan uzaklaşmaya, vücudunda gürleyen açlıkla savaşılmaya zorlarken yumruklarını sıktı.

"Öpücük özel bir hormonun benim vücudumdan seninkine salınmasını sağladı." Adam onu takip etti, kadın geri çekilmeye devam ederken onu izledi. "Sadece eşime dokunduğumda ortaya çıkan bir hormon. Sana dokunduğumda. işaretlememi sağladı, bana ait olduğunun fiziksel kanıtı. Ama duyularını ya da uyarılmışlığını bu duruma getirmek için yeterli değildi. Bunu sadece öpücüğüm yapabilir, Roni. Öpücüğüm seni doğanın inkar etmene izin vermeyeceği bir şekilde işaretledi."

Roni duvara geri çekilip dehşet ve öfkeyle ona bakarken sesi sert, derin ve neredeyse gürlüyordu.

"Aman Tanrım. Biliyordun." Sesinin tizliğinden neredeyse irkiliyordu. Sesi, kendisinin de bildiği gibi şok olmuş, korkmuş gibiydi. "Beni öptüğünde, bana bunu yapacağını biliyordun. Ne olacağını biliyordun."

Elleri yanındaki duvara çarptı, yüz ifadesi vahşileşti, neredeyse yabanileşti ve dişlerini uyarı hırıltısıyla gösterdi. Kadın irkildi, gözleri büyüdü ve bu sesle amcığı sıkıştı.

"Bu sefer beni inkar edemeyeceksin, Roni." Sesi güç ve kararlılıkla gümbürdüyordu. "Bu sefer benden kaçamayacaksın."

Onunla dövüşecekti, kendini temin etti. Adam üzerine ullanmasa, dudakları dudaklarını kaplarken dili ağzını delip geçmese ondan uzaklaşacak, diziyle taşaklarını boğazına itecekti. Bunu yaptığı an, vücudundaki her hücre şarkı söyledi Rahatlamıştı ve içinden akan öfke şimşek gibi bir arzuya dönüşmüştü.

Tatlı, koyu bal bir kez daha duyularını doldurdu. Saldırının altında inledi, elleri adamın belini kavramak için yükseldi, tırnakları adamın tenini ısırırken teninin hissi içine batıyor gibiydi hücreler. İçinden bir ses uyarı çığlıkları atarken dili onunkine dolanarak inledi. Tehlike. Baştan ıkarma.

Kaçın!

Dudakları ve dili dışında ona dokunmuyordu ve dudakları doymak bilmez bir taleple doluydu.

Güçlü dişleri kıvrımları ısırđı. Dili yatıştırdı Hafif bir sızı ve ardından dudaklarını dudaklarına kapatana kadar talepkâr bir şekilde geri itti, onun tadını, onun üzerindeki gücünü anlamlandırmak için savaşıırken onu hareketsiz tutmak için çaresizdi.

Hırladı. Kedigillerden kalma bir açlık gümbürtüsü. Dilini çekti, balın hafif tadıyla inledi, aniden daha fazlasına ihtiyaç duydu. Dudakları dudaklarının üzerinde gezinirken elleri başını kavradı. Sürekli derinleşen okşamaların sıcak ve şehvetli tahrikiyle çılgına dönüyordu.

Saniye saniye vücudunun daha fazla yandığını hissedebiliyordu, daha sıcak. Göğüsleri ağrıyordu, göğsü yaklaştıkça meme uçları sert küçük noktalar onun dikkatini çekmek için yalvarıyordu.

"Tanrım, tadın çok güzel." Sertleşmiş sesi kadının zevkten titremesine neden olurken, adam geri çekildi, gözlerini ona dikti daraldı, yoğunlaştı. "Geri kalanının tadının ne kadar iyi olduğunu merak ediyorum." Dizini bacaklarının arasına kaydırıp ve kalçalarının arasındaki hassas tümseği.

"Bunu bana yapma, Taber," diye fısıldadı umutsuzca, elleri adamın belinde sıkışırken, ateşli bir zevke çok yakın olan enfes bir acıyla ürperdi.

Adamın sert kalçası amcığına sürtünüyordu ve kadın çaresizce adamın vücudundan sızan nemi hissedip hissetmediğini merak etti. Kendini ondan koparmak istiyordu; onu daha da yakınına çekmek istiyordu. Birbiriyle çelişen ihtiyaçlar içinde savaşıyor, üstünlük için çılgınca bir mücadele veriyordu.

"Ne yapmak? Seni benim mi yapacağım?" diye hırladı. "Bu zaten yapıldı, Roni. Bunu geri alamam. Pişman da eminim."

Dudakları kızın kulağına gitti, kız nefes almak için çırpınırken dili kulağının etrafında şehvetli bir şekilde döndü.

"Bunu yapamam," diye haykırdı ama bedeni ona dokunmak, ona sunduğu sıcaklığı ve sertliği hissetmek için kıvranıyordu.

Adamın dudakları kadının boynunda gezinirken kadının başı duvara yaslandı. Parmakları bluzunun düğmelerini çekerek yırtık kumaşı serbest bıraktı ve etraflarındaki hava kabarcıklı bir ihtiyaçla ısındı.

"Sus bebeğim," diye fısıldadı Taber, dudakları onun köprücük kemiğini okşarken. "Her şey girecek. Söz veriyorum."

Gömleğini omuzlarından aşağı itti ve önce bir elini, sonra da diğerini belinden kaldırarak gömleğin yere düşmesini sağlarken gömleği kollarından aşağıya doğru düzeltti. Bu en çok Hayatında tanıdığı en şehvetli duyguydu, elleri nasırlı ve sıcaktı, etinin üzerinde kayıyor, dokunuşuyla teni arasındaki örtüyü kaldırıyordu.

"Ne kadar güzel," diye fısıldadı bakışları kadının göğüslerine odaklandığında. "Çok dolu ve şişmiş. O sert küçük göğüslerden birini almak için sabırsızlanıyorum."

meme uçlarını ağzıma alacağım, Roni." Onun sözleri karşısında inledi, önünde durdu, göğüsleri dantelli sütyenine baskı yapıyordu. Adamın başı Gözleri, alçalan dolgun kıvrımların üzerinde geziniyordu. hızlıca. Onu bombardıman eden duyguların yoğunluğundan kaçmak için gözlerini kapatmak istedi. Aynı zamanda, onun kendisine karşı duyduğu ani açlığın ardındaki gücü görmenin ya da hissetmenin bir saniyesini bile kaçırmadığından emin olmak istiyordu.

"Korkuyorum." Roni sertçe ürperdi, kalbinin her atışıyla baskın gelen şehvetle savaşıyordu. Bu ihtiyaç doğal değildi. Onu her zaman istemişti, her zaman onun öpücüğünü ve dokunuşunu hayal etmişti ama bu şekilde değil. Kontrol edemediği bu uyuşturulmuş, baskın talep değil. "Taber. Durdur şunu. Hemen durdur şunu, lanet olsun."

Amı öylesine yankılanan bir taleple sıkıştı ki nefesi kesildi. Dudakları sütyeninin kabından yükselen pürüzsüz etin üzerinde gezinirken nefesi kesildi, neredeyse haykıracaktı.

"Yakında rahatlayacaksın, Roni," diye söz verdi ona, sesi o kadar sert, o kadar sertti ki, parmakları sütyeninin ön kopçasını serbest bırakırken kadının zevkten neden oldu. "Seni o yatağa sokar sokmaz ve O güzel kalçaların arasında kay, her şey daha iyi olacak."

Sekizinci Bölüm

Taber'ın sözleri kulağına fısıldanırken Roni şok gözlerini kırptırdı. Her şey daha iyi olacak mı? Neyi yapar yapmaz?

Rahmindeki krampları ve işkence gören amından süzülen nemi görmezden gelerek adamın omuzlarını itti.

"Hiç sanmıyorum." İhtiyaçla ürperdi. "Taber, bekle. Bunun hakkında konuşmalıyız." Bu hiç de iyi değildi. Bedeni zihnine hükmediyordu ve duruma hâkim olmak için onu yeterince uzun süre dizginleyemiyor gibiydi.

Dili göğüslerinin üstünde geziniyordu. Tanrım, normal bir insanınki gibi yumuşak ve pürüzsüz değildi. Hafif pürüzlü, sıcak, tenine karşı lezzetli bir şekilde törpüleniyordu. Meme uçlarında nasıl bir his uyandıracaktı?

"Tadın çok güzel, Roni." Başını daha da eğip göğsünün iç kıvrımını takip ederek, şişmiş tümseği hâlâ örten dantelin kenarını izlerken omuzları gerildi. "Çok sıcak ve tatlı." Elleri duvardan kalktı, kalçalarını kavrayana kadar sırtını okşadı ve onu kalçalarının arasına sokulan sert uyluğa doğru salladı.

"Taber." Onu durdurmak zorundaydı. değil mi?

Tekrar adamın omuzlarını itti, kanında kabaran zayıflatıcı şehvetle savaşıırken başı duvara yaslandı.

"Roni, durabilir miyim bilmiyorum," diye fısıldadı dudaklarından Dantelli sütyenin altından dürttü, göğsünün sert tepesine tehlikeli bir şekilde yaklaştı.

Adamın nefesini işkence gören ucunda hissedebiliyordu, dişleri malzemeyi çekiştirip şişmiş kıvrımdan uzaklaştırırken her hücresi enfes bir özlemle geriliyordu.

"Taber. Yapamam... Oh Tanrım!" Taber'in dili meme ucunun sert tomurcuğunda gezinirken, kadın Taber'in kollarında kavis çizdi. Küçük yumrudan rahmine doğru elektrik fışkırdı ve rahmi zevkle kasılırken nefesini kesti. Tamam, demek ki hayır diyemeyecekti, diye düşündü uzaktan. Yine de bu, işi bittikten sonra yaşamasına izin vermesi anlamına gelmiyordu.

Ağız meme ucunu kapladı, umutsuzca emdi, yanakları büküldü, dili sert kalçasında kıvranmaya başlarken törpülendi. Klitorisine yaptığı baskı yıkıcıydı, onu zevk ve çaresizlik içinde boğuyordu.

Adamın ellerinin kot pantolonunu gevşettiğinin, sonra da kıcının pürüzsüz kalçalarını avuçlayana kadar kumaşın altından kaydığının sadece belli belirsiz farkındaydı. Elleri çıplak teni kaplıyor, esnetiyor, kavıyor ve

Onu kendine doğru çekerken yuvarlak yanaklarını ayırdı.

"Yatağa gitmek için sabırsızlanıyorum," diye homurdandı Roni'nin göğsüne karşı, kalçası Roni'nin kalçalarının arasındaki işkence görmüş tümsekten geri çekilirken. "Şimdi. Böyle, Roni."

Bir eliyle pantolonunu indirdi, diğer eliyle kot pantolonunu gevşeterek kalın sikini hapsoldüğü yerden kurtardı. Ayakkabılarını tekmelemesine yardım etmek için zaman ayırmadı. Ona hiçbir şey vermedi

onu reddetme zamanı. Kadın şaşkınlığını dile getiremeden, adam onu dizlerinin üzerine itti ve arkasından gelerek onu takip etti.

"Taber." Şok geçirmiş, vücudunu pençeleyen ihtiyaçlar yüzünden neredeyse felç olmuş bir halde, Taber onu ileri doğru iterken sadece onun adını inleyebildi.

Onu hareketsiz tuttu, omuzları yere değdi, kalçaları kalktı, onu ona açtı, ona erişim izni verdi. Kendisine ait olduğuna inandığı şeye sahip çıkmak için beklemedi. Roni, adamın ereksiyonunun kalınlığını amına doğru bastırıldığını hissetmeden önce nefes almak için ancak zaman bulabildi, küçük yarığa doğru kayarak kızın açıklığını bulana kadar vajina. Kalçalarını tuttu, adını fısıldadı ve sonra daha önce hiç denenmemiş amcığının içine zorla girdi.

Roni, Taber'ın sert hamlesinin verdiği zevk/acı ile çığlık attı ve Taber onu kabzasına kadar içine gömdü. Taber neredeyse kırılarak küfretti ama durmadı. Roni onun altında kıvranıyor, rahminin şiddetli kasılmalarından, adamın itiş gücünden, içinde çarpışan sarmal hislerden dehşete düşüyordu.

Adamın sikinin onu gerdiğini hissedebiliyordu, amının kasları kalın davetsiz misafiri hem protesto ediyor hem de karşılıyor, ona kenetleniyordu.

Nemli et emme sesleri kafasını doldurdu. Çok ıslaktı, çok tahrik olmuştu. Suları kalçalarını ve amını kaplamıştı. Acının keskin ısırığı onu uyarılmasından geri çekmeli, protesto için haykırmalıydı, ama sadece zevkle harmanlandı.

Dünyası sadece Taber'ın derin, ağır itişlerine odaklanmıştı. sikini amcığının içine soktu. Acı veren zevk vücudunu yakıyor, sinir uçlarını elektriklendiriyor, st üste yığılan hisler onu glerinde boğarken nefesini kesiyordu.

Taber'ın bir eliyle kürek kemiklerine bastırıp onu sabit tutması, diğer eliyle kalçasını kavrayıp hassas amcığının içine sertçe ve derinlemesine girmesi neredeyse dayanılamayacak kadar fazlaydı. Hareket edemiyordu, sadece hissedebiliyordu ve hissettiği şey onu yok etmekle tehdit ediyordu.

Altındaki halı dizlerini ve göğüslerinin hassas etini trplyordu ama bu küçük hisler diğerlerine karışıyordu. Amından rahmine doğru yayılan şimşek, vücudundan geçerken derisinin altında cızırdıyor, onu daha yükseğe fırlatıyor, yıkıma daha da yaklaştırıyordu.

Onu kendinden geçmeye doğru itti, siki içine giriyor, onu dolduruyor, zaten kabarmış olan sıcaklığını daha da artırıyor.

"Hayır!" Rahminin gerildiğini, dalgalandığını, kasıldığını hissederken çığlık atmaya çalıştı. Bu onu öldürebilirdi. Duygu ne olursa olsun, g içinde öfkeli bir şekilde inşa ediyordu - bu onu öldürebilirdi.

Sonra ığlık atacak, ağlayacak nefesi kalmadı. Gözleri genişledi, görüşü bulanıklaştı. Amcığının kasları

ani değişimi hissettiğinde onun sikini başladı. Sanki Sanki küçük bir başparmak ereksiyonunun kabarmış başlığının altında şişmiş, kabarmış, içindeki bir sinir demetine yerleşmiş, patlayana kadar okşuyor, titreşiyordu.

"Tanrım! Roni! Bebeğim..." Derin, sert, ısıtılmış meni patlamaları ultra sıkı kanala fırladı, başka bir titremeyi tetikledi, başka bir Patlama onu soluk soluğa bıraktı, haliya yığılırken nefes almak için savaştı.

Neydi o? Taber onu takip ederken tekrar ürperdi ve eklenen uyarımın kk okşaması vücudunu titretmeye devam ederken sertçe inledi. Sanki... Hayır. Bu dşnce itildi, reddedildi. Olduğu hayvanın hiçbir fiziksel özelliği yoktu. Bilim insanları kamuoyuna bu konuda güvence vermişti. Diğer uzun köpek dişlerinden daha insandılar. Öyle miydi?

Sonra artık düşünemez hale geldi. İçini parçalayan bir sonraki patlamanın şiddeti neredeyse vahşiceydi. Taber zerine yığılırken sadece haykırabilir, sadece ona sahip olmasına izin verebilirdi. Onun Nefes alış verişi sertti, vücudu artık onunki kadar nemliydi.

"Roni." Nefes almak için mücadele ederken sesi acı ve ıstırap dolu geliyordu.

"Ne yaptın Taber?" diye fısıldadı, görüşünün kenarındaki bulanıklık daha da koyulaşıyordu.

"Ne yaptın..."

Dokuzuncu Bölüm

"İyileşecek." Dr. Martin, Roni'nin gevşemiş elini okşayarak yavaşça yatağa, baygın bedeninin yanına yerleştirdi. Sonunda muayenesini bitirdi. Yatağın yanındaki masada ihtiyacı olan çeşitli örneklerin şişeleri duruyordu. "Unutmayın, o sadece ikinci Bilinen bir eş ve vücudu bir yılı aşkın süredir bunun yükü altında. Fiziksel olarak, Merinus için olduğundan çok daha farklı olabilir. Testlerimi yapacağım ve ne zaman ne yapacağını göreceğiz. uyanır." Taber yatağın diğer tarafından Roni'ye baktı, vicdanı onu pişmanlıkla yakıyordu.

Ona ne yapmıştı? Çocukluğundan beri ilk kez, insani değil hayvani tarafı onu kontrol ediyordu. En önemli anda, bir erkek olduğunu unutmuştu.

"Uyuyor mu yoksa baygın mı?" Taber sesinin tonundan ve sesine sızan acıdan neredeyse irkiliyordu.

Doktor ona endişeli bir bakış attı. "Sadece uyuyor, Taber. Gün onun için oldukça hareketli geçti. Bırak vücudu dinlensin ve zihni başa çıksın. Bazen bir ruhu kurtaran tek şey budur." Perili gölgeler Bilim adamının gözlerinden süzülen ifadeler de bunu kanıtlıyordu. "Sabah ilk iş onu laboratuara getirin.

Birkaç test daha yapacağız, Merinus'tan aldığımız değerlerle örtüşüklerinden emin olacağız ve sonra bekleyip göreceğiz."

Bekle ve hamile kalıp kalmayacağını gör. Taber'ın yumrukları neredeyse öldürücü bir öfke. O lanet olası televizyonda ona yapılan saldırıyı gördüğü andan itibaren tek düşüncesi onu almak olmuştı. Onu işaretlemek. Bir daha kimsenin ona dokunamayacağından emin olmak için. Ona bakarken parmaklarını yorgun bir şekilde saçlarının arasından geçirdi.

Solgundu. Gözlerinin altındaki koyu halkalar, burnunun üzerindeki çillerin dağınıklığını keskin şekilde gösteriyordu. Öyle görünüyordu ki

Masumdu... Kahretsin, masumdu. Lanet bir bakireydi ve adam onu bir hayvan gibi almıştı.

Yanındaki pencereye döndü, karanlık perdeyi geri çekti. perdeleri aralamış, malikânenin arazisine bakıyordu. Onu evinden almış, lanet olası bir silahlı kampa getirmiş ve öpücüğünden sonra vücudunda meydana gelen değişiklikleri açıklamaya bile zaman ayırmadan onu taciz etmişti.

Onu öptüğünde ne biliyordu. Biliyor muydu? Ne olacağını biliyordu ama durdurmak için çaresizdi. Çocukluğundan beri onu korumuştı, ta ki onun gücüne gerçekten ihtiyaç duyduğu ana kadar. Sonra onu hayal kırıklığına uğratmıştı. Hayvanın kontrolü ele geçirmesine izin vermişti ve şimdi bunun bedelini Roni ödeyecekti.

Doktor yatağın ucundan yumuşak bir sesle, "Taber, senden de örnek almam gerekiyor," dedi. "Sakıncası yoksa mümkün olan en kısa sürede."

Taber pencereden geri çekilerek perdelerin tekrar yerine düşmesini sağladı.

"Uyandığında," dedi usulca. "O zaman aşağı geleceğim."

"Şimdi, Taber. Uyandığında zamanımız olmayabilir." Merinus bir adım öne çıktı, sesi sertti. "Sen Doktor'la git. Ben burada Roni'yle oturacağım. Ayrıca, uyandığında senden daha sakinleştirici bir etkiye ihtiyacı olabilir."

Taber bunu inkâr etmek istedi ama onun haklı olduğunu biliyordu. Roni'nin ilk uyandığında onunla yüzleşmesine gerek yoktu.

Onunla yüzleşmekten çok korkuyordu. Şu anda ona karşı hissetmesi gereken nefret ve tiksintiyi görmekten.

Onu bir hayvandan daha fazlası olarak görmezken, kalbini ne kadar doldurduğuna nasıl ikna edecekti?

Odadan çıkarken Callan'ın kendisini takip ettiğini fark etti, liderindeki garip uyumsuzluğu hissetti ve yorgun bir şekilde iç çekti.

Birkaç dakika sonra malikânenin bodrum katındaki laboratuvara girdiklerinde "Vur beni," diye mırıldandı.

"Ne anlamı olabilir ki?" Callan derin sesini renklendiren bir eğlenceyle sordu. "Seni vururum ve Roni'nin arkadaşı da gider. Bunun için daha sonra bana teşekkür etmeyebilir." Taber, doktorun belirttiği gibi gömleğini çıkardı. Ne olacağını biliyordu. Kan örnekler, tükürük, meni ve ter . Liste uzayıp gidiyordu ve bunları düşünmek bile vücudunun gerilmesine neden oluyordu. İğrenç.

"Beni tekrar gördüğünde kendisi öldürebilir," diye homurdandı, öfkesi her saniye artıyordu. "Onu bir hayvan gibi götürdüm Callan. ilaç verdim, sonra da tecavüz ettim. Bir hayvan gibi."

"Dur, Taber." Callan başını salladı, altın sarısı gözleri kısılırken kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Tecavüz değildi. Onu eve getirdiğinde ateşinin kokusunu alabiliyordum. Ve ikimiz de hormonun eşinle birlikte olmadığın sürece tepki vermediğini biliyoruz."

"O 'hayır' dedi." Liderinin gözlerinin içine daha fazla bakamayarak başını salladı. "O 'hayır' dedi Callan ve ben onu görmezden geldim."

Taber, Callan'ın bakışlarından kaçınırken doktor ve hıncır iğneleri için kolunu uzattı. Orosu çocuğu, Roni'yle ilk kez böyle bir şey yaşayacağını tahmin etmemişti. İstemişti - hayır, istemişti
gerekli

-Ona nazikçe dokunmak, çiftleşmeyi kolaylaştırmak için.

"Araştırmalarım çiftleşmenin vahşiliğinin karşılıklı olduğunu gösteriyor, Taber." Doktor Martin iğneyi küçük bir batırmadan daha fazlasını yapmadan koluna soktu. "Bekleyin ve uyandığında nasıl hissedeceğini görün. Uyandığında Şehvet ateşi, gerçeklik geri döndüğünde genellikle çok az anlam ifade eder. Bir Cins olmasanız bile."

"O geri dönemez, Taber. Bunu biliyorsun," dedi Callan ona yumuşak bir sesle. "Ayrıca, başka sorunlarımız var."

Bu haber yayınlandığı andan itibaren Konsey üyeleri ve onların bilinen askerleri arasında bir hareketlilik başladı. Onun evi bir saat içinde ateşe verildi ve ne olursa olsun, gebe kalmadan önce onu almak için emir verildiğine dair göstergeler var. Kız

Merinus'un hiç olmadığı kadar tehlikede." Konsey. Daha ziyade Washington'la müzakere edip adil davranmaya çalışarak, o küçük gösteriyi yöneten piçlerin evlerine girmeli ve boğazlarını kesti. Kendilerine gösterilen bu merhameti hak etmiyorlardı.

Geçtiğimiz üç ay içinde, Kane'in bulduğu yüze yakın diğer Kedi Irkının keşfedilmesi ve kurtarılmasından bu yana Konsey onlara karşı sessiz ve ölümcül bir savaş yürütmüştü. Hükümetin söz verdiği gibi etkisiz hale . Kane'in olmasını umduğu gibi güçsüz değillerdi.

Sadece geçtiğimiz ay, hükümet ve ordu ile irtibat halinde olan dört kişi öldürülmüştü. Sonuncusu, genç bir kadın, kelimenin tam anlamıyla parçalara ayrılmış olarak onlara iade edilmişti. Ve şimdi Roni daha da tehlikede olacaktı. Çiftleşme sürecini anlaması için ona ihtiyaçları vardı. medyaya sızdırılmıştı. Onlardan kaçan yaratıkları kontrol etmenin ya da yok etmenin en iyi yolunu bulması için ona ihtiyacı vardı. Taber onu ele geçirmeye çalışan herkesin öleceğine kararlıydı.

Taber'ın dudağı bir hırıltıyla kalktı. "Bırak denesinler, Callan. Bu sefer iyi oynamayacağım." Yıllar boyunca merhametli olmaya çalışmışlardı. Öldürmek yerine kaçıyorlardı ve sadece başka bir cevap bulamadıklarında öldürüyorlardı. Daha fazla eğlence, daha fazla tatmin elde etmişlerdi. askerlerin utanç içinde üsse geri döndüklerini görmek parçalar. Ama biri Roni'ye dokunmaya cüret ederse, o zaman kimsenin toplamaya kalkışamayacağı kadar çok lanetlenmiş parça olacağına yemin etti.

Callan ona, "Böyle bir olayda hiçbirimiz iyi davranmayacağız," diye güvence verdi. "Ama bu beni endişelendiriyor. Konsey, Felinlerin bilinen ikinci eşinin raporuyla şimdiye kadar sessiz kaldı ve aniden hareket ediyorlar.

Bu kadar sessizken ne planladıklarını merak ediyorum." Taber homurdandı. Üç aydır diğer ayakkabının düşmesini bekliyorlardı ve eninde sonunda geçmişlerindeki canavarlarla yüzleşmek zorunda kalacakları günün geleceğini biliyorlardı

topladıkları kamuoyu desteği olmadan. Ama şimdi taşınmanın bir anlamı yoktu.

"Ne istiyorlar?" Taber başını salladı. "Biz ortaya çıktığımızdan beri kimse Merinus'u tehdit etmeye çalışmadı bile. Neden şimdi?"

"Çünkü Kane dünyadaki bütün CIA ajanlarını küçük kız kardeşine dokunulursa intikam yemini ediyor ve Bunu destekleyecek güç." Callan homurdandı. "Tyler ailesinin adı onu koruyor. Roni için aynı ağırlığı taşıyıp taşımayacağını ya da Konsey'in henüz harekete geçmemesinin nedeninin bu olup olmadığını bilmiyorum. Bunu söylemek için çok erken. Şu anda elimizdeki tek şey sorular ve varsayım. Herhangi bir şeyden emin olmak için daha fazla bilgiye ihtiyacım var."

Doktor, Taber'in dudakları arasına bir çubuk sokup dilinin altına sokarken, "Dişinin kızgınlık döneminde ürettiği hormonlar olabilir," diye konuştu.

Taber kaşlarını çatarak sabırsız doktora bakarken göğsünden alçak bir hırıltı yükseldi.

"Kes şunu." Doktor kaşlarını sertçe çattı. "Seni kimin sünnet ettiğini unutma. Sıradaki hadım etme olabilir."

Taber, tükürük örneğini alıp uzaklaşırken doktorun kıkırdamasını duymazdan gelerek, "Önce o şans elde etmen gerekir," diye tersledi. "O huysuzlaşıyor musun yoksa?" Callan, Taber'a gülerek bir bakış fırlatırken başını salladı.

Doktor başka bir masanın üzerindeki çeşitli şişeleri ve solüsyonları karıştırırken, "Keyfimi nerede bulursam orada çıkarırım, delikanlı," diye söylendi. "Şimdi git iyi doktor için bardağa işe ve bana biraz küçük asker getir. Sonra da koşup tekrar oynayabilirsin." Taber doktora öldürücü bir bakış fırlatırken yüzünü buruşturdu.

"Yaşlandıkça tuhaflaşıyorsun doktor," diye doktordan iki küçük plastik kabı alırken ve laboratuvarın sonundaki banyoya geri döndü. "Umarım en azından lanet dergilerimi burada bırakmışsındır. Bir adamın askerleri harekete geçirmek için senin kıkırdamalarından fazlasına ihtiyacı vardır, bilirsin."

Onuncu Bölüm

Dergilere ihtiyacı yoktu ve kıkırdamalardan da rahatsız olmuyordu. Taber'ın libidosu kudurmuştu ve tek yapması gereken Roni'yi hatırlamak, onun tatlı sıcaklığını hissetmek ve Daracık amcığının kasılmaları, doktorun istediği gibi küçük askerlerini kabın içine dökmek için.

Laboratuvardan ayrıldıktan kısa bir süre sonra geri döndü ve Callan'a dönmeden önce kapaklı kapları masanın üzerine koydu.

"Başka neyi dört gözle beklemem gerekiyor?" diye homurdandı. "Önce eşime tecavüz ettim, şimdi Frankenstein'in laboratuvarında mastürbasyon yapıyorum. Eğlenmeye başladık mı?"

Callan kıkırdadı, ama Doktor Martin mikroskobun söylediklerine kendini tamamen kaptırmış bir adamın dalgınlığıyla sadece homurdandı.

"Gel . Raporlar üst kattaki ofiste. Görünüşe bakılırsa birkaç siparişimiz var gibi görünüyor, Gerçi o şifreyi henüz tamamen çözemedik. Muhbirlerimiz çok gergin ve para yine belirli hesaplarda dolaşmaya başladı. Kane'in kaynakları fazla mesai yapıyor. ama olup bittiğini öğrenmemiz günler sürebilir." Hayatlarının hikayesi, Taber yüzünü buruşturdu. Geçtiğimiz üç ay sanki yıllar gibi gelmişti. Her şeyi ortaya çıkararak kaydettikleri ilerleme sempatik bir topluma ulaşmaları, Konsey'in önlerine çıkardığı her engelle daha da zorlaştı. Daha da endişe verici olanı ise "saf kan" gündemini dile getiren birkaç grup. Irklar insan olduklarını belirtmişlerdi. Hayvan DNA'ları onları, aksi takdirde sahip olacakları insan haklarından mahrum bırakıyordu. Bu piçler fanatik canavarlardı ve sayıları her geçen gün artıyordu.

Merdivenlerden ikinci kata çıktıklarında Taber ona "Çevre çitlerini ses için bağladık ve kaydetmeye hazırız," dedi

hızlı bir şekilde. "Hayvanlar geçen hafta serbest bırakıldı ve harika bir şekilde çalışıyorlar. Cabal'ın onlarla olan bağlantısının ne kadar iyi olduğunu öğrenene kadar Merinus'u koruma alanlarında tuttuğunuzdan emin olun. çalışıyor."

Cabal bir muamma ve çoğu zaman da bir endişeydi. Şimdiye kadar, Irkın DNA'sının bir parçası olduğu yırtıcı kedigillerle doğal bir bağlantı gösteren tek . Şu anda ormanı koruyan bir Bengal kaplanı, bir aslan ve iki puma vardı. Hepsi dişiydi. Hepsi Cabal St. Laurens'in kontrolü altında.

"Şimdiye kadar yavru kediler kadar uysallar," diye homurdandı Callan. ofise girdi. "Ama her göz kulak oluyorum. Kane ve Gray, Merinus'a daha fazla koruma sağlamak için bu gece eve taşınıyor ve neler olup bittiğini anlayana kadar çalışanlarımızın çoğunu çevreye geri gönderdik."

"Gebe kalmadan önce neden bir eşe ihtiyaç duysunlar ki?" Taber Elleriindeki raporlardan birkaçını alıp okumaya başladığında kaşlarını çatı. "Aradıkları bir şey olmalı."

Callan, "Doktor gibi ben de bunun onları genetik olarak işaretleyen hormonlarla bir ilgisi olduğunu varsayıyorum," dedi. "İrk olmayanlar da dahil olmak üzere diğer tüm erkekleri içgüdüsel olarak uyaran feromon üretiyor. Bunu afrodizyak özellikleriyle birleştirdiğinizde, bu piçlerin ellerinde ne olduğunu söylemek çok zor."

"Kurt Irkları'ndan bir şey var mı?" Taber kaşlarını çatarak kâğıtlara .

Yalnız ve temkinli Kurt Irkları grubu iki aydan kısa bir süre önce temas kurmuştu. Kurtarma girişimi sırasındaki laboratuvar patlamalarında öldükleri varsayılmıştı, ancak Taber şüpheleniyordu. Kedigiller, bir sonraki öğrendikten hemen sonra iletişime geçmiş ve ihtiyaç duymaları halinde onlara yardım etmek için her şeyin hazır olduğundan emin olmuştur.

"İrtibatları Faith, görüşmelere başlamak için yerinde. Yine de temkinliler, hatta bizim ilk başta olduğumuzdan daha temkinliler. Onlar ile çalışıyoruz

Başkan'ın Breeds'e atadığı büyükelçiyim. iyi sonuçlanacağından eminim. Bu arada, uğraşmamız gereken lanet bir Konsey var. Yani, hayır, henüz eğlenmiyoruz."

Taber sessizce lanetledi. Konsey çok hızlı akıllanmıştı. Kodlarını ve şifrelerini Kane'i onları çözmeye çalışırken çıldırtacak kadar sık değiştiriyorlardı. Askerler sürekli yer değiştiriyordu.

Bazıları dikkat dağıtmaktan öteye gitmezken, diğerleri düzenli olarak diplomatik çabalara ellerinden gelen her türlü darbeyi vurdular Irklar ve onları koruyan hükümet arasında.

"Sonsuza kadar alarmda kalamayız," diye iç geçirdi Taber, başını sallayarak. "Adamlar hiçbir şey olmadığında çok kayıtsız kalacaklar."

"Yine onlara saldırma şansı veremeyiz," diye iç geçirdi Callan. "Kane bu gece burada olmalı. En iyi yolumuzu bulacağız. ve oradan devam edeceğiz. Ancak bu raporlara bakılırsa asıl endişemiz Roni. Şimdi kişisel olarak ne kadar tehlike arz edecek?" Bu soruyu sorarken Callan'ın sesi sertleşti.

Taber kâğıtları masanın üzerine bıraktı ve liderine döndü. Callan'ın ne sorduğunu biliyordu.

Babasının yasadışı ve pek de hoş olmayan iş anlaşmaları geçmişi göz önüne alındığında, kızının sadakatini sorgulamak mantıklı geliyordu. İyi. En azından çoğu durumda. Ama Taber'ın Roni hakkında bildiği bir şey varsa, o da onun babasına hiç benzemediğiydi.

"Merinus'un olacağından daha fazla değil." Roni'nin sadakati söz konusu değildi, sadece sevgisi söz konusuydu. "Onu benim kadar uzun zamandır tanıyorsun Callan. Hiçbir zaman bir arkadaşına ya da güvenine ihanet etmedi. Ama korkmuş durumda ve büyük ihtimalle kanıma girecek. Benden başka kimse için tehlike oluşturacağını sanmıyorum." Callan başını salladı. " de aşağı yukarı böyle düşünüyordum. Ama emin olmak zorundayız. Ona her ne yaptığınızı düşünüyorsanız, düzeltin. İnan bana, öfkeli bir eşle istemezsin." Yüzündeki ifade o kadar alaycıydı ki Taber gülmekten kendini alamadı. Nasıl olduğunu çok iyi biliyordu. Callan, babasının yanlış tarafına geçmeyi başardığında acı çekti.

alınan küçük karısı. Bir erkeği hadım edebilecek bir ağız vardı. Yirmi adım ve eğer bu etkili olmazsa, o zaman kızgınlığı geçene kadar boş yatak odalarından birinde uyudu.

"Ona evinden bahsetmem gerekecek," diye iç geçirdi.

Evi yıkılan Taber, artık çocukluğuna ya da geçmişine tutunacak başka bir şeyi olmadığını biliyordu.

Hepsi yok olacaktı, Konsey'in Irkların ayaklarına serdiği suçlardan masum bir kadına karşı zalimce, acımasızca bir eylemle yok edilecekti. Ama o bir eştı. Ona zarar verebilecekleri her yol, onlara da zarar verirdi.

"Sen Roni'yle ilgilen, gerisini ben hallederim." Callan parmaklarını yorgun bir şekilde saçlarının arasından geçirdi.

"Bölgede kabin inşa etmeye başlamak için planlar yapmamız gerekecek.

Yine de. Eğer bunu yapmazsak, bu ev küçük ayakların pıtır pıtır sesleriyle hızla dolabilir." Sesi üzgün değil, sadece endişeli geliyordu.

Taber ona yumuşak bir sesle, "Çocuklar bizden daha fazla tehlikede olacak Callan," dedi. "Doktor'un kontrolden çıkmadan önce bunu nasıl kontrol edeceğini bulması gerekiyor."

"Merinus gebe kaldığında kızgınlığı geçti." Callan başını salladı. "O zamandan beri acı çekmedi ama DNA'm hâlâ onu işaret ediyor." Sesi perili gibiydi. "Hâlâ onu taşıyor." Bunun nasıl olduğundan tam olarak emin değillerdi ama Merinus hâlâ kanında Callan'ın eşsiz DNA'sının izlerini taşıyordu. Bu onun bedenini değiştirmemişti. genetiğini herhangi bir şekilde yeniden şekillendirmişti. Aksine, kanını, tükürüğünü, hatta terini bile Callan'ın taşıdığı hormonal farklılıkların izleriyle işaretlemişti.

Roni'den uzak durmalıydı, diye düşündü Taber yorgun bir ifadeyle Callan'ın gözlerindeki gölgelere bakarken. Sürekli olarak Konsey'in bir şekilde Merinus'u ve doğmamış çocuğunu ele geçireceğinden endişe ediyorlardı. Yüksek alarm zamanlarında Callan nadiren uyurdu ve neredeyse her saat başı güvenliklerini yeniden kontrol ederdi.

"Gitmesine izin veremem," diye fısıldadı Taber. Keşke bırakabilseydi.

"Biliyorum." Callan ellerini yorgun bir ifadeyle yüzüne sildi. "Nasıl hissettiğini çok iyi biliyorum." On Birinci Bölüm

Roni uyandı, ter içinde kalmıştı, bedeni sinirli ve ağrılıydı. Göğüsleri şişmiş, meme uçları zonkluyordu. Kalçalarının arasındaki amcığı, Taber'ın sikinin dar kanalın içindeki sert itişlerini hatırladıkça sıkılıyor, ağlıyordu.

Her zaman hayalini kurduğu gibi romantik bir görüşme olmamıştı. Mum ışığı yoktu, dizlerinin üzerinde Taber yoktu. affedilmek için yalvarmak yerine, kavurucu bir sıcaklık vardı, yoğunluğu ve her arasında göz ardı edilmeyi reddeden adı konmamış bir çaresizlik pençeliyordu. Her şeyi sona erdiren orgazm Orgazmın ne dair tüm önyargıları yıkılmıştı, pencereden dışarı. Şimdi, eğer bunu tekrar yapmasını sağlayabilirse.

Yine de önce onu bulması gerekiyordu. Odanın etrafına baktı. Gece sonunda çökmüş olmalıydı. Oda daha loştu Sadece yatağın yanındaki lambanın yumuşak ışığıyla aydınlanıyordu. Mobilyaların ağır koyu renkli ahşabı odaya koruyucu bir his veriyordu. Sağlam, düzenli ve yine de benzersiz bir şekilde Taber'a aitti.

Odanın diğer tarafında, Sandy Hook'ta sahibi olduğu garajın önünde dururken çekilmiş büyük bir fotoğrafı asılıydı. Atış yarışmalarında kazandığı birkaç kupa, altındaki şifonyerin üzerinde sergileniyordu. Taber aşırı derecede göz önünde bir insan değildi. ama iyi tanınan biriydi. İyi tanınan ve güvenilen biri.

Kendini toparlamaya, içinde oluşan sinsi uyarılmayla savaşmaya çalıştı. Kızgınlık döneminde olduğunu söylemişti.

Onu inkar edemeyeceğini. Onun dokunuşunu inkar edemeyeceğini. Bu inkârın ötesinde bir şeydi; bu, daha önce ona yaşattığı patlayıcı orgazmı talep etmek için haykıran, rahmini pençeleyen bir canavardı.

Yan tarafına dönerken zayıf bir şekilde inledi ve karnının alt kısmındaki sıkı krampları merak etti.

Her spazmda vajinası zonkluyor ve zonkluyordu. eşlik etti. Her kasılmada öfkesi daha da artıyordu. Bunu ona Taber yapmıştı. Daha önce ona karşı duyduğu tahrik ve ihtiyaç sadece aşırı hassas bir rahatsızlıkken, şimdi bir ıstıraba dönüşmüştü.

"Tanrım, bu sadece benim başıma gelebilirdi," diye fısıldadı sessiz odaya, karşısındaki duvara bakarken.

"Tam olarak değil." Arkasından sempatik bir kadın sesi konuştu, Roni'nin yatakta sarsılmasına ve gözleri açılırken yorganı çıplak göğüslerine tutmasına neden oldu.

Bir gün önce Merinus'la karşılaştığını hayal meyal de olsa hatırlıyordu. Zihni sıcağın anısıyla, ona eziyet eden itici ihtiyaçla doluydu. Ve Taber. Vahşi, vahşi, Aylar önce çekip giden kendisi olmasına rağmen onu sahiplenmeye kararlıydı.

Diğer kadın şefkatle dolu koyu kahverengi gözleriyle onu izliyordu. İnce yapılıydı, Roni'nin boyu civarındaydı, uzun, açık kahverengi saçları ve şefkatli gözleri vardı. Yüz ifadesi sakindi, Sempatikti ve Roni'nin boğazına bir yumru oturmasına neden oldu. Hiçbir zaman gerçekten arkadaşı olmamıştı, en azından babasıyla tanıştıktan sonra, ve bu Kadının nazik tavrı, yıllar boyunca vazgeçtiği her şeyi fark etmesini sağladı.

Merinus, malikanenin lüks çevresine ve Roni'nin bu evle ilgili hatırladığı kadarıyla, "malikanenin hanımı" tavrını benimsemiş gibi görünmüyordu. Üzerinde solmuş bir kot pantolon ve Krem rengi pamuklu bol bir gömlek ve spor ayakkabılar. Bir çocuğu denetlemekten ziyade açık havada kamp yapmaya daha uygun bir tipe benziyordu. malikane.

"Taber nerede?" Orada olmadığından emin olmak için etrafına bakındı.

"Şu anda Callan'la birlikte. Malikânenin güvenlik şefi ve bazı yeni önlemler alıyorlarmış.

onun dikkatini gerektiren bir yer." Merinus oturduğu sandalyeden kalktı ve yatağa doğru ilerledi.

"Yıkanıp giyinmek istersen banyoda sana uyacak kıyafetlerim var. Şimdilik banyo yapmasını öneririm. Çiftleşme etkilerinin en kötüsünü kısa bir süre için hafifletiyor gibi görünüyor.

zaman." Diğer kadın onu daha önce pençesine almış olan delice arzudan bahsederken Roni yüzündeki sıcaklığın arttığını hissetti. Yapabilirdi

Adamı canı acıyana kadar istemekle başa çıkabilirdi ama bu çok saçmaydı.

"Kısa bir süre için mi?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Hayır." Bunun başını salladı. "Bir şey bunu durdurmalı. Şimdi." Başka hiçbir şeyi kabul edemezdi.

Vücudunda bir kez yükselen ısıyı hissedebiliyordu. Cildi tahriş olmuş, hassaslaşmış, göğüsleri şişmiş, klitorisi zonklamaya başlamıştı.

Talep. Bununla başa çıkamazdı. Daha önce de kötü olmuştu ama bu hayal edebileceğinden de kötüydü.

Taber'ın bundan muzdarip olup olmadığını merak etti. ihtimalle çekmiyordu. Ve bunu hak eden biri varsa, o da kendisiydi.

Merinus içini çekti. "Etkileri geçici Roni, ama belli bir bedeli var. Ben aşağı çağırıp yemeğini hazırlatırken sen de banyonu yap. İşin bitince konuşuruz." Odadan çıkmak için döndü, Roni'yi bir sürü lanet olası soruyla baş başa bıraktı.

Cevaplar.

"Bekle." Roni yüksek yataktan kayarken yorganı etrafına sardı. Kahretsin, Taber herkesin bu kadar uzun boylu olduğunu mu sanıyordu? Onun gibi mi? "Bana bunu nasıl durduracağımı söyle." Geri döndüğünde Merinus'un yüzündeki ifade kasvetliydi.

"Bunu şimdi durduramazsınız. Yoluna devam etmeli. Şimdi git yıkan. Taber'i beklemeye dayanabileceğiniz zaman sınırlı. Sorularınız olduğunu biliyorum ve bazılarını yanıtlayabilirim. Ama siz daha rahat olana kadar değil."

Roni sert bir nefes alarak diğer kadının yüzüne baktı. amansız bir ifade. Çok kararlı görünüyordu ve Roni

kendi elde etmeye alışkın olduğunu hissetti.

"Bu ısıyor," diye tersledi ve Merinus'tan uzaklaştı. "Eğer ben önce yıkanmak isteseydim sorardım." Ama yine de banyoya doğru yürüdü, bu işi bir an önce bitirmeye ve sorularını bir an önce yanıtlamaya kararlıydı.

Gerçi Merinus haklıydı. Banyo rahatlatmış gibi görünüyordu. Zaten ona eziyet etmeye başlamış olan sıcaklık artıyordu. Tabii ki Roni soğuk bir banyo yapmayı tercih etti, teninde dayanabileceği en soğuk suda titredi ve tahammül edilebilir hale gelene kadar yavaş yavaş daha fazlasını ekledi.

Banyo bir rüyaydı. İtalyan mermer zeminler, kiraz bir dolabın içine yerleştirilmiş porselen bir lavabo. Odanın ortasında büyük bir Üç yetişkin insana yetecek büyüklükte gömme küvet. Uzak bir köşede bir duş bulunuyordu.

Kapının karşısındaki duvarda gök mavisi bir Kraliçe baskısı vardı. Anne sandalyesi ve yanında antika bir kiraz masa. Dolaplar duvarların içine yerleştirilmişti ve dekoratif köşelerde çeşitli pahalı eşyalar bulunuyordu. biblolar. Aynı anda hem zengin hem de rahattı. Ve Roni'nin daha önce deneyimlediği hiçbir şeye benzemiyordu.

Önce becerilmeden yürüyebileceğini hissettiğinde, büyük küvetten çıktı, saçlarını kuruttu ve aceleyle diğer kadının sağladığı uzun elbiseyi ve bornozu giydi.

Külot yoktu ama bu noktada aşırı hassas amına herhangi bir şeyin dokunmasına izin vererek şansını denemek istemedi.

Sırada akşam yemeği vardı. Oturma odasında, sürgülü balkon kapılarının yanına yerleştirilmiş küçük cam masanın üzerinde onu bekliyordu. Hafif bir yemekti ve Merinus her saniye onun başında nöbet tutuyor, tepsiyi örtmeden önce bitirdiğinden emin oluyor ve sonra sandalyede arkasına yaslandı ve sessizce onu izledi.

"Tamam, cevaplar," diye hatırlattı Roni ona. "Bana ne yaptı ve bundan nasıl kurtulabilirim?" Cevaplar da çabuk gelse iyi olur. Çünkü rahmindeki küçük kasılmalar onu çıldırtdmak üzereydi.

"Gebe kalmak." Roni diğerkadının sözleri karşısında dondu kaldı. "Ateşidindiren tek şey bu. Ama o zaman bile Taber'dan kurtulamayacaksın. Doğa burada ona verdiğimiz değerden biraz daha akıllı.

Sen ve Taber asla ayrılamayacaksınız. Gebe kaldığınız çocuk ve vücudunuzu asla tamamen terk etmeyecek olan hormon aracılığıyla her zaman onun bir parçası olacaksınız. Sen onun eşisin. Sonsuza kadar." Roni uzun, sessiz bir dakika boyunca diğerkadına baktı. Eğer Merinus bu kadar ciddi görünmeseydi, Roni onun yüzüne gülebilirdi. Ne yazık ki, hızla kâbus niteliğine bürünen bir durumdan eğlence çıkarmak için uygun bir zaman değildi.

"Hem nasıl." Roni ayağa fırladı, fırlayıp halı kaplı zeminde ters dönen sandalyeye pek aldırış etmedi.

Bu iyi bir şey değildi. Merinus'un sakın ifadesine baktı, Diğerkadın onu neredeyse acıyarak izlerken içinde bir panik hissetti.

"Roni, anlamam gerek..."

"Hayır, anlamam gerek," diye öfkeyle karşılık verdi. parmaklarını umutsuzca saçlarının arasından geçirdi. "Ben istemedim Bu. Üzerimde bu aptal izi bırakmasını ben istemedim ve eminim ki beni öpmesini de ben istemedim. Bunu kabul etmeyeceğim."

Çocuk mu? Önce hamile kalması mı gerekiyordu? Dünyaya bir bebek getirmek.

Her paralı askerin ve aşağılık suçlunun onu çalmak isteyeceği bir dünya. Onu kollarından almak ve ona ne yapacağını sadece Tanrı'nın bildiği bir grup canavara teslim etmek.

Elleri karnına bastırırken ve zihni böyle bir sonucu reddetmek için savaşıırken içinde korku kabardı. Bunu yapamazdı. Tanrı yardımcısı olsun, hayatta kalamazdı.

"Roni, inkâr etmenin bir faydası olmaz." Merinus yavaşça ayağa kalktı. "Ben de senin yerindeydim. Kafanın ne kadar karışık olduğunu ve ne kadar kızgın olduğunu biliyorum. Ama bunu onlar da istemedi. Hiçbir şekilde. Bunu Taber'la halledebilirsin."

Roni gözlerini kırpmadan ona baktı. Kabul edilemez olduğunu düşündüğü şeyi kabul etmek için savaşıırken zihninde histerinin yükseldiğini hissedebiliyordu.

"Onunla ne işi var?" diye öfkeyle hırladı sonunda. "Beni hamile bırakıp tekrar gidebilsin diye bacaklarımı mı açayım? Evet, bunu konuşalım. Geçmiş berbat Merinus ve bunun sonuçlarıyla tek başıma yüzleşmek istemiyorum. Hele ki varlığı tehlikeye girecek bir çocukla. tasarlandı."

Merinus kaşlarını çatı. "Taber seni asla terk etmez, Roni."

Güldü. değildi. Merinus o kadar içten, Taber'ın onurundan o kadar emin görünüyordu ki yapabileceği tek şey buydu. "Peki söyle bana Merinus, bu işareti nasıl aldım? Son bir yıldır hangi cehennemdeydi?"

"Taber'ın işaretten haberi yoktu..."

"Böylece istedikleri kişiyi işaretleyebilirler ve sonra herhangi bir eski erkek kedi zıplayıp bir sonrakine koşar." Roni, öfkesi neredeyse onu ele geçirirken yumruklarını sıktı.

"Roni, anlamalısın..." Merinus tekrar dener.

"Yanlış." Merinus'un ricasını reddeden Roni'nin eli havaya kalktı. "Bir bok anlamak zorunda değilim Merinus. Bu benim hayatım. Doğacak her çocuk benim olacak. Bunu bana yapmasına izin vermeyeceğim. Beni hamile bırakıp sonra da benden daha kadın birine ihtiyacı olduğuna karar vermesine izin vermeyeceğim."

Taber'ın başka bir kadına dokunduğunu düşünmek onu kederden çılgına çevirdi.

Merinus, "Roni, Taber bunu yapmaz," diye itiraz etti. "Sen korunacaksın ve çocuğun daha da çok korunacak."

Roni inanmayarak homurdandı.

"Callan bundan daha iyi bir adam olabilir, Merinus, ama Taber'ın işini ilk elden gördüm. Hayır, teşekkürler.

Bebekler yok. Taber yok. Hangi cehennemdeyim ve eve nasıl döneceğim?"

"Ne evi?" Taber'ın alçak perdeden ve öfkeli sesi kapı aralığından homurdandı. "Biz daha evimize girmeden yanıp kül oldu. buraya, malikaneye indi. Görünüşe göre erkek kediyle baş başa kaldın, bebeğim." On İkinci Bölüm

"Taber!" Merinus'un sesi mesafeliydi, ancak şokun izleri hemen belli oluyordu. "Buna hiç gerek yoktu."

Yine de Roni ona özür dilemesi için zaman tanımadı. Ona doğru tepindi, öfke ve hiddet öyle bir acıyla harmanlanmıştı ki sanki onu yok edecekmiş gibi hissediyordu.

"Beni buraya getirmeni ben mi istedim?" diye öfkeyle bağırarak adamın geniş, kıpırtısız omuzlarını itti. "Bak ne oldu? yaptın, Taber. Kendi bedenimi bana karşı döndürdün. Şimdi de bazı piçler ben orada olmadığım için evimi yaktı. Evimi yakmalarına izin verdin." Buna inanamıyordu, evini bir daha asla göremeyeceği gerçeğini hazmedemiyordu.

Gebe kalmak onun düşünemeyeceği bir şeydi. Onun evi gerçektir. Taber onu artık istemediğine karar verdiğinde elinde kalan tek şey eviydi. Daha yaşlı ya da daha deneyimli birine ihtiyacı vardı ya da onun olmadığı başka biri olabilirdi.

İçinde biriken acı onu öldürebilirdi. Sadece fiziksel, rahmini parçalayan acı verici uyarılmanın acısı değil, aynı zamanda kendi huzuruyla olan son bağınyı kaybetmenin ruhunda yarattığı derin acı.

"Ne yaptığına bir bak!" diye tekrar bağırdı, yumruğu adamın yüzüne doğru uçuyordu, içinde şiddet bir gelgit dalgası gibi kabarıyordu. ezici bir duygu.

"Tanrım, Roni..." Onu kollarının arasına aldı, kollarını onun etrafında sıktı, ona karşı mücadele ederken onu hareketsiz tuttu. Çünkü Tanrı yardımcısı olsun, savaşıacak ne bir şey ne de kimse kalmıştı. "Özür dilerim, bebeğim. Çok özür dilerim."

Sessizlik odayı doldurdu. Roni ayakta kalmak için mücadele etti. Onu her zaman olduğu gibi sabit bir ağırlık olarak vücuduna yasladı. A Çok yakında elinden alınabileceğini bildiği bir rahatlık. "Bırak

gideyim." Ama serbest kalmak için mücadele etmedi.

Bir eli başını göğsüne yaslarken, diğeri eli beline sarılmış, onu içinden geçen şiddetten koruyordu Sistem.

"Yeni bir sandalye aldım," diye fısıldadı. Titredi ve tepkisiyle savaştı. Tanrım, hepsi gitmiş miydi?

"Roni, özür dilerim," diye fısıldadı saçlarına. "Bunu yapmamalıydım. sana söyledim, bebeğim. Özür dilerim." Geri çekilirken irkildi, ondan uzaklaştı, yankılanan acıdan kaçmak için çaresizce ruhunu delip geçti. Artık yok edebilecekleri başka bir şey yoktu, kimsenin ondan alabileceği bir şey kalmamıştı.

Çocuk dışında hiçbir şey, eğer doğmasına izin verirse.

"Şey," diye kabaca nefes aldı. "Cehennem." Ne söyleyeceğini, ne yapacağını bilmiyordu. Kendini parçalanmış hissediyordu, nefes almasına, olanları anlamlandırmasına izin vermeyecek kadar hızlı gelişen olaylar yüzünden sersemlemişti.

Kabaca nefes aldı, parmaklarını bornozunun ceplerine soktu ve içinde yeşeren panikle savaştı. Tamam, onu öldüremezdi. Ailesindeki diğeri kişilerin buna hayır diyeceğinden emindi.

Şimdi onun kanını dökmeye ne kadar ihtiyacı olursa olsun. O iyiydi. Sadece bir evdi. Nasıl olsa geride bırakmak zorunda kalacaktı. Bunu beklemesi gerekirdi.

Küçük moral konuşması yardımcı olmuyordu. Sahip olduğu evi düşündükçe göğsünün içinde bir şeylerin acıyla kalınlaştığını hissedebiliyordu.

yavaş yavaş yaratıyordu. Kendi elleri, kabarcıkları ve kanıyla onu yaşamaya değer hale getirmiş, gençken olduğu gibi göze batan bir yer olmaktan çıkarıp sahip olunmaya değer bir şey yapmıştı.

"Roni, artık burada bir evin var..." Taber'sesi sadece öfkesini besledi. Yumuşak ve pişmanlık doluydu. Sanki acısı onu kırıyormuş gibi.

İçinde bir şeyler vardı. Evini kaybetmesi, daha önce onu kaybettiğinde yaşadığı acıyla kıyaslandığında hiçbir şeydi.

"mi?" Adrenalin dalgasıyla savaşmak için haykırarak ona döndü ve kara kara düşünen bir öfkeyle onu izledi. "Sanırım seninle birlikte?"

"Benimle birlikte." Bu sözleri söylerken yüz ifadesi sertleşti. "Zavallı Taber." Alay etti. "Her şeye rağmen benimle takıldın. Tam olarak değil

Gelecekteki eşin için hayal ettiğin kişi ben miyim?"

Kaşlarını hafifçe çatarak ve gözlerinde azımsanmayacak bir sıcaklıkla onu izledi.

"Aslında başka birini hiç hayal etmemiştim." Sonunda omuz silkti, kafasını daha da karıştırdı. "Yine de pek memnun olmadığınızı söyleyebilirim." Peki kadının memnun olmaması onu neden bu kadar rahatsız ediyordu?

Peki, bir kadına ondan daha çok ihtiyacı olduğuna karar veren adam neredeydi? Tavırları ona mantıklı gelmiyordu. Tabii sadece hormon ya da onu delirten her neyse o . Ne kadar doğal olursa olsun, bir ilacın aralarındaki tek bağ olduğu düşüncesi kalbini kırdı.

"Tam olarak memnun olmamak benim tepkim için biraz hafif kalır." Gülümsemesinin dişlerden ibaret olduğundan ve sıcaklık içermediğinden emin oldu. Kukusu bunu telafi edecek kadar sıcaktı, ancak bunu yakın zamanda ona bildirmeye hiç niyeti yoktu. Sisteminde gürleyen adrenalin, uyarılmayı çok daha yükseğe çıkarmaya niyetli görünüyordu. "Kıyafetlerim nerede?" İçindeki krampları görmezden geldi. rahmine doğru dönmüştü.

Artık bir evi bile yoktu ve Taber'la yaşayabileceği herhangi bir şeyin hamile kalmasından daha uzun süreceğine inanmasına izin veremezdi. O zaman nerede olacaktı? Gitmeliydi, kaçmalıydı, yoksa ondan asla kurtulamayacaktı.

Taber onun arkasından derin bir iç çekti. "Korktuğunu biliyorum, Roni."

"Korkmuyorum." Uyluklarının arasındaki sıcaklık cızırdarken saf bir hisle ürpermesine karşı koydu. Sonra da ona attığı bakışın intikam ihtiyacıyla parıldadığından emin oldu. "Ben deliyim. O yüzden yapmam gerektiği gibi kafanı koparmadan önce benden uzak dur. bana bu lanet işareti koyduğunda."

Kıyafetlerim hangi cehennemde?"

Yatak odasına tekrar girdi, adamı görmezden gelmeye kararlıydı. arkasından sinsice yaklaşıyordu. Onu hissedebiliyordu ve ona dokunmuyordu bile.

"Giysilerin yıkanıyor," dedi ona, sesi çok yumuşaktı, arkasından yaklaşıırken çok dikkatli bir şekilde kontrol ediliyordu. "Roni, acı çekiyorsun. Bu şekilde olmak zorunda değil." Roni yatağın dibinde durdu, çaresiz parmaklarıyla ayakucunu kavradı. Midesi neredeyse şiddetle sıkıştı. Gözlerini kapadı, adamla savaştı, kendisine neler olduğu bilgisiyle savaştı. İçindeki şeyi. Tanrım, o kadar zayıftı ki, çünkü uyarılmanın doğal olmayan yüksekliğine rağmen, yine de ona karşı koymakta, öfkesini korumakta zorlanıyordu. Sesi yumuşak ve pişmanlık doluydu, ona her zaman yanında olduğu yılları hatırlatıyordu. Onu ne kadar çok sevdiğini, artık hayatında olmamasının ne kadar acı verdiğini hatırlatıyordu.

Gebe kalma korkusu bile vücudunda bir duygu seli gibi yükselen ihtiyaçları söndüremiyordu.

Onu nasıl reddedebilirdi ki? Bedeniyle, onun ihtiyaçlarıyla ve kalbiyle nasıl savaşabilirdi?

"Ben iyiyim." Kelimeleri sıkılmış dişlerinin arasından zorla söyledi. "Bana kıyafet bul. Buradan gitmek istiyorum." Ondan uzaklaşabilseydi, diye düşündü umutsuzca. Hiç bu kadar kötü olmamıştı.

Ta ki o tekrar hayatına girene kadar. Gidebilirse, belki de hafifleyecekti; daha önce olduğu gibi hafif bir kızgınlığa geri dönecekti.

", Roni." Elleri ağır bir şekilde kızın üzerine yerleşti. Dokunuşunun uyandırdığı hazzın ürpertileriyle savaşıırken başparmakları gergin kasların üzerinde geziniyordu.

Başparmaklarının nasırlı uçları teninde geziniyor, etini ısıtıyor, vücuduna yayılan zevkle inlemesine neden oluyordu. Enfesti, dokunuşu, onu saran kokusu Etrafında onu ruhuna kadar yakan bir sıcaklık vardı.

"Bunu yapamam," diye fısıldadı boğazında düğümlenen gözyaşlarıyla savaşıarak. Ondan çok daha fazlasına ihtiyacı vardı. "Her şey çok hızlı geliyor."

"Hiçbir şey yapmana gerek yok bebeğim," diye söz verdi ona nazikçe, dudakları çok uzun zaman önce yaptığı işaretin üzerinde fısıldıyordu. Onu özlem içinde titretiyordu. "Her şeyle ben ilgileneceğim, Roni. Söz veriyorum." Adamın dili küçük yaranın üzerinde gezindiğinde vücudundaki her hücre zevk çılgınlıkları attı. Onu reddedebilirdi.

Kendine güvence verdi, eğer etrafını saran ve onu adamın altında nefessiz bırakan uyarılma ve ihtiyaç ağıyla savaşılabilecekti. Dokun. Bunu nasıl yapabilişti? Doğa nasıl olur da ona bu avantajı sağlayacak kadar acımasız olabilirdi?

"Sıcaklığının kokusunu alabiliyorum," diye fısıldadı kulağına. "Sıcak gibi, tatlı krema. Beni çekiyor, Roni. Dizlerimin üzerine , elbiseni kalçalarına çekmek ve dilimi sıcak amına gömmekten başka bir şey istemiyorum." Onun sözleri karşısında şiddetle ürperdi, bir inilti Cüppesini omuzlarından çekerken özlem boğazından kaçıyor. Kendini zayıf, sersemlemiş hissediyordu, vücudundaki her nefesle onu isterken ona karşı koyamıyordu.

"O kadar sıcak, o kadar yumuşak ve baştan çıkarıcısın ki, her türlü kontrolümü kaybetmeme neden oluyorsun. Beni çaresiz bırakıyorsun Roni, sana o kadar açım ki seni tatmaktan başka bir şey düşünemiyorum." Dili omzunu yaladı, hışırtılı, hafif pürüzlü, bu his karşısında dudaklarından bir zevk nefesi çıkardı. Elleri elbisenin ince askılarını Roni'nin omuzlarına geçirirken, dudakları sıcak öpücükleri Roni'nin kolunun eğiminde gezdirdi.

"Daha önce kontrolümü kaybettim." Önlük sertleşmiş meme uçlarının üzerinden kaydı ama şüpheli sıcaklığını kaçırma şansı yoktu.

Taber'ın elleri şişmiş tümsekleri kapladı, avuç içleri uzamış noktaları yumuşattı, kadın yükselen bir zevkle inlerken onları hafifçe törpüledi. Bu iyiydi. Çok iyiydi. Çok sıcaktı.

Ellerine baktı, adamın koyu teni ile kendi solgun teni arasındaki kontrasta hayret etti. Onu izlemek çok erotikti. sert, kaslı vücudu ile yumuşak vücudu arasındaki farkları görerek ona dokundu.

"Şimdi kontrolü kaybetmeyeceğim. Sana ne kadar iyi göstereceğim, bebeğim." Sesi sertti, elbise kalçalarına doğru kayarken duyularına şehvetli bir okşayıştı, aşağı doğru kayarken onu okşadı ve sonunda ayaklarının dibinde birikti.

"Bak, tek yapman gereken rahatlamak," diye güvence verdi ona, sesi bir kez yatıştırdı, elleri göğüslerini okşadığı kadar dikkatli bir şekilde duygularını okşadı. "Sana aylar önce neler kaçırdığımızı göstermeme izin ver."

"Beni terk ettin." Nefes almak, onu reddetmek için ihtiyaç duyduğu gücü bulmak için mücadele etti. Ama orada değildi.

Bedeni zihnine hükmediyor, itirazlarını ve korkularını çalıyordu.

"Bana başka seçenek bırakmadın, Roni." Elleri göğüslerini kavradı, parmağı ve başparmağı göğüs ucunu kavradı, düşünmesini, konuşmasını zorlaştırdı.

Ona başka seçenek bırakmamış mıydı? Onu sevmişti, ona ihtiyacı vardı, ta ki bu ihtiyaçların yoğunluğu onu neredeyse yok edene kadar. Ve yine de ona başka seçenek bırakmadığını mı iddia ediyordu? Öfkelenmek, ona bağırarak istiyordu, ama onun altında nefes almak için tek yapabildiği buydu. zorlu bir dokunuş.

Başparmaklarının uçları şişmiş tepelerin üzerinde gezindi, sonra işaret parmaklarının yardımıyla onları yavaşça çekiştirirken sert ve kesin bir basınçla kavradı.

"Taber." Taber'in verdiği keskin zevkle haykırdı. Meme uçlarından vajinasına doğru oklar fırlatarak kadının ona doğru eğilmesine, ellerinin geriye uzanmasına ve adamın sert, kaslı kalçalarının dışını sıkmasına neden oldu.

"Hoşuna gitti mi bebeğim?" Tekrar yaptı ve Roni yükselen sıcaklıktan patlayacağını düşündü.

"Sonra dişlerimi kullanacağım," diye fısıldadı kulağına. "Kavrayıp çekerken, dilimle okşayacağım, ağızımla emeceğim ve sadece bu hisle gelmeni sağlar." Ve . Yapabileceğini biliyordu. Doruk noktası çoktan oluşmaya başlamıştı, zevk, amının işkence gören derinliklerinde zirveye ulaşma tehdidi oluşturuyordu. Sonra durdu. Roni işkence gören meme uçlarındaki hissin kaybolmasıyla inledi. Sonra dişleri boynundaki izi ısırırken zevkle inledi, bir saniye sonra ağızını iz üzerine yerleştirdi ve Meme uçlarına yapmakla tehdit ettiği gibi emdi.

Başı adamın göğsüne yaslandı. Adamın arkasından soyunduğunun, önce gömleğini, sonra ayakkabılarını ve kot pantolonunu çıkardığının uzaktan da olsa farkındaydı. Göğsü sırtını okşuyor, onu kaplayan, neredeyse görünmez olan minik tüylerin verdiği hisle ürpermesine neden oluyordu. Bunları yıllar önce fark etmişti ama teninde ne kadar seksi bir his uyandırdıklarını unutmuştu.

"öyle bebeğim," diye fısıldadı, nefesi iz üzerinde gezinerek kızın tepki olarak titremesine neden oldu. "Sadece tadını çıkar. Ne kadar iyi hisset. Çok tatlı ve yumuşaksın, çok sıkı ve sıcaksın. İçine itmek. Sana dokunmak bile hayatımda aldığım en büyük zevk."

"Beni öldürüyorsun." Göğsü duygularla gerilmişti, onun fiziksel dokunuşundan daha fazlasına ihtiyaç duyarak ağrıyordu. "Sen tekrar gittiğinde buna nasıl dayanacağım?" Hırladı, vahşi, hayvani bir ses Duyguları üzerindeki etkisinden dolayı neredeyse orgazm olacaktı. Tanrı yardımcısı olsun, bu kadar vahşi bir şey nasıl bu kadar seksi gelebilirdi?

"Şimdi gitmene asla izin vermeyeceğim, Roni," dedi ona, sesi karanlıktı, elleri kalçalarını kavıyor ve onu sıkıca içine çekiyordu.

uyluklarının beşiği.

Aleti güçlü ve kalındı, sıcak ve sertti. Kıçının kıvrımına bastırırken sıcak çelik gibi hissetti. Kalçalarını ona doğru bastırdı, kalçaları hareket etti, şaftı yuvarlak küreleri ayırmaya ve aralarına daha derine bastırmaya zorladı.

Taber onun arkasında, göğsünde alaycı bir kıkırdama titreşmeden önce bir saniye boyunca keskin bir nefes aldı.

"Beni kışkırtma," diye uyardı onu, sesi tahrikle titriyordu. "Zaten kontrolümün sınırındayım, Roni." Kadın neredeyse Sesinde duyduğu o seksi sırıtışı hayal etti. İlham verdiği hınzır düşüncelerle kalbinin sıkışmasına neden olan sırıtış. Yana doğru küçük bir eğilme, yeşil gözleri mizah ve sıcaklıkla parlarken dişlerinin parlaması.

"Neden kontrol sende olsun ki?" Nefes almak için mücadele etti, onu şimdi, daha önce olduğu gibi hızlı ve sert bir şekilde alması için yalvardı. daha önce. "Benimkini çalmayı hiç umursamadın."

"Ah, bebeğim." Yavaşça hareket etti, onu kaldırırken kolları kalçalarına, omuzlarına dolandı.

"Ama benim kontrolüm sana hayal edebileceğinden çok daha fazla zevk verecek." Nefes nefese kaldı, kolları Taber'in boynuna dolanırken şaşkınlıkla ona . Taber'dan başka hiç kimse onu kollarında taşımamıştı. Bunu özlemişti. Yine de şimdi ona bu şekilde sarılması kendini fazla kadınsı, fazla arzulu hissetmesine neden oluyordu. Gözleri karanlıktı ve Onu kısa mesafeden yatağa taşıırken sıcak, çıplak bir şehvetle parlıyordu.

İkisini de yatağa yatırırken onu tutmakta hiç zorlanmadı. Ama onu yavaşça altlarındaki şilteye indirene kadar yakınında, güvende tuttu.

"Vücudunun her santimini yalamak istiyorum," diye . "Ama sana sahip olmadan önce dudaklarını geçip geçemeyeceğimi bilmiyorum."

Yanında diz çöktü, bakışları sahipleniciydi, üzerinde gezinirken artan ihtiyaçlarıyla parlıyordu. Vücudu bir sanat eseri idi. Göğsü ve

Kolları güçle bükölüyor, sıkı karnı güçle dalgalanıyordu ve aleti... Elinin kalçasından alete doğru ilerlemesine izin verirken sıkıca yutkundu. İpek kaplı çelik gibi, koyu renkli baş hayatla zonkluyordu. Onu görünce aç amcığundan ısı ve nem fışkırdı.

"Hayır." Kız ona dokunamadan elini yakaladı. "Bana dokunursan Roni, tüm kontrolümü kaybederim. Sadece rahatla. Sana ne kadar iyi olabileceğini göstermeme izin ver."

On Üçüncü Bölüm

Bu çok iyiydi. Taber yanında yatarken Roni'nin elleri altındaki çarşaflara sıkıştı ve onu Çılgınlık. Dudakları bir göğsündeydi, eli diğerine işkence ederken sert tepesiyle nazikçe oynuyordu.

Dili, hassaslaşmış yumrunun etrafında kendinden emin şekilde okşadı. Kaba törpüleme, vücudunu saran hisler karşısında çığlık atmasına neden oldu. Ağzı onu kapladığında, üzerine ıslak ağzının derin ve sert çekişleriyle neredeyse doruğa ulaşıyordu. Rahmi öyle bir güçle kasıldı ki, ondan ürktü ve neredeyse zevkini haykıracaktı.

"Evet!" diye tısladı, onun üzerinde hareket ederken sesi sertti, uyluklarının arasına yerleşti, ağzı şişmiş uca işkence etmeye devam etti. "Bırak gitsin, Roni. Bırak hepsini alayım." Diğer göğsüne geçti, elleri omuzlarını kavrarken okşamalarını orada da tekrarladı. Daha ne kadar dayanabilirdi? Adamın altında kıvranıyor, amının ağrıyan tümseğini adamın karnının sert düzlemlerine bastırırken kalçaları yaylanıyordu. Oh, işte bu iyiydi. Klitorisi etini tırmıklarken zevkle zonkluyordu.

Aynı anda dişleri göğüs ucunu kavradı, . Dilini üzerinde gezdirerek rahminde dalgalanan bir his girdabı yarattı. Gözlerini dikmiş ona bakıyordu, gözleri o kadar parlak, o kadar sıcaktı ki onlara bakmak acı veriyordu. İfadesi niyetliydi, vahşice Aç, ama yumuşatılmış. Kaç gece onun kendisine bu şekilde dokunmasını, sarılmasını hayal etmişti?

Parmakları adamın kaslı kollarında sıkılaştı; içinde nasıl kontrol edeceğini bilemediği bir şey yükseliyordu.

"Sana dokunmam gerek." Huzursuzdu, içinde mücadele etmek istediği ama edemediği bir sıcaklık ve özlem filizleniyordu.

Gözlerindeki o bakıştı. Şehvete, ona dokunmaktan duyduğu hazza rağmen, zar zor fark ettiği bir hüznün vardı. Kadın onu silmek ve yerine daha fazlasını koymak istiyordu. Ona verdiği şey kadar yıkıcı bir zevkle. Bir şey Güzel, ruhunun derinliklerinden gelen bir şey, bakışlarındaki gölgeleri silecekti.

Göğüs ucunu tekrar yaladı, mırıldandı - Tanrım, mırıldıyordu - göğsü öyle seksi bir sesle titriyordu ki, amından sular fışkırdı heyecanının gücü.

"Henüz değil," diye fısıldadı, nefesi Roni'nin bedeninde daha da aşağılara doğru ilerlerken teninin üzerinde fısıldıyordu. "Sana dokunmama izin ver, Roni. Tadında boğulmama izin ver. Buna ne kadar ihtiyacım olduğunu bilemezsin."

Sesi eziyetli ve boğuktu. Sanki tek düşüncesi, tek ihtiyacı ona duyduğu açlıkmış gibi. Ama onun gözlerinde başka bir ihtiyaç gördü, yıllar boyunca aynaya her baktığında kendi gözlerinde gördüğüne çok yakın bir ihtiyaç.

Adam tekrar hareket ettiğinde daha fazla bir şey düşünemedi.

"Taber." Adamın nefesini kalçalarının arasında hissettiğinde sesi dehşet dolu bir ciyaklamaydı.

İrkilerek vücudunun aşağısına baktı ve adamın bacaklarını daha da açarak onu kendisine doğru açtığını, gözlerinin onunkilerle kilitlendiğini izleyip hissederken zayıf bir şekilde inledi.

"Kediler kremaya bayılır, Roni," diye fısıldadı hınzırca. "Ve bahse girerim tüm dünyadaki en tatlı krema sende vardır."

Adamın dilinin önce şişip sonra cinsel organını koruyan kıvrımlarla çevrili yarığın içinde kaybolmasını izlerken nefesi göğsünde kilitlendi.

"Oh Tanrım!" Çığlık atmaya çalıştı ama sesi zayıftı, Nefes nefese, kalçaları yataktan kalkarken, vücudu titriyordu. Kadınsı dudaklarını ayıran ve vajinasının gizli açıklığına doğru ilerleyen uzun ve yavaş yalamanın verdiği his.

Onu yataktan kaldırırken elleriyle poposunun yanaklarını kavradı ve dilinin darbelerine doğru eğdi. Sonra başladı

Arzusunun kalın özünü küçük, aç yalamalarla kucakladı. Onu yerken homurdandı, dili amının fırınına daldı, köpüklü tatlılıktan daha fazlasını içine çekti.

Ağız.

Roni gözlerini kırpmadan tavana bakıyor, aklını yok edeceğinden korktuğu bir sarsılıyordu. Dili açgözlü ve acımasızdı. Küçük kanalın içine daldı, okşayarak Hassaslaşmış doku, altında kıvranırken onu deliliğin sınırına sürükledi.

Ondan çektiği kremayı höpürdeterek yuttu, dili onu yavaş ve eşit vuruşlarla becerirken nemli fazlalığın sesleri gürleyen inlemelerine katıldı.

Bu onun en umutsuz hayallerinin ötesine geçti. Onu dolduran zevk hayal edebileceği hiçbir şeye benzemiyordu, onunla paylaşmayı hayal bile edemezdi. Yoğunluk başladı inşa etmek. Rahmindeki dalgalanma güçlendi, kasılmalar Vajinasının sıkışması neredeyse acı veren zevk spazmlarına dönüştü.

"Taber," diye nefes nefese kaldı, adamın pençesinde titriyordu, bacakları adamın geniş omuzlarına doğru gerilmişti ve vücudunda akıl almaz bir şekilde hızla yükselen hislerle savaşıyordu.

Tekrar homurdandı, onu daha yakına kaldırırken, dili daha derine inerken, burnu onu harap eden bir okşamayla küçük tomurcuğa sürtünürken ses klitorisine karşı titreşiyordu.

Çığlık attı. Adam onu yok ederken ses kadının etrafında yankılandı. Orgazmı patladı, dünyayı parçalara ayırdı. Kapalı göz kapaklarının arkasına ışık ve renk sızdı. Kalçaları dönüyor, amını adamın ağızına sürtüyor, vücudundaki her kas serbest bırakılmasının gücüne karşı protesto için titrerken dayanılmaz hisleri yoğunlaştırıyordu.

"Benim!" Taber'ın boğuk çığlığı, sahip olduğu tek uyarıydı. dizlerinin çöktü, onu kaldırdı ve sikini onun daralan kanalının rahat derinliklerine gömdü.

Ölüm bu kadar acı verici, bu kadar enfes, bu kadar Ağır ereksiyonunun onu ayırdığını, amının giderek daralan derinliklerine doğru ilerlediğini paramparça oluyordu.

Roni paramparça oldu. İçindeki her şey çaresiz penetrasyonun etrafında çöktü, horozunun kavrayan amının içindeki sert, neredeyse acımasız itişleri. Onu çıldırmış bir adam gibi becerdi, ama daha da kötüsü, vücudu bunu kabul etti, daha fazlası için çığlık attı. Duyduğu sesin kendi sesi olduğuna inanamıyordu. Paramparça çığlıklar. Daha fazlası için yalvarıyorum. Daha derine, daha hızlı, Tanrım.

"Daha sert..." Elleri adamın ön kollarındaki sıkı kasların etrafında kilitlenmişti, tırnakları adamın etini ısıırıyordu, bacakları kalkmış, ayak bilekleri adamın kalçalarının üzerinde çapraz duruyordu. "Daha sert... Becer beni, Taber. Daha sert sik beni..."

O değil, diye düşündü uzaktan. O böyle sözleri haykırmazdı. O kadar umutsuzca yalvarmazdı.

"Tanrım! Çok sıkısın! Çok sıkı, çok sıcak..." Nefes nefese kalmıştı, Vücudundan onunkine ter damlıyordu, siki içinde okşuyor, onu daha yükseğe, daha sert bir şekilde başka bir orgazma fırlatana kadar umutsuzca pistonluyordu.

Adamın sikiindeki değişimi tekrar hissetti - kilitlenme, titreyen amının en hassas bölgesine doğru okşama - ve her şeyi kaybetti Akıl sağlığını. Ne haykırdığını bilmiyordu. Tek bir kelime söyleyecek nefesi olduğunu bile bilmiyordu. Adamın göğsünden bir kükreme patladığında sesler etrafında yankılandı, gırtlaktan gelen, ilkel sesler ve içinde sert ve sıcak bir şekilde fışkıran sıcak spermlerin derin, ağır nabız atışlarını hissetti.

Roni, Taber'ın üzerine çöktüğünün ancak farkındaydı. Nefesleri sert ve soluk soluğaydı; sesi sertti ve Roni'nin anlam veremediği sözcükler fısıldıyordu. Vücutları nemliydi, birbirlerine kilitlenmişlerdi ve ayrılmak istemiyorlardı. Sonsuza bu şekilde kalabilirlerdi ve o da buna itiraz etmezdi. Gözleri kapalıydı ve doruk noktasının son şiddetli nabızı vücudunu titretirken, yorgunluğun onu yakalayıp götürmesine izin verdi.

Taber'ın bedeni onu örterken karanlık etrafını sardı,
onu ısıttı. Yıllar sonra ilk kez doymuş, tatmin olmuş ve güvende
hissederek iç çekti. Kendini uyumaya bıraktı.

Bölüm On Dört

Roni yorgun bir uykuya daldığında Taber bunun farkındaydı. Vücudu onun altında gevşedi, kemiksizleşti, onu kabul etti. yeniden nefes almayı öğrenmek için mücadele ederken ağırlaştı.

Elleri saçlarında kenetlenmiş, yüzü omzuna gömülmüş, dişleri hâlâ uzun zaman önce ona verdiği işarete kilitlenmişti. Ağzında, derinin kırıldığı yerde onun kanının tatlı özünü tadabiliyordu ve coşkunun tadını almak için can atan bir adam gibi kanı yalayıp yutmuştu.

Ondan uzaklaşmak, hayatının en zor başarısıydı. hayatında denemişti. Amcığının sikini sıkıca kavrayışından uzaklaşmak bir işkenceydi, neredeyse onun kadar yoğun bir zevk ıstırapı İçini parçalayan, ruhunu yok serbest bırakmaya ulaşmak.

Hayvani diken geri çekildi, sikinin başının altından geri çekildi ve onu içinde bulunduğu tatlı sıcaklıktan kurtardı. içine kilitlendi. Vücudunu kadının üzerinden çekip aldı, kendisini ele geçiren inanılmaz zayıflık karşısında hayrete düşmüştü.

Tanrım, sanki ölüyormuş gibi hissediyordu ve kendini Azrail'in kollarına bırakmayı çok istiyordu. Her şey için Orada sadece bir saniye daha kalıp, onun sıcaklığının içinde kilitli bulduğu yüce zevkin tadını .

Bu daha önce bildiği hiçbir şeye benzemiyordu. Vücudundaki her hücre ona dokunmaktan, onu çılgılık attırmaktan, serbest bırakılma telaşıyla yalvartmaktan zevk alıyordu.

Neredeyse sarhoş gibi yataktan kalktı, bacaklarını biraz dengesiz de olsa onu ayakta tutmaya zorlarken dudaklarında alaycı bir sırıtış belirdi. Sonra arkasına dönüp kadına bakma hatasını yaptı hepsinden sorumlu.

Göğsü sıkıştı. Kadının solgun yüzüne, kaşlarının ve yanaklarının yumuşak çizgilerine bakarken acımasız bir ıstırap kapladı içini. Dudakları

hafifçe ayrılmıştı, öpücükle şişmişti. Tanrı yardımcısı olsun, kız onun hayatıydı. Sanki onu ilk kez görüyormuş gibi ona baktı ve aylardır inkâr etmek için kendini zorladığı şeyi fark etti. Bu kadın onu yok etme yeteneği. Zaten ilk reddedilişinde onu neredeyse öldürüyordu. Şimdi çekip giderse ona ne yapacaktı? Eğer gebe kaldıysa ve onunla birlikte olmak kalbini tamamlayan şey değilse, onu kalmaya nasıl zorlayabilirdi? Doğa, onu sevmeyen ya da sevemeyecek olan bir kadınla kadar acımasız olabilir miydi?

Taber , altın sarısı saçlarından kalın bir tutamı geriye doğru itti ve çarşafı yavaşça kadının vücudunun üzerinden çekerek döndü hızla ondan uzaklaştı ve banyoya doğru yürüdü. Bunu yaparken, on yılı aşkın bir süre önce onu ilk kez gördüğü anı hatırladı. Onu ormanda, kolları küçük bedenini sarmış bir halde bulmuştu. Gözleri karanlığa bakıyordu. Vahşi doğa, yine de odaklandığı şeyin onun dışında değil, içinde bir şey olduğunu biliyordu.

Bu duyguyu biliyordu. Genç bir yaşıydı ama laboratuvarların vahşeti ve kaçışlarının dehşeti insanlığının bir parçasını sonsuza dek silmişti. Sahip olduğunu hiç hatırlamadığın bir şeyi nasıl özleyebilirsin, diye merak etti ellerini lavaboya girdi ve kendisine bakan vahşi ifadeye baktı. O günlerde bir hayvandan fazlası değildi. Öfkeli, yaralı, Maria'nın onlara sunmaya çalıştığı kaygısız yaşam tarzına uyum sağlamakta isteksiz ve yetersizdi.

Ormanda sinsice dolaşıyor, kaçıyor, içini dolduran vahşetin kendisini avda serbest bırakmasına izin veriyordu. Ta ki Roni'yi bulana kadar. Yüzü gözyaşlarıyla kaplıydı, dizleri sıyrılmıştı, gözleri boş bakıyordu. genç zihnini dolduran her türlü dehşetin içinde kendini kaybetti.

O gece birbirlerini kurtardıklarını hayal etmişti. Hayal etmişti. Onu kucağına alıp Maria'nın yanına götürdü, göğsüne bastırdı, bu kadar kırılğan, bu kadar masum ve saf birinin böyle bir acıya zorlanmasına karşı bir öfke ve koruma duygusu hissetti. Kızın bakışları Gözleri ona kız hatırlatmıştı, kaçmadan önce bedenleri kadar zihinleri de ihlal edilmişti.

Roni tecavüze uğramamıştı; daha ziyade terörize edilmişti. Sol Tek başına, yiyeceksiz, ona bakacak kimsesi yok ve babasının düşmanları onu takip ediyor, onu doğuran piç bulunamadığında ona saldırıyor.

O günden sonra Roni onun olmuştu. İlk başlarda Arkadaşlık, koruyuculuk, ona bakma ihtiyacı. Daha sonra bu duygu büyümüş, kızın onda uyandırdığı duygu ve arzu derinliği onu dehşete düşürmüştü.

Sert ve derin bir nefes aldı. Çocuk büyümüş ve ona karşı değişen duygularını anlamlandıramadan önce. Kadının ukalalığı ve vahşi tavırları onu durmadan endişelendiriyordu, Ama onun ne düşündüğünü, ne hissettiğini her zaman biliyordu. Çıgıllıkları şehvetini sarsan kadın Bir yıl önce ona aşk yemini eden kadın değildi. Bu Roni çok sessizdi, çok içine kapanıktı, içine kapanmıştı. Tıpkı Gerçi hayat ona çok fazla darbe indirmişti ve şimdi güvenmeyi ya da tekrar denemeyi reddediyordu.

Küçük raftan bir bez çekerken yorgun bir şekilde nefes aldı lavabonun yanına koydu ve ılık suyla ıslattı. Acıyacaktı ve kalçaları çiftleşmeden dolayı kaygan ve nemliyken rahatça dinlenemeyecekti.

Taber yatağa geri döndü, yaklaştıkça aletinin sertleştiğini, uzadığını hissetti ve birlikte salgıladıkları hafif, kendine özgü kokuyu içine çekti. Bir yaz fırtınasından sonra esen vahşi bir rüzgârı andırıyordu, evcilleşmemiş ve topraksı.

Çarşafı kızın uyuyan bedeninden çekip aldı, elinin titremesini engellemek için harcadığı çabadan dolayı yüzünü buruşturarak onu temizledi. Boynundan, kollarından, dolgun, sıkı göğüslerinden -daha önceki emici ilgisinden dolayı- ince gövdesine kadar incelikle yuvarlatılmış karnından kalçalarına kadar. Bacaklarını açarken sıkıca yutkundu ve onun zevk dolu iniltisini duymazdan gelerek kaygan, iç suları vücudundan.

Onu örttüğünde sert ve ağır nefes alıyordu.
ve yorgun bedenini bir kez daha onun yanındaki yatağa sürükledi. Şafak
yaklaşıyordu ve uyumayalı haftalar olmuş gibi hissediyordu.

Onu kendine çekti, içgüdüsel olarak kendisinden uzaklaşmak için
yaptığı ilk hareketi görmezden geldi, onu nazikçe susturdu, kollarını ona
doladı ve göğsüne yasladı.

"Ne oldu, Roni?" diye fısıldadı alnına yumuşak, nazik bir öpücük
kondurmadan önce ipeksi saçlarına. "Ne oldu lan?
sana ne oldu?"

On Beşinci Bölüm

"Henüz yıkanamazsın, Roni." Taber uyanana kadar öğleden sonra olmuştu, Roni'nin yataktan kaçışıyla kendine gelmişti.

Vücudu gerilirken ayaklıkları kavrayarak durakladı.

"Kızgırım." Sesi alçaktı ama öfkenin titreşimini duyabiliyordu. Bu, o gece duyduğu kafa karışıklığından çok daha iyiydi. Daha önce.

"Ağrın olduğunu biliyorum bebeğim." Battaniyeleri ters çevirdi, ayağa kalktı ve odanın ucundaki sandığa doğru ilerledi.

Çekmecelerden birinden yumuşak, mavi, pamuklu, düğmeli bir gömlek çıkardı; bu, Doc Martin'in onu kontrol etmesini kolaylaştıracak ve aynı zamanda mütevazılığını da koruyacaktı.

"şunu." Ona doğru yürüdü ve kız şüpheyle bakarken gömleği ona uzattı.

"gibi kokuyorum," diye tersledi, başını kaldırdı, mavi gözleri öylesine öfkeyle doluydu ki neredeyse irkilecekti. "Duş almak istiyorum."

Taber kaşlarını çatarak ona baktı, öfkesinin sadece onun şehvetini alevlendirdiğinin rahatsız edici bir şekilde farkındaydı. Aleti sertleşmeye, açlık içinde nabız gibi atmaya başlamıştı.

"Ya gömleği giy ya da kışını yatağa geri sok, benimle tartışamayacak kadar yorgun düşene kadar becereceğim. Şu anda beni zorlamak akıllıca olmaz ve sana bir kez dokunduğumda beni reddedemeyeceğini çok iyi biliyorsun."

Sert nefes alıyordu, göğüsleri hızla inip kalkıyor, göğüs uçları adamın sert sesiyle dikleşiyordu. Bakışları onlara kayarken ağzı sulandı.

"Dur." Gömleği ondan çekip aldı, kabaca kollarının üzerinden geçirdi ve kenarlarını sıkıca birbirine tutturdu. "Beni ne kadar az istediğini bilmediğimi mi sanıyorsun, Taber? Sence ben sadece "Bana yaptıklarını isteyerek kabul edecek misin?"

Eğer  yleyse, fikrini değiştirme zamanının geldiğini tahmin etti, diye düşündü alaycı bir şekilde.

"Bana pek seçeneğin varmış gibi görünmüyor." Onun horoz oldu şimdi ısrarcıydı. Lanet olsun, Doktor Roni uyandıktan sonra ilk iş laboratuvarda olmasını söylemişti, onu bir iki saat daha aptalca becerdikten sonra değil. "Gömleğini ilikle, Roni. Laboratuvara gitmemiz gerekiyor ve ben de bunu yaparsam lanetleneneğim. Bu odanın dışında dikilenlere o güzel kıçını g stermene izin vereyim."

Ayaklarını sürüyerek şifonyere döndü, Çekmecelerden bir tişört ve altı çıkardı ve aceleyle giydi.

"Laboratuvar mı?" Sesi titriyor olsa da en azından gömleğinin düğmelerini ilikliyordu. "Sana lanet bir sıçan gibi mi görünüyorum?"

Yavaşça ona döndü. Sesi sert ve gırtlaktan geliyordu, kızın yükselen sıcaklığının kokusu ona zahmetsizce ulaşıyordu.

"Bu sabah beni zorlama, Roni."  fkesini ve uyarılmışlığını pamuk ipliğine bağlıyordu. "Sonuçlarından hoşlanmayacaksın."

Kara kara düşünen bir öfke ve adamın kafasını hiç de azımsanmayacak ölçüde karıştıran bir acılıkla ona baktı.

"Daha da kötüye gidebileceğini mi söylüyorsun?" diye sordu hain bir tatlılıkla.

Kahretsin, o gülümseme bir adamı denemeden bile ikiye b lebilirdi.

Bir adım daha yaklaştı, eli uzandı ve kız ondan uzaklaşamadan saçının uzun tellerini yakaladı. Başını geriye itmek, yüzüne bakmak için yeterince baskı uyguladığında gözlerinin genişlemesini izledi, bilmediği içgüdüleriyle savaştı vardı.

"Daha da kötüleşebilir," diye hırladı, dudaklarının geri çekilmesine izin verdi, ağzının kenarlarındaki ölümcül köpek dişleri tehlikeli bir şekilde parladı. "I

Seni yıllar önce uyarmıştım bebeğim, hayal edebileceğinden çok daha fazlasıydım. Bu tavsiyeye kulak vermeliydin."

Beklediği gibi korku göstermedi. Öfke bakışlarına - daha önce olduğundan daha sıcak, daha güçlü.

"Ben de öyle sanıyordum." Kadın bir tavırla onunla dalga geçti. "Şimdi ne yapacaksın, Taber? Beni yere yatırıp mi çıkacaksın? Kadınlarını elde etmek için bildiğin tek yol bu mu? Sana boyun eğmek mi?" Daha yakına eğildi, onun tatlı kokusunu içine çekti. uyarılma. "Seni yere yatırmanın en iyi yanı, bundan ne kadar hoşlanacağını bilmem." Boğazında biriken hırıltının sözleriyle birlikte kaçmasına izin verdi.

Anında, onun sıcaklığının kokusu yoğunlaştı.

"İstemeyerek." Dudakları inceldi, saçındaki tutamağı çekiştirirken burun delikleri açıldı.

Hoşuna gitmişti. Bu bilgi öfkesini en keskin kılıç gibi delip geçti ve onu şimdi ona sahip olmak için neredeyse çaresiz hale getirdi.

"İstemeyerek mi?" Onu yatağa yasladı, gözlerinin kararmasını ve yanaklarının şehvetle kızarmasını izledi.

Evet, onu böyle istiyordu. Onun için ateşli ve aç. "Bu bir uyuşturucu,

Taber." Kız konuşurken ona karşı hareketsiz kaldı. tüyler ürpertici bir vurguyla. "Aksi takdirde, bir mil yakınına girmene izin vermezdim.

Ben. Bana ilaç verdin. Bunu durduramam, kontrol edemem, ama bunu şekerle kaplamana izin verirsem lanetlenirim."

Sanki hiç doğal bir arzu olmamış gibi konuşuyordu. Aralarında. Sanki açlık ve sıcaklık başka türlü asla hissedemeyeceği bir şeymiş gibi. Bir öfke dalgası gönderdi Sistemine çarparak, eşinin meydan okumasıyla yüzleşirken doğal kontrolünü bir kenara bıraktı.

"Beni daha önce istemiştin," diye hırladı, bir zamanlar aralarındaki bağı inkâr etmesine öfkelenmişti. "O zaman seni öpmemiştin, Roni. İşaretten önce, öpücükten önce beni hâlâ istiyordun." İnkâr etmesi için ona meydan okudu, gözlerini dikmiş ona bakıyor, inkâr etmemesi için dua ediyordu çünkü eğer inkâr ederse kontrolünü .

"Ben bir çocuktum, hatırladın mı?" Çabucak örtülen ama ruhunu yakacak kadar derin bir acı parıltısı gözlerini gölgeledi. "Büyüdüm ve büyüdüm hızlıca kalktım. Şimdi ya beni becer ya da şu testleri bir an önce bitirelim çünkü duşa ihtiyacım var. Sana söyledim, leş gibi kokuyorum." Onu yavaşça bıraktı ama her daha yakından izledi. Kızgın görünüyordu, sesi öfkeliydi ama uyarılma kokusunun altında korku ve acı kokusu onu sarmıştı.

Ona karşı durarak, Tanrı bilir ne için ondan nefret ederek çok güçlü olduğunu düşünüyordu, oysa onun ruhunu kesen acıyı hissedebiliyordu. Onun bir parçasıydı, bildiğinden, anlayabileceğinden çok daha fazlası.

Taber'ın eli uzandı ve içgüdüsel olarak irkilmesine rağmen parmakları kadının yanağına dokundu.

"On bir yaşındayken de benimdi, bir kadına dönüştüğünde de benimdi. Artık daha az benim değilsin, Roni." Sesini yumuşak tuttu, ona boyun eğdirmek ve bunu şimdi yapmak için kükreyen canavarla savaştı. "Şimdilik istediğin kadar savaşılabirsin. Ama ben etmeyeceğim. gitmene izin vereceğim. Orada kendini kandırma." Yavaşça, derin derin nefes aldı.

Kadının gözlerinde parıldayan nemi görebiliyordu. Gözyaşı değildi ama yakındı, yine de bakışlarındaki küçümseme devam ediyordu.

"Kendini kandırmaktan hoşlanıyor olmalısın, Taber. Eğer öyleyse, değil. Ama seninle bu oyunu oynamayacağım. Bu sefer olmaz." Son kelimedede sesi titredi.

Taber ondan dikkatlice uzaklaştı. Kontrolü üzerindeki kırılgan hakimiyetinin zayıfladığını hissedebiliyordu.

"Asansörle laboratuara gideceğiz." Kadının ifadesi hakkında yorum yapmayı reddetti. Bırakın istediği gibi inansın. Şimdilik. "Doktor Bir saat önce , eminim şu anda pek de memnun değildir." O

Üst kolunu hafifçe kavradı, ne kadar küçük bir temas olursa olsun ona dokunmak istiyordu.

"Beni bir çocuk gibi yönlendirmene ihtiyacım yok." Sesi alçaktı ve kolunu adamın elinden çekmeye çalışırken öfke, uyarılma ve korku karışımıyla titreşiyordu.

"Benimle savaşmayı bırak, lanet olsun." Ona geri döndü, onu sarsarak Roni'ye karşı, açık bir yara gibi zonklayan ereksiyonu hissetmesine izin verdi. "Şimdilik vazgeç, Roni. Bırak gitsin İkimizin de pişman olacağı bir şey yapmadan önce."

Déjà vu dönüyordu. *Pişman olacak ?* Bir keresinde ona sormuştu.

"Zaten pişmanım," diye tersledi, onu parçalıyor gibi görünen aşırı duygularla titriyordu. "Yapma!

Anlıyor musun, Taber? Her şeyden pişmanım, tahmin edebileceğinden çok daha fazla." Taber dişlerini sıkarken göğsünden beklenmedik bir uyarı yükseldi. Taş gibi sertleşmişti. Sahip olduğu her içgüdü haykırıyordu

ona farklı bir şekilde göstermesini, ihtiyacının sadece hormondan kaynaklanmadığını, bunun kendi başına bir şey olmadığını kabul etmeye zorlamasını

Kalbim ve ruhum pişman oldu. Hayvan boyun eğmek için kükrüyor, adam daha fazlası için haykırıyordu.

"Bir gün," diye hırladı usulca, "farklı olduğunu kabul edeceksin, Roni. Dua et bebeğim, o zamana kadar beni kelimeleri duyamayacak kadar zorlamamış ol. Ben eskiden çıktığın o medeni çocuklardan değilim. Ben senin eşim ve Tanrı şahidim olsun ki şu an sınırlarımı zorluyorsun. İkimize de zarar vermeden önce dur." Gözlerinde korku titreşiyordu. Taber Adam onu yavaşça serbest bırakırken sessiz kaldığı Tanrı'ya şükretti, adam bir kez daha üst kolunu kavrayıp onu odadan çıkarmaya başladığında daha fazla itiraz etmedi.

Çünkü öyle olsaydı, ona hayvanın ikisinin de görmek istediğinden daha fazlasını göstereceğini hissediyordu.

On Altıncı Bölüm

"Daha kaç tane iğneniz ki?" Roni Doktor Martin damarına bir tane daha yerleştirip kan almaya başlayınca tersledi.

Cildi ürperiyordu, dokunuş o kadar mide bulandırıcıydı ki Oturduğu küçük sedyenin altındaki tertemiz zemine kustu.

"Aslında birkaç kutum var," dedi iğneyi çekerken, sonra gözlerini yaşartan bir şefkatle ona baktı. "Bunun sizin için ne kadar zor olduğunu biliyorum Bayan Andrews. I Söz veriyorum, acele etmeye çalışıyorum."

Kapının yanındaki duvara yaslanmış halde duran Taber'e baktı. Gergindi, yüzündeki ifade vahşiydi. Bakışları aç bir öfkeyle onu izliyordu.

" etme. Bende bol miktarda kan var." Derin bir nefes aldı, bunu atlatmaya kararlıydı. "Peki söyle bana, henüz bir tedavi bulamadın mı?"

Taber homurdandı. Doktor ona biraz endişeyle baktı, ancak onu kıkırdamasını bastırırken yakaladı.

"Bildiğimiz kadarıyla tedavisi yok." Sonunda geri çekildi ve ona erkek kokmayan bir hava soluma şansı verdi. "Her şeyi araştırdım Düşünebildiğim en lanet test ve anda üzerinde çalışan iki düzineden fazla bilim insanı var. Tek cevap gebe kalmak."

"Sanki!" Roni bastırılmış tüm öfke ve korkunun bu küçük ünleme güç vermesine izin verdi. "Doğum kontrol haplarıma ihtiyacım var. Zaten bir tanesini kaçırdım." Tek cevap buydu. Daha önce döngülerini zamanında tutmak için almıştı ama şimdi onlara umutsuzca ihtiyacı vardı. "Sen bir Doktor, onları bana getir."

"İşe yaramıyor." Taber hırlarken başını salladı, alçak ve tehlikeli bir sestir bu, olması gerektiği gibi korkuyla değil, heyecanla sarsıldı vücudu.

"Affedersiniz?" Kaşlarını kaldırdı, şaşkınlığını bastırmaya çalışıyordu.

"Ne demek işe yaramıyor? Peki, bana bir Depo ver. iğne, RiA. Umurumda değil ama bir şeyler yapın." Çocuk sahibi olmak söz konusu bile değildi. Çocuk sahibi olmak gibi bir niyeti yoktu. Hamileydi, ne Taber ne de başkası tarafından, özellikle de Taber ve ailesinin güvenliğini sağlamak için canla başla çalıştığı mülkün dışında gizlendiğini fark etmeye başladığı tehlikenin ortasında.

"Depo işe yaramıyor." Doktor ağzına bir çubuk soktu ve kız neredeyse öğürürken çubuğu hızla döndürdü.

Adam uzaklaşırken ellerini saçlarının arasından geçirdi, içinde yükselen panikle ve acıyla savaştı. vücudunda çiçek açıyordu. Her kemiği ve kası sanki yanıyormuş gibi hissediyor, içini sıcaklıkla kavuruyordu. Ter derisini kaplamıştı ve ne kadar karşı koyarsa koysun terini tutamıyordu. Vücuduna saldıran küçük titremeler.

"Vajinal örneğe ihtiyacım var." Doktorun sesi alçaldı ve pişmanlıkla doldu. "Özür dilerim. Bunun kolay olmadığını biliyorum."

Taber yaklaştı.

"Geri çekil, Taber!" Talebinde yankılanan öfke onu şaşırtmıştı. "Eğer bana yaklaşırsan o lanet olası iğnelerden birini o kara kalbine saplarım."

"Kahretsin, Roni, bunu tek başına yapamazsın," diye karşılık verdi. "Ben sadece sana yardım etmeye çalışıyorum."

"Yeterince yardım ettiniz," diye alay etti ve doktora dönmeden önce birkaç derin, güçlendirici nefes aldı. "Neden bu kadar zor?" diye sordu diğer adama. "Bana ne olduğunu söyle. Sen bir şey yapmadan önce benim sorunumu çöz. Ateş karıncaları içimi kemiriyormuş gibi hissediyorum ve bundan bıktım usandım."

Doktoru izlerken yüzündeki sert ifadeyi koruyarak bununla başa çıkabileceğinden emin oldu. Görünüşe göre ne o ne de Taber tam bir kararlılık ve birden fazla fiziksel şiddet tehdidinden başka bir şeye yanıt vermiyordu.

Doktor Martin sabırsız bir nefes aldı. "Genç kadın, önce şu testleri tamamlayalım..."

"Bana dokunursan günlerce düz yürüyemeyebilirsin."
Adam temkinli bir şekilde onu izlerken bacağını geriye doğru eğdi. "Cevaplar istiyorum başka bir iğne, çubuk ya da şu anda en son işkence aleti her neyse onu sokmadan önce." Adamın elinde tuttuğu o lanet spekulumun görünüşünden hiç hoşlanmadığı kesindi.

"Roni, sana ne olduğunu söyledim." Taber bir adım daha yaklaştı.

Roni başını yavaşça çevirdi, içinde biriken tüm şiddetle onu izliyordu. Tekrar durdu, bu sefer sedyeden sadece bir metre uzaktaydı.

Doktora dönmeden önce sahte bir tatlılıkla, "Bir çiftleşme bir ilişki yaratmaz," dedi. "Cevaplar, lütfen."
Doktorun kullandığı jargonu anlamaya çalışmak istemediğinden, "İngilizce de iyi olurdu," diye söze girdi.

"," diye iç geçirdi. "Şu an için vücudun Taber'tükürüğünde ve menisinde bulunan hormona bağımlıdır. Etkileri yoğundur, şiddetli hastalık ve acı getirir, Bu da ancak ilişkiler sonra ortadan kalkıyor." Onun şaşkın bakışları karşısında yüzü kızardı. "Anlayabildiğimiz en iyi şey, bunun doğanın türleri sağlama alma yolu olduğu.
Kedi Irkı erkeklerin sahip olduğu normal sperm miktarı onları neredeyse iktidarsız hale getirir. Ancak size bulaşan hormon vücudunuzu her üç günde bir yumurtlamaya zorlar. Üremeyi daha da garantiye almak için normal uyarılmayı inkar edilemeyecek kadar güçlendirir."

Roni kendi inatçılığına lanet okudu. Midesi bulanırken ve zihni teşhisi reddetmek için savaşıırken yüzündeki kanın çekildiğini hissedebiliyordu.

"Gebe kalmakla mı bitiyor?" Konuşmak için mücadele ederken sesi titriyordu.

"Belirtiler gebe kaldıktan sonra Merinus'u terk etti," diye kabul etti. Sesini sempati doldurdu. "Bu, şu ana kadar sadece Kedigillerin duygularının karıştığı kadınlarda görülen bir şey.

Callan ve Merinus'un durumunda, doğal bir eş. Hiçbir zaman daha önce meydana geldi." Ellerini karnına bastırdı, sıkıca yutkundu, hasta olmasına izin vermeyi reddetti.

"Gebe kalmayı önle." Sesi titriyordu. "Roni..."

Taber'ın protestosu görmezden gelindi.

Gözlerini dikmiş doktora bakıyor, içinde hızla yükselen öfkeyle savaşıyordu. Buna izin veremezdi. İzin veremezdi.

"Ne yapman gerektiği ya da nasıl yapacağın umurumda değil, ama kes ."

* * * * *

Taber kıpırdamadan durdu, vücuduna saplanan acıya rağmen konuşmayı reddetti.

göğsünden. Kadının sesinde titreyen dehşeti, içinde sallanan acıyı duyabiliyordu ve eğer bu mümkün olsaydı o anda kendi canını bile verebilirdi.

onu bundan kurtaracaktı.

Kadının sesinde yankılanan acıya dayanamıyordu. Tanrı yardımcısı olsun, geri dönmek, işareti geri almak, bunu onun için bir şekilde kolaylaştırmak için her şeyini verebilirdi.

"Özür dilerim, Roni." Martin'in sesi kendi pişmanlığını yansıtıyordu. "Bunu senin için yapabilseydim, yapardım. RİA işe yaramaz. Vücudun onu reddedecek. Hormon her organı etkileyerek gebe kalmanı sağlamaya çalışıyor. Depo iğnesi ve doğum kontrol hapları için de aynı şey geçerli. Bunu önlemenin bir yolunu bulamadık. Henüz bulamadık." O zaman Taber'a döndü. Onun

Onun gözlerini gördüğünde ruhu acıyla paramparça oldu. Derin, gölgeli sefalet kuyularıydı ve içindeki her hayvani içgüdü onu korumasını talep ediyordu. Kadın dehşete düşmüştü ve ona nasıl yardım edeceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Kız konuşmadan ona doğru adım attı, eli saçlarının karışık telleri arasında gezinirken diğeri onu kendine çekti. Ve o saniye içinde kendi ruhunu lanetledi. Dudakları Dili kızın ağzına dalıyor, içgüdüsel reddetme çığığına rağmen onu kabul etmeye zorluyordu.

İçindeki her şey onun için haykırırken, hormon sadece zihnine değil bedenine de saldırırken bunu asla başaramayacaktı. Boğazından inilti bir çığılık fısıldanırken elleri adamın omuzlarını yakaladı. Ama dili onunkini okşadı, dudakları Nefesi hıçkırıklara karışırken ona doğru çekiliyordu.

Onu sıkıca tutarak rahatlattı ve doktorun yapması gereken testleri içgüdüsel olarak reddetmesini engelledi.

Adam geri çekildiğinde, kadının gözleri duygudan neredeyse kararmış, gözyaşlarıyla dolmuş ve uyarılmaktan puslanmıştı.

"Hayatım pahasına, Roni," diye söz verdi ona. "Tüm varlığımla sana yemin ederim ki seni ve bundan doğacak her çocuğı koruyacağım.

Ne istersen vereceğim bebeğim, Tanrı şahidim olsun. Sana yaptıklarımı telafi edecek her şeyi."

Kendi gözyaşlarını zar zor tutabiliyordu. Daha önce hiç üzerindeki etkisini ilk öğrendiğinden beri duygularla savaşmış olan ağladı. Ona istediğı her şeyi verebilirdi, yeter ki ruhunu katlettiğini bildiğı acıyı dindirebilsin.

Kolları ona sıkıca sarıldı, yüzü göğsüne bastırdı, kendi hıçkırıklarıyla savaşırken omuzları titriyordu. Adam daha sıkı sarıldı, koruyucu bir şekilde üzerine eğildi, onu salladı, vücudundaki her hücreyle kendinden nefret etti.

Sonunda derin ve sert bir nefes aldı. Tırnakları sırtında kenetlendi ve gömleğinin üzerinde gözyaşlarının nemini hissetti.

"Başka test yok," diye fısıldadı.

"Taber, o testlere ihtiyacım var. Elimizdeki tek şey Merinus'un örnekleri..." Taber öfkeyle hırladı. Başını çevirdi, onu daha fazla acıdan korumak için savaşırken bakışları doktorunkine kilitlendi.

Martin, "Sadece bir sürüntü," diye sordu. "Tanrı aşkına. Bu sadece o değil, Taber. Bu gelecek." Martin gerildi ve onu masadan çekip odadan çıkmaya niyetlendi.

"Hayır. O haklı." Titremelerle birlikte kolları onun etrafında sıkılaştı. titretti. "O haklı. Bunu yapabilirim. ." Ama onu bırakmadı.

"Seni tutacağım, bebeğim." Onu yavaşça sedyeye indirdi, Sherra'nın Callan'ın Merinus için aynı şeyi yapmaya nasıl zorlandığını anlattığını hatırlayarak. "Sadece bana tutun, Roni. Gitmene izin vermeyeceğim."

* * * * *

Cehennem gibiydi. İçindeki her şey doktorun dokunuşunu, testlerini ve yatıştırıcı sesini protesto ederken Roni çığlıklarını zorlukla bastırdı. Parmaklarıyla Taber'ın sırtını kavradığı için derin izler bıraktığını biliyordu ama umursamıyor gibiydi. Ya öyle yapacaktı ya da çığlık atacaktı. Ya da özgür olmak için savaşıacaktı.

Sert ve derin nefes aldı. Bunu başarabilirdi. Pes eden biri değildi. Savaşabilirdi. Taber'ın firarından bu yana geçen bir yıl içinde bunu unutmıştı. Korku midelerini tırmalayan bir canavar gibi olduğunda kendini nasıl bir arada tutacağını biliyordu.

Her seferinde bir saniye. Her seferinde bir dakika. Her seferinde bir saat.

Bu onu daha önce de kurtarmıştı. Daha sonra düşünebilirdi, acısı geçtiğinde

Dehşeti azaldığında ve zihni hayatına giren aceleci değişimi özümsemiğinde rahatladı. O zaman güvenli bir zemin bulabilirdi. O zaman düşünebilirdi.

"Beni bir daha terk edersen seni öldürürüm!" Doktor onu muayene etmek için şeytani aletlerini kullanırken kadın şiddetle sarsıldı. "ederim, Taber. Senin için yeterince kadın olmayabilirim ama bundan sonra beni terk edersen bunu sana ödetirim. Kara kalbini göğsünden kendim keseceğim ve sonra sikini o kadar çok küçük parçaya ayıracağım ki hepsini asla bulamayacaksın."

Ve bunu yapacaktı, boğazından kurtulmak isteyen çığlığı bastırırken kendi kendine söz verdi.

Taber'daki gerilimi de hissedebiliyordu, göğsünden gelen öfkeli hırıltıları, vücudunu koruyucu, şiddetli tutuşunu. O şimdilik onundu. Gelecekle gerektiği zaman ilgilenecekti.

On Yedinci Bölüm

"Hamile olduğumu varsayıyorum." Roni, Merinus'un evin arka güvertesinde oturduğu küçük cam masanın yanında dururken sesini sakın tutmaya çalıştı. "Sırada ne var? Ne yapmam gerekiyor? dört gözle ?"

Taber gittikten sonra, onun yatağında geçirdiği bir başka çılgın, şehvet dolu saatin ardından yatak odasından sıvışmıştı. Duş almış, ödünç aldığı kot pantolonunu ve Taber'ın gömleklerinden birini giymiş ve bilinen diğer tek Kedigil eşini aramaya çıkmıştı.

Diğer kadın, korunaklı verandanın bir dönüm ötesindeki yüksek çitin inşasını izliyordu, yüz ifadesi dalgındı. Adamlar, sanki hiçbir şey çelik bağlantılı bariyeri yerine yerleştirmekten daha önemli değilmiş gibi, neredeyse fanatik bir gayretle on iki fit yüksekliğindeki barikatı direktten direğe germek için çalışıyorlardı.

"Biliyor musun," dedi Merinus yumuşak bir sesle, pişmanlıkla iç çekerek, "bu malikâne ilk gördüğümüzde çok güzeldi. Görkemli, zarif, Bir zamanlar o adamların çalıştığı binalarda yapılan korkunç deneylere rağmen. Her şey Huzurlu, sanki zarafeti onu sahiplerinin uyguladığı dehşetten uzaklaştırmış gibi."

Merinus mükemmel manikürlü tırnağını camın üstüne vurdu huzursuzca. "Şimdi bak. Her yerde çitler. Vahşi hayvanlar korunmak için serbest bırakılmış ve geceleri güvenliği kırmaya çalışıyorlar. Callan zorlamaya çalışıyor. Bu piçler, kuduz köpekler gibi delirmiş sefilliklerine son verilene kadar asla durmayacaklar."

Her kelimeyle birlikte diğer kadının sesinde öfke titreşiyor ve zonkluyordu, başını çevirdiğinde bakışları Roni'ninkilerle şiddetle buluştu. "Evet, kurtarmak için hayatımı seve seve verebileceğim bir adamdan hamileyim, Roni. Hayatında hayal edebileceğinden çok daha fazla dehşetle karşılaşmış bir adamdan. Her gün en kötü kabusuyla yüzleşiyor.

Her gece rüyasında çocuğunun ve benim kaçırıldığımızı görüp kan ter içinde uyanıyor. Kim daha çok acı çekiyor? Koruduğu ben mi? Yoksa sonuçlarını bilen Callan mı?" Farkındalık Merinus'un sesinde gizli bir sızı gibi titreşiyordu. Callan'a olan aşkı her hecede zonkluyordu.

Onun ve doğmamış çocuğu için duyduğu korku gözlerinde canlı bir ateş gibiydi.

"Bana öyle geliyor ki ikiniz de acı çekiyorsunuz. Tehlikelerin ya da sonuçların farkında değilmişsin gibi görünmüyor Merinus." Roni, kendisini izleyen kahverengi gözler çok az ısınırken başını yana eğdi.

"Hayır, ben değilim ama sen öylesin." Elini karşısındaki boş koltuğa doğru salladı. "Benimle biraz kahve paylaş. Kafeinsiz olsun, maalesef." Dudakları kendisiyle alay edencesine kıvrıldı. "Kafeini çok özledim." Son kelimeler uzun uzadıya söylendi ve Tadı bile olmayan bir şey için neredeyse lezzetli bir susuzluk.

"Kafeinsiz kahve insanı strese sokmaz." Roni yerine otururken omuz silkti. "Ve bu adamlar vücudunuza ne yaparsa yapsın, kafein bunu daha da kötüleştiriyor. Bunu, Taber'ın bir kafein içmeye karar vermesinden sonra anladım. üzerimde işaretleme şeyi."

"İşaretleme olayı mı?" Merinus keyifle güldü, yüzündeki gerginlik biraz olsun azalmıştı. "Bunun için en iyi kelime bu. hiçbir şey. Ama eğlenceli olamazsa lanet olsun."

Roni, Merinus'un bakışlarında hatırladığı ateşi gördü. Gözleri anılarla yumuşamış, dudakları onu rahatlatmış gibi kıvrılmıştı.

"Artık... yanmıyor musun?" Roni ona tereddütle sordu, bir daha Taber'in huzurunda oturup onun için acı çekip çekmeyeceğini merak ediyordu.

"Oh, yanıyorum." Merinus sandalyesine geri oturdu, bakışları bir kez daha çalışan adamlara kaydı. "Ama bu artık çok doğal, Roni. İstedim ki Callan bir resimden, bir hikayeden, bir adamdan daha fazlası değilken

acı çektim. Onu hayatımda daha önce hiç tatmadığım kadar çok istiyordum. Bir dürtü. İnkâr edemeyeceğim bir ihtiyaç. Hormon beni sadece inkâr etmekten . Gebe kaldığımda, bunu kabul ettim ve ne kadar parçası olduğumuzu fark ettim. Bu bana zorla kabul ettirilmiş bir şey değildi." Roni kaçırdı. Taber'ı o da istememiş miydi? On bir yaşından, ona gönderdiği mektupla ruhunun paramparça olduğu ana kadar hayal etmemiş, özlememiş, sevmemiş miydi?

"Dayan'ın cenazesindeydim," diye fısıldadı, o sırada Taber'in yüzünü kaplayan kederi hafifletmek için ona gitmeyi ne kadar çok istediğini hatırlayarak. "Taber beni işaretledikten sonraydı. Ama onun için ne kadar çaresizce acı çektiğimi hatırlıyorum, cinsel olarak değil ama acısını görebildiğim için."

"Dayan'ın ölümü hepsini değiştirdi," dedi Merinus ona sessizce. "Dayan'a ne olduğunu bilmiyorsun, değil mi?"

Roni tereddütle başını salladı. "Seni kurtarıırken öldürüldü..."

"Oh hayır." Merinus başını salladı, sesi sertti. "Bu Medyaya söylediklerimiz, Roni. Dayan beni öldürmeye çalıştığında Callan'ın eliyle öldü. Yıllar önce Callan'ın annesi Maria'yı öldürdü çünkü Maria Callan'ı neredeyse basına gitmeye ikna etmişti ve o da aynı nedenle beni öldürmeye kararlıydı." Roni ona inanmadı ve tamamen şok olmadı. Dayan tamamen Akli başında. Ona Taber'ın mektubunu getirdiği gün, onu garajın üstündeki yatak odasının duvarına yaslamış, nefesi kesilmiş, gözleri şehvetle yanarken, Taber'ı tatmin etmesi için onu eğitmeyi teklif etmişti.

"Taber'ın beni istemediğini bildiren notunu bana getirdiğinde bana saldırmaya çalıştı," diye fısıldadı Roni. "Beni tuttuğunda derime bıçak saplanıyormuş gibi hissettim. Hiç bu kadar kötü yaralanmamıştım."

"Taber'ın notu mu?" Merinus öne doğru eğildi ve şaşkınlıkla başını salladı. "İkinizin bir geçmişi olduğunu biliyordum ama ne olduğunu bilmiyordum."

Roni dudaklarını gergin bir şekilde yalamadan önce sıkıca birbirine bastırdı. Daha önce hiç kimseye ne olduğunu söylememişti.

oldu. Merinus'a Dayan'ın da dahil olduğu tüm hikayeyi kısaca ve acı bir şekilde anlattı.

Yıllar boyunca Taber'e ne kadar bağımlı olduğunu hatırlamak, onu kendi başına halletmeye zorlamak yerine onun kendisini kurtaracağını, onunla ilgileneceğini bilmek utanç vericiydi. Yine de kendi başının çaresine bakabileceğini öğrenmişti. Yaşamış, çalışmış ve yavaş yavaş kendine bir hayat kurmuştu. Sonunda O anda, egosuna sürülen bu küçük merhem çok talep görüyordu.

"Taber'ı o zamandan beri görmemiştım," diye bitirdi derin bir nefes alarak. "Ta ki o lanet olası helikopterden atlayıp durumu daha da kötüleştirdi. Şimdi eğer bunu atlatacaksam, en azından neler olduğunu anlamam gerekiyor, Merinus. Ben dehşete düştüm çünkü bedenim beni yok edebilecek bir adama bağılı. Beni yok eden bir adama."

"Whew." Merinus parmaklarını yorgun bir şekilde saçlarının arasından geçirirken sertçe nefes aldı.

"Ne yapacaksın?" Merinus ona sordu. "Bu Taber'ın yapacağı bir şey değil, Roni. Onu tanıyorum. Taber'a asla dokunmazdı. Eğer senin için ölmeseydi. Ama seni koruma ihtiyacı, onu harekete geçiren açlıktan daha derine inmiş olmalı. Hangi daha incitici bir tepki vermesini sağlayabilirdi."

"Bu bahane pek işe yaramıyor." Roni başını salladı, Taber'ın gerçekten de onu korumak için umutsuzca çabalayabileceğini biliyordu.

Bunu doktorun laboratuvarında göstermişti. Sesi kısılmıştı, vücudu o kadar gergindi, onun adına o kadar öfkeyle doluydu ki onunla birlikte titredi. Ses tonu gürültülü, ilkel bir sestti, ona yapılanlara karşılık aklına gelebilecek her şeyi vaat ederken kelimeler zar zor tanınabiliyordu.

"Ona güvenmem gerek Merinus," diye fısıldadı acı içinde. "Onun spermine ya da öpücüğüne olan lanet bağımlılıktan daha fazlasına ihtiyacım var. Onun sevgisine ihtiyacım var..."

Merinus koltuğunda yavaşça arkasına yaslandı. "Eminim sana söylemiştir."

Başını iki yana salladı. "Roni, seni seviyor olmalı, yoksa o hormon bu kadar etkili olmazdı." Roni ona bir Alaycı, yarı kızgın bir bakış. "Bana beni sevdiğini söyleseydi endişelenir miydin?" Diğer kadının gözleri kısıldı. "Pislikler. Tanrı'ya yemin ki eğer tüm erkekler çok inatçı, dik kafalı, son derece kalın kafalı pislikler değilse. Yemin ederim hepsinin olması gerekiyor..." Tahta gibi sarsıldı

Yüzünün sadece birkaç santim yanında patladı ve etraflarına şiddetle püskürürken yanağını ve şakağını yakaladı.

"Silah sesi!" Roni ayağa kalkarken çığlık attı, masayı yolundan fırlattı ve Merinus'u sundurmanın zeminine iterken ateş omzunu yaktı. "Taber!" Verandanın etrafında sert pingler titreşmeye başladığında onun adını haykırıyordu. "Silah sesi!"

İnsanlar çığlık atıyordu, bir aslan kükremesi yankılanıyordu. Kafa. Aslan mı? Yüce Tanrım, Kedigillerden biri miydi yoksa gerçek bir aslan mı? Kulağa gerçekmiş gibi geliyordu.

Merinus'u verandanın gölgelerine ve yan tarafa yığılmış bir odun yığınının şüpheli korumasına doğru iterken, çimento birkaç santim ötesine sıçradı ve zeminde bir delik açıldı. Yan tarafa. Kapiya ulaşma şansı yoktu ve silah seslerinin açısına bakılırsa kapıdan geçme şansı daha da azdı. Evin yan tarafında.

"Taber!" Çığlıkları bahçeden gelen çılgınca haykırıışlara katıldı.

"Biri vuruldu! Biri vuruldu!"

Roni geri dönüp avluya baktı ve işçilerin dağılıışını izledi; biri yaralı bir adamı sırtında taşıyarak sığınağa doğru koşuyordu. Çok az şey vardı.

Sonra silah sesleri duyuldu. Otomatik silahların *tak-tak-tat* sesleri, tabancaların tek ve keskin patlamaları.

Yine de Merinus'un baygın bedenini korurken etraflarında tahta ve çimento uçuşuyordu.

Kendi kanının kokusunu alabiliyor, omzundaki kurşunun acısını hissedebiliyor, üzerinde yatarken etinin süründüğünü hissedebiliyordu. Merinus, ölümcül küçük füzelerin Merinus'un vücudunu parçalamasını, ona ya da sözünü ettiği çocuğa zarar vermesini engellemek için savaşıyordu şefkatle.

Her yerde erkekler vardı ama hiçbirisi onlara ulaşabilecek ve diğer kadını güvenli bir yere sürükleyebilecek kadar yakın ya da pozisyonda değildi. Roni bir nefes aldı.

Hıçkırarak hıçkırarak nefes alarak Taber'in ismini tekrar haykırırken bir başka yayılım ateşi rahat edemeyeceği kadar yakınına geldi. Tahtayı hissetti Başının hemen üstündeki verandanın kenarından kopan parçalar, diğer kadının üzerine korumacı bir şekilde eğilirken saçlarına yağıyordu.

"Roni!" O anda hiçbir şey Taber'in sesinden daha tatlı gelmemiştir.

Başını kaldırdı ve adamın, araziye dış çalışma alanından ayıran alçak kaya duvarının üzerinden süzülerek gelişini hayretle izledi. Elinde ölümcül, güçlü bir M-16 taşıyordu ve kaçan işçilerin başlarının üzerinden düşman ateşinin geldiği alana doğru bir el ateş püskürtüyordu.

Aynı anda, daha önce duyduğu korkunç kükreme tekrar duyuldu. Taber'in arkasında, Callan da çitleri aştı, ama o da Silahsızdı, yüz ifadesi , düşmüş karısını gördüğünde hayvani kükremesinin içinde öfke yankılanıyordu.

Aynı zamanda arka sundurma bir tuzaktan ziyade bir sığınak haline geldi. , erkek ve dişi, kendilerini Taber ve Callan onlara doğru koşarken silahlar patlıyordu.

Taber onu hayrete düşüren bir güç dalgasıyla Roni'yi bulunduğu yerden kaptı ve ikisini de mutfağın açık kapısına fırlatırken ayaklarını yerden kesti. Callan onun yarım saniye kadar gerisindeydi.

"Doktor!" Callan'ın öfkeli ve kederli çığlığı evin içinde yankılanırken, Callan baygın haldeki karısını kollarında taşıyarak yanlarından uçar gibi geçti.

"Yaralandın mı?" Taber arkasından koştu, Roni'yi evin içine doğru iterken yarı kucağında taşıyordu.

"Hayır..."

"Kahretsin, bana yalan söylüyorsun!" Kanı görmüş olmalı. "Haydi. Alt kata. Orada güvende olursun." Güvendeydi. Başı dönüyordu, omzu deli gibi zonkluyordu ve tek istediğı onu yere atıp çığlık attı. Yenilgi içinde inledi. Bu hızla giderse Üç gün dolmadan hamile kaldı. Artık kızgınlık yok, bağ yok ve Taber yine gitmiş olacaktı. Tıpkı daha önce olduğu gibi.

On Sekizinci Bölüm

Artık resmileşmişti. Morfin de çiftleşme ateşini dindirmedi. Ama en azından semptomlar biraz daha katlanılabiliirdi. Hepsi Merinus'a dikkatle bakarken, iyi kalpli doktor omzunu kontrol edip yarayı çabucak sarabildi.

Diğer kadın sonunda uyanmış, hiç de kötü durumda değildi. Şakağına isabet eden tahtanın gücü onu sadece bir süreliğine bayıltmıştı. Küçük bir kanama vardı ama Doktorun görebildiği komplikasyonlar.

Callan yine de onu dinlemiyordu. Küçük hastane sedyesinin yanına oturdu, vücudu yatağın üzerinde kamburlaştı, kollarını karısına doladı ve onu koruyucu bir şekilde tuttu. İri elleri karısının üzerinde geziniyordu. Karmakarışık saçları, sırtı, karnının hafif tümseği, doktorun onlara bebeğin sağ salim yattığını söylediği yer.

Merinus onun bedenini titreten öfkeyi yatıştırmaya çalışırken sesi kesilmiş, duygularından boğuklaşmıştı. İki kere Suikastçıların yakalandığı haberi geldiğinde dışarıya koşmasını engellemek için acıdan kaynaklandığı çok belli olan sahte bir sesle inlemek zorunda kaldı. İkisi ölmüştü; bir diğeri yaşıyordu ama yaralıydı. Doktor Martin, boş erzak barakalarından birinde kilitli kalan paralı askeri tedavi etmek için henüz harekete geçmemişti.

"Öncelikler meselesi," demişti sakince, ona ettiği doktor yeminini sorduğunda.

"Ayrıca, eğer o ölürse, onun yerini alacak başkaları da olacaktır." Yaşlı adamın içinde öylesine acımasız bir nefret vardı ki, Roni bu nefretin gücü karşısında ürperdi.

Taber çok az şey söylemişti. Onu omzundan tutmuştu. Sargılıydı ve yüzüstü yatıp yorgunluk ve uyarılma hissiyle savaşıırken hâlâ yanından birkaç santim öteye gitmemişti. O da kokuyordu çok iyiydi ve çok yorgundu.

"Karını yatağına götür Callan," dedi Doc sonunda yorgun bir sesle. Callan'ın başı kalktı, vücudu hâlâ tepki olarak titriyordu. "Dinlenmeye ihtiyacı var. Ve senin de kendini her şeyin yolunda olduğuna ikna etmen gerekiyor. Tehlike şimdilik sona erdi. Senin için de öyle, Taber." Tekrar Roni'ye döndü. "Onu yukarı götür ve onunla ilgilen. Yarın başka şeylerle ilgilenmek için yeterince vaktimiz olacak."

Martin'in omuzları çökmüştü, sesi yorgun ve hüzün , Roni onun için ağlamak istiyordu. Martin yataktan uzaklaşırken Callan, Merinus'un yatağının yanına çektiği sandalyeden kalktı ve yavaşça Roni'ye yaklaştı. Roni onun gözlerinin içine baktığında, asla karşılaşmak istemeyeceği bir adam olduğunu anladı.

Altın sarısı gözleri neredeyse tam bir kehribar rengindeydi ve öldürmekten çekinmeyeceğini bildiği bir hayvanın vahşiliğiyle parlıyordu.

"Sana dokunamayacağımı biliyorum," diye iç geçirdi ona yaklaşırken, önünde bir dizinin üzerine çöktü ve ona baktı. "Ne yaptığını biliyorum, onun vücudunu kendi vücudunla kapladın. Adamlarım

Ben o lanet verandaya doğru koşarken bana bağırarak bilgi veriyordun. Sana sarılabilseydim, . Zenginliklerim olsaydı, onları sana bahşederdim. Onun hayatını kurtararak bana verdiğin hediyeyi sana gösterecek bir şeyim olsaydı, bu senin olurdu."

Sesi yumuşaktı ve savaştığı bastırılmış duygularla zonkluyordu.

"Morfin harika bir ilaçtır," diye fısıldadı dişlerinin arasından yalan söyleyerek. "Doktor yarayı sardığında bir sızı bile hissetmedim. olursa bana sarılabilirsin." Küçük bir gülümseme dudaklarını istemsiz ve azarlayıcı bir şekilde eğdi. "Sen hâlâ her küçük şeytansın," dedi ona nazikçe, parmağını sallayarak. "Ben daha iyi biliyorum. Doktor senin üzerinde çalışırken acının kokusunu alabiliyordum, ve bunun olduğunu bilmek ruhumu derinden yaraladı. Savunmasız kalacaktı..." Sıkıca yutkundu.

"O iyi." Roni, Callan'a sahte bir kaş çatma hareketi yaptığında ilaçların etkisiyle biraz sersemlemiş hissettiğini biliyordu. "Ama şimdi bir silah istiyorum. Nasıl kullanılacağını biliyorum."

"Bu senin." Başını sertçe salladı, kadının beklediği gibi emin olmak için Taber'a bakma zahmetine bile girmedii.

"Yan kol mu tñfek mi?"

Bir memnuniyet heyecanı hissetti. "Tñfek. Taber'inki gibi." Taber arkasından inledi.

"Dersler," diye mırıldandı Callan, başını ona doğru sallayarak. "Bırak Taber sana kullanmayı öğretsın, o zaman senindir. İstersen kendin seçebilirsin."

Sonra ayağa kalktı, küçük bir gülümseme gözlerini aydınlattı. "Taber'i vurma, tamam mı? Onun da iyi yanları var."

"Eminim vardır," diye . "Sadece henüz bulamadım. Onu almak için kesin bir karar vermeden önce daha dikkatli bakacağıma söz veriyorum. kafanı kopar."

Taber, Callan'a alaycı bir tavırla, "Teşekkürler dostum," diye karşılık verdi. "Yardımanın için minnettarım." Callan yüzünü buruşturdu. "Evet. Hoş geldin oğlum." Başının üzerinden Callan'a bakarken kahkahasını bastırdı.

Taber. "Yine de sana güveniyorum. En azından bir süre daha yaşamana izin vermesi için onu ikna edebileceğine eminim."

Taber homurdandı ama o sırada Roni onların erkekçe eğlencelerinden sıkılmıştı.

"Banyo yapmam lazım." Kendini yataktan kaldırdı, bacaklarının gücünü test etti, ki bu güç şu anda pek de iyi değildi.

"Ve yemek. Yemeğe ihtiyacım var. Bu durumda pizza kesinlikle gerekli." Taber onu kollarının arasına aldı, hızla odadan çıkarken onu sertçe kavradı.

"Yürüyeblirim," diye iç geçirdi ve kollarını onun kollarına doladı. omuzlarında, ilaçların sağladığı kısa süreli rahatlamanın keyfini çıkarıyordu.

"Tabii ki yapabilirsin." Ona baktı, dudakları bir gülümsemeye dönüşürken fazlasıyla dikkat dağıtıcıydı. "Ama seni taşımayı seviyorum."

Onu her zaman taşıdı, her hatırladı. Onu ilk bulduğunda taşımıştı, gecenin içinde büzülmüş, karanlığın seslerinden ve onu evinden kaçırان adamlardan dehşete düşmüştü. Ondan sonra da her fırsatta onu taşımıştı.

"Kollarımda ne kadar iyi hissettiğın hakkında bir fikrin var mı?" diye sordu ona, merdivenlerden hızla çıkıp kendi süitine girerken.

Kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı ama yatak odasına gitmeyi başaramadı. Koltuğa yığıldı, başını eğip dudaklarını onunkilerle buluştururken kolları hâlâ sert ve sıkıydı talepkar bir şekilde.

Roni bu kez sadece bir katılımcı olmak istemiyordu. Daha önce ölümle yüzleşmişti. Her an kendisinin ya da Taber'ın varlığının sona erebileceğı bilgisiyle yüzleşmişti. Vücutunda haykıran ihtiyaçlarla daha fazla savaşmak istemiyordu. Ya da kalbindekilerle.

Adamın kollarında yükseldi, onun küçük uyarı hırıltısını duymazdan gelerek adamın üzerine çıktı ve şaşkın bakışlarına baktı.

"Benim!" Fısıltısı, yumuşaklığına rağmen, şu anda içini dolduran sahiplenme ve güç duygusuyla yankılanıyordu.

Gözleri parladı. Yeşim yeşili rengi koyulaştı, göz bebekleri Parmakları kanlı gömleğinin düğmelerine giderken genişliyordu. Pamuk, yeterince yumuşak olduğundan emin olmasına rağmen avuçlarıyla omuzlarından geçirip ilk düğmeye kadar . Düğme kolayca açıldı.

"Roni." Sıkıca yutkundu, duyguları boğuk sesinde kalın ve yoğun bir şekilde yankılanıyordu.

"Beni işaretledin," dedi ona yumuşak ve kararlı bir sesle. "Ama beni ağzını boynuma dayadığın gün işaretlemedin, Taber. Beni on bir yaşındayken işaretledin ve beni güvenli bir yere taşıdın.

On altı yaşımdayken ilk doğum günü partimi düzenlemiştin. Dudaklarıma o küçük, çok masum öpücüğü kondurduğunda. Seni her gördüğümde beni biraz daha işaretledin. bana dokundu.

Şimdi seni işaretleyeceğim."

Gömleğini göğsünden geriye doğru, geniş bedeninin üzerinden ve ağzını adamın omzuyla boynunun birleştiği noktaya koydu. Orada, kalın, nabız gibi atan kasın içinde, onu ısırdı. Hayır. Kan akıtmaya yetecek kadar, sadece vücudunun gerilmesine yetecek kadar, kalçaları kavislendi ve elleri kalçalarını morartıcı bir güçle kavrarken sikini kalçalarının beşiğine sürttü.

, avucunun içinde tuttuğu bölgeyi eliyle ovdu. dilini soktu, derinlemesine emdi, aylar önce ona yaptığı erotik, cinsellik yüklü okşamayı tekrarlardı. Adamın üzerindeki etkisi de kadınınkinden farklı olmamış gibi görünüyordu.

Dikkati, acı ve zevk arasında gidip gelen bir güçle okşadığı dar bedende kalırken gömleği sırtından yırttı. Parmakları dar kot pantolonuna gitmeden önce kumaşı parçaladı ve vücudundan çıkardı.

"şunları." Sesi vahşiydi, , kumaşı kalçalarının üzerinden, kalçalarının kıvrımının ortasına doğru iterken.

Adamın elleri kotun altından geçip kadının yuvarlak etlerini kavrarken, parmakları esnerken Roni yumuşak bir zevk sesi mırıldandı Onu kabaca kot pantolonla kaplı sikine doğru hareket ettirirken sert kaslara karşı.

Acelesi yoktu ve onun kendisini aceleye getirmesine izin vermeye hiç niyeti yoktu. Ona dokunmaya, tadına bakmaya, kollarında ve güvende olduğunu ve bunun sadece umutsuz bir rüya olmadığını bilmeye ihtiyacı vardı.

"Beni öldürüyorsun." Şimdi nefes nefese kalmıştı, başı Yana doğru eğilerek boğazının güçlü çizgisine tam erişim sağladı.

Roni, cinsel anlamda kendini hiç o anki kadar güvende ve güçlü hissetmediğini fark etti. Onun dokunuşu altında çaresizdi. Boğazından sert iniltiye yükseliyordu, her kası gergindi, her Ereksiyon, sıcak ve nemli amını koruyan beze umutsuzca sürtünüyordu.

Tırnakları göğsünü, karnının kordonlu düzlemlerini ve sonra tekrar sıkı, sert erkek meme uçlarını taradı. Tatmin olduğunda Sert derisinde en azından küçük bir iz bırakmıştı, tuttuğu eti serbest bıraktı, sonra dilini yavaşça boynunda gezdirdi. Kadın Çenesinin sert çizgisinin altından hafifçe ısırıldı, sonra boğazından aşağı doğru yaladı, yutkunurken derisinin esnemesini hissetti Sıkıca.

"Tadına bayılıyorum." Seksine baskı yapan sikişin erotik, zihin yok edici hareketlerinden geri çekildi. "Çok vahşi ve . Seni evcilleştirebilir miyim, Taber?" Ona cevap vermek için mücadele ederken, mizahtan yoksun kısa, keskin bir kahkaha, ilkel şehvetin bir ünlemiydi.

"Zaten . Yıllar önce."

"Mmm. Kendi vahşi kediciğim. Seni okşayabilir miyim? Yoksa seni memnun etmek için hayal ettiğim tüm yolları sana göstermeden önce beni yutacak mısın?"

Gözleri ağır ağır kapanıyordu ve ruhunun her köşesini ısıtacak kadar şaşırtıcı bir sıcaklıkla parlıyordu. Şimdilik, zamanın bu küçük yerinde, Taber'in dünyasında ondan başka hiçbir şey ya da hiç kimse yoktu. Neredeyse Onun üzerinde böyle bir güce sahip olduğunu bilmenin baş döndürücü bilgisiyle doruğa ulaştı.

"Göster bana," diye fısıldadı, ama sesi bir erkeğinki kadar acı doluydu.

İndirdiği göz kapaklarının altından ona bakarken yavaşça, kasıtlı olarak kışkırtıcı bir gülümseme verdi.

Onu dikkatle, meydan okurcasına izleyerek, çıkardığı hayvani protesto sesini duymazdan gelerek yavaşça kucağından kalktı.

"Orada kal," dedi ona usulca, o da ayağa kalkmak için hareket ederken.

Taber, kadının gibi kanepeye yaslandı ama kaslarının gerildiğini görebiliyordu, içindeki her şey onu şimdi almasını .

"Oh, çok kontrollü," diye mırıldandı, memnun bir şekilde. "Tüm bu gücü daha ne kadar elinde tutabileceğini merak ediyorum."

"Uzun sürmez." Bakışları kadının ellerini takip ederken yumrukları iki yanında kenetlenmişti.

Roni sütyeninin askılarını dikkatlice omuzlarının üzerinden kaydırды, Onu bu anın tadını çıkarmaktan alıkoyabilecek her türlü korku ve alçakgönüllülükle savaşıyordu. Onu birden fazla kez çıplak görmüştü ve belli ki bu görüntü onu rahatsız etmemişti.

Adam dudaklarını yaladı, yavaş ve aç bir hareketti bu, kadın arkasına uzanıp dantelli kumaşın klipsini açarak şişmiş göğüslerinden çekip çıkarırken.

Meme uçları dikleşmiş ve sertleşmiş, dokunması için yalvarıyordu. Roni onun yerine onlara dokundu. Onu izlerken, baş ve işaret parmakları arasında kavradı, çekiştirdi, masaj yaptı ve adamın bakışlarının daha da kararmasını, yüz ifadesinin ağırlaşmasını izledi onun uyarılma yoğunluğu ile.

"Bunu yapabilirim." Sıkıca yutkundu.

"Yapabileceğini biliyorum," diye kabul etti, meme uçlarından amına doğru bir his fırlamasıyla nefesi kesildi. "Kotunu çıkar, Taber. Bakalım seni uyandırabilecek miyim?" Ayağa kalkmaya başladı. "Hayır. Ayağa kalkma.

Beni izlerken onları çıkarın."

Tereddüt etti, belli ki nefes almak ve kontrol etmek için savaşıyordu. Roni ellerini göğüs uçlarından indirdi, avuç içlerini karnından aşağıya, kot pantolonunun gevşemiş ön kısmına gelene kadar yumuşattı.

Taber hemen kendi elini gevşetti. Kadın ona gülümsedi, sevgiyle Oynadıkları oyunun kontrolünü ilk kimin kaybedeceğini merak ediyordu. Malzemeyi itti ve yavaşça üzerinden kaymalarına izin verdi.

sonra bacaklarından aşağı indi. Ayağındaki kumaşı tekmeledi, Taber'ın da aynısını yapmasını izlerken ağzı kurumuştı.

Karar verirken bir hata yapmıştı. Bir araya geldikleri her seferinde, onu böylesine zevkin doruklarına çıkaran muhteşem organa gerçekten bakacak zamanı olmamıştı. Ama şimdi bakıyordu.

Göbeğine kadar yükseliyordu, neredeyse bileği kadar kalındı, vücudunun geri kalanı kadar bronzdu ve kendine has bir yaşamla zonkluyordu. Mantar şeklindeki başı maksimum penetrasyon için sivriltilmişti, daha geniş bir tabana ve ağır damarlı bir shafta akıyordu. Coşkulu zevkin ardından gelen acının sınırıyla onu çıldırtmasına şaşmamalı. Vücudu gibi siki de dayanıklılık için yapılmıştı ve şu anda onun buharlı amcığının içindeki varlığına katlanmaktan başka bir şey istemiyordu.

Ama o bekleyecekti. Taber gözlerinde parlayan bir meydan okumayla ona bakarken parmakları dikleşmiş sapın etrafını sarıyordu. Adam kendine masaj yaparken Roni dudaklarını yaladı, parmakları ağır başlıktan shaftın tabanına okşuyordu.

"Buraya gel," diye fısıldadı, sesi karanlıktı, cinsel taleplerle doluydu.

"Hayır," diye yumuşak bir sesle onun önünde diz çöktü. "Sana söyledim, Taber. Seni okşamak istiyorum."

"Lanet olsun." Kadın öne doğru eğilip dilini ereksiyonunun sıcak başının üzerinde yalayınca adam tepki olarak sarsıldı.

Göğsünden boğuk bir inilti yükselirken kalçaları esnedi ve dudaklarına doğru itti.

"Roni. Tanrım. Bebeğim." Göğsü nefes alış verişinin gücüyle şiddetle inip kalkıyordu. Güçlü vücudunda ter parıldıyordu. kasları, cildinin satenimsi, sıcak ve canlı görünmesini sağlıyor.

Adamın sikinin başını tekrar yaladı, yavaşça, kolayca, adamın gözlerini, artan ihtiyaçla yüzünü buruştururkenki ifadesini izledi. Ağzının kenarlarındaki keskin köpek dişleri hınzırca parlıyor, ona bir kesinlikle seksi, tehlikeli bir görünüm.

"Roni, ," diye nefes nefese kaldı, sesi gergin, pişmanlık dolu ve işkence gibiydi. "Kontrolümü kaybedeceğim bebeğim. Buna dayanamıyorum."

"Yapamaz mısın?" Onun parmaklarını yolundan çekti, kendi parmakları Eliyle sikinin filizlenmekte olan etini sarmaya çalışıyordu. "Zavallı bebek. O zaman bununla nasıl başa çıkacaksın?" Ağzı kalın başı kapladı, üzerine uzandı, onu içine çekerken, dili son derece hassas, sert et zonklamasını ovmaya, okşamaya ve kızdırmaya başladı. kapüşonlu tacın altında.

Adamın boğazından çıkan boğuk, hayvani hırıltı rahmini sıktı, cinsel organı nem ve sıcaklıkla dolup taşıtı. İçindeki adam her zaman kontrolü elinde tutmuş, her zaman hassas bir denge kurmaya çalışıyordu. Roni biliyordu ki baştan çıkarıyor, hayvanı serbest bırakmaya cesaretlendiriyordu. Ve ona, kendisinde eşyle karşılaştığını göstermek için sabırsızlanıyordu.

On Dokuzuncu Bölüm

Çok güzeldi. Roni'nin mavi gözlerindeki tutkunun yumuşak parıltısını, yanaklarındaki ihtiyacın kızarıklığını, ereksiyonun etrafında gerilen kızarmış dudaklarını tarif edecek başka kelime yoktu. Çok Güzeldi. Olduğu şey için çok masum ve çok ateşli. Cazip. Ama onu kendinden uzaklaştırmasına imkân yoktu.

Ellerini kanepenin minderlerine sıkıştırmış, kadın onu bir siren bakışıyla izlerken gözleri kısılmış, dili derinin hemen altında saklı olan ilkel dikenini kendini göstermesi için ayartmaya devam ederken vücudu işkence görüyordu.

Doğal olmayan uzantının varlığını hissedebiliyordu. Zonkluyor, nabızı atıyor, onu tutmak için savaşıırken bile özgür olmak için savaşıyordu.

Geri. Tanrım, bunun sonsuza dek sürmesini istiyordu. Ağzının baştan çıkarıcı, kalıcı okşamalarından onun da istediği anlaşıyordu. Çılgınca emmiyordu, ona dokunmanın her saniyesinden zevk almadığına dair hiçbir belirti yoktu, tıpkı onun da ona dokunduğu gibi.

"Ah evet," diye inledi, dili alevlenmiş başın altında gezinirken, okşarken ve araştırırken, her kıvrımı ve gergin etinin yükselişini öğrenirken. "Güzel, bebeğim, çok güzel." Kalçalarını esneterek etini kadının ağzına doğru daha da itti. Kızın iniltisi ağzının etrafında titreşti, dili düzleşip okşadıkça parmakları sıkılaştı. onun kabarmış sikini.

Isı onu çevreledi. Nemli, kaygan bir sıcaklık. Dili ipeksi bir şeytan gibiydi, dudakları rahat, kavrayıcı bir zevk veriyordu. Cennet, çünkü daha önce hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti. Cehennem, çünkü testislerinde oluşan patlamayı dizginlemek için verdiği mücadele neredeyse dayanabileceğinden fazlaydı.

"Kahretsin, Roni." Zevkin yılan gibi kıvrılan parmakları sikinin etrafını sararken tenindeki terin arttığını hissedebiliyordu.

altındaki keseyi sıkılaştırdı. Karıncalanma hissi omurgasından yukarı doğru ilerleyerek kafa derisini statik bir hassasiyetle kapladı.

Dudakları ağzında tuttuğu az eti yukarı çekip başını okşadıktan sonra dili ucunda dönerken tamamen bıraktığında zayıf bir şekilde inledi. Taber onun ağzına doğru itti ve kendisini tekrar sarması için duyduğu ihtiyaçla inledi.

Küçük alay. Dişleri hafifçe sıyırdı, daha keskin bir ama dili üzerinde gezinmeden önce daha az zevkli değildi. tekrar. Buna dayanamıyordu. Aleti bir yara gibi zonkluyor, testis torbası sıkışıyor, biriken suyu boşaltma ihtiyacıyla zonkluyordu. sperm. Ereksiyonunun başının altındaki diken, tohumunu dökerken amının sıcak derinliklerine kilitlenmek için çaresizce esnedi.

Ama henüz değil. Henüz boşalmaya hazır değildi. Onun ağzını tekrar hissetmek istiyordu. Sıcak, sıvı ateş, dili baştan çıkarıcı bir ıstırap darbesi. Taber ellerini onun başına doğru kaldırdı, parmakları saçlarına saplandı, ipeksi ipleri kavırıyor, onun üzerindeki hâkimiyetinin tadını çıkarıyordu.

meydan okuyan bakışlarına baktı, adam o tek, tanımsız bakışta hayvana isteyerek teslim olurken kendi bakışları daraldı. İkincisi. Onun eşiydi. Ona meydan okuyabilir, onu baştan çıkarabilirdi ama şu anda onun alaycı küçük oyunları için sınıra çok yakındı. Bakışlarındaki ve ifadesindeki heyecan parıltısı, bunun onu da aynı derecede derinden etkilediğini gösteriyordu.

"Em onu." Sert bir hırıltı, sikiinin yavaşça ağzına geri kaymasına eşlik etti. Kadın onu sıkıca ve isteyerek içine aldı. hâkimiyetin sınırını korumak için duyduğu ihtiyacı tatmin etmeye yetecek kadar tutuşuna karşı gerildi.

Kadın tekrar inledi. Ses, ereksiyonunun ağzının içine hapsolmuş kısmında yankılandı ve tüm şaftın nabzının atmasına, gizli dikenin kendini göstermeye daha da yaklaşmasına neden oldu.

Karnındaki kaslar spazmodik bir tepkiyle kasılırken, taşaklarına zevk parçaları fırladı. Tatlı cennet. O saçlarını sıkıca yavaşça ağzına soktu,

Dudaklarının rahat sürüklenişinin, dilinin titrek kırbacının tadını çıkarıyordu. Ve tüm bu süre boyunca onu izledi. Gözlerinin kararmasını, yanaklarının çukurlaşmasını, dudaklarının sikinin üzerinde kaymasını izledi.

"Oh evet. İşte böyle bebeğim," diye inledi yavaşça ileri geri sallanırken, vücudundaki her kas gevşemeye karşı savaşıırken geriliyordu. "Em onu, Roni. Daha derine em bebeğim." Geri itti, ağzını doldurdu, onun rahatlık bariyerini aşmamak için savaştı.

onu. Dili siki boyunca daha da düzleşti, o kadar hassas bir dokuyu törpüledi ki, aldığı zevkle kükremek istedi.

Adam biraz fazla ilerleyince kızın itiraz iniltisi pişmanlıkla geri çekilmesine neden oldu. Daha fazlasını kaldırabilirdi. Alabileceğini biliyordu. Tanrı yardımcısı olsun, ona ihtiyacı vardı.

"Burnunuzdan nefes alın. Rahatla." Kabaca nefes alıp verdi, kızın iri gözlerine bakarak korku mu yoksa heyecan mı olduğunu ölçmeye çalıştı onları aydınlatmak. Haklı olması ve heyecanlanması için dua etti.

Kadının ağzının sıcak derinliklerinin biraz gevşediğini, dilinin umutsuz gerginliğini biraz kaybettiğini hissetti.

"Yesss," diye tısladı zevkle. "Daha fazlasını alabilirsin, Roni. Sadece rahatla, bebeğim. Rahatla." Bu sözleri söylerken yavaşça ağzının içinde kaydı.

Çok az bir miktar daha aldı. Ona yetecek kadar. Şaftının kadının ağzına kayışını izlerken zevkten titriyor, ürperiyordu. Tanrım, daha ne kadar dayanabilirdi?

"Daha fazla." Talebi sertti, o kadar sertti ki, ölçülemeyecek bir saniye boyunca içinde isyan eden ihtiyaçla savaştı.

Sonra daha da , neredeyse boğazının girişindeki sarsıcı yutkunmaya kadar. İşte oradaydı.

Tanrım, evet. İşte bu kadar. Artık sikinin kızın ağzına girdiğini göremiyordu ama bu his o kadar fazlaydı ki onsuz da yapabileceğine karar verdi.

Başını kanepenin arkasına yaslamış, kısa ve umutsuz darbelerle kızın ağzını sikerken, ağzından çıkan nemli ses Onu çevreleyen her nefeste inliyor, içindeki her şeyle orgazmına karşı savaşıyordu.

"Roni," diye fısıldadı umutsuzca, sözcükleri zapt edemiyordu, hisler içini parçalıyordu.

"Tanrım, evet. Em onu. Em beni bebeğim, aynen ."

Artık onun sıcaklığının kokusunu alabiliyordu. O kadar tahrik olmuştu ki, Şehvetinin topraksı kokusu duyularını sarmış, onu içinde boğmuştu. Kadının inlemeleri adamın sikini bir kez daha okşuyordu. Onu kavrayan, shaftını okşayan parmakları, onu kontrol sınırlarının ötesine itiyordu. Bu diken, sonsuza dek saklayamayacağını bildiği şiddetli, acı verici bir zonklamaydı. Ama henüz değil. Onun bilmesini istemedi. İstemedi Korku ve iğrenme şansı.

"Yeter." İtiraz eden çığlığını duymazdan gelerek onu geri çekti, Enfes sıcaklığın içine geri dönmek için kendi ihtiyacıyla savaşıyordu. Ağzının nemli kısıkcı bir cennetti ama bunun henüz tam anlamıyla tadını çıkaramayacağını biliyordu.

"Taber." Sesi, adamın ereksiyonunun barbarca bir taleple seğirmesine neden olan zayıf, muhtaç bir sestti.

"Becer beni, Roni." Karnını öpüyordu, dili onu sikinin kabaaran gücünden uzak tutarken yalıyordu. "Şimdi. Kahretsin, sabırsızlanıyorum bebeğim..." Onu tekrar kucağına çekti, bacaklarını bacaklarının üzerine açtı, kaldırdı, yakın tuttu, sonra onu acımasızca öfkeli horozunun üzerine itti.

"Ah, Tanrım." Kalın shaftı kızın kabaaran amının ultra dar girintisine sokarken onun çığlığına katıldı. "Sıcak. Çok ateşli. Çok tatlı ve kaygan." Adam daha derine itti, kadın kollarında yükselirken onu tuttu, daha fazlasını almak için mücadele etti, çığlığı loş odada yankılandı.

Amcığı kaygan, esneyen, işkenceli bir zevk mensesi gibiydi. Kasları ona kenetlenmiş, onu kabul etmek için savaşıyor, etrafında gevşemek için

Kolan onları birbirinden ayırıyordu. Hiçbir şey bu kadar erotik, bu kadar şehvet ve fırtınalı cinsellikle dolu olmamıştı.

"Al şunu," diye homurdandı, onu daha da yaklaştırdı, itirazını hissetti Onu kabul etmek için mücadele ederken dokuları sıkıca kavıyor ve sarsılıyordu. "Hepsini, Roni. Şimdi. Al onu, bebeğim."

İçine daha sert giriyor, amının her zonklayışını, çaresizliğini içine gömene kadar amının ayrıldığını, aldığını, kabul ettiğini hissediyordu. Aniden titreyen, patlayan amcığının yumruk kadar sıkı kavrayışının içinde sikinin santimi.

Çok . Çok fazla sıcaklık, çok fazla ihtiyaç
İçinde, ona eziyet ediyordu. Havayı parçalayan kendi çığlığını duydu, dikenin ortaya çıkışını, menisinin kavurucu nabzını hissetti ve onun kollarında öldü. Bunu açıklamamanın başka bir yolu yoktu. Ruh
Aletinin ucuyla patladı, meni kadar kalın, sıcak ve hayat veren bir duyguyu, bir ihtiyacı, zorlayıcı bir açlığı kusuyordu.
onun doğurgan, aç rahmine doğru kanatlanıyor.

Yirminci Bölüm

"Sikinin nesi olduğunu bana ne zaman söyleyeceksin?" Roni'nin sesindeki tembel ton onu bir an bile yanıltmadı. Roni'nin sesindeki çelik gibi kararlılığı duyabiliyordu.

Yıllar boyunca onunla yaptığı konuşmaların yarısından fazlası. Dudaklarından baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldanan "sik" kelimesi, anatomisinin o kısmının ilgiyle seğirmesine neden oldu.

"Hmm, daha önce bana bağırıp tırmalarken bunda bir sorun olduğunu düşünmüyor gibiydin," diye homurdandı.

sanki sözlerinin etkisini bir şekilde hafifletecekmiş gibi, onaylamaz bir ifadeyle kaşlarını çatarak vücudunun çizgilerine baktı.

" dağıtmaya çalışma, Taber." Göğsünün yarısına kadar sarkmıştı, nefesi tenine sıcak bir okşayış gibi geliyor, şimdilik dinlenmeye bırakılmış duyuları harekete geçiriyordu.

Bu konuşmayı bir süre daha sürdürmeyi umuyordu. Erkek öfkesini taklit edebilirdi, diye düşündü. Bir erkeğin anatomisinin o kısmıyla ilgili bir sorunu olmakla suçlanması her gün olan bir şey değildi. Ama Roni'nin buna hissediyordu. İçgüdüleri, bu konu söz konusu olduğunda ya da en azından kasıtlı olarak bundan kaçınma çabalarında hafif adımlar atması konusunda onu uyarıyordu.

"Ne zaman uyuyacaksın?" diye mırıldandı, yastığına yaslanıp gözlerini kapatırken onun sorusunu duymazdan geldi, kendi kendine uyumaya karar verdi.

"Bana cevap vermedin." Sesi düşünceliydi, yumuşaklığı bile yakında öfke sınırını aşacağı konusunda onu uyarıyordu.

Parmakları göğsünün üzerinde dans ediyor, tırnakları hafifçe sıyrılıyor, parmak uçları vücudunu kaplayan minik tüyleri hissediyordu. Neredeyse görünmez, kuş tüyü kadar yumuşak olan bu hafif tüyler DNA'sının bir başka hatırlatıcısıydı.

Taber gözlerini açtı ve derin bir nefes alarak tavana baktı. Kim ve ne olduğunu unutmak için kaç yıl boyunca sadece bir günün özlemini çekmişti? Yine de bilgi hep oradaydı, asla
Ona sık sık dua rahatlığı verecek kadar uzaktaydı. Ve şimdi, Roni'nin cevaplara ihtiyacı vardı ve Roni henüz ona bu cevapları vermek konusunda isteksizdi. Olası sonuçlarla yüzleşmeye hazır olup olmadığını ve Roni'nin ona ne kadar yakın olduğunu öğrenmekten duyacağı dehşeti bilmiyordu.
genetiğinin hayvana benziyordu.

"Sana cevap vermediğimi biliyorum," dedi sonunda yumuşak bir sesle, kolunu bedeninin altına kıvrarak parmaklarının uzun, ipeksi, altın rengi saç dalgalarıyla dalgınca oynayabilmesini sağladı.

Onun saçlarını seviyordu. Kalın ve yumuşaktı, omuzlarının etrafında hafifçe kıvrılıyor ve kalp şeklindeki yüzünü baştan çıkarıcı bir şekilde çerçeveliyordu. Uzak bir şaşkınlıkla fark etti ki, saçlarını düzeltmek oldukça rahatlatıcıydı
parmaklarının arasında, serin yumuşak ağırlığını hissetmek için.

"Yapacak mısın?" Kız yatakta doğrulurken Taber ona doğru baktı, çarşafı çıplak göğüslerini koruyacak şekilde üzerine çekerken saçlarını onun parmaklarından kurtardı.

Dudakları onun karşısında kıpırdadı. Vücudunun her santimini biliyordu ama yine de onu şehvetli bir oyun oynamadıkları bir anda çıplak görse yüzü pespembe kesilirdi. Yine de kadının aniden cevaplara ihtiyaç duyması onu zorluyordu. Sahip olmadığı cevaplar
Henüz ona vermeye niyetim yok.

"Bırak gitsin." Derin bir iç çekerek yataktan kalkmak için hareketlendi. Kahretsin, uykusu yoktu. Artık dinlenebileceğini düşünerek kendini kandırıyordu. "Dışarıdaki güvenliği kontrol etmem gerek..."

"Şimdi de sorudan kaçıyorsun, Taber," diye tersledi, adam ona bakarken gözleri mavi bir ateşle parlıyordu.

Dizlerinin üzerine oturmuş, adamın yatağın altına doğru ilerleyişini izliyordu. Cahil numarası yapmaktansa ona cevap vermeyi reddetmenin tehlikeli bir teklif olduğunun fazlasıyla farkındaydı. Onun sorularından kaçabilirdi ama yatağa uzanırsa lanetlenirdi.

onlara cevap vermek. Cevap verebileceği alanlarda ona dürüstlükten başka verebilecek çok az şeyi vardı.

"Sanırım haklısın." Omuz silktili, ilgisiz görünmeye, ruhunun derinliklerinde yükselen sızılı yalnızlığı gizlemeye çalıştı.

Cevabı bilmeye hakkı vardı ama yine de kelimeleri söylemeye, dalgalanan amının dar derinliklerinde böylesine tatmin bulan hayvanı ona açıklamaya cesaret edemiyordu.

"Ve hiçbir açıklama yapmadan buradan öylece çıkıp gideceğini mi sanıyorsun?" diye sordu ona, sesi öfke ve incinmişlikle yükseliyordu.

Taber ona baktı ve kendini onun acısına karşı çelikleştirdi. Tutunmak için kendisine verilenden çok daha fazlasına ihtiyacı vardı ve bunu biliyordu. Hayatındaki her şey tek bir darbeye elinden alınmıştı.

Evi, işi, özgür ve güvende olma şansı ve ona cevap bile veremiyordu. Bunda hiç adalet yoktu ama yine de bunu düzeltmeye de gücü yetmiyordu.

"Boş ver, Roni." Diğer odadaki gömme dolaptan üstünü değiştirecek bir şeyler almak niyetiyle banyo kapısına doğru yürüdü.

Banyo kapısına ulaştığında, uyarı olmaksızın, komodinden kristal bir kaseinin kırılması onu inanamayarak durdu. Odanın loş ışıkları parıldıyordu. Kristal parçaları, onun bu kadar kolay çekip gitmesine izin vereceğine olan inancıyla alay ediyordu. Başka bir şey bile, Roni'si fırtınalı küçük bir ateş olabilirdi. Kedigillerden olsaydı mükemmel bir vahşi kedi karışımı yaptı.

"Bu odadan çıkarsan bir sonrakiyle birlikte kafanı koparırım," diye hırladı.

Aleti canlandı. Taber ağır ereksiyona boyun eğmiş bir eğlence duygusuyla baktı. Böyle bir olaydan sertleşen bir adam hakkında çok şey söylüyordu. Kadının öfkesinin bunu tetikleyebilmesi onun hakkında daha da az şey söylüyordu. Lanet olsun. Daha fazla bir şey istemiyordu

Arkanı dönüp o yatağa geri dönmek ve onu aptalca becermektense. Seni ihtiyaçtan kaşınıyordu. Tek bir saniye içinde vücudundaki her hücre sert, tahrik edici bir seks için çılgılık atıyordu.

Ona döndü, kollarını göğsünün üzerinde kavuştururken düşünceli bir şekilde onu izliyordu. Bakışları adamın ereksiyonuna kaydı ve lanet olsun ki yine kızarmadı. Bu ek renk onu daha da sertleştirmiş gibiydi.

Yataktan kalkmıştı. Bir elinde çarşafı göğsüne yasladı, diğer eliyle de komodinden aldığı uygun kaseyi tuttu. Belli ki adamın uyarılma durumunun cevaplar konusundaki kararlılığı üzerinde hiçbir etkisi yoktu. Anlaşıldı.

"Biliyorsun, bunlar evle birlikte geldi," diye iç , küçük, dekoratif eşyaya başını sallayarak. "Oldukça pahalı olduklarını tahmin ediyorum."

"Kimin umurunda?" Artık öfkeden kuduruyordu. "Benden kaçmandan bıktım, Taber. Sen neşeli yolunda vals yaparken, canın istediğinde beni görmezden gelirken sana bağlı kalırsam lanetleneneceğim." Adam şaşkınlıkla onu izledi. Yoğun ve sıcak duygular sesini renklendirirken, gözleri öfke ve inatla parlıyordu. İnce vücudu duygularla titreşiyor, kaşları çatılıyordu, dolgun, tatlı dudaklarını inceltiyordu. Onu hemen o anda üzerine çıkması için baştan çıkarıyordu.

"Seni hiç terk etmedim, Roni..." Kadının sözleri sonunda adamın şehvet delisi beynine kazındı ve bir sonraki saniyede adam kadının bir sonraki uçan füzesinin önünden atlarken gözleri fal taşı gibi açıldı. "Orospu çocuğu, Roni." Ona doğru koştu ve onu ağır yükten uzaklaştırdı. Masanın üzerinde duran şamdanı da. Kolları kadının beline dolandı, onu kendine doğru çekti ve vücudunda ürperdiğini hissettiği şiddeti dizginledi.

"Senin neyin var böyle?" Onu yatağa fırlatırken serbest bıraktı ama peşinden gitmeye kalkışmadı. Bundan bıkmıştı. İçini dolduran öfkeden, güvensizlikten, gözlerine musallat olan gölgelerden bıkmıştı. "Beni suçlamandan bıktım usandım.

her ne ilişki başladıysa onu bitirmek senin kendi kararınken seni terk etmek."

Yatağın diğer tarafına doğru çabaladı ve ayaklarının üzerine düştü. Daha iyi, diye düşündü. Kadın kendisinden uzaklaştıkça, sağduyusunu daha fazla koruyabiliyordu.

"Hadi ama Taber, ben de seni hiç yalancı sanmamıştım," diye bağırdı, dudaklarında alaycı bir ifadeyle. Bu küçümsemeden bıktığı başka bir şey daha vardı. Küçümseyici, rencide edici. "Masum rolü yapmayı bırak. Benimleyken rol yapmak zorunda değilsin. Burada yalnızken olmaz. Burada olmamın tek nedeni boynuma koyduğun bu lanet işaret. Aksi takdirde Sandy Hook'ta oturuyor olurum ve geçen yıl neden bu kadar çabuk fikrini değiştirdiğini merak ediyor olurum."

Mantığı devreye girmeye başladığında içgüdüleri harekete geçti. Anlaşılamayan şey incelenmeliydi. İncelenmeli, takip edilmeli ya da avlanmalıdır. Ve bunu anlamadığı kesindi.

"Fikrimi neden değiştirdim?" diye sordu dikkatlice, göğsü Sesine ve yüz ifadesine yansıyan acı karşısında gerildi. Bir yıldan uzun bir süre önce, boynuna o işareti yerleştirdikten sadece saatler sonra mektubunu aldığı anda hissettiği acıya çok yaklaştı.

Yine de, kendi öfkeli sözlerine bakılırsa, yeni olan ilişkisini kendisinin bitirdiğine inanıyordu. Roni yalancı değildi. Oyun oynamazdı ve kendi sorumluluğunda olan bir şey için suçu başkasına atmazdı.

İtiraf etti, o gün vücudu darmadağın olmuştu. Daha önce hiç tatmadığı bir tahrik, neredeyse kot pantolonunu yırtacak kadar güçlü bir ereksiyon ve işte Dayan... durdu. Dayan.

Orospu çocuğu. Elini yüzüne sildi, ona baktı, kardeşinin ölümüyle sona ermiş olması için dua ettiği bir ihanetle savaştı.

Dayan'ın geri kalanları yok etme kararlılığı neredeyse Merinus'u ve şimdi taşıdığı çocuğu öldürdü. Ölümü çok iyi oldu

hatırladı. İhaneti Taber'ın beyninin derinliklerine işlemiştı. Dayan yalan söylemişti. Ve Taber da buna kanmıştı.

"Cevap verme." Şifonyerine doğru yürürken kendi sesinin boğuk ve yorgun tınısından nefret ediyordu.

Orta çekmeceyi açtı, birkaç kalın çekmeceyi geriye itti. zarflar ve birkaç hatıra. Arka tarafta, köşeye yakın bir yerde küçük bir tahta kutu vardı. Onu çıkardı, çevirerek açtı ve katlanmış kâğıt karesini çıkardı.

Garajdan ve senden ayrılıyorum, Taber. Fark ettim ki, bundan sonra Kamyondaki sahne, beni ne kadar kolay ele çalışacağını. Artık senin için bir kukla olmayacağım. Çok açık sözlü, çok kaba, çok hoyratsın. Bana yumuşakça dokunacak birine ihtiyacım var. Korkmak zorunda olmadığım birine. Kendi yaşına yakın birine. Ben hala gençken sen yaşlanacaksın ve ben bununla uğraşmak istemiyorum. Lütfen benden uzak durma nezaketini gösterin. Bu kesinlikle çok değil Soracak çok şey var! Roni mektubu ezberlemişti. Ondan ancak sekiz yaş büyüktü ama zaman zaman yüzyıllar gibi geliyordu.

"Oku şunu." Mektubu ona uzattı ve yüzündeki şaşkın ifadeyi dikkatle izledi.

Taber, kadın katlanmış kareyi alırken bakışlarını onunkilere kilitledi ve ruhu kanayarak onu daha yakından izledi. İçgüdüsel olarak, o mektubu şimdi yazmadığını biliyordu. Son on beş cehennem ayının, ona ihtiyaç duymanın, ihtiyaçtan öleceğini düşünene kadar onun için acı çekmenin boşuna olduğunu biliyordu.

Mektubu açtı, bakışları kelimelere kaydı. Gözleri genişledi. Dudakları titredi. Yüz ifadesinden geçen acı onun ruhunu parçaladı.

"İsteklerine saygı duyduğumu sanıyordum, Roni," diye fısıldadı, şimdi yıllardır olmadığı kadar yorgun hissediyordu.

Dayan ailenin güvenilir ve çok sevilen bir üyesiydi. "Dayan'ın tek gerçek yeteneğinin sahtecilik olduğunu bildiğim için size de bir mektup geldiğini varsayıyorum." Elindeki notu buruşturdu,

Gözlerinde parlayan yaşlar, bakışları onunkilere dönerken kirpiklerine sıçradı.

"Bunu ben yazmadım," diye fısıldadı titreyerek. "Ama ben bir tane de ben aldım." Ona bakarken vücudunda ince bir ürperti dalgalandı. "Senin el yazındı." Mektuba baktı Mektubu tekrar okudu, bir hıçkırıkla mücadele ederken nefesi kesildi, Taber gibi o mektubun kendi el yazısına ne kadar yakın olduğunu fark etti.

"Ben de sana bir mektup yazmadım," dedi nazikçe. "Sana düşünecek zaman vermek, yapmak üzere olduğumuz şeyin senin istediğin şey olduğunu bilmek için umutsuzca mücadele ediyordum. Ne olduğumu biliyordum, Roni. Seni tehlikenin farkındaydım. Her şeyin ötesinde emin olmaya çalışıyordum. Eğer bir şekilde benim varlığım Konsey'e açıkladım. Bildikleri kadarıyla ben çoktan ölmüştüm. Tüm niyetim size geri dönmekti."

"Sen gelmeyince bekledim." Gözlerinin karanlık derinliklerinde o kadar çok acı, o kadar çok pişmanlık vardı ki, böylesi bir sefaleti reddederek haykırmak istedi. Onu korumak için o kadar uzun süre mücadele etmişti ki, kardeşi olarak gördüğü biri ona güvenini sarsacak son darbeyi indirmişti. "Ertesi sabah mektup. Beni vücuduyla duvara doğru itti..." Acıyla sözünü kesti, devam etmeden önce sıkıca yutkundu. "Beni senin için eğitmeyi teklif etti." Öfke ruhunu kemiriyordu ve Taber eğer Dayan ölmemiş olsaydı, onu bu teklifi yapmaya cüret ettiği için bizzat öldüreceğini biliyordu. Roni'ye bu kadar incitici bir şey söylemek şöyle dursun, ona herhangi bir şekilde dokunmak bile istemiyordu. Aylar önce ona baktığında gözlerinde parlayan parlak hayalleri, ihtiyacı ve duyguyu çok iyi hatırlıyordu. O mektup ve Dayan'ın saldırısı ruhunun bir parçasını neredeyse yok etmişti.

Taber ona dokunmaktan, ona ihtiyaç duymaktan kendini alamayarak uzandı. Tanrım, ona nefes almaya ihtiyacı varmış gibi ihtiyacı vardı. Ya da daha kötüsü. Parmakları onun saten gibi yanaklarında gezindi, başparmağı dudaklarını okşadı.

Şimdiye kadar tanıdığı en yumuşak dudaklara ve mutlu olduğunda ruhunun her köşesini güneş ışığıyla delen gözlere sahipti. Ama şimdi olduğu gibi canı yandığında, göğsüne saplanan bir bıçak gibiydi.

"O gece seninle birlikte olmak için hayatımı verirdim," diye yemin etti, bunun gerçekten fazlası olmadığını biliyordu.

"Aynı zamanda Konsey'in paralı askerleri Callan'a doğru ilerliyordu ve ben de bu öfkeyi senin görebileceğin bir yere salmak yerine onların üzerine saldım. Sana gelmeliydim." O vardı
O zaman bunu biliyordu. O sırada tam olarak yapmamak için her şeyini vermişti. "Benim olduğunu bildiğim şey için savaşmalıyım."

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. "Seni sevdim," diye fısıldadı,
sesindeki acılı duyguyla kalbini kırdı. "Seni hâlâ seviyorum ama senden memnun değilim, Taber." Kadın şaşkınlıkla kaşlarını çatarak ondan uzaklaşırken elini bıraktı. "O mektubu yazmadığından haberim yoktu, Roni," diye itiraz etti.

"Ah, o değil," diye terslendi, elindeki kâğıt topunu odanın öbür ucuna fırlattı ve ona karanlık bir bakış fırlattı. "O piçin beni kandırmasına izin verdiğim için ben de en az senin kadar suçluyum." Ona döndü, öfkesi yavaş yavaş geri dönüyordu. "Asıl sorumu unutmadım, da sanma. Tamam, kandırıldık. başa çıkacağız. Ama ilgilenmemiz gereken başka şeyler de var. Bir kez daha soruyorum.

Orgazm olduğunda sikine ne oluyor? Ve şimdi bilmek istiyorum." Neyse ki, ne kadar tuhaf bir düşünce olsa da, güvenlik alarmları çalmaya başladı.

"Giyin." Onu hızla kucağına aldı, banyo kapısının yanındaki camın etrafından gömme dolaba taşırken şaşkınlık dolu nefesini duymazdan geldi.

"Bu da ne böyle?" diye bağırdı siren sesleri arasında, Kendi kot pantolonunu ve tişörtünü askılarından çekip çıkarırken ona doğru fırlattığı giysileri yakaladı.

Saniyeler içinde giyindiler, deri spor ayakkabılarını giydikten sonra hızla odadan çıktılar. Taber endişeyle kızın tabancasına baktı. taşımakta ısrar etti. Dürüst olmak gerekirse, onu suçlamazdı ya da bunu ona çevirirse şaşırılmazdı. Ve çok iyi biliyordu ki Nişancılığı neredeyse mükemmeldi. Ona nasıl ateş edileceğini kendisi öğretmişti.

Bölüm Yirmi Bir

"Bir adam saldırıya uğramadan lanet olası kızını ziyarete bile gelemeyiz mi? O benim , hayatta olup olmadığını bilmeye hakkım var."

Babasının gürleyen sesi ona doğru yankılandığında Roni irkildi, kaba ve hiddetli bir sesle, giriş holüne çıkan merdivenlerin yarısında aniden durmasına neden oldu. Taber arkasında durdu, hareketsiz ve sessiz, onu dikkatle izliyordu.

Çok gergindi, neredeyse korkmuştu, temkinliydi. Tehlikeyi hisseden ama hangi yönden geldiğinden emin olamayan bir geyik gibi.

Reginald Andrews, Taber'ın tanıdığı en kötü babalardan biriydi. Onu kurtaran tek , hâlâ hayatta olmasının tek nedeni, Roni'ye asla el kaldırmamış olmasıydı. Aksi takdirde Taber onu yıllar önce öldürmüştü olurdu.

"Bay Andrews, bu neden araziye gizlice girmeye çalıştığınızı açıklamıyor. Neden sadece kapılardaki çağrı düğmesine basmadınız?" Callan'ın sesi bir kış gecesi kadar soğuk ve keskindi. Düpedüz öfkeliydi.

Reginald her zamanki gibi bahaneler uyduruyordu. Yüksek sesle.

Taber, Roni'nin derin ve sert bir nefes alışını izledi. O yapabiliirdi Onu dolduran hoşnutsuzluğu ve onu hareketsiz ve sessiz tutan isteksizliği neredeyse hissediyordu. Ama bundan daha fazlasını hissedebiliyordu. Kadından akıp gelen duygu karmaşası onu bunaltmış, ona yaklaşmasına ve onu korumaya karar vermesine neden olmuştu.

Bir elini kızın beline koydu, ona doğru eğildi, çenesi omzuna yerleşiyor. "Odaya geri dönebiliriz. Onu görmezden gel. Eğer oraya gitmezsen, Callan bunu sessizlik olarak algılayacaktır. o piçin dışarı atılması için izin istiyorum."

Kelimeleri o kadar yumuşak fısıldadı ki sadece duydu. Sıcaklığından ve sessizliğinden emin olmak için vücudunu yeterince yakın tuttu.

Güvenlik onu sardı. Ne pahasına olursa olsun onu .

Kadın sıkıca yutkundu ve adam onun koridorda öfkeden kuduran adamla yüzleşmek için güç savaşı verdiğini hissedebiliyordu.

"Hayır." Sonunda başını iki yana salladı ve adamın verdiği tabancayı kot pantolonunun kemerine soktu. "Onunla ben ilgilenirim."

Ama o bunu istemiyordu. Taber, babasıyla ilgili onu gerçekten dehşete düşüren bir şey olduğu izlenimini ediniyordu. Taber onu bu konuda sorgulayamadan, o hareket ediyordu.

Merdivenlerden zarif bir şekilde indi, elleri korkulukları hafifçe kavırıyordu, omuzları dik ve dikti. Bir prenses kadar asil ve güçlü olmaya o kadar kararlıydı ki boğazına bir yumru oturdu, onu daha çok koruma isteği uyandırdı.

"Neden buradasın Reginald?" Sevgili tek çocuğunun sağlığıyla ilgili öfkeli tiradını duyabilmek için sesini yükseltmek zorunda kaldı. Bu ses Taber'ın midesini bulandırdı.

Reginald, Taber'ın onu son görüşünden bu yana geçen süre içinde ciddi biçimde yaşlanmıştı. Koyu renk saçları neredeyse tamamen ağarmış ve seyrelikti. Denedi

Bir tarafını diğerinden daha uzun uzatarak ve diğer tarafın üzerine tarayarak bu gerçeği telafi eder ve ona merkezden uzak, palyaço gibi bir görünüm verir.

Kahverengi gözleri donuktu, yanakları içkiden kızarmıştı ve Fazla kiloluydu. Boyu ancak iki metreydi ve beş yıl önceki kadar bile kaslı değildi.

Roni giriş holüne adımını attığında tüm gözler ona çevrildi. Evin mermer girişini dolduran Kedi Irkları Tetikte, elleri silahlarının üzerinde, gözleri keskin ve yaşlı adamın yaptığı hiçbir hareketi kaçırmıyorlardı.

"Roni. "Reginald'ın gülümsemesi sevgi dolu olmaktan çok hesaplıydı.

Callan da bunu fark etmişti, eğer gözlerindeki hoşnutsuzluk ifadesi bir şey ifade ediyorsa.

Taber onu yakından izledi, diğerinin nefret parıltısını gördü. Adam kızına bakarken saklanmaya çalıştı. Taber hızla hareket ederek Reginald ve Roni'nin arasına girdi, tüm içgüdüleri İçinden bir ses, babasının temsil ettiği tehdit her neyse, onu ondan koruması gerektiğini haykırıyordu.

Roni onun önüne geçince durdu, babasına izin vermek yerine onunla yüzleşti.

"Taber." Elini Taber'in koluna koydu ama Taber elini geri iterek onun önünde hareket etme çabasını engelledi.

Onun hareketiyle diğerleri de koruyucu pozisyonlara geçtiler, gözleri Reginald'a dikilmişti, elleri şimdi hazırlık için silahlarını kavırıyordu.

"Neden buradasın, Reggie?" Taber formalitelerle uğraşmadı. Roni üzgündü, kendi içgüdüleri de ve bunun devam etmesine izin verirse lanetlenecekti.

"O benim kızım. "Reginald"ın sesi yumuşadı ama kendi yalanlarının pis kokusunu gizleyemedi. Onu temin etmek için orada değildi. Roni'nin güvenliğinden endişe ediyordu, bu da Roni için acil bir tehdit haline getiriyordu.

"Bunu hatırlamanın tam zamanı," diye hırladı Taber, ağzının kenarlarında tehditkâr bir şekilde parlayacağını bildiği köpek dişlerini göstermeyi ihmal etmeden. Yüzündeki kırmızı rengin bir parça solduğunu görmek onu memnun etmişti. Diğer adamın yüzü bu manzara karşısında soldu. "Bunun seni daha önce çok fazla rahatsız ettiğini hatırlamıyorum."

"Reginald'la başa çıkabilirim, Taber." Roni onun ağır bedenini iterek kenara çekilmesini sağlamaya çalıştı.

Diğer Irklar, onu diğer adamın ulaşamayacağı bir yerde tutacak şekilde hizalandıkları için onun etrafından dolaşmak mümkün değildi.

"Taber, en azından küçük kızımı görmeme izin vermelisin.
"Reginald'ın sesi çok yumuşaktı, Taber'ın iç huzuru için fazla kasıtlı olarak tehditkâr değildi.

"Taber, kahretsin, bunu ben halledebilirim." Roni onun kaval kemiğine tekme attı. Ve bu kesinlikle bir aşk okşaması değildi. Lanet kadının tehlikeli ayakları vardı.

Dönüp ona uyarırcasına baktı.

"Bana öyle bakma," diye tersledi, kararlılıkla kaşlarını çatarak ona baktı. "Yolumdan çekil ki ben de bununla ilgilenebileyim. onu gönderebilirsiniz."

Onu yine tekmeleyecekti ve biliyordu, gözlerinde görebiliyordu. Kahretsin, onunla fiziksel olarak yakınlaşmasına bayılıyordu. Ona gülümsedi. Yavaşça dişlerini gösterdi, cinsel bir hatırlatma misilleme. Kızın gözlerindeki hafif açılmayı, zar zor fark edilen tepki dalgalanmasını, kızın kokusunu görmekten memnun oldu. tatlı, temiz uyarılma aniden vücudundan çiçek açtı.

Yavaşça geri çekildi, kolu onun arkasına gitti, eli Hissettiği tehdidin ve yakınında kaldığından emin olmak için kalçasını sıktı.

"Hmphf. İyi anlaştığınızı görebiliyorum. "Reginald Sesindeki kinci hoşnutsuzluğun küçük ipucunu gizledi. Bu hakaret, Taber'ın kaslarını esneterek o piçi lime lime etmeye hazırlanmasına neden oldu.

"Şimdiden kırdın mı?" diye sordu ona usulca. Sesi yumuşak ve alaycıydı ama Taber onun içinde biriken öfkeyi hissedebiliyordu.

Reginald . "Evi yakmışlar. Annenin resimleri, yorganlar, her şey gitmiş." Roni belirgin bir şekilde irkildi. Taber İntikam vaat eden bir bakışla adamı mızrakladı, göğsünden bir uyarı hırıltısı yükseldi. Kasıtlı olarak Şimdi onu incitiyor, sözlerini dikkatle seçiyor, en hassas olduğu yerden vuruyordu. Reginald ona ihtiyatla baktı.

"Eskiden bundan daha kibardın, Taber," iç geçirdi, sanki aldığı tepki onu hayal kırıklığına uğratmış gibi.

"Eskiden bundan daha zekiydın, Reggie," diye karşılık verdi Taber usulca, şiddetini zar zor dizginleyerek. Keşke diğer adamın neden içgüdülerini kontrolden çıkardığını anlayabilseydi, o zaman daha rahat hissedeceğini düşündüm. "Onu gördün. O iyi. Artık gidebilirsiniz."

"Roni, beni dışarı atmalarına izin mi vereceksin? "Reginald kızına döndü, sesindeki sızlanma Taber'ın kulaklarını tırmalıyordu. "Şu anda işler gerçekten zor. Bütün gazetelerde resimlerimiz televizyon ekranları ve bununla olan ilişkiniz... "Reginald durakladı aşağılayıcı bir şekilde, "...adam tüm dünyada rapor ediliyor. Artık eski kaynaklardan düzgün bir iş bile bulamıyorum." "Eski kaynaklar" hayır yasadışı olduğundan şüpheleniyorum.

"Son ödemeni daha akıllıca harcamalıydın, Reginald." Duygusuz ve baskı altında soğukkanlı görünmeye çalışıyordu ama Taber sesindeki acıyı duyabiliyordu. "benim evim değil. Benimki yanıp kül oldu. Unuttun mu? Kimin kalıp kimin gideceğine karar vermeye hakkım yok." Reginald Callan'a hesapçı bir bakış attı. "Babasını sokağa mı atacaksın? Bunun ne kadar sorun yarattığını biliyorsun. bana neden oldu, Callan?"

Callan da Roni'yi en az Taber kadar yakından izliyordu.

Roni babasına neredeyse çaresizce, "Senin bir ailen var," diye hatırlattı. "Sana parayı vereceğim, Reginald..." Kadın durdu. Taber onun sert bir şekilde nefes aldığını duyabiliyordu. "Cüzdanım yanımda değil ama banka. Sana parayı getireceğim..."

"Hayır, Roni tatlım, o kardeşlerimden hiçbirinin o süslü evlerinde yatmama izin vermeyeceğini biliyorsun. Bize her zaman nasıl sırtlarını döndüklerini biliyorsun." Bu gerçeklerden daha azı değildi. Tıpkı ailesinin onu evlatlıktan reddetmiş olmasının Reginald'ın kendi suçu olduğu gibi.

"Ev şu anda dolu, Reginald." Callan sonunda öne çıktı. "Seni yolun diğer tarafındaki barakalara yerleştirebiliriz.

evin . Orada birkaç boş ranza var." Reginald'ın bakışları Roni'ninkilerden hiç ayrılmadı. Ona, bir yılanın yemeyi düşündüğü birine baktığı gibi bakıyordu. Soğuk, kasıtlı, gözünü kırpmadan.

"Bu tam sana göre bir dostluk, Callan," dedi sonunda yumuşak bir sesle. Roni irkilmeden dururken Taber sırtında bir ürperti hissetti.

Kadın korkmuştu. Bunu hissedebiliyor, neredeyse vücudundan yayılan kokusunu alabiliyordu. Gerildi, babasına bakarken kendini sert bir şekilde dik tuttu.

"Burada sorun çıkarma Reginald," diye uyardı sonunda , sesi kısıktı, boğuk bir öfkeyle yankılanıyordu. "Burada tutulmayacağım. Eğer denersen sana yapacaklarından sorumlu olursun." Taber şaşkınlığını gizleyerek ona baktı. Roni'nin kendisinden başka hiç kimseyi tehdit ettiğini duymamıştı. Hele de asi, paralı asker babasını asla.

"Neden, Roni, bu iyi insanlara sorun çıkaracağımı düşündüğün için sana yazıklar olsun." Ona bakarken gözlerini bile kırpmamıştı. "Biliyorsun ben çok sosyal bir insanım. Benden tek bir sorun bile çıkmaz." Taber, Roni'ye yöneltilen üstü kapalı tehdit karşısında gerildi. Bu etraflarındaki havada titreşti ve Taber'in ensesindeki ince tüylerin tepki olarak kalkmasına ve kıllanmasına neden oldu.

Taber o orospu çocuğunu malikânen kovmak, sokaklara atmak ve kendi başının çaresine bakmasını söylemek istiyordu. Roni yarı zamanlı bir işte çalışabilecek yaşta olduğu sürece, piç kurusu onun kazanabildiği her kuruşu gasp etmişti. Hiçbir şey olmamıştı. O zaman onu ondan koruyabilirdi, ama Tanrı adına, şimdi yapabilirdi.

Callan iri yarı muhafızlardan birine, "Bay Andrews'a işçilerin kadar eşlik et, Merc," diye emretti.

Mercury bir buçuk metre boyunda kaslı bir adamdı ve yüzü bir kedinin yüzüne o kadar benziyordu ki, bu adamın halkın arasında paniğe yol açmadan kamuya açık bir caddede yürümesine imkan yoktu. Şimdi de vatandaşlar.

Sert, soğuk, bir ölüm makinesi ve Taber'in tanıdığı en sadık, en onurlu adamlardan biriydi.

"Benimkine en yakın ranzayı alabilir." İnce dudakları soğuk bir gülümsemeye dönüşürken ürkütücü kehribar rengi gözleri soğuk bir bilgiyle parlıyordu. Merc aptal değildi.

"Yakında konuşmamız gerek Roni." Merc onun kolunu sıkıca kavrarken Reginald ince ince gülümsedi. "Arayı kapatmak için, anlıyor musun?"

"Sanırım geçen hafta yeterince konuştuk, Reginald," diye cevap verdi ona sertçe, sesi bir buzdağını soğutacak kadar soğuktu. "İyi . Ama ziyaret için zamanım olacağından şüpheliyim."

"Zaman ayırmak isteyebilirsin. "Reginald kolunu çekmeye çalıştı ona evden çıkarken eşlik eden askerden geri döndü. "Bunu bir düşün, Roni. İyi düşün."

Kapı onun veda sözleri üzerine kapandı.

Taber arkadaşını yakından izlemeye devam etti, zihni çalışıyordu, olasılıklar ve tehditler üzerinde dönüp duruyor ve sadece daha fazla cevap buluyor.

"O küçük toplantıyı bana açıklamak ister misin Roni?" diye sordu usulca, tüm gözlerin onlara çevrildiğinin farkındaydı.

Bakışları yavaşça onunkilere kaydı ama saklamaya çalıştığı korku parıltısını fark etmesine yetecek kadar yavaş değildi.

"Elbette, Taber." Kadının dudaklarında beliren o yavaş ve gergin gülümsemeden hoşlanmamıştı. "Bana cevap verdiğin anda çok mutlu olacağım.

önceki soru. Arkanı dön bebeğim." Kasıtlı olarak zoraki bir şakacı havayla dirseğiyle onun belini dürttü. "Konuşmaya hazır olduğunda bana haber ver yeter." Sonra döndü, tekrar merdivenlere doğru hızla ilerledi ve merdivenleri hızlı, neredeyse koşar adımlarla çıktı.

Kaçmak, saklanmak için mücadele ediyordu, tıpkı gençken hep yaptığı gibi ve ona rehberlik etmesi için sadece duyularıyla geceye koştuğu gibi. Çoğu zaman Taber onu kaybolmuş ve

Her seferinde korkuyordu. Bu sefer onu takip ettiğinde ne bulacağını merak ediyordu.

"Taber, bir sorunumuz olabilir." Callan bir adım daha pantolonunun cebinden küçük, ultra hassas bir alıcı çıkardı. "İ Merc bana kim olduğunu söylediğinde bunu ofisten aldım." Alıcı, ABD ordusu tarafından kendilerine verilen küçük, kullanışlı bir böcek bulma cihazıydı. "Yaşlı Reginald'ın sesi cehenneme kadar giderdi. Şimdi tek sorunumuz onu kimin tuttuğunu bulmak." Yirmi İkinci Bölüm

Taber ertesi sabah erkenden alt kattaki büyük ofiste toplanan adamlara, "Neyin peşinde olduğunu anlamanın en iyi yolu onu Roni'den mümkün olduğunca uzak tutmak," dedi.

Callan, Tanner, Merc, Kane ve birkaç kardeşi sessizce onu izliyordu.

"Onu bizden daha iyi tanıyordun." Callan omuz silkti. "Sence peşinde?" Taber homurdandı. "Reginald düşük seviyeli bir pislik. O iyi bir şey dışında bir şey planlayacak beyne sahip değil. sarhoşluk ve ufak tefek hırsızlıklar, yüzden iki şeyden biri olduğunu varsayacağım. şeyler. Bizden para sızdırmak istiyor ya da birileri onu zincire vurmuş. Talimat aldığında çok da kötü yapmıyor ama doğaçlama konusunda pek iyi değil."

Taber, Reginald'ın son on yılda başına gelenleri düşününce kaşlarını çatı.

Başkaları için çalışırken en kurnaz, en tehlikeli olduğu zamanlardı.

Kane, "Tahminime zincire bağlı o zaman," diye konuştu. "İ Merc dün gece onu kışlaya götürdükten sonra kaydını çıkardı. Bundan sonra, bazı iyilikler yaptım ve kendi kaynaklarımdan biraz daha fazla bilgi aldım. Bay Andrews'un çalıştığı bazı ağır toplar var. Geçmiş. Kızına erişmek için onu kullanmayı zerre kadar umursamayan adamlar. Eğer kızı ele geçirirlerse, bunun hoş bir şey olacağından şüpheliyim." Hepsi de Konsey'in şu anda Merinus'un omzunda taşıdığı işaretin önemini öğrenmek için yanıp tutuştuğunun farkındaydı,

ve üç ay önce dünyaya sürpriz bir şekilde duyurulmalarının ardından Irkları inceleyen bilim adamlarından elde etmeyi başardıkları testlerin önemi. Kan tahlillerinde ve diğer testlerde ortaya çıkan hormonal değişiklikler bilim adamlarını şaşkına çevirmişti. Callan'ın vücudunun normalde az miktarda insan spermi üretmesine rağmen gebe kalabildiğinin keşfedilmesi onları daha da şok etmişti.

Kendi doktorlarının bulduğu gerçek onları daha da şaşırtacaktı. Bu kadar güçlü olan şey onun sikinin boşalmasında bulunan sperm değildi. Sadece Merinus'la seks yaparken şişen küçük, başparmağa benzeyen diken içindeki spermler gebe kalmayı sağlamıştı.

"Bazı nedenlerden dolayı, onun işbirliğini kazanabileceğini düşünüyor olmalı." Merc sandalyesinde sert bir şekilde oturuyordu ve Taber sabırsızlığını, rahatsızlığını hissedebiliyordu. Merc neredeyse tamamen tecrit edilmiş bir şekilde eğitilmişti. Bulunduğu laboratuvarı onu ayakta tutacak ne bir Gurur, ne bir arkadaş, ne de bir sırdaş vardı. Diğer adamlarla birlikte ofiste kapalı kalmak onun için kolay değildi.

"Bunu sana söyleten nedir?" Taber ona dikkatle sordu. Bir gece önce kendisinin de hissettiğinden daha fazlası değildi.

"Adam ona ulaşmak için oldukça sabırsız. Sürekli küçük kızını görmek istiyor." Breed son iki kelimeyi dudak bükerek söyledi. "Bu arada, o kızın babası değil."

Taber şaşkınlıkla ona baktı. "Bunu sana o mu söyledi?"

"Bana söylemesine gerek yoktu." Homurdandı. "Eğer kokusunu alırsan Denemek için zaman ayırın. Orada bir ilişki yok. Kokuların hepsi farklı."

Taber Callan'a baktı. Liderleri, Sürü'nün en yeni üyesinin sahip olduğu bu yetenekten bahsetmemişti.

Callan cevap olarak sadece omuzlarını kaldırdı ve başını kısa bir süre . Belli ki o da bilmiyordu.

"Kokular nasıl kayboldu?" Taber merakla onu izleyerek sordu.

Diğer adam sandalyesinde öne eğildi, aslan gibi yüzünü bir kaş çatma ifadesi kapladı. "Aynı kandan doğan herkes benzersiz bir en yakın aileleriyle kokulu bir bağ kurarlar. Anlamak için çeşitli kokuları algılayabilmeniz ve ayırabilmeniz gerekir Reginald Andrews bunu kızı olduğunu iddia ettiği kadınla paylaşmıyor. Onunla bir akrabalığı yok."

Mantıklı gelmişti. Birdenbire Roni'nin hayatının daha fazla parçası bir araya gelmeye başlamıştı.

Kane, "Yani akrabalık bağı yok, bu da herhangi bir bağın ona zarar vermesini engelleme şansı olmadığı anlamına ," dedi.

Taber homurdandı. "Hiç olmadı ki... Reginald yeterince para getirecek olsa öz annesini bile köle tacirlerine satar. Onun tek bağı cüzdanı ve bir içki şişesinin dibiyle olan bağıdır." Sandalyesinden kalktı ve odanın içinde volta atmaya başladı. Farkındaydı ki Callan'ın bakışları onu ve toplantıdaki diğer üyelerin endişelerini takip ediyordu.

"Onunla ilişkiniz nasıl gidiyor?" Callan sordu.

Taber başını salladı. Bunu hiçbiriyle tartışmak niyetinde değildi. Hatta kendisinin bile anladığından emin değildi.

"Dün gece ondan pek memnun görünmüyordu." Tanner kıkırdadı. "Görünüşe göre ondan bir şeyler saklıyor. Dur tahmin edeyim, ona sikiinin küçük dostundan bahsetmedin." Taber küçük kardeşine ters bir bakış fırlattı.

Tanner yüzündeki gülümsemeyi çabucak sildi ama gülümseme dudaklarının kenarlarında kaldı.

Kane kıkırdadı. Lanet olası adam onun kötü tarafına geçmek için hızla çalışıyordu. Bu işte çok fazla eğlence buluyordu. durum.

"Andrews'un tasmaı kimin elindeyse çok uzakta olamaz," diye söze girdi Callan ve konuşmayı tekrar rayına oturttu. "Yakın bir yerde olmalılar."

"Ve gömleğinin taşıdığı o küçük böcekler olmadan oldukça sık temas kurması gerekecek." Merc'in sesi sert ve ölümcüldü. "O düğmeler son teknoloji ürünü, sana söyleyeyim. Yıkamaya atılmış olması çok kötü. Sanırım bu kadar pahalı bir malzemeyi ortalıkta bırakmamalıydı."

"Evet, böyle şeyler olur." Taber soğuk bir şekilde gülümsedi. Reginald'ın buna vereceği tepkiyi görmek isterdi. "Gözünüzü ondan ayırmayın. Mülk içinde ve dışında konuştuğu herkes hakkında bir rapor istiyorum. Bakalım onu idare edenlerin kim olduğunu bulabilecek miyiz?"

"Üzerinde birkaç adamım var," diye konuştu Kane. "İçlerinden birini ona yaklaşmak için kullanabiliriz."

Bazen adamlarım gerçekten kedi düşmanı olabiliyor."

Taber derin bir iç çekti. Kane'in adamlarından birkaçı onu buna ikna edebilirdi.

"O zaman arkamıza yaslanıp bekleyeceğiz," diye iç geçirdi. Beklemek onun için daha önce hiç zor olmamıştı. Asıl gururunu oluşturan üç erkeğin sabrını taşırdı ama bu sabır artık tükenmeye başlamıştı.

"Bekle ve onu ne kadar zorlayabileceğimizi gör." Kane ayağa kalkarken omuz silkti. "Bugün arazinin etrafındaki çitleri bitirmek için bazı müteahhitler gelecek. Onlar gidene kadar kadınları evde tutun ve perdeleri kapalı tutun. Onlarla işimi şansa bırakmak istemiyorum. Tüm girişlere nöbetçiler koyacağım. Kimsenin içeri sızmadığından emin olmak için. Bunun dışında her şey olağan." Her zamanki gibi iş, hayatta kalmak için bir mücadeleye dönüşüyordu.

"Peki ya silah taşıyan küçük arkadaşımız?" Taber ona sordu, Hâlâ ellerinde tuttıkları suikastçıyı merak ediyordu. "Henüz konuşmadı mı?"

"Henüz değil." Kane omuz silkti. "Çok yakında bunun bir önemi kalmayacak. Şu anda onun geçmişini araştırıyoruz ve cevapları almış olmalıyız. Yakında. Rapor geldiğinde, saklayabileceğini düşündüğü tüm kirli küçük sırları öğrenmiş olacağım. Uzun süre sorun olmayacak."

Taber ya da Callan onu ele geçirirse, o da uzun süre hayatta kalamazdı.

"Tamam, bugün herkes işini biliyor..."

Callan'ın konuşması ofisin kapısının kaba bir şekilde sarsılarak açıldı. Taber şaşkınlıkla döndü ve Roni'nin orada durduğunu gördü. İnce bedenini kısa bir güneş elbisesi süslüyordu, gözleri öfkeyle parlarken kaşları

Taber, bu elbisenin onu delirteceğini düşündü. Bu elbise Yumuşak krem rengi teni için mükemmel bir folyoydu, gözlerindeki maviyi ve yanaklarındaki kızarıklığı ortaya çıkarıyordu. Aleti kalçalarına doğru çekmek ve onu kapının eşiğinde, zevk çığlıkları atana kadar amına sokmak istiyordu.

"Bir de şu açıdan bak," diye mırıldandı Kane arkasından. "En azından kırbaçlanmak için bir nedenin var.

Utanmanıza gerek yok."

Taber ona kızgınlıkla baktı. "Biliyor musun Kane, Sherra sonunda ona sürekli meydan okuduğun şeyi sana göstermeye karar verdiğinde, şimdiye kadar yaptığın her ukala yorumu sana geri vermekten zevk alacağım. Buna emin olabilirsiniz."

"Miyav." Kane kıkırdadı. "İyi şanslar, Garfield. Sonra görüşürüz."

"Roni?" Roni yerinden kıpırdamayınca Taber onu sorguladı. kapı aralığında. "Her şey yolunda mı?" Öyle değildi. Kokuyu alabiliyordu. Vücudundan çaresiz bir sıcaklık yayılıyordu ama bununla karışık olarak, bastırmak için büyük bir mücadele verdiği acıyı da hissedebiliyordu.

Diğer adamlara baktı. "Geri geleceğim. Meşgul olduğunuzu bilmiyordum."

" değil." Yanıt olarak başını salladı. "Burada işimiz hemen hemen bitti." Ona doğru ilerledi, ona yaklaştıkça kendi bedeninin hassasiyeti karşısında hayrete düştü. Sanki bir parçası onu arzuluyormuş gibi. onun dokunuşundan başka bir şey değildi. Daha önce böyle bir zayıflığı hiç tanımamış bir adam için garip bir duyguydu.

Kızın rahatsız bir şekilde diğerlerine bakışını izledi, bakışları alçalmadan önce onlara doğru kayıyordu. Hafif bir allık yanaklarını boyamıştı ve bu yumuşak renk onu şaşırtmayı asla başaramayan güzelliğini daha da arttırıyordu.

"var?" Eliyle kalçasını kavrayıp vücudunun sıcaklığını hissedecek kadar ona doğru yaklaştırırken yanağını nazikçe .

"Neyin yanlış olduğunu biliyorsun." Sesi gergindi, vücudunda ve kendi vücudunda dolaştığını bildiği sıcaklıkla gergindi. "Ve bir an için bile bundan memnun olduğumu düşünmeyin. Şimdi bırak da konuşayım.

Reginald'a söyle ki onu buradan çıkarabilelim. Bekçi köpeklerine geri çekilmelerini söyle."

"Kediler, Bayan Andrews," diye güldü Kane. "Yanlış tür." Kane'in sözlerini çeşitli hırıltılar karşıladı, bunlardan en önemlileri şunlardı Taber'ın. Onun gevşek bağlantılı Kayınbiraderim.

"Hayır." Sonunda ona döndü ve gözlerinde alevlenen öfkeden pişmanlık duydu. "Henüz değil, Roni. Onun ne kadar tehlikeli olduğunu öğrenene kadar olmaz. Onu görmene izin vermeyeceğim." Ateşi izledi.

kızın gözlerine baktı, kızın kendisine meydan okumaya hazırlandığını hissettikçe siki tahrik olarak kalınlaştı.

"Bana izin vermeyecek misiniz?" diye öfkeyle çıkıştı. "Bana *izin vermeyecek* misiniz?

Ne zamandan beri, Taber Williams, bana herhangi bir şey için izin verme hakkına sahipsin?"

Ona bu hakkı tam olarak neyin verdiğini söylemek yerine ona gösterme ihtiyacını bastırarak sıkıca gülümsedi. Kız baştan çıkarıcıydı. Onu. Ona meydan okuyordu. Onun inatçılığını kendi inatçılığıyla karşı karşıya getiriyordu ve ona kimin kazanacağını söylemek üzereydi. Hem de kesin bir dille.

"Seni yere yatırıp üzerine bindiğimde, seni koruma hakkını da almış oldum," diye soğukkanlılıkla bilgilendirdi onu. "Dostum."

Bölüm Yirmi Üç

Taber'ın sözleri odada yankılandıktan sonra ofis oldukça hızlı bir şekilde boşaldı. Sesi öfke ve şehvetle titreşiyor, kadının sinirlerini geriyor, damarlarındaki kanın şimşek gibi çakmasına neden oluyordu. Bunu nasıl başardığını anlayamıyordu. Ona sürekli bulaştırdığı o lanet hormon yüzünden olmalıydı. Öpücüğünün bağımlılık onun durumunda yetersiz bir ifade olur.

"Bana ne yapacağımı ya da öz babamla nasıl başa çıkacağımı söylemeye hakkın yok," diye ve kapıyı çarptı. "Ve sırf bulaşmayı başardın diye bana sahip olmadığından da emin olabilirsiniz."

"Sana bulaşmak mı?" diye hırladı. "Lanet olsun Roni, bu bir hastalık değil." "Bahse girerim," diye pervasızca meydan okudu ona, öfkesi ve şehveti

birleştiriyor. "Bu acı verici, Taber. Ve bu tepkiden hoşlanmıyorum. üretiyor." Yalan neredeyse dudakları yanıyordu. Paylaştıkları yakıcı sıcaklığın sonuçlarından daha çok hoşlandığı bir şey yoktu. "Ve senin bu sahiplenici tavrından hiç hoşlanmadığıma eminim."

"Çok kötü." Ona öfkeyle kollarını göğsünde kavuşturdu. "Sanırım bununla yaşamak zorunda kalacaksın, değil mi?"

Gözleri tehlikeli bir şekilde kısıldı, dudakları yükselen öfkesiyle inceldi. Şimdi, eğer göğüslerinin şişmesini durdurabilir ve vajinasının kurumasını sağlayabilirse, belki de ona gerçekten patlayabilirdi. Tek istediği sikilmekten kızgın olmak zordu.

"Taber, sana karşı sabrımı yitirmek üzereyim." İç çekti kabaca, parmaklarını saçlarının arasından geçirerek, sırtının üst kısmının çıplak derisi boyunca kaymasının verdiği şehvetli histen nefret ederek. O daha iyi biliyordu Merinus'un onu bu lanet elbiseyi giymeye ikna etmesine izin vermektense.

"Neden?" Şaşkınlıkla güldü. "Tanrı aşkına, Roni, tek istediğim yapmaya çalıştığımız şey sizi korumak, kilit almak değil. En kısa zamanda

Ne haltlar karıştırdığını öğrenirsem onu bizzat kovalamana izin veririm." Kız ona kızgın bir bakış attı. "Hayır, yapamazsın. Bu çok *tehlikeli* olabilir." Son kelimeyi alaycı bir şekilde söyledi.

Taber iç çekti. Bu ses vicdanını sızlattı.

"Seni korumaya ihtiyaç duymak o kadar kötü bir şey mi Roni?" diye sordu yumuşak bir sesle, şehvet dolu bakışlarla onu izliyordu.

Gözleri adamın kalçalarına kaydı, sonra tekrar yüzüne döndü. Orada gördüğü eğlence parıltısını görmezden geldi. Adamın siki kot pantolonun önünü öyle bir doldurmuştu ki, nabzını hızlandırdı ve Vajinasından ipeksi bir sıcaklık süzülüyordu.

"Bir bakıma öyle," diye yanıtladı sonunda ona yaklaşırken, ona doğru çekilirken, vücudu onun dokunuşunu talep ederken. "Bundan hoşlanmıyorum Taber, başka seçeneğimin olmamasından."

Elleri göğsüne dokunduğunda adamın yüzünü buruşturduğunu gördü. Daha büyük, nasırlı elleri onunkileri kapadı, gözleri kısa bir süre kapanmadan önce Onları açtı ve kendi korkularının perili derinliklerini görmesine izin verdi.

"Bunun senin için kolay olmadığını biliyorum." Fısıltısı kadının sinir uçlarını duygusal bir ipek gibi okşadı.

Parmaklarının onu benzer bir şekilde okşamasına izin verdi. Onu okşadığında, ona bir sevgili gibi dokunduğunda yüzünde beliren ifadeyi seviyordu. Gözleri ağırlaştı, dudakları biraz daha dolgunlaştı, yüksek elmacık kemikleri koyu bir şekilde kızardı.

"Azgın olmak beni huysuzlaştırıyor, Taber." Ona doğru eğildi ve sikinin sert çıkıntısını karnının alt kısmına yasladı. "Bu bende birini ısırıp koparma isteği uyandırıyor." Öne doğru eğildi, ağzı düz meme ucunun üzerinde açıldı ve dişlerinin Oradaki kaslara batıyor.

Adamın iniltisi odanın sessizliğini bozarken, elleri kadının kalçalarına gitti ve neredeyse morartıcı bir güçle onu kendine doğru tuttu.

"Devam et ve istediğin kadar ısır beni." Kızın dili sert küçük yumruya srtnmek için dışarı çıktığında neredeyse nefes nefese kalmıştı Altında. "Kahretsin, Roni. Tanrım, evet." Elbisenin kumaşının Taber'ın kavrayan parmakları tarafından kalçalarına doğru çekildiğini hissetti. göğsüne sürtündü. Onun etinin sıcaklığını hissedebiliyordu. Giydiği yumuşak pamuklu gömlekten yayılan, derinin hemen altında kaynayan şehvet.

"Sana ihtiyacım var," diye fısıldadı başını adamın göğsünden kaldırıp endişeyle dudaklarını yalarken. "şimdi." Adamın eli kadının çıplak kalçalarını kavrayıp sert kasları sıkarak onu adamın kalçalarına yaklaştırdığında, kadının boğazından istemsiz bir inilti kaçtı. Çaresizlik içinden geçerken parmakları gömleğine doğru hareket etti. vahşi şimşek. Düğmelerini açmak için zaman harcamadı. Parmakları ayırık kenarı kavradı ve çekti, düğmeleri kopardı, adam seksi bir onaylamayla homurdanırken kumaşı yırttı.

"Ne zaman istersen bebeğim," diye fısıldadı. "Nasıl istersen." Parmakları tangasının kemerine takılmadan önce elbisesinin kumaşını beline kadar itti ve tangayı vücudundan gelişigüzel bir şekilde . Parmakları kalçalarının arasından kayarken artık dokunuşu ile bedeni arasında hiçbir engel yoktu.

O kadar ıslaktı ki, amından sızan sular yüzünden o kadar kaygandı ki, parmakları amının dudakları boyunca kolayca kaydı. Klitorisini daire içine aldı. Adamın kolu yavaşça beline dolanırken, erotik maniplasyonlar için onu hareketsiz tutuyordu. Sıcakta boğuluyordu, cinsellikte aresizlik.

Roni, kendisini çılgına eviren işkenceci parmaklara yaklaşmak için mücadele ederken kalçalarının bükülmesine engel olamıyordu. Ağzı Enfes bir arzunun sessiz iniltisiyle açıldı, sadece dudakları onunkileri kapladı, dili talepkar bir şekilde içeri daldı, onunkilerle sarmaş dolaş oldu, sessizce teklif ettiği şeyi almasını talep ediyordu. Dudakları, onu dehşete düşürmesi gerektiğini bildiği bir çaresizlikle davetsiz misafirin üzerine kapandı.

Eşsiz iftleşme hormonunun tatlı, ballı özü vücuduna yayıldı. Bunu hissedebiliyordu.

Önce adamın tadı içine doldu, sonra saniyeler içinde kanının ısındığını, damarlarını yaktığını, meme uçlarına, hassas amına doğru aktığını hissetti.

"İyi kız," diye fısıldadı kalın bir sesle, uzun dakikalar sonra ondan uzaklaşırken, iki parmağı amının kavrayıcı derinliklerine dalmadan önce iç dudaklarını ayırırken bakışları sıcaktı.

Roni neredeyse orgazmik bir zevkle dudaklarından sert bir haykırış dökülürken parmak uçlarına yükseldi. Parmakları bir kez daha acımasızca içine girdi, onu birbirinden ayırdı, amını fışkırtan şiddetli, kontrollü bir ritimle içeri ve dışarı çalıştı.

"Taber." Parmakları kemeriyle boğuşuyordu, şimdi çaresizce ereksiyonunun sert kamasını kot pantolonunun sınırlayıcı malzemesinden serbest bıraktı.

Kontrol , kontrol etmek istemediği bir açlıkla ona ihtiyaç duyuyordu. Sert ve hızlı bir şekilde amına giriyor, onu deliliğin sınırına ve ötesine sürüklüyordu.

"Bu daracık küçük amcığın içine girmek için sabırsızlanıyorum," diye fısıldadı, sesi gırtlaktan geliyordu, kadının amcığını sıkmakta asla başarısız olmayan hayvani hırıltıyla titreşiyordu. Şimdi de öyle oldu ve açlıkla yaladığı dudaklarına karşı inlemesine neden oldu. "Benim için gel, bebeğim. Parmaklarıma boşaldığını hissetmeme izin ver." Sesi kadının duygularını okşuyordu. Parmakları, onu kavrayan amcığının işkence dolu derinliklerine girdi, Vücudunu yırtan zevk kırbaçlarıyla onu çılgına çeviriyordu.

Roni, rahmindeki sıcak sarmalın spazmodik bir yoğunlukla sıkılaştığını hissederken nefes nefese kalmıştı.

Adamın parmakları onu acımasızca kavrayıp derinlere inerken, her darbeye çaresizlik içinde zonklayan sinir uçlarını okşarken nefes almak için mücadele etti.

"Taber, buna dayanamıyorum..." Kadın iyice gerildi, kalçaları öne doğru itildi, adam onu eşiğe yaklaştıtırırken parmaklarının üzerinde dönmeye başladı.

"Al onu." Onu daha sıkı tuttu, parmakları içinde çalışıyordu başparmağı klitorisinin şişmiş tomurcuğunu okşuyordu. "Benim için gel, bebeğim. Amının patladığını hissetmeme izin ver, Roni." Sıcak, ıslak seks sesleri odayı doldurdu. Parmaklarının dalması İçini tokatlıyor, inlemeleri göğsünü yırtıyor, açık, heyecan verici sözleri onu başka hiçbir şeyin yapamayacağı kadar uçuruma itiyor var.

Sonunun geldiğini hissettiğinde sırtı kamburlaştı. Elektrik parmakları teninin üzerinde dans etti, rahmine çarptı, amını yaktı Ta ki göz kamaştırıcı, coşkulu bir hisle bir araya gelene kadar. Tüm vücudunun patladığını hissetti, amıcığ adam İçine girmeye devam etme çabasıyla inliyordu. Serbest bırakılması onun içinden aktı, kendini sürerken vücudunu sarstı Onu istila eden sert rakamlar üzerinde tekrar tekrar.

"Tabii ki evet," diye inledi, ona karşı titrerken onu kendine yakın tutuyordu. "İşte böyle, bebeğim. Çok güzel. Çok güzel.

"İyi bir kız gibi parmaklarıma gel, bebeğim."

Roni onun kollarında yanaklarındaki gözyaşlarını hissetti, onun kendisini hareket ettirdiğini hissettikçe artçı sarsıntılarla vücudunu kötü his çatalları kaplıyordu.

Kalçaları masanın serin ahşabıyla buluştuğunda küçük de olsa aklı başına gelmeye başladı. Zayıftı, titriyordu Tahmin edemeyeceği, kendini karşı koyamayacağı bir serbest bırakma. Bakışları ağırlaştı, zihni durgunlaştı, ta ki adam kalçalarını aralayıp sıcak, açgözlü gözlerle aralarına bakana kadar.

"O tatlı amıcığ o kadar çok istiyorum ki doğru düzgün düşünemiyorum."
kemiyle ve kotunun metal düğmeleriyle uğraşırken homurdandı.
"Önemli olan tek şey sikimi içine öyle derin ve sert sokmak ki
İkimiz de zevkten çığlık atıyoruz."

Yirmi Dördüncü Bölüm

Taber o kadar derin, o kadar güçlü bir şehvet ateşiyle yanıyordu ki, vücudundaki her hücrenin bu ihtiyaçla patlayacağını hissediyordu. Elbisesinin küçük incili düğmelerini açıp kenarlarını ayırırken parmakları bir gencinki gibi titredi ve tahrik olmuş göğüslerinin dolgun, baştan çıkarıcı kalçalarını ortaya çıkardı. Ne yapacağını bilmiyordu. Birincisi. O dikenli meme uçlarından birine açlıktan ölmek üzere olan bir erkek gibi yapışacak ve ikisi de ölene kadar onu becerecek ya da amının şişmiş dudaklarında cazip ve tatlı bir şekilde duran yoğun kremayı yiyecekti.

Dudaklarını yaladı, siki zonklarken ona baktı. Amının küçük yarıklarının içine dalmak için ısrarlı bir istek duyuyordu. Ağzı onun tadına bakmak için sulanıyordu.

"Klitorisine oynama." Bacaklarını yukarı kaldırdı, onu ayırdı ve nasıl cevap vereceğini bilemediği bir ihtiyaçla ona baktı.

İnledi. Alçak, çaresiz bir sesteki ve adamın siki buna karşılık olarak sarsıldı.

"Oyna onunla bebeğim," diye mırıldandı nazikçe, titreyen parmaklarının karnının yumuşak yuvarlaklığından aşağı kayışını izliyordu. "İşte böyle.

Ne kadar ıslak ve ateşli olduğunu hisset." Hayatında gördüğü en heyecan verici şeydi bu. İnce ve zarif parmakları, klitorisinin şişmiş tomurcuğunu çevreleyen yumuşak, ıslatılmış yapağıya doğru hareket ediyor, şişmiş dudakları ayırıyor, sert küçük yumrunun etrafında dönüyordu.

"Ah evet, tatlım," diye cesaretlendirdi onu, heyecandan neredeyse nefes nefese kalmıştı. "Pamaklarını aşağı kaydır, Roni. Kendini becerdiğini görmek istiyorum. O güzel amcığı kendi parmaklarıyla parçaladığını görmek istiyorum." Sızlanıyordu, kızarmıştı, kalçaları sarsılırken yumuşak mavi gözleri şehvetten sersemlemişti.

"Aferin kızıma." Parmaklarının dar yarıktan aşağı kayışını izlerken elleri kızın kalçalarında sıkılaştı, iki ince

Parmak uçları amının baştan çıkarıcı derinliklerinde ilk boğuma kadar kayıyordu.

"O tatlı amcığın ne kadar sıcak olduğunu hisset." Kelimeleri ağzından güçlükle çıkarabildi. "Onu o kadar sert ve uzun süre sikeceğim ki, sikimin sana sahip olmasının nasıl bir şey olduğunu asla unutamayacaksın." Eli sarsıldı, göğsünden bir çığlık koptu, daha fazla meyve suyu parmaklarını kapladı.

Aleti şimdi acı verici bir zonklama halindeydi. Küçük ayaklarını masanın kenarına dayayarak bir eliyle amını ayırdı, diğer eliyle de sikini kavradı ve ruhuyla birleşecek kadar içine sokmak için duyduğu akıl almaz aceleyi hafifletmeye çalıştı.

"Ölüyorum." Çıığı bir korku dokunuşuyla yankılandı, şehvet, duygu ve çaresizlikle kalınlaştı.

Parmakları tekrar vajinasına battı. Geri çekildi. Kalçaları tepki olarak masadan kalkarken içeri itti.

"Evet bebeğim," diye inledi. "Parmakların güzel ve kaygan olsun o tatlı am suyunu. Çünkü onu bana yedireceksin, ben seni deli gibi becerirken o güzel parmaklarından emmeme izin vereceksin." O geldi. Klitorisinin nasıl daha da şiştiğini, nabız gibi attığını ve parladığını izledi. Parmaklarının etrafında gerilen et sıkıştı, kasıldı, çaresizce miyavlaması dudaklarının arasından fısıldadı. Taber daha fazla bekleyemedi.

Bileğini kavradı, parmaklarını serbest bıraktı, daracık amcığının onu emerken çıkardığı ses karşısında acı içinde yüzünü buruşturdu. Parmaklarını. Daha da yaklaşarak, gözleri onunkilerle buluşurken sikinin başını küçük açıklığa sıkıştırdı. Parmaklarını dudaklarına götürdü, Zengin kreminin girdaplarıyla damlıyordu ve horozunu amının derinliklerine daldırırken ağzına bir tane emdi.

"Oh kahretsin." Sırtını kamburlaştırdı. Seksinin sıkı, kavrayıcı kasları onu içine çekti, ereksiyonunun üzerine ipeksi bir mengene gibi kapandı, onu sağdı ritmik bir şekilde. "Tatlı Roni," diye inledi parmaklarının etrafında. "İşte iyi bir kız. Oh evet, güzel, bebeğim. Sikimi sağ."

Artık sürekli ağlıyordu, miyavlayan küçük sesler, adının fısıltısı, onu sertçe, derinlemesine becermesi için erotik yalvarışlar. Ama o Böyle kalmak istiyordu, siki onu yayıyordu, amının dudakları içine itilen etin genişliğinden neredeyse düzleşmişti.

"Çok güzel." Parmaklarındaki son erotik krem damlasını da yaladıktan sonra elini masaya koyup sıkıca bastırdı ve hareket ettirmemesini istedi.

Kız ona baktı, gözleri irileşmişti, dudakları nemliydi ve etraflarındaki havada oluşan heyecandan nefes almaya çalışıyordu.

Bakışları tekrar kadının kalçalarına kaydı, göğsünden ilkel bir fetih gümbürtüsü çıktı.

"Amım." Sonra geri çekildi, horozunun neredeyse ondan kurtulmasını izledi, ondan akan kaygan iç suları ile parlıyordu. "Benim güzel, ateşli amcığım." Umutsuzca sertleşmiş şaftını geri çekti. Onun içinde, şiddetli kavramayı severek, orgazmıyla her seferinde savaşıarak Böylece kaslarının etinde neredeyse acı verici bir şekilde kenetlenmesinin tadını çıkarabilecekti.

Taşakları ereksiyonunun altında sıkışmış ve sertleşmişti, Sıcak sperm yükünü amının ipeksi derinliklerine bırakma ihtiyacıyla nabızı atıyordu. Vücudu öfkeden kuduruyordu. Kadından tekrar kurtulup yavaşça tekrar içine girerken, sikiinin kadının içine girmesini izlemenin, kadının onu kavradığını, amının onun için ağladığını hissetmenin katıksız zevkiyle inlerken, keskin his pençeleri omurgasına doğru uzanıyordu.

"Ah bebeğim, çok iyi." Adamın sikiinin başı rahminin girişine batarken, geri çekilip içeri doğru okşarken kadın tekrar adama sarıldı. "İşte benim tatlı bebeğim. Sikimin etrafında çok sıkı ve ateşli. Tanrım, seni sikmeyi seviyorum, Roni."

Ama vücudundaki her hücreyi sıkıştıran ihtiyaca daha fazla karşı koyamadı. Kadının seksi, içine giren kalın etin etrafında bir cehenneme dönüşmüştü ve her hamlede erkeği daha da sıkıyor, kadının iniltili yakarışları erkeğin zihnini sarsıyordu.

Her penetrasyonun artan hızını durduramıyordu, zihni sikini onun içine gömmenin, yumuşak etin onu sardığını, üzerinde sıkılaştığını hissetmenin katıksız heyecanı tarafından tüketildi. Serbest kalmasına sadece saniyeler kalmıştı. Aletinin başının altındaki dikenin uzamaya başladığını, onu içine hapsetmeye hazırlandığını, ipeksi menisini aletinden fışkırmaya hazır yükü birlikte serbest bıraktığını hissedebiliyordu. sikinin başı.

"Bebeğim." Şimdi onun içinde sert ve derin hareket etti, horozunun nüfuz ettiği ve amının emdiği nemli sesler havayı doldurdu.

Ona yeterince hızlı, yeterince sert d alamıyor, amının onu sıkıldığını hissetmeye doyamıyordu. Daha sıkı. Daha sıkı.

"Sikeyim evet. Evet." Vajinasının titrediğini, dalgalandığını ve ardından altında çözülürken zevkle kükremesine neden olan bir güçle ona kilitlendiğini hissettiğinde kalçalarını daha sıkı kavradı.

Daha fazla dayanamadı. Başını geriye attı, saçlarından ve yüzünden ter damlıyordu, gerçekliğe olan bağlılığını kaybetmişti. Diken tüm uzunluğunu uzattı, bastırdığı gibi onu içine kilitledi amının arkasına sıkıca girerek, kendi değerli yükünü onun doğurgan vücuduna bırakırken onu içeride tuttu.

Hassas uzantı, serbest bırakılmasının enfes ıstırabını uzattı, vücudunu titretti, başka bir kükremleri onu yırtarken sarsıldı. Hayvan zafer kazanmıştı, adam ise
Ondan akan duyguların saf gücü. Onun. Onun kadını. Onun amı. Hepsi onun.

Yirmi Beşinci Bölüm

"Taber, evin dışında bir hareketlilik var. Dawn ve Sherra'yı Merinus ve Roni'yi odalarında korumaları için gönderiyorum ama sana burada ihtiyacım var." Çağrı gece yarısından sonra, Taber ve Roni yorgun bir uykuya dalmayı başardıktan sadece birkaç saat sonra geldi.

Ofisteki yorucu çıkıştan sonra onu odalarına geri götürmüştü. Sadece uyumak için, diye kendini temin etmişti. Günün geri kalanında yemek yemek dışında odadan çıkmamışlardı.

Kane'in ani duyurusu üzerine uyuşukluk beyninden uçup gitti. "Yola çıkıyorum," dedi sessizce yataktan kalkarken. "Ne kadar yakınlar?"

"Çok yakın. Evin dışını güvence altına alan adamlarım var. Sen ve Callan içeriyle ilgilenin. Henüz kapatmayı başaramadığımız çok fazla delik var. Sizi bilgilendirmeye devam edeceğim."

"Kahretsin," diye küfretti Taber kot pantolonunu yerden sıyrıp banyodaki büyük gömme dolapta sakladığı silahlara doğru koşarken. Roni sadece birkaç adım arkasındaydı.

"Bu kötü bir alışkanlığa dönüşüyor," diye mırıldandı Merinus ona fırlattığı bir eşofman altı ve bol bir tişörtü giyerken. Merinus'un giysileri yakında tükenecekti, tabii eğer kendi.

"Odada kal. Dawn birazdan seninle kalmak için buraya gelecek," diye yumuşak bir sesle emretti. "Perdeleri kapalı tut ve balkon kapılarından uzak dur. Burada güvende olacaksın. Şu anda seni evin içinde dolaştırma riskini almak istemiyorum. Dawn ne olduğunu biliyor. yapıyorum, bebeğim. Bana ihtiyacın olursa çığlık at."

Duvara monte edilmiş silah rafından otomatik tüfeği çekmeden önce, bir gece önce ondan aldığı tabancayı ve ekstra şarjörleri ona uzattı.

"Önce ateş ederim, sonra bağırırım. Hatırladın mı?" Onu çekti spor ayakkabılarını giydi ve onu odaya kadar takip etmeden önce hızla bağladı.

Dikkatle hareket etti, vücudu gergindi, harekete geçmeye hazırdı. Roni konuşmadı, sadece yatak odasında ilerlerken onu takip etti, Oturma odasına açılan kapıda durdu ve dikkatle içeriye baktı.

"Burada güvende olacaksın." Döndü, kapıya doğru ilerlemeden önce dudaklarını onunkilere bastırarak sert ve hızlı bir öpücük kondurdu. "Kapıyı arkamdan kilitle ve kimsenin içeri girmesine izin verme, Roni. Benden başka kimse yok. Yapar mısın? Anladın mı?" Kadın dikkatle ona baktı. "Anlıyorum. Senden başka kimse anlamıyor."

"Aferin kızıma." Sesi baştan çıkarıcı bir şekilde onaylıyordu. Kendi tepkisi karşısında kaşlarını çattı. "Şimdi kapıyı kilitle."

Yavaşça açtı, vücudunu yumuşak ve zarif bir şekilde kaydırarak tüm hayatı boyunca yaşadığı gerçeğini gözler önüne serdi. Tehlikenin içindeydi. Buna o kadar alışmıştı ki, nerede olursa olsun ya da ne yaparsa yapsın, bilinçsizce dikkatle hareket ediyordu.

Kapıdan içeri süzüldü, sonra kız kardeşinin küçük, sessiz figürü odaya girerken kapıyı açık tuttu.

Ona son bir kez bakan Taber, paneli yavaşça kapattı arkasında. Roni kilidi hızla çevirdi, sonra çelik sürgüyü yerine kaydırıldı. Yatak odalarını burada bazılarının daha sıkı kilitliyorlardı. insanlar evlerini yaptı. Başını kalın ahşap panele yasladı ve bu düşünce karşısında gözyaşlarıyla savaştı.

Kapının dışında hiçbir şey ya da hiç kimseyi duyamıyordu. Ağır halı döşemenin çoğu şeyi boğacağını biliyordu ama güvenlik için evde uyuyan erkeklerin sayısını da biliyordu. Sake.

Irklar, liderlerinin karısı ve Pride'ın ilk çocuğunun annesi konusunda işi şansa bırakmıyordu.

Merinus ve Roni'yi herhangi bir tehditten korumak için tüm önlemler alındı.

"O iyi olacak." Dawn Daniel'ın sesi yumuşak, nazik bir , Roni'nin arkasından konuşurken neredeyse mırıldanıyordu.

Roni derin bir nefes alarak kendini kapıdan uzaklaştırdı ve diğer kadınla yüzleşmek için döndü.

Taber ona Dawn'ın bir Puma cinsi olduğunu söylemişti, DNA'sı münzevi, zarif dağ kedilerininkiyle karışmıştı. Yine de tekir bir kediye ait olması gerekiyormuş gibi görünüyordu.

İnceydi, neredeyse kırılıyordu. Roni'den birkaç santim daha kısaydı ve Roni'den en az birkaç yaş büyük olmasına rağmen genç bir kız gibi görünüyordu. Çok bir delikanlı, ta ki omzunda bir silah gibi taşıdığı otomatik tüfeği görene kadar. ya da onun perili gözlerine baktı.

Roni diğer odadan zar zor süzülen loş ışıktaki ona bakarken Dawn rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Omuz hizasında, kalın, kumral saçları diğer kızın omuzlarını zar zor okşarken, küçük, kalp şeklinde bir yüzü çevreliyordu.

"Benimle kaldığın için teşekkür ederim," dedi Roni yumuşak bir sesle, ellerinin titremesine engel olmaya çalışarak kanepeye doğru ilerledi. Köşeye kıvrılırken silahı yanındaki minderin üzerine koydu, diğer kadını izliyordu.

Dawn da aynı şekilde onun karşısındaki sandalyeye oturdu ve tüfeğini dizine dayayarak utangaç bir merakla Roni'yi izledi.

"Taber en iyi savaşçılarımızdan biri," dedi o yumuşak, melodik sesiyle. "Kimsenin buraya çıkmasına izin vermez.

Ve eğer , kapıdan geçmelerine izin vermem."

Son cümlelerin altında çelikten bir iplik uzanıyordu. Ortalıkta görebilecekleri kadar ışık yoktu ama Roni onun gözlerindeki öfke parıltısını fark etti.

Roni'nin Dawn'la ya da Sandy Hook'ta tanıdığı diğer aile üyeleriyle gerçekten konuşma fırsatı olmamıştı. O kadar da değil. kimse Dawn'ı gerçekten tanıdığını iddia edemezdi. O nadiren Küçük kasabada görüldüğünde de nadiren konuşurdu. Yüzünün sessiz hatlarında çok sessiz, çok yürek parçalayıcı bir şey vardı. Sanki her zaman üzerinde kâbuslardan oluşan bir pelerin taşıyordu.

Roni sonunda, diğer kadını konuşturmak için umutsuzca, "Buradaki arazi muhteşem," dedi. Konsantre olması gerekiyordu Taber'ın dışarıda karşılaşacağı olası tehlikelerden başka bir şey. "Onu nasıl buldun?"

Dawn'ın dudaklarının dolgunluğunda alaycı bir gülümseme belirdi. "Aslında mülk bize, çeşitli yerlerde bulunan diğer Irklara yardım etmek için küçük bir miktar para ile birlikte verildi.

Konseyl üyelerinden bazıları hükümetimizin üst düzey yöneticileriydi." Sesi dünyevi, akıldan çıkmayan bir kaliteyle şarkı söylüyordu.

"Şimdiye kadar kaç kişi oldu?" Roni merakla ona sordu.

"Şu ana kadar, Washington'da toplumdaki yerimizi güvence altına almak için çalışan yüze yakın Kedi Irkı var. Daha fazlası geliyor aylık..." Sesi , sanki içeri girenlerin düşüncesi ruhunda yankılanan bir acıya yol açmış gibiydi.

"Özür dilerim." Roni ne diyeceğini bilemedi.

Dawn'ın dudaklarından nazik bir gülümseme geçti, ifadesini doldurdu. "Üzülme Roni. Hayattayız ve önemli olan da bu değil mi?" Dawn'ın bu soruyu kendine sık sık sorduğu belliydi.

Nesi vardı onun? Roni diğer kadını her zaman çevreleyen sessiz havayı hiçbir zaman anlayamamıştı. İlçenin erkeklerini onun etrafındayken görmüştü. Kaba, sert erkekler aniden yumuşadı, gülümsemeleri yumuşadı. Dawn kadar güzel bir kadına sık sık ahlaksızca yaklaşan erkekler gözlerini yere dikmiş, yüzlerine utanç damgasını vurmuştu.

GörünüŖü trafiği durduracak kadar alışılmadık derecede çarpıcı değildi. İnce, narin, gür ipek gibi saçları ve her zaman perili gibi görünen iri kahverengi gözleri vardı. Roni, belki de bu yüzdendir, diye düşündü. Gözleri Dawn'ın asla fısıldamadığı bir hikâye anlatıyor gibiydi.

"Herkes bana öyle bakıyor." Roni onu izlerken Dawn belirgin bir şaşkınlıkla başını salladı.

Roni derin bir iç çekti. "Özür dilerim. Çok üzgün görünüyorsun. Sanırım daha önce nedenini hiç anlamamıştım."

"Peki ya şimdi?" Sesinde hakaret kastı yoktu, sadece yorgun bir kabulleniş vardı.

"Hiç sanmıyorum." Roni başını yavaşça salladı. "Bence bu durumdan daha fazlası, topluma girişinden daha fazlası. Callan seni laboratuvardan çıkardığında kaç yaşındaydın?" Ve işte cevap oradaydı. Gözleri parladı. Kâbus, anı ve dehşet.

"Ben on beş yaşındaydım. Sherra on sekiz yaşındaydı. Bu on yıldan fazla zaman önceydi. Bazen daha dün gibi geliyor." Başını salladı, yüzünde yorgun bir gülümseme belirdi. "Senato oturumları ve bazı Konsey üyelerinin kapalı duruşmaları sırasında bize laboratuvarları anlattırdılar. Sherra ağladı." Sesi düştü. "Callan bizi dışarı çıkarmadan önce laboratuvarda yaptığı gibi. Daha önce hiç böyle ağlamamıştı. kaçtığımızdan beri. Callan onu tanık kürsüsünden aldı ve duruşma salonunun dışına taşıdı. Çığlık atmadan uyanabilmesi için haftalar geçmesi gerekti."

"Peki ya sen?" Roni ona nazikçe sordu.

Dawn başını salladı ve ona yumuşak, kırık bir gülümseme vermeden önce başını eğdi. "Sadece uyuyamıyorum, Roni. Ne uzun süre ne de çok derinden. Canavarlar seni tekrar tekrar ele geçirebilecekken ne anlamı ki?" Ürperdi ve ayağa kalktı, başı Silah doğal bir şekilde avuçlarının içine düşerken gözleri aniden kısıldı.

"Ne...?"

"Şşşt," diye tısladı Dawn usulca. "Dinle."

O zaman duydu. Balkon kapılarında bir çizik, bir sıyrık. Tabancayı kaptığı gibi gözleri dehşetle açıldı, duvar boyunca ilerledi, cam kapıların mümkün olduğunca uzağında kalmaya dikkat etti.

Dawn bir gölge gibi hareket etti. İletişim bağlantısını salladı. başının arkasındaki konumundan aşağı indirdi ve dikkatle dinlerken mikrofonu ayarladı. Tırmalama sesi tekrar geldi, ardından bir kapıların dikkatli bir şekilde karıştırılması.

"Alfa 1. Bir gedik var." Dawn'ın sesi o kadar yumuşaktı ki, diğer kadın ona doğru ilerleyip yatak odasını işaret ederken üzerini örterken Roni zar zor duydu.

Silahını omzunda tutan Roni sessizce odanın içinde dolaştı, korkusunu kontrol edilebilir bir seviyede tutmak için mücadele ederken nefesi neredeyse onu boğuyordu.

Yatak odasının kapısına kadar geldi ve durdu. Balkon kapısının yavaşça kayması gözlerinin alarmla Dawn'a kaymasına neden oldu.

"Siktir. Buraya gel!" Dawn'ın sesi bağlantısına konuştuğunda yumuşaktı ve diğer kadın Roni'den öteye gitmiyordu. ona işaret etti ve hızla yatak odasının kapısına yöneldiler. "Biz tahliye olduk.

Biz tahliye olduk." Kilitleri açarak kapıyı açtı ve odadan çıkmadan önce hızla dışarıyı kontrol etti.

Roni hızla takip etti, parmağı silahın tetiğini okşayarak hazır tutuyor, sık sık arkalarını kontrol ediyor, kalbinin çarpıntısını duymak için savaşıyordu. Koridor karanlık ve sessizdi. koridor boyunca hızla ilerlediler.

"Merinus'un odasına gidiyoruz, Taber. Buraya gel. Şu anda peşimizdeler." Dawn başka bir kapı açtı ve Roni ile Taber'ın odasının açık kapısından ani bir küfür yankılanırken kapıdan geçtiler.

Dawn sessiz bir hareketle kapıyı kilitledi ve odaya geri döndü. Merinus ve Sherra bekliyorlardı, ikisi de silahlı, ikisi de

odanın da bulunduğu balkon kapılarının yanından karanlığı izliyordu.

Ancak Merinus ve Callan'ın odası bir süit değildi. Büyük bir yatak odasıydı ve bitişikteki banyo dışında tamamen açıktı.

"Bize doğru ilerliyorlar," diye tısladı Sherra kendi mikrofonuna. Merinus'la birlikte odanın ortasına doğru ilerledi. "Yatak odalarının yerini biliyorlar ve biz de hedefiz. Lanet olsun Kane, bana yardım getir."

"Taber ve Callan yoldalar," diye bildirdi Dawn, hepsi hızla kendilerine kalan tek sığınağa doğru ilerlerken.

Banyo Taber'inki kadar büyüktü ama yine de bir kurşunu durdurmak için kullanılabilecek çok az yer vardı. Roni içgüdüsel olarak kendini Merinus'un önüne yerleştirdi. Dawn ve Sherra onları geriye doğru iterek kapıdan girmeye çalışacak herhangi birine karşı korudular. Öncelikler, diye düşündü Roni üzüntüyle.

Sherra ve Dawn, uzun yıllar boyunca yanlarında savaştıkları kardeşlerinin sadece iki eşinin yerine kendilerini harcanabilir olarak görüyorlardı. Tıpkı Roni'nin Merinus'un taşıdığı çocuğun hayatı kendini harcanabilir görmesi gibi. Yine de hepsi birer piyondtu. Çünkü birileri Irklar'ın zayıflıklarını biliyordu ve

saldırmanın bir yolunu bulmuşlardı.

Yirmi Altıncı Bölüm

Taber, Roni'ye güvende olacağına dair söz vermişti. Ona kapıyı kilitlemesini söylemişti. Odadan çıkmamasını.

Kimse ona ulaşamayacaktı. Başarısızlığın tadı ağzını kapladı. Yanılmıştı.

Evin arka tarafına çömelerek girdi, mutfığı süpürürken tüfeğini hazır tuttu, sonra kendisini takip eden diğer yarım düzine adamın girmesine izin vermek için kenara çekildi. Üst kata koşması, o piçleri cehenneme göndermesi için kanı pompalanıyordu ama Roni için riskin sadece daha büyük olacağını biliyordu.

Kane'in adamları piçleri tuzağa düşürmek için balkonlara doğru ilerliyordu. Şimdi Taber ve adamları onları bu tarafta yakalamak için merdivenlerden yukarı çıkacaklardı. İçindeki öfke alev alev yanıyor, kontrolü kaybetmemek ve devam etmek için savaşıması gerektiğini biliyordu.

"Bir gedik var." Dawn'ın sesi alçak, sabit ve sakindi ama Taber her kelimenin arkasındaki dehşeti duyabiliyordu. "Biz Taber, uzlaşıldı."

Her adam aynı mesajı almıştı. Gece kadar sessiz, DNA'larının karıştığı hayvanlar kadar ölümcül olan adamlar merdivenlerden yukarı fırladılar. İlk dördünü Callan'ın odasının dışında, kapıyı açarken yakaladılar. Suikastçılar neye uğradıklarını asla bilemediler. Onlar.

Taber kolunu bir tanesinin boynuna doladı ve keskin, ölümcül bir hareketle bükte, bu da sessiz, tatmin edici bir çıtırtıya neden oldu. Taber kapıyı yavaşça açarken diğerleri de aynı şekilde kenara itildiler.

Odanın ortasında diğer müstakbel suikastçı grubuyla karşılaştıklarında zafer çığlıklarını bastırarak çömelerek içeri girdi. Döndüklerinde karşılaştıkları güç karşısında gözleri şaşkınlıkla açıldı.

kaçmak için. Aynı anda, Kane'in adamları balkon girişinden içeri adım attılar.

Biri silahını kaldırırken Taber, "Bak Callan, oynamak istiyorlar," diye söylendi. Tetiği çekemeden silah elinden fırladı.

"Kadınları tut, Sherra." Callan'ın sesi soğuk ve ölümcüldü, odanın içine doğru bir adım daha atıp soğuk bir gülümsemeyle Taber'ın yüzünde nadiren gördüğü ölüm gülümsemesi. "Merhaba beyler. Kapıyı çalmış olsaydınız medenice konuşabilirdik," dedi biraz fazla yumuşak bir şekilde. "Evime girişiniz çok şey bıraktı isteniyor."

Callan silahını ona uzatırken Taber silahını indirdi. "Söylesene Taber, böyle kaba misafirlerle ne yapmalıyız? İyi geçinelim mi, yoksa gece geç saatte bir şeyler mi atıştıralım?" Taber dudaklarında kıvrılan hırıltının göğsünde gürlemesine izin verdi. Taber'ın yüzündeki temkinli bakışları suikastçılar şimdi onlara veriyordu.

"Akşam yemeğini kaçırdım," dedi Taber açıkça. "Bir şeyler atıştırmaya ne dersin?" Tam on iki yetişkin Kedigil erkeği aç bir tehditle hırlarken dört adam şaşkınlıkla sıçradı.

"Bekleyin." İçlerinden biri endişeyle konuştu, ellerini uzattı, silahını tehditkâr olmayan bir tavırla yere bıraktı. "Zarar yok, faul yok..."

"Zarar yok, faul yok mu?" Callan başını kaldırıp kara kara düşünen bir öfkeyle adama bakmadan önce yerdeki silaha göz atarken hafifçe sordu. "Yanlış. Evime zorla girdiniz, bana zarar vermeye çalıştınız. ve sen buradan öylece çıkıp gideceğini mi sanıyorsun?"

"Biz sadece işimizi yapıyoruz." Biri umutsuzca başını salladı. "Hadi ama Lyons, daha önce de gitmemize izin vermiştin."

Taber sesi tanıdı. Yıllar önce yenilgiyle evlerine gönderilen paralı askerlerden biri, Callan'ın onu tembelce ve eğlenerek kovalamasının acısını çıkarıyordu.

"Kurallar değişti Brighton," diye tersledi Callan. "Artık öylece çekip gidemezsin."

"Callan, önce onları sorgulayalım." Kane odaya girdi ve ırkları temkinli bir şekilde izledi. "Durumu biliyorsun."

"Öldüklerini biliyorum." Sanki bu anonsla birlikte havanın kendisi durdu.

Callan'ın sesinde merhamet yoktu, zayıflık yoktu. "Onları sahiplerine parçalar halinde geri göndereceğiz.

Geçen ay gözcümüzü böyle geri göndermemişler miydi?"

Taber'ın çenesi bunu hatırlayınca gerildi.

Dört suikastçı odanın içinde gergin bir şekilde yer değiştirdi.

"," diye meydan okudu Callan onlara. "Bana neyden yapıldığınızı gösterin.

Şahsen ben bir korkağın pis kokusunu alıyorum."

"Callan..." Taber onu dikkatle uyardı. "Geri çekil dostum. Hata yapma zamanı değil." Hata, kazara bir ölümdür. "Merinus'u ve bebeği düşün. Sensiz devam etmek zorunda kalacak."

"Callan." Sesi zayıftı, korkmuştu.

"Kane, çıkar şu pisliği buradan. Çöpler bitene kadar onları tuttuğunuz diğer piçle birlikte kilitleyin. Sonra onları göndeririz. Belki parçalar halinde."

Bu, davetsiz misafirleri harekete geçiren bir tehditti. Parlak bir ışık parlaması karanlığı delip geçti ve suikastçılar özgürlüklerine kavuşmak için harekete geçerken onları kör etti. ırklar yıllarca esaret altında kaldıkları için iyi bilenmiş duyularını kullanırken silahlar bırakıldı. Göremiyorlardı ama akan kötülüğün kokusunu alabiliyor, sesini duyabiliyor ve tadını alabiliyorlardı.

İlk adama ulaştığında Taber'ın bıçağı yanındaki kınından çıktı. Silah eti yarararak şah damarını kesti. Düşmanını yere diğerine dönerken etrafına kan sıçradı. Işığın parlaklığı dağılmıştı ve Roni'nin korku dolu ifadesiyle yüz yüze geldi.

Öfke ve keder onu doldurdu çünkü neye benzediğini biliyordu. Biliyordu, çünkü Callan'ı da benzer bir öfke içinde görmüştü. Köpek dişleri açılmıştı, kan yüzünün alt kısmını ve göğsünü kaplamıştı. Başka bir adamın kanı. Hayvan bunun kokusuyla, düşmanın yenilgisini hissetmekle, Taber'ın bu kez galip bilmekle gurur duyuyordu. Ama o adam, Taber'a karşı öfkeyle haykırdı. Kaderler, zalimlikler ve eşinin katliamı ve içindeki hayvanı gördüğü o tek an.

Evin içinde yankılanan acı dolu kükreme
Öfke, acı ve hiç , hiç hayal etmediği bir hayatın gerçeklerine karşı bir protesto. Roni'nin gözlerinde gördüğü masumiyetin kaybına karşı bir protesto.

Yirmi Yedinci Bölüm

Kükreme Roni'nin daha önce gördüğü ya da duyduğu hiçbir şeye benzemiyordu. Taber'ın başı geriye düşerken, göğsü genişlerken ve boğazından öfke ve ıstırabın ilkel sesi çıkarken şok içinde ona baktı.

Herkes sustu. Suikastçılar ölü yatıyordu. Hiç merhamet yoktu. Roni hiç beklemiyordu. Ama Taber'ın elindeki silahı yere bırakırken gözlerindeki acıyı ve öfkeyi görmeyi de beklemiyordu. Saldırgan da.

Kan her tarafını kaplamış, yanağını, boynunu, gömleğinin siyah kumaşını kirletmiş ve parke zemin boyunca akıyordu ayaklarının altında.

Tanrı yardımcısı , bu kadar acıyı nasıl dindirecekti? Ona koşmak, üzerindeki kanı temizlemek ve ne kadar minnettar olduğunu fısıldamak istedi.

Ama Taber'ın görmesini istemeyeceğini bildiği tek şeye tanıklık ederken gözyaşları yanaklarından aşağı fısıldayarak yere yapıştı.

Öfkesinin sesi etraflarında yankılanırken, başını eğdi, yeşil gözleri daha önce hiç tanık olmadığı bir yoğunlukla ve onu dehşete düşüren bir ifadeyle parlıyordu. Bacakları aralarındaki mesafeyi Adam ona doğru ilerledi, bileğini kavradı ve kapıya doğru ilerlerken onu arkasından sürükledi.

"Taber..." Callan'ın protestosu, Taber ona öyle tehditkâr, öyle talepkâr bir hırıltıyla döndüğünde kesildi ki, diğer adam pişmanlıkla başını sallayarak geri çekildi.

"Kahretsin, Callan, durdur onu." Roni odadan çıkarılırken Merinus'un sesi korku doluydu.

Kimse Taber'ı durduramazdı. Şimdi de kimse onu durduramazdı. İstiyordu. Şiddet ve şehvet etrafında dönüyor, hayvan yüzeye daha da yaklaşıırken vücudunu sıkıyordu. Roni onu durdurmaya bile çalışmadı. Onu takip etti, neredeyse koşuyordu.

arkasından sürüklenirken, kalbi göğsünde gümbürdüyor, şok vücudunu parçalıyordu.

Diğer adam elindeki hafif makineli tüfeğin tetiğini önce suikastçıyı zar zor yakalamıştı. Kurşunlar o açıyla banyoyu delip geçebilir, muhtemelen hepsini öldürebilirdi. Bıçağın insan etini kesişini, diğer adamın yüzündeki nefret ve şaşkınlığı çok net hatırlıyordu. bakışları onunkilere kilitlendi.

Taber onu yatak odasına çekti ve ona dönmeden önce kapıyı arkalarından çarptı. Gömleğini sırtından yırtıp göğüslerini çıplak, meme uçlarını sert bırakmadan önce, kot pantolonunun kapağıyla uğraşırken nefes almak için zamanı yoktu.

"Taber..." Ne söyleyeceğini bilmiyordu. Ne yapacağını.

"Benimki." Kot pantolonunu kalçalarının üzerinden itip içerdikleri kalın, çaresiz ereksiyonu serbest bırakırken dişlerini gösterdi.

Adam ona uzandığında inledi. Eşofman altı Onu kumaştan kurtarmayı başarırken bacakları yırtıldı. Onu kanepenin yastıklı koluna yasladı, bacağını kaldırdı ve amının hassas derinliklerine sert ve ağır bir şekilde soktu.

Roni onun kollarında gerildi, acı kalbini dağlarken bile zevk vücudunu yakarken boğazından boğuk bir çığlık koptu. Bakışları onunkilere kilitlenmişti ve bakışlarında acı bir öfke ve hiçbir insanın gereken bir ıstırapı. Yüzü ve boynu kan içindeydi. Gözleri pişmanlık ve açlıkla parlıyordu.

"Roni..." Durakladığında sesi boğuk çıkıyordu, iliklerine kadar içine gömülmüştü, gözlerindeki kasvetli dehşetin yerini küçük bir akıl sağlığı ölçüsü almıştı. "Roni..."

Dudaklarını kapattı, parmakları titriyordu.

"Senin için ne kadar ıslak olduğumu hisset," diye fısıldadı hüzünlü bir gülümsemeyle. "Seni içimde ne kadar çok sevdiğimi, bana nasıl ihtiyacın olursa olsun, ne zaman ihtiyacın olursa olsun."

Adam ona göz kırparken gözleri yaşlarla doldu. Vahşi yoğunluğun bir kısmı kaybolmuş, yerini ezici bir hüzne bırakmıştı.

"Beni ve muhtemelen Merinus'u da öldürecekti," diye fısıldadı Taber hareket etmeden bir saniye önce, kalçaları sarsılarak sikinin amının hassas derinliklerini sert bir taleple okşamasına neden oldu. "Seni seviyorum, Taber. Hepiniz," diye haykırdı sonra. "Seni seviyorum..." İnledi. Vicdan azabıyla dolu, alçak, ağır bir ses. minnettarlık. Onu kendine doğru çekti, elleri kalçalarını kavrarken başını kirlenmemiş omzuna yasladı, siki içinde hareket ediyordu.

Uzun, yavaş darbeler amının iç sıcaklığını okşarken boğazını, boynunu öptü. Kalçaları kasıldı, sırtı gerildi ama yine de kasıtlı olarak dikkatli hareketleri hiç yavaşlamadı.

"Benim," diye tekrar fısıldadı. "Benim kadını. Benim aşkım."

zaman itiş gücü arttı, nefesi sert ve ağır geliyordu, kalçaları şiddetli ereksiyonu olabildiğince derine, olabildiğince sert bir şekilde sürüyordu. Omuzlarını sıktı, bacakları kalçalarının etrafına dolandı, doruk noktasının onu kırmaya başladığını hissederken sevgili hayatı için tutundu.

Saniyeler sonra, içine kilitlendiğini hissetti, iniltisini duydu, aç küçük hırıltısını, sonra menisinin sert, sıcak patlamalarını Amının dar derinliklerine fışkırıyordu.

"Özür dilerim," diye fısıldadı boynuna doğru, yüzü nemliydi- Gözyaşlarıyla mı yoksa kendi teriyle mi, emin değildi. "Ne olduğumu görmek zorunda kaldığın için çok üzgünüm."

"Hayır, Taber." Elleri adamın saçlarında, omuzlarında gezindi. "Asla üzülme. Olduğun her şeyi seviyorum. ."

* * * * *

Böyle bir kabullenme mümkün olmamalıydı. Taber sıcak su serpintisinin altında durdu, gözleri kapalıydı, zihni yavaşça O piçin kadınlara doğru hafif makineli tüfekte ateş etmeye hazırlandığını gördüğünde hissettiği kanlı öfkeyi temizliyordu. Kanı temizlemeye yardım eden Roni'ydi, onu temizlerken elleri şefkatliydi

iyice temizlemişti. Saçlarındaki ve yüzündeki kanı yıkadıktan sonra sabun ve kumaşın ipeksi rahatlığıyla vücudunun her santimini temizlemeye başladı.

Sıcak buhar ve sabun kokusu geniş duş kabinini doldurdu. Üzerinden akan suyun sesi ve Roni'nin yumuşak mırıltısı zihnine fısıldadı. Her durulamada ve vücudunun özenle , ruhundaki öfkenin de daha fazla aktığını hissetti. Beraberinde inanılmaz bir yorgunluk da getirmişti. Artık hiçbir şey istemiyordu. onun yanına kıvrılıp uyumaktan daha iyiydi. Ama yapılacak o kadar çok şey vardı ki.

"Her şey tamam," diye fısıldadı usulca omzunu öperken, elleri ıslak etinin üzerinde geziniyor, göğsünde istemsiz bir mırıltı duyulmaya başladığında onu okşuyordu.

Sesi duyunca irkildi.

"Şşş." Adamın göğsüne sarıldı, onu öptü, yumuşak yalamaları ölçülemeyecek kadar şefkatliydi. "Bu sesi ne kadar sevdiğimi biliyor musun? Seni memnun ettiğimi bilmeyi ne kadar çok seviyorum? Seni rahatlatmayı?" Gözleri, sızan eriyen zevke karşı kapalıydı. hiç ilgilenilmemişti.

Hem de hiç. Ve işte , çok küçük ve nazik, sesi Elleri onu yatıştırıyor, ona olan sevgisini fısıldarken neredeyse otuz yıllık acısını alıp götürüyordu.

"Seni alamazlar," diye inledi aniden, içinden duygular fışkırırken, kolları kızın etrafında kasıldı ve onu göğsüne yakın tuttu. "Dokunuşun olmadan, sıcaklığın ve tutkun olmadan yaşayamam, Roni." İçini kaplayan duygular yüzünden boğazı düğümlendi. "Böyle bir şeyle yüzleşmektense ölmeyi tercih ederim."

"Beni almalarına izin vermeyeceğiz, Taber. Birlikte iyi olacağız." Taber gözlerini açıp ona bakarken saçlarını yüzünden geriye doğru itti. Ona baktı, onda gördüğü güzellikten dolayı içi sızladı.

"Onlara izin vermeyeceğim." Başını iki yana salladı. "Tekrar öldürmek zorunda kalacağım..."

"Ve bunu yaptığında ben de yanında olacağım." Parmaklarını onun dudaklarının üzerine koydu. "Ben her zaman burada olacağım, Taber. Ve biz yüzleşeceğiz sonra birlikte. Tıpkı şimdi olduğu gibi." Onu hak ediyor muydu? Elbette hayır, hak etmediğini biliyordu ama onu elinden kaçırmamasına da izin vermeyeceğini biliyordu.

Kadından geriye eğilirken boğazını temizledi ve aniden aralarına giren ereksiyon karşısında inledi.

"Callan'la konuşmam gerek," diye iç geçirdi. "Sonra başka şeylerle ilgileniriz." İnatçı organına bir kez daha baktı.

Roni duşu kapatmak için hareket etti, sonra da onu su püskürmesinin altına götürmeden önce serdiği büyük havluları aldı. Onu bir bebek gibi kurulamasını şaşkınlıkla izledi.

"Senden mükemmel bir anne olur," diye fısıldadı, onun çocuklarını yıkadığını, ona baktığı kadar, hatta daha fazla şefkatle baktığını hayal etti.

Yumuşak bir kızarıklık yanaklarını boyadı. "Çocukları severim."
Hareket etti
Arkasında, son suyu da emen havluyu etinin üzerinde okşuyordu.

"Gebe kaldığında üzülecek misin?" diye sordu sonunda, boğazını rahatsız edici bir şekilde temizlerken. "Seni ilk öpücüğüme zorlamadan önce düşünmeliydim. Seni bu kadar etkili bir şekilde bağlamadan önce. I açıklamalıydim..."

"Hiçbir şeyi değiştirmezdi." Geri ,
başka bir havlu kaptı ve kendini kuruladı. "Seni yine de isterdim."

Neredeyse anlayamadan durdu. "Emin misin, Roni?"
Durakladı, sonra yüzünde alaycı bir eğlence belirirken derin bir nefes aldı. "Taber, seni gördüğümde aklımda olan tek şey senin o güzel büyük aletin değildi, biliyorsun. Onca ay boyunca özlediğim sendin. Sen bana dokunmadan önce hayalini kurduğum sendin. Cinsel olarak. Hep sahip olmayı hayal ettiğim senin bebeklerindi.

Aksi takdirde, beni öptüğünde dizimi taşaklarını boğazına kadar iterken bulacaktın. Şimdi tatmin oldun mu?"

Yüzünü buruşturdu. Bundan daha üstün değildi. Daha önce de böyle bir şey yapmıştı.

"Anlaşıldı." Çabucak başını salladı.

"Güzel. Callan'ın aşağıda seni beklediğini biliyorum. Sen dönene kadar kanepeye kıvrılacağım. Kane ve diğerleri daha önce cam kapıları vidalıyorlardı, belki ben de Burası tekrar karışmadan önce birkaç saat uyumayı başarın."

Bitkin görünüyordu. Sürekli endişe, cinsel ihtiyaçlar ve fiziksel tehlike ona zarar veriyordu.

"Yatakta uyu..."

Başını iki yana salladı. "Sen olmadan orada uyuyamam. O yüzden acele et. Oldukça yorulmaya başladım." Adam temiz kıyafetlerini giyerken, kadın onun büyük tişörtlerinden birini çekti, etek ucu neredeyse Yatak odasındaki yorgan rafından yedek bir battaniye alıp kanepeye yönelmeden önce dizlerine uzanıyor.

"Yakında döneceğim." Eğildi ve kız uykulu gözlerle ona bakarken yumuşak dudaklarını öptü. "Acele et ve geri gel. Yakında sana ihtiyacım olacak."

Kadının içinde oluşan ihtiyacın kokusunu alabiliyordu. Aniden başını salladı ve dönüp odadan çıktı. Bu şekilde daha fazla yaşayamaz, diye düşündü. Yorulmaya, yıpranmaya başlamıştı. Eğer yapmazsa Yakında gebe kalırsa, sağlığının bozulacağından endişeleniyordu. Ama gebe kaldığında ne olacağını merak ediyordu.

Bölüm Yirmi Sekiz

Roni ertesi sabah açlıktan ölüyordu. Geç uyanmış, duş alıp giyinmiş ve pastırma, yumurta ve bisküvi kokularını takip ederek hemen mutfığa yönelmişti.

Güneş ışığıyla aydınlanan odaya girdiğinde, üç Kadınlar tabakları doldurup dumanı tüten kahve eşliğinde usulca konuşuyorlardı. Ağzı şiddetle sulandı.

"Ocağın üstünde." Şerra açlıktan çaresizlik içinde tabaklara bakarken ona sırtıttı.

"Sanki biri midemde bir delik açmış gibi hissediyorum," diye iç geçirdi Roni.

"Taber, tüm zamanını orada geçirmekte ısrar ederse, yatak odası dediği o lanet daireye bir mutfak kurmak zorunda kalacak."

"Çok uzun sürmeyecek." Dawn'ın yumuşak, melodik sesi Roni'nin şaşkınlıkla durup diğer kadına bakmasına neden oldu.

"Affedersiniz?" dedi, kafası karışmıştı.

Dawn omuz silkti. "Yakında gebe kalacaksın."

"Peki bunu nereden biliyorsun?" Roni ortadaki adadan bir tabak alıp ocağa doğru ilerlerken sordu.

"Çünkü kokusunu ."

"Dawn," diye uyardı Sherra.

Diğer kadın omuz silkip başını yemeğine doğru eğerken Roni ona baktı.

"Peki kokuyor?" Kaşlarını çattı, bir fincan kahve doldurdu ve tabağıyla birlikte masaya taşıdı.

"Emin değiliz." Sherra onun bakışlarından kaçındı.

"Dawn'ın sesi yeterince emin geliyordu. Bu bilgi ancak beni daha sonra öldürürsen mi verilebilir?" Merinus kahkahasını bastırdı.

Sherra onaylamaz bir şekilde kaşlarını çatı. "Hayır, ama belki de henüz duymak istemediğin bir şeydir."

Roni tekrar Dawn'a baktı. "Bana bir zaman çizelgesi ver de ne kadar iyi görelim." Dawn şaşkınlıkla ona dönerken ağzına bir çatal dolusu yumurta attı.

"Önümüzdeki yetmiş iki saat içinde," dedi sonunda ve sesi ne kadar yumuşak olsa da kendinden çok emindi. "Fark ettim ki Merinus, o ve Callan Konsey'den kaçmak zorunda kalmadan hemen önce. Onu belki üç gün sonra gördüm ve çoktan gebe kalmıştı. Senin kokun da buna benziyor."

"Peki bu koku olayı nasıl işliyor?" Roni yumurtaları yuttu ve gözlerini diğer kadınlara dikti.

İrkların böyle bir şeyi bu kadar kolay kapabilmeleri ilgi çekiciydi. duyular. Roni'nin yayıldığından emin olduğu propaganda ne olursa olsun, onlar tamamen insandı. Ama hayvan DNA'larının onlara verdiği yetenekler inanılmazdı.

"Bu sadece feromonlardaki bir değişiklik." Dawn omuz silkti. "Her zamanki gibi özel, narin bir meyve yavaş yavaş olgunlaşıyor. Görünüşe göre yumurtalıklarda ve yumurtalarda her ne değişiklik oluyorsa, ilerledikçe bu kokuyu üretiyor."

Roni Merinus'a baktı. Yumurtalık değişimi mi? Ani ve baskın bir korkuyla midesi bulandı.

"Bebek tamamen normal." Merinus güldü. "Daha önce Birkaç sonogram yapıldı ve tüm doğum öncesi testler her şeyin yolunda olduğunu gösteriyor. Normal bir kız ya da erkek bebeğe hamile kalacaksınız. Söz veriyorum, Kane'in bizimle dalga geçme alışkanlığında olduğu gibi yavru kedi olmayacak."

Sherra'nın gözlerinde öfke parladı.

"İzninizle. Yapacak işlerim var."

Roni şaşkınlıkla onu izledi, Sherra ayağa kalkıp da tabağını lavaboya bıraktı.

Odadan çıkarken Merinus'a, "Callan'a söyle, bana ihtiyacı olursa devriyede olacağım," dedi. "Kane'e siktir olup gitmesini söyle."

Roni yüzünü buruşturdu.

Merinus Dawn'a bakarken, "Bu onun sorunu," diye iç geçirdi. "Dawn onun kendisine dokunmasına izin vermiyor."

"Onu suçlamıyorum. Benim de gitme vaktim geldi. Birkaç dakika içinde Bay Andrews hakkında ayrıntılı bilgi alacağım. Daha fazla yapmasına ihtiyacımız yok." Roni durdu, kahve fincanı dudaklarının ucunda dururken gözleri büyüdü. Fincanı yere bıraktı

Bu birkaç kelimenin sonuçları midesine bir yumruk gibi inerken dikkatlice düşündü.

"Hangi odada olduğumuzu bilmelerinin nedeni o," diye fark etti acı içinde, yediği yemek geri gelme tehdidiyle karşı karşıya kalınca sıkıca yutkundu. "Onlara nerede olduğumuzu söyledi." Merinus iç çekti Çok ağır. "Emin olamayız, Roni. İletimi hâlâ takip ediyorlar."

"Dün dışarıya bir mesaj gönderdi ve dün gece saldırıya uğradık. Adamlar arazinin güvenliğındeki her zayıflığı buldular.

Şans eseri ele geçirilmiş sanırım?" diye acı acı söylendi ayağa kalkarken. "Neredeyse hepimizi öldürtüyordu ve hâlâ burada, tekrar deneme şansı var." Öfke göğsünde çalkalanıyordu. Yüce Tanrım, babasının her zaman oluşturduğu tehdidi etkisiz hale getirmek için ne gerekiyordu?

onun hayatında? Onu yok etmek için şimdi, önceki yıllarda olduğundan daha kararlı hale geliyordu.

"Roni. Callan ve Taber ilgileniyor," dedi Merinus nazikçe. "Bırak yapmaları gerekeni yapsınlar." Roni ona sert ve intikamcı bir bakış fırlattı. " sanmıyorum, Merinus. Bu sefer olmaz. Bir daha olmaz." Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Roni Taber'dan hiç memnun değildi. Gün boyunca Reginald'dan kurtulmayı reddetmesi ya da onun ne istediğini öğrenmesine izin vermemesi korkusunu daha da artırıyordu. O hem kendisi hem de için tehlikeliydi. Bunu çoktan kanıtlamıştı. Daha önce Taber'la girdiği savaş, Reginald'ın giderek büyüdüğü gerçeğini daha da pekiştirmişti.

Her zamankinden daha işbirlikçi, daha şeytani. İletiyi onun yaptığını kanıtlayamadılar. Sadece şüphelendiler. Etkili bir şekilde onun temsil ettiği her türlü tehdidi durdurmak için emin olmaları gerekiyordu. Tıpkı kiminle çalıştığını kesin olarak bilmeleri gerektiği gibi.

Dün gece saldıran adamlar kiralık katillerden başka bir şey değildi. Bazen Konsey için çalışıyorlardı, bazen de başka kaynaklar için çalışıyordu. Dünyada ortaya çıkan birden fazla kaynak, Irklar'ın Reginald, eğer bu işe karıştıysa, birçoğundan sadece biriydi.

Onun babasıydı. Annesinin sevdiği adamdı. Tatlı, nazik annesinin. Roni başını balkon kapısının serin camına yasladı ve göğsünü yırtan acıyla savaştı.

Margie Andrews en nazik, en kibar ruhlardan biriydi. Roni onu çok az hatırlıyordu ama annesinin onu nasıl annesinin ona söylediği yumuşak ninnileri, fısıldadığı daha iyi bir hayat vaatlerini hatırladı. Ve annesinin ağladığını hatırladı.

Çocukluğuna dair en güçlü anılarından biriydi bu. Reginald'a merhamet etmesi için yalvaran annesinin boğuk, yalvaran çığlıkları. *Lütfen, Reggie. Lütfen bana zarar verme.*

Sözler zihninde yankılanırken Roni irkildi. Bu onun annesiyle ilgili son anısıydı. Margie'den duyduğu son sözler Konuş. Ertesi sabah annesi işe gitti, bir saat sonra da ölmüştü.

Reginald cenazede, "Zayıf kaltak," diye . "O yapmadı yeterince savaştım." Roni onun bu sözlerle ne demek istediğinden hiçbir zaman emin olamamıştı ama büyüdükçe bu sözler aklından çıkmamıştı. Annesinin kazasının arkasında o mu vardı? Yoksa bu da onun başka bir Annesinin zayıf sağlığıyla ilgili mırıldandığı saçmalıkları?

O zaman da yalnızdı, şimdi de yalnız hissediyordu. Karanlığa bakarak eski korkularıyla, eski yaralarıyla savaştı. Hissedebiliyordu Üzerinde durduğu eşik onu dehşete düşürüyor, bilgi yavaş yavaş içinde birikiyordu.

Annesi Reggie'yi, genç Roni'yi dehşete düşüren tek ve saplantılı bir duyguyla sevmişti.

Annesinin onun taleplerine bu kadar kolay boyun eğmesi ona hiç mantıklı gelmemişti. Kendi istek ve ihtiyaçlarını bir kenara itip ona saygı duyuyordu. Hatta bundan da öte, kızınınkini bir kenara itmişti. Reggie tüm parayı kendine ayırdığı için kaç gece akşam yemeği mısır ekmeği ve annesinin arka bahçede yetiştirdiği yetersiz miktardaki patatesten ibaret olmuştu? Ya da Dolaptaki son yiyecekleri yedikleri onu tokatladığını, ona bağırıldığını ve onu yalnız bıraktığını izlediği zamanları Kendi başının çaresine bakmak mı?

Yumruklarını sıktı. Bir erkeğe asla bu kadar çaresizce ihtiyaç duymayacağına yemin etmişti. Kendisinin kullanılmasına asla izin vermeyeceğine yemin etmişti, kırılmıştı, çünkü seviyordu. Ve işte , tam da bu güce sahip olan adamdan .

O zaman Taber'in onu her zaman şefkati, yumruklarından ziyade ona zaman sıcaklık ve güvenlik vermişti. Korkuları, amının içinde zonklayan sıcaklık kadar sıcak ve kasvetli bir şekilde içinde şiddetlendi.

Nedense doğa hem onun hem de Taber'ın seçim şansını elinden almıştı. Taber tamamen olgunlaşmış, tarifsiz dehşetlerle yüzleşmiş bir adamdı ve onun yanında kendini korktuğu gibi bir çocuk gibi hissediyordu.

Korkmuş. Kafası karışmış.

Omuzlarını dikleştirdi ve sertçe nefes aldı. Tamam, sorununu biliyordu. Düzeltmenin ilk adımı buydu. Değil mi? Duyguları aylar önce onu dehşete düşürmüştü.

Taber onu derinden incitebilirdi. Gönderdiğini düşündüğü o mektup onu mahvetmiş, bir parçasını kırmıştı. Savaşan, iyileşmeye çalışan bir parçası ancak şimdi yeniden onunla birlikteydi.

Kalbin sevdiğinde ona karşı koyamazsın Roni. Reginald'ın saldırılarından birinin ardından bir gece annesinin ona fısıldadığı üzüntülü sözleri hatırladı. *Bazen, korumak*

Sevdikleriniz, ne pahasına olursa , kendi kalbinizden daha önemlidir.

Ve Roni artık Taber'ı korumanın bir yolunu bulması gerektiğini biliyordu.

Reginald'ın ne kadar gaddar, ne kadar acımasız olabileceğini bilmiyordu. Bilemezdi, yoksa kalmasına asla izin vermezdi. Taber sadakati ve özgürlük ihtiyacını biliyordu. Babasının kendi amaçlarına ulaşmak için her şeyi yapacağına, hatta kızını yok edeceğine asla inanamazdı. Ve Roni onun yok edilmesinin Reginald'a memnuniyet zenginliği. Nihayet. Ona karşı bir silahı vardı ve yakında bunu kullanacağını biliyordu.

"Roni." Taber'ın gece yarısı kadar karanlık sesi, odaya adımını attığında Roni'nin duyularını sardı.

Vücutunda titreşen uyarılma hissi hemen şiddetlendi. Pencereden döndü, silahını belinden çıkardı ve ona yaklaşırken yakındaki bir masanın üzerine koydu.

Gömleğinin eteklerine uzandı ve hızla başının üzerinden sıyırdı.

O onundu. Lanet olsun ona. Lanet olası Reginald ve onun korkuları.

Gömleğini yere fırlattı ve spor ayakkabılarını çıkardı. "Orospu çocuğu." Elleri kot pantolonuna gitti.

"Al beni," diye meydan okurken kendi kot pantolonunu kalçalarından itti ve hızla içinden çıktı. "Sana meydan okuyorum."

Vücutunda ateş yükseliyordu. Yatağı istemedi.

Nazik, akılsız bir seks istemiyordu. Onun kontrolünü bir kenara iterken içinde alevlenen volkanik kıvılcımları yatıştırmak istiyordu. Onu yatıştırmak, öfkelendirmek, okşamak ve çırpınmak istiyordu.

Gözlerini ona dikti. Onun bunu yapmasına bayılırdı. Yeşim yeşili rengi tehlikeli bir şekilde parlıyor, ona ilkel bir hava veriyordu, yırtıcı bir görünüm.

Kadın ona şehvetli bir meydan okumayla gülümserken, adam hırladı, kedigillere özgü bir uyarı gümbürtüsüydü bu.

"Yapabilirim," dedi ona usulca, kızın etrafında dolanmasını izleyerek, onu her zaman görüş alanı içinde tutarak. "Seni aşağı indirebilir ve Bir saniye içinde seni monte edeceğim, Roni."

Karanlık uyarı karşısında titredi. Rahmi dalgalanırken, amcığının kaygan suları şişmiş dudakları boyunca daha fazla döküldü. beklenti. Onun derin nefes alışını izledi ve vücudunu dolduran inanılmaz sıcaklığın kokusunu alabildiğini biliyordu. Bunu yaparken gerildi, siki beklentiyle sarsılırken karın kasları dalgalandı.

"Neyi baştan çıkardığının farkında mısın, Roni?" diye sordu ona. Arkasına geçip yaklaştıktan sonra ellerini adamın sırtının kıvrımlarında sesi ipeksi bir tonda çıkıyordu.

Kaba ipek gibi. Vücudunu kaplayan yumuşak post, onu okşarken avuçlarını gıdıklıyordu. Ellerin altında ürperdi.

"Kedilerin okşanmaktan hoşlandığını sanırdım." Öne doğru eğildi, meme uçlarının sert noktaları adamın kilere değince nefesini tuttu Geri.

Göğsünde titreşen gürleyen hırıltı, kadının zevkle titremesine neden oldu. Duygularını ve uyarılmışlığını erotik bir şekilde okşadı.

Elleri adamın beline dolandı ve karnının sıkılı kasları üzerinde gezindi.

"Eskiden sana dokunmayı hayal ederdim," diye fısıldadı dudaklarından sol omzundaki çarpıcı dövmenin üzerini düzeltti. Hırlayan Jaguar'ın gözleri öfkeyle kısılmış, kulakları uyarıcı bir şekilde geriye yatmıştı. "I Seni inletmeyi, beni ne kadar çaresizce istediğini fısıldadığını duymayı hayal ettim."

"Seni içim parçalanana kadar , Roni." Elleri üzerinde gezinirken Roni kıpırdamadan, gergin bir şekilde durdu.

"Seni iyileştirebilir miyim?" Yanağını onun omzuna yasladı, Sesindeki yalnızlığı duyuyordu. Kendisinin de uzun zamandır hissettiği aynı karanlık duyguyu.

Kendi gergin meme uçlarını okşayan ellerinin altında ürperdi.

"Her dokunuşunda beni iyileştiriyorsun." Kolları iki yana açılmıştı, vücudu şehvetine taktığı sıkı tasmayla titriyordu.

Roni yavaşça gülümsedi. Kontrolü kırabilir miydi? Yapabilir miydi patlayacak yangınlarda ikisini de yeniden mi yaratacaktı? Eğer hayatta kalırlarsa.

Elleri aşağıya doğru hareket etti, taş gibi karnını gıdıkladı ve hatasız bir şekilde vücudundan yükselen sikiğin güçlü sapına yöneldi.

"Roni." Bu sözcük ölçülemez bir uyarı içeriyordu.

"Evet, Taber?" Elleri adamın kalçalarının kıvrımlarını okşarken kadın sıkıca yutkundu.

Çok yakındı. Çok çok yakındı. Onun hareket etmeye hazırlandığını hissetti ve geri sıçradı. İlkel hırıltıya alçak sesle ve derinden güldü Ona doğru uzanıp ıskaladığında boğazından gelen ses. Arkasına dönüp adamın yavaşça onu takip ettiğini fark ettiğinde, ıskalama kısmının kasıtlı olduğunu hissetti.

Odada ilerledi, onu dikkatle izliyordu, odayı dolduran gerilimin çok daha fazla farkındaydı, o kadar kalın bir cinsel farkındalık vardı ki, ihtiyaç ipliği gibi etrafını sarıyordu.

"Seni aşağı indireceğim," diye fısıldadı, kadın kanepenin üzerinden geçip genişliğini aralarına yerleştirirken.

"Sana bineceğim, Roni. Sonra da çığlık atana kadar sana bineceğim." Amcığı o anda dizlerinin üzerine çökmesini istiyordu. Ama o öyle düşünmüyordu.

"Ben de o yollardan geçtim," diye . "Orijinal ol, bebeğim." Adam hırladı. Kızın nabızı hızlandı. Bu en seksi . Derin, yoğun titreşimli.

Sonra hareket etti, yumuşak, zarif bir sıçrayışla kanepenin üzerine geldiğinde kızın gözleri şok içinde açıldı.

İkinci tereddütü onun çöküşü oldu. O bile Koşmak için döndüğünde, adamın kolu kadının beline dolandı ve onu yerden kaldırdı.

Roni çılgınca mücadele etti. Vücudu yanıyordu, adrenalini yükseldikçe amcığı çaresizlik içinde zonkluyordu. Adam gülerken Roni onun kollarında debeleniyordu, hayal kırıklığı ve öfkeli şehvetle attığı alçak çığlık Onu yere yatırırken odanın içinde yankılanıyordu.

Ön hazırlık yoktu. Onlara hiç gerek yoktu. İhtiyacının kaygan kremi kalçalarını ıslatıyor, amından kalın ve sıcak bir şekilde akıyordu. Aleti vajinasını dolduran şurup kalınlığının içine girerken, kadın zevkten çığlıklar atarak geriye doğru eğildi.

"Daha önce burada bulundun mu bebeğim?" Adam kızın içine acımasızca vuruyor, siki daracık derinliklere sertçe ve girerken elleri kızın kalçalarını acımasızca tutuyordu. "Bunu yaptın mı?"

Ulaştığı derinlikler, kısmen acı, kısmen zevk içinde çığlık atmasına neden oldu, amcığı onu kavradı, sert bir sürüş ritmiyle onu becerirken kaslar spazmodik olarak sıkıldı.

İlk seferki gibi değildi ve o zaman bile uyguladığı kontrolü ancak şimdi fark etti. Bu sefer kaybettiği bir kontrol.

Her itici hamleyi geri itti, onun için haykırdı, amcığı kalın davetsiz misafirin üzerinde sıkıştı ve onu delirtti. Orgazm ihtiyacı.

"Konuş benimle, bebeğim." Kalçasının yuvarlak kıvrımına sert ve keskin bir tokat indirmeden bir saniye önce eli kalçasından kalktı. "Burada olup olmadığımızı söyle bana, Roni." O zaman şok onu yaktı. Oh, kahretsin. Bu çok iyi hissettirdi. Onunla birlikte inledi ve adama doğru eğildi, Tutuşuna karşı sarsılıyordu. Onunla mücadele etti, onu zaptederken sıkı tutuşunun verdiği zevkle nefes nefese kaldı, onu cezalandırırken kışındaki elinin keskin acısı.

"Bunu yaptım..." Ona meydan okudu, sonra eli tekrar kışına indiğinde zevkten acı çekerek başını geriye attı.

"Bunu yaptın mı?" Eli tekrar hareket etti, kıvrımlar boyunca kayıyor, parmakları okşuyor, kızın arasına daldıkça onu çıldırtıyordu. Uylukları, seksinin dudaklarında biriken suların arasından kayıyordu.

"Konuşmaya devam et bebeğim," diye homurdandı klitorisinin etrafında dolanırken. "Bakalım bu yaşlı kedi sana birkaç yeni numara öğretebilecek mi?" Parmakları klitorisini ovuyor, okşuyor, amına giren güçlü itişlere nazikçe sağıyordu.

Nefes alamıyordu. Duyguların neredeyse şiddetli yoğunluğu geçerken Roni oksijen için savaştı. Çok fazla, çok hızlı. Aminin sıkılaştığını, rahminin kasıldığını hissedebiliyordu.

Patlama gerçekleştiğinde ruhundaki tüm duyguların serbest kaldığını hissetti. Sarsılarak yerden kalktığında orgazmı onu çarptı, kolları ona uzandı, çığlığı merhamet için boğucu bir yalvarış oldu.

"Daha fazla." Hiç merhamet yoktu.

Kolu kızın beline dolanarak onu kaldırdı, ereksiyonu kızın içinde daha derine battı, kızın ateşini koruyan bir açıdan onu okşadı. Serbest bırakılmasının yoğunluğu vücudunda yankılanıyordu. Çılgına dönmüştü.

Bedeni bile ezici orgazmıla savaşmak için duyduğu çaresiz ihtiyaca ihanet etti.

İlki hafiflediği anda, onu bir diğerinin içine attı. Aleti içinde okşanıyor, reddedemeyeceği amansız bir istekle onu beceriyordu. Ona doğru eğildi, elleri onu tutan kolun sıkı kaslarına düştü, sıkıştı, bir kez daha sonsuz bir uçuruma atılırken gerçekliğe tutunmak için savaştı. derinleşen bir his.

Çılgılık atıyordu. Ne çılgılık attığını bilmiyordu, sadece kelimelerin özgür olmak, duyulmak için savaştığını biliyordu. Seviyordu. İhtiyacı vardı... Ve sonra onu hissetti. Bulundukları pozisyondan ilk değişikliği hissetti. Aleti gerildi, sarsıldı, sonra sanki alevlenmiş başı kalınlaştı. Başka, daha küçük

ereksiyon onun altında çiçek açtı, orada gizlenmiş ultra hassas bir sinir demetini okşarken horozunu kadının derinliklerine kilitledi. Bas. Vuruş. O saniyede, çarpışan renkler, kalp atışları, kabaran kan ve bir hayvanın oluşan bir kaleydoskop dünyasına savruldu. Ve ikisini de sonsuza dek değiştireceğini bildiği bir bilgiye.

Otuzuncu Bölüm

Roni zihnini boşaltmayı, Taber'in etrafında kurmaya çalıştığı dünyanın güvenliğinde sürüklenmeyi tercih ederdi. En azından, Saatler sonra, bedenlerinin talepleri karşılandıktan ve akli başına gelmeye başladıktan sonra, tercih ettiği şeyin bu olduğunu düşünmüştü. geri döndü. İşte o zaman kendi hayatıyla yüzleşme zamanının geldiğini anladı.

Taber'in otuz yaşına karşılık o sadece yirmi iki yaşındaydı. Ama aralarındaki sekiz yıllık yaş farkından da öte, aralarında koca bir deneyim dünyası vardı. Bir erkek olmadan önce bile korkuyla, tarifsiz zulümle ve ölümle yaşamıştı. Konsey'in, onu yaratan ve eğiten adamların zihinlerini dolduran kötülüğü biliyordu. Genç bir delikanlıyken bile ondan onlarca yaş büyüktü.

Roni kendi büyüme deneyimlerinin onun yaşadığı acıların yanına bile yaklaşamayacağını biliyordu. Karşılaştırıldığında o bir bebektir. Ama aynı zamanda onun eşiydi. Daha fazlası olmak istiyordu. Onun yanında duracak kadar güçlü olmak, onunla birlikte savaşacak kadar güçlü olmak istiyordu.

İkisinden birinin gerçeklerden saklanmasına izin verirse bunu yapamazdı.

Kendisini bir dereceye kadar korumasına izin verecekti ama bundan sonra, DNA'sı üzerinde üstünlük kurmak için savaşan adamı rahatlatmak için onun yanında durması gerekiyordu. Sevmeye, en azından ruhu için güvenli bir sığınak bulmaya ihtiyacı olan adamı.

Onu sevdiğini söylememişti ama bununla daha sonra ilgilenecekti. Her seferinde bir adım, diye düşündü. Her seferinde bir büyüme. Eninde sonunda oraya varacaktı, ama her şey sırayla.

"Kedilerin dikenleri vardır," dedi Roni tembelce, parmakları onun uzun, ipeksi saç tellerinde hafifçe oynuyordu.

Mırıldanıyordu. Bu onu şaşırtmıştı. Durmaya çalışmıştı. Hatta daha önce yapamadığı için kendine gülmüştü.

Gözlerindeki endişeyi görünce, bu durumdan iğreneceğini düşündü. Oldukça

tam tersi. Artık sevgilisinin memnun, mutlu ve mutlu olup olmadığını nasıl anlayacağını biliyordu. Bu memnuniyeti bir an için bile bozmak Yapmaktan nefret ettiği bir şey. Ama bu açıklığa kavuşturmaları gereken bir şeydi.

Onun kollarında gerildi. Başı hala onun göğsüne yaslıydı, ama onu dolduran doygun rahatlama yerine, dikkatli bir Gerilim şimdi vücudunu sarmıştı. Göğsündeki yumuşak titreşim durmuştu, ancak parmakları yavaş okşamayı hiç bırakmamıştı saçlarının arasından.

"Evet, öyle." Tutuşu çok sıkılaştı.

"İnsanlar genç olduğum için tamamen aptal olduğumu düşünüyor." Bunun üzerine usulca güldü. "Beni işaretlemekten önce bile, her zaman Beni üzeceğini düşündüğünüz hiçbir şeyi yapmadan ya da söylemeden bana çocuk eldivenleriyle davrandınız. Hayatla yüzleşmeme izin vermek Ben."

"Hiçbir zaman senin aptal olduğunu düşündüğüm için olmadı, Roni." Roni onun kollarından kurtulurken iç çekti ve gözlerini dikip bakabilmek için doğrulmaya başladı. düşünceli bir şekilde ona baktı. "Seni korumak istedim. Tek istediğim buydu. hiç istemedim." Ve bunun ne kadar doğru olduğunu fark etti. Bunu daha çocukken de biliyordu ve şimdi de görüyordu. Bir parçası onu korumak zorundaydı, aksi takdirde asla mutlu olamayacak, asla güvende olamayacaktı.

"Her şeyden korunmak istemiyorum, Taber." Yan döndü ve Taber'in kollarını açıp onu kendine çekerek yarattığı kucağa doğru ilerledi.

Adam sertçe nefes verirken başı göğsüne yaslanmıştı. İçinde yükselen protestoyu hissedebiliyordu ve onun her zaman sadece bedenini değil, duygularını da korumaya çalışacağını biliyordu. Büyümekten korunmak istemiyordu.

"Canının yanmasını istemiyorum," diye fısıldadı saçlarına doğru. "Hiçbir şekilde, Roni. Bunu düşünmek beni deli ediyor. Her zaman . Her zaman

Dünya karanlık olabilir, bebeğim. Cehennem kadar korkutucu. Ne kadar kötü olabileceğini görmeni hiç istemedim."

Sesinin karanlık büyü, içinden geçen acı anıları gizleyemedi.

"Bu işe yaramaz, Taber. Yaşadığın hayatı anlayamazsam senin için nasıl bir şey olabilirim? kötülüklerin bazılarını bilmediğimi mi sanıyorsun? Tanrı aşkına, beni kaç kez Reginald'ın düşmanlarından, bir genç kızı arayıp babasının ihanetine karşılık onu kaç farklı şekilde becereceklerini söyleyen adamlardan kurtarmak zorunda kaldın?" Ona hiç söylememişti

Yıllar boyunca ona koşmasına neden olan dehşetin tam boyutunu. Yüzleştiği korkuların gerçek ölçüsü. Reginald'la yüzleşeceğini biliyordu ve bu durumdan dehşete düşmüştü.

Sonuçları. Onun yüzünden zarar görseydi nasıl yaşayabilirdi?

Kolları öfkeyle bükülmüştü.

"Bilseydim onu öldürürdüm, Roni. Onu hâlâ öldürebilirim," diye yemin etti.

"Sen ondan daha iyisin," diye iç geçirdi. "Ve o bu karmaşaya değmez. Ruhundaki lekeye değmez." kalktı ve onun gözlerinin içine baktı. "Senin ne olduğunu biliyorum, Taber. Ne olduğunu biliyorum. içime girdiğinde olur. Beni hayattan saklamana gerek yok. Tek ihtiyacım olan yanımda olacağını bilmek."

"Her zaman öyleydim." Şaşkınlıkla başını salladı. "Neden şimdi gideyim ki Roni? Sen benimsin. Sana bunu söylemişim."

Sabırsızca gözlerini devirdi. "Taber, ben sana ait değilim..."

"Cehenneme kadar yolun var." İnatçı erkek kibri her kelimeyi

aydınlattı. "I

Seni daha önce bebeğim, şimdi de söylüyorum. Sana sahip olduğumda konuyu yeniden düşünmek için çok geçti. Seninle oyun oynamayacağım. Sana yalan söylemeyeceğim. Ve beni terk etmene asla izin vermeyeceğim."

"Kalmaktan memnun olmam iyi bir şey. Şimdilik," diye mırıldandı yatağa tekrar uzanırken, gözlerini tavana dikerek

Kaşlarını çat. "İçindeki hayvan ortaya çıkıyor olmalı. Gerçi kedilerin sahiplenici olduğunu hiç bilmezdim. Tipine aykırı davranıyorsun, Taber."

Ona bakarken alaycı bir şekilde homurdandı, üstünlük ifadesiyle kaşlarını kaldırdı.

"Gerçekten mi?" dedi, sesi kalınlaşarak. "Kim demiş?"

"Vahşi Krallık," diye tersledi kız hiç öfkelenmeden.

"Vahşi Krallık'ın biraz daha araştırma yapması gerekiyor." Güldü, yatağa onun yanına yerleşti ve çarşafı üzerlerine çekerken onu vücudunun sıcaklığına yaklaştırdı.

"Bilmiyorum." Esnedi. "Bundan oldukça emin görünüyorlardı. Başka biriyle çiftleşemeyeceğinden emin misin?" Bu onu kabul etmek istediğinden daha fazla endişelendiriyordu. Onu içine attığı bu çılgın duruma alıştıktan sonra onu öldürmek zorunda kalmaktan nefret ederdi.

"Bilmiyorum. Ve kesinlikle de niyetim yok." homurdandı. "Seninle çiftleşmek beni öldürmek üzere. Sabah kalktığımda düz yürüyebileceğimden şüpheliyim. Ki bu çok da değil. Git Uyu." Uzanıp yatağın yanındaki küçük masanın üzerindeki ışığı söndürdü.

Sessizlik odayı doldurdu. Yorgunluk bedenini sürüklüyordu.

"Onu , Taber." Korkusunu dile getirdi Reginald'dan bir türlü kurtulamıyordu. "O tehlikeli."

Bir kez daha sessizlik aralarında uzun anlar boyunca uzadı.

"Ona göz kulak olacağız, Roni," diye söz verdi ona. "Unutma. Dostlarını yakınında tut. Düşmanlarını daha yakın tut. Reginald eninde sonunda elini gösterecek. Bunu yaptığında, içimizden biri onu durdurmak için orada olacak." Yorgun bir şekilde iç çekti. Annesinin onu öldürdüğüne dair şüphelerini ölüm aklından çıkmıştı. Biri onu öldürmüştü. Dağlık yolları her koşulda . Mükemmel bir yaz gününde asla o uçurumdan aşağı düşmezdi.

"Seni koruyacağım, Roni." Adamın güveni, rahatlatıcı bir sıcaklık dalgası gibi kadının üzerine çöktü.

"Bundan şüphem yok, Taber," diye iç geçirdi. "Endişelendiğim benim güvenliğim değil. Senin güvenliğin."

"Uyu bebeğim." Onu daha da yaklaştırdı, güçlü ve sıcak kolları onu koruyordu. "Yarın bununla başa çıkmak için yeterince yakın."

Gözlerini kapattı, eli yataktan ona doğru hareket etti. Karnı. Vücudundaki değişimi hissedebiliyordu. Umutsuz sıcaklık soğuyor, geriye sadece daha doğal bir arzu kalıyordu. A rahatlatıcı bir sıcaklık.

Acaba bu kadar çabuk mu olacaktı?

"Uyu." Adamın eli kadının elini kapattı. "Yarın yakında."
Bölüm Otuz Bir

"Tamam, dinleyin kedicikler." Kane, daha önce kurulmuş olan güvenli bölgeyi sarsmaya sert bir rüzgâr gibi geniş mutfağa girdi. "Burunlarınızı kremadan çekin, burada sorunlarımız var."

Sabah kahvaltı sonrası kahve ritüeli, Roni'nin orada olduğu birkaç gün boyunca sorunsuz işlemişti. Ama bu Kane'in yaptığı bir ritüel değildi. Şimdiye kadar hiç görmemişti. Merinus'un büyük, suskun ağabeyini gelişinden bu yana geçen günlerde sadece bir kez görmüştü. Her şeyi ve herkesi şüpheyle izliyordu.

Siyah saçları ve çarpıcı mavi gözleriyle yakışıklıydı. Uzun boyluydu, Kedi Irkı erkekleri kadar geniş değildi, ama bir güçlü bir zarafet göze çarpıyordu. Bu sabah uzun bacaklarındaki her kasla uyumlu bir kot pantolon ve sıkı, sert karnını vurguluyordu. Siyah bir tişört, düz, deri bir kemerle bağlanmış bel bandının içine sokulmuştu. Üzerinde Kemerindeki kılıflı silahı o kadar rahat bir güvenle taşıyordu ki, sanki vücudunun bir uzantısı gibiydi.

"Bana bir kez kedi yavrusu diyecek," dedi Sherra.
Roni'nin yanından alçak sesle mırıldanırken Roni aşağıya bakıyordu

kahve fincanı.

Küçük Pride Kedi Irkları arasındaki etkileşimler Roni'yi büyüledi. Birbirlerine ve onlar için kurulan malikâneye yavaş yavaş gelmekte olan diğer Irklara tamamen sadıktılar.

Büyük, geniş bir aile gibi. Birbirleriyle ve homurdanırlardı ama birbirleri için de inatla mücadele ederlerdi.

"Kane, her zaman olduğu gibi, girişlerin arzulanan çok şey bırakıyor," diye iç geçirdi Merinus, Callan eğlenerek kıkırdarken.

Merinus kardeşini ve ince kedigil dişi Sherra'yı ihtiyatlı bir endişeyle izledi.

"biraz zaman alıyor," dedi Taber Roni'ye, kahvesini doldururken elinde birkaç rapor tutan uzun boylu, kartal bakışlı adama bakarken.

Kane tehlikeliydi. Bunun için başka bir kelime yoktu. Gözleri mavi buzdan derin havuzlardı, kuşkuluydu ve Roni'yi tedirgin eden bir iç enerjiyle dalgalanıyordu. Belli ki Sherra'yı da tedirgin ediyordu. Yerinde kıpırdanarak adama öfke dolu bir bakış fırlattı.

"Merinus, kışını evde tut. O kadar. Sen ve Bayan Andrews. O keskin nişancılar nasıl oldu da bileşik ama hayatta kalan henüz bizimle oynamak istemiyor ve bilgiyi dışarıya ver." Tezgâha yaslanıp kahve fincanını bir yudum içmek için kaldırırken dudaklarında acımasız bir gülümseme belirdi. Geçici bir yudum. İzleyenlere, yakında hayatta kalan keskin nişancının Kane'in her türlü oyununu oynamaktan mutluluk duyacağını garanti etti. önerdi. Durum bu kadar tehlikeli olmasaydı bu düşünce karşısında ürperirdi.

"Peki ne başardın?" Callan masanın başındaki sandalyesinde arkasına yaslanıp diğer adamı dikkatle izlerken sessizce sordu. "Yeni arkadaşımızın geçici olarak anti-sosyal olduğu gerçeği dışında."

Kane homurdandı ve hâlâ buruşuk birkaç sayfa kâğıdı tutan eliyle dalgınca yanağını kaşıdı.

"Bunun bir Konsey işi olmama ihtimali var." Sesi kesinlikle daha tehlikeli bir hal aldı. "Henüz arkasında kimin olduğundan emin değilim ama yaklaşıyoruz. Toplayabildiğim kadarıyla, sizin genetiğiniz çorba kazanına karışmadan dünyanın daha iyi olacağına inanan küçük, seçkin bir gruba yaklaşıyor."

Roni büyük mutfak masasının etrafında toplanan Irkların yüz ifadelerine baktı. Yüz ifadeleri küçümseme ve öfke arasında değişiyordu.

"Hmm, acaba güzel ve erişilebilir kızları var mı?" Roni masanın üzerinden Tanner'a bakarken gözleri büyüdü. Tanner'ın sesindeki cinsel tehdit onu şaşırtmıştı.

Taber ona Bengal cinsi olduğunu söylemişti ve öyle görünüyordu.

Kalın, uzun siyah saçları altının birkaç tonuyla aydınlatılmıştı ve karanlık, niyetli yüzünü çerçeveliyordu. Düşmüş bir meleğe benziyordu, seksapeli ve şehvet dolu aşırılıkları vardı. Kehribar rengi bakışları uzun isli kirpiklerinin altında öfkeyle parıldarken gözleri tehlikeli bir şekilde kısılmıştı.

Roni, Tanner'ı da Taber'ı tanıdığı kadar uzun zamandır tanıyordu ve genç adam, arkadaş canlısı ve çapkın olmasına rağmen, her zaman Tehlikeli bir niyetin sınırında. Sanki ruhun içini görüyor ve çoğu zaman onu acımasızca yargılıyordu.

"Tanner." Callan sert bir uyarı homurdandı.

"ama Cal, onlar için çorbayı güzelce karıştırabilirim," diye homurdandı genç adam. "Kimseye zarar vermem."

"Kedi kavgaları için vaktimiz yok," diye tersledi Kane.

Karşılık olarak birden fazla hırlama ve birkaç hayvani hırıltı ile ödüllendirildi. Dudaklarından geçen sırtıış eğlendiriciydi ve Seste kalın ve seslendirilmemiş tehditlere rağmen kolay.

"Sadede , Kane," dedi Callan ona yumuşak bir sesle, ama Uyarısının ipekliği Roni'ye çok daha fazlasını anlattı. Yaşlı Kedi Cinsi

Merinus'un kardeşinin onları yönlendirdiği küçük kazılardan bıkmaya başlamıştı.

Keskin nişancılık mantıklı gelmiyordu. Diğer durumlarda Irklara karşı sergilediği kolay aşinalık, onun Callan'ın sürüsünün üyelerine hem saygı duyuyor hem de onları önemsiyordu. Yine de davranışları şimdi daha derin bir gerilime işaret ediyordu.

"Mesele şu ki," dedi Kane kahvesini bırakıp elindeki kâğıtlara bakarak, "önceki ırk gruplarının birkaç radikal üyesi bir araya gelmeye karar verdi. Kendilerine Kurtarıcılar diyorlar.

Ana gündemleri genetiği değiştirilmiş tüm insanların ölümü. Arkalarında çok fazla para yok ama ateş güçleri ve birkaç eski ordu mensubu var. Görünüşe göre Av sezonu, . Bilin bakalım günün avı kim?"

Uzun, gerilim dolu anlar boyunca sessizlik hüküm sürdü.

"Bunu bekliyorduk." Sözlerine rağmen Callan'ın sesi yorgun ve üzgündü. "Güvenlik önlemlerini tamamlamaya ne kadar yakınız?"

"Yakın." Kane omuz silkti. "Ama hiçbir sistem mükemmel değildir Callan. Kat etmemiz gereken çok yol var ve sınırlarımız her açıdan test ediliyor. Çoğunlukla sessizler, ellerini açmıyorlar ama izliyorlar. Söylentilere göre bir casus yerleştirmeye çalışıyorlarmış." Roni kaskatı kesildi, yumrukları kucağında sıkılırken Şimdi kendi şüphelerini inkâr etmek için mücadele ediyordu.

"Öyleyse yakalayın onu," diye tersledi Sherra Kane'e bakarken. "Hem sen ne için buradasın? Evde iş yapmaktan çok sosyalleşıyorsun."

"En azından sosyal olmaya istekliyim." Gülümsemesi gergin ve sertti. "Bu evdeki bazılarımızın aksine, bir beş dakikadan fazla medeni kalmayı gerçekten başarabilirim."

"Gerçekten mi?" diye alaycı bir tavırla konuştu. "Komik, tüm o küçük iğnelemeler ve yarı üstü kapalı hakaretler arasında fark etmemiştim. Affet beni, Kane. Elinden gelenin en iyisini yaptığına eminim." Gözleri kısıldı. Sahne

Roni'nin büyülenmiş bakışları önünde oynanan oyun, şimdiye kadar icat edilmiş tüm pembe dizilerden daha iyiydi.

"Beni zorlamaya devam edersen, Sherra, hoşuna gitmeyebilir sonuçları olacaktır." İkisi arasında duygu yoğunluğu artmıştı

"Senden hoşlanmıyorum... nokta." Ayağa kalktı ve Callan'a baktı. "Gerçek cevapları aldığımda Cal, bana haber ver. Sahip olduğu tek şey Lanet olası komplo bıktım usandım." Başı dik, uzun bir yeyle odadan çıktı, İnanılmaz derecede kalın sarı saçları omuzlarının üzerinden sallanıyor ve kapı aralığından geçerken ışığı yakalıyordu.

"Bu günlerden birinde..." Kane mırıldandı.

"Onu rahat bırak, Kane." Merinus'un sesi artık düz ve sertti. "Çok zorluyorsun." Kardeşi ona şaşkın bir bakış fırlattı.

"Bitmeden önce daha sert iteceğim," diye tersledi. "Ya izlersin ya da bana ne halt olduğunu söylersin. Seçim senin, Merri. Her iki durumda da istediğim cevapları alacağım."

"Yeter artık," diye emretti Callan, ayağa kalkıp diğer adamlarla yüzleşirken hayal kırıklığı seviyesinin kırılma noktasına ulaştığı belliydi. "Benim zamanım dışında özel hayatınla ilgilen, Kane." Sonra İrk erkeklerinin en gencine döndü. "Tanner, kasabaya git Bu gece. Elinizdeki kaynaklardan neler öğrenebileceğinize bir bakın. Bu işin içinde kimin ve neyin olduğunu bilmek istiyorum."

"Ben olsam önce yeni ziyaretçimize sormaya başlardım." Kavgaya karışan kaba, homurdanan ses mutfak kapısından geldi.

Roni Breed'i önceki geceden tanıdı. Merc, o onu çağırdıklarını düşündü. Sakin, koyu kahverengi gözleriyle onlara bakıyordu ama hiçbir şey onu çevreleyen ölüm aurasını gizleyemezdi.

"Anlamı?" Callan ona yumuşak bir sesle sordu.

"Yani, onu daha önce silah deposunun etrafında gizlice dolaşmaya çalışırken yakaladım. Buna son verdiğimde, onu izlemekle görevli adamlardan biri onu iletişim ofislerine girmeye çalışırken yakaladı. Bu çocuğun omzunda Azrail oturuyor, Callan. Ve o karanlık çehreyi özgür bırakmaya kararlıyım." Otuz İkinci Bölüm

"Reginald'ın hemen gitmesini sağlamanı istiyorum." Mutfağın dışındaki korunaklı bahçe alanına girdiklerinde Roni yüzünü Taber'a döndü.

Taber ve diğerlerinin, ev çok boğucu olduğunda kadınların gitmesine izin verdikleri tek dış alandı. Geniş bir avluydu, ama tepede duvardan duvara uzanan Kalın ahşap kirişler çok sayıda sarmaşığı barındırıyordu. Günün tüm sıcağında bile evi yavaş yavaş dolduran gerilimden serin bir kaçıştı.

Küçük mağaranın derinliklerine doğru ilerledi ve Merkezi bir çeşmenin etrafına yerleştirilmiş kalın, korunaklı çalılar ve alçak boylu ağaçlar.

Çeşitli çiçekli çalılar, çiçeklerinin baş döndürücü kokusuyla havayı dolduruyordu. Fıskiye şakacı bir şekilde şırıldayarak alana nem katıyor, ona bir duygusallık ve rahatlama havası veriyordu. Bir Taber'i babasının malikâneneden çıkarılması için ikna etmeye çalışırken umutsuzca mücadele etti.

Avucunu karnına dayadı ve midesini kemiren sinirleri yatıştırmaya çalıştı. Son günlerde onu rahatsız eden şiddetli sıcak giderek hafifliyordu. Hamileydi ve dehşete kapılmıştı. Hayatında hiç olmadığı kadar korkuyordu.

"Roni, bırak da işimizi yapalım," dedi Taber yumuşak bir sesle, Roni ona döndüğünde, henüz yüzleşemediği bir sıcaklık ve şefkatle onu izliyordu.

"Peki senin işin tam olarak ne?" diye sordu ona acı acı. "Birinin seni öldürmesini mi bekliyorsun? Reginald'ın yapmasını beklemek Buraya ne yapmaya geldiyse?"

"Benim işim bu araziye yönelik her türlü tehdidi kontrol altına almak." Sesi alçak perdeden geliyordu, ama kız onun sesinde yankılanan kaba homurtuyu duydu

Göğüs. "Seni koruyamayacağımı mı sanıyorsun?" Roni hayal kırıklığı içinde gözlerini devirdi. "Bunun sana olan inancımın hiçbir ilgisi yok ve her şey Reginald'ın neler bilmemle ilgili." Elini kesti Onunla burun buruna gelirken aralarındaki havanın içinden geçti.

İçindeki korkunun arttığını hissedebiliyordu. Midesinin çukurundaki his, Reginald'ın daha da kötüsünü planladığı konusunda onu uyarıyordu. Bakışlarında, bakışlarındaki O gece evden çıkarılırken talepleri hesaplıyordu. daha önce. Adam boğazına kadar belaya batmıştı ve onu da bu belanın içine çekmeye kararlıydı.

"Unutuyorsun, onu en az kadar iyi tanıyorum, Roni," diye dikkatle hatırlattı ona. "Neler biliyorum."

Onun bu ölçülü tınıdan nefret ediyordu. Sanki her kelimeyi, her hareketi onunla birlikte seçiyormuş gibi. Sanki ona sadece görmesini istediği kısımlarını gösteriyordu.

"Neden ona bu şans verdin, Taber?" Ona bağırarak istiyordu ama sesini dikkatli bir tıslama olarak tuttu. avlu. "Neden? Risk çok büyük."

"Ne ki?" Taber ona mantıklı bir şekilde sordu. Mantıktan nefret ederdi. *Onun* mantığından nefret ederdi. Çok soğukkanlı ve kendinden emin. "Onu kimin tuttuğunu ve ne istediğini bilmemiz gerekiyor. Eğer onu kaçırsak, tehdidi kontrol altına almak için çok geç olana kadar bunu öğrenemeyebiliriz. Bunu riske atamayız, Roni."

"Bunun yerine hayatını riske atıyorsun." Başını iki yana salladı, titreyen ellerini kot pantolonunun ceplerine soktu ve alanın en uzak köşesindeki geniş taş banklardan birine oturdu. Avlu.

"Hayatım her gün risk altında, bebeğim." Yanına oturup onu kollarının arasına alırken sertçe iç çekti. "Neyle bu kadar mücadele ettiğini bilmediğimi mi sanıyorsun? Çocuğumu taşıdığını bilmediğimi mi, Roni? Vücudundaki değişimi hissedemediğimi mi sanıyorsun? ne oldu?" Kadın adamın kollarında kaskatı kesildi. "Bundan emin olamazsın."

"Merinus gebe kaldığında kızgınlığı geçti. Umutsuz ihtiyaç artık seni çıldırtmıyor, Roni.

Hafifliyor." Adam kızın boynuna sokuldu, sıcak nefesi kızın teninde öyle bir zevkle dolaşıyordu ki kız titredi.

"Bu hiçbir şey ifade etmiyor." Başka, daha yoğun bir sıcaklık onu doldurmaya başladığında, zihninin ihtiyaçla bulanıklaşmasını önlemek için onu omuz silkmeye çalıştı. "Merinus'un hamile olması benim de hamile olduğum anlamına gelmez."

Doğal arzu, bir daha asla hissedemeyeceğini düşündüğü bir şeydi. Onsuz da yapabileceği bir şeydi. Eğer Taber'ın nefesini ensesinde hissederek onu becermek için çıldırmasına neden olmasaydı, onun üzerindeki etkisini çok daha kolay inkâr .

Okşama karşısında istemsizce eğildi, nefesi özlem dolu bir iç çekişle kesildi. Gölgele mağara benzeri atmosfer aniden ısındı, çok nemli oldu, onu hassaslaştırdı, topraksı şehvetin içine çekti. Onu gördüğünde hep sarsılırdı.

Kıkırdadı. Onu kendine doğru kaldırıp kucağına oturana kadar döndürürken ses alçak ve sıcaktı.

"Bırak beni." Ona karşı mücadele etti ama kalbinin serbest bırakılmakta olmadığını biliyordu.

Adam ona bakarken kolları onu kolayca kavradı, gözleri daraldı, koyulaştı, yoğunlaştı. Roni bu bakışın altında titredi. "Seni hâlâ deli gibi becermek istiyorum. Tam burada, Roni," diye fısıldadı hınzırca, eli yumuşak pamuklu gömleğinin altından kalçasına doğru kayarken, sonra göğsünün kıvrımına dolandı.

Roni, meme uçlarının zonklayan bir beklenti içinde zirveye ulaştığını hissetti. Onlar zonklıyor, onun dokunuşunu, ağzını arzuluyor, dilinin üzerlerinde erotik bir şekilde gezinmesini bekliyordu. Rahmi ihtiyaç içinde sıkıştı, amcığı ağladı, vücudunun her hücresinin ılgılık attığı istilaya hazırlandı.

"Biri bizi görecektir." Nefes nefese kalmamak için mücadele etti. "Ayrıca, tartışıyorduk..."

"Sen tartışıyordun. Aynı fikirde değildim," diye belirtti, tişörtünü göğüslerinin dolgun tepecikleri üzerine iterken sesi sabırlı olmaktan uzaktı. "Tartışmayı bitirdim ve şimdi başlayacağım ziyafet." Adamın sesiyle amcığı zonkluyor, başı aşağı inerken meme uçları sızlıyordu. Roni izledi, aniden ortaya çıkan Dudaklarını açarkenki şehvetli dolgunluğu, dilinin önce sert tepenin etrafında kıvrılması, onu kavurucu bir zevkle yakması.

"Tanrım, Taber." Taber'in ağzı şişmiş ucu kapatırken çaresizce inlemesine engel olamadı.

Dili hassaslaşmış tomurcuğun etrafında ıslak bir sıcaklıkla dönüyor, ağzı kızın üzerine çekiliyor, yanakları bükülüyordu.

Roni izlemekten kendini alamadı. Günahkârca şehvetli bir şeydi. Hiç görmediği bir manzara. Adamın karanlık yüzü onun için tahrik olmaktan kızarmıştı. Bu onun içindi. Dikkati sadece meme ucunu emmekten aldığı zevkteydi, verdiği zevk neredeyse orgazmikti.

Eli hassas teni tutarak tümseği daha yukarı itti, Dili uzun ucun üzerinde gezinirken hislerini yoğunlaştırıyordu. İçindeki suların aniden toplandığını hissedebiliyordu. Sıkışan vajina sonra dar kanaldan taşarak amının hızla hassaslaşan dudaklarını kapladı. Klitorisi ağrıyor, ağzının ritmik emişiyle birlikte nabız gibi atıyordu.

Ona karşı inledi, ses rahatlamak için çığlık atan sinir uçları boyunca titreşiyordu.

"Lezzetli." Başını kaldırdı, meme ucu yumuşak, nemli bir patlama sesiyle ağzından düştü.

"Buraya gel bebeğim, seni soymama izin ver. Sana göstereceğim..."

"Taber, vaktin varsa buraya dönmeni istiyorum." Callan'ın sesi avludan seslendi. "Seni ofiste bekliyor olacağız."

Taber'in kollarında kaskatı kesilen Roni'nin üzerine bir kova buzlu su dökülmüş gibi oldu ve gözleri panikle açıldı. Odanın sakinlerini unuttuğuna inanamıyordu. ev. Ne kadar kolay bir şekilde dışarı çıkabilir ve

Etraflarını saran sık yeşilliklerin ardında erotik bir sevişme.

"Kahretsin, sen kızışırken beni rahat bıraktı," diye mırıldandı.
"Şimdi eline geçen her fırsatta beni rahatsız edecek."

"Ne?" Başını iki yana sallayarak adamın kucağından hızla indi ve tişörtünü göğüslerinin üzerine geri çekti.

"Neden?"

Taber ayağa kalkarken yüzünü buruşturdu, ereksiyonunun çıkıntısı kalın ve sert bir şekilde kot pantolonunun ön kısmına baskı yapıyordu.

"Bunu ona ben yaptım." Özür dilemeyen bir sırtısla omuz silkti.
"Hepimiz yaptık. Fırsatını bulsak hâlâ yaparız.

Sinirleniyor." Güçlü omuzlarını silkti, neredeyse kaygısız bir sırtısla yüreğini burktu.

Onun yüzünde böyle bir gülümsemeyi ne kadar sık görmüştü? Gözleri neredeyse mizahla parlıyordu, dudakları rahat bir gülümsemeye dönüşmüştü. Çocuksu. Bu gülümsemede, bu bakışta bu kadar farklı olan şeyin ne olduğunu anladığında Roni'yi bir şaşkınlık kapladı. Bunu onun yüzünde hiç görmemişti.
Daha önce hiç bu kadar gevşediğini görmemiştim.

"Keşke beni de cezalandırmak için beklemek yerine seni tekmeleseydi," diye kabaca iç geçirdi. ", ne yapacaksan yap. Bir süre burada oturmak istiyorum." Tekrar banka oturdu, dizlerinin bağı çözülmüştü, ona bakarken kalbi hızla çarpıyordu.

Tanrı yardımcısı olsun, adam kelimelerle anlatılamayacak kadar yakışıklıydı ve onu tekrar kaybetmekten korkuyordu. Belki bu sefer kalıcı olarak.

"Yakında döneceğim." Sonra onun önünde diz çöktü, avucunu karnının alt kısmına koyarken bakışları onunkilerle buluştu. "İçeride kal Roni, ben dönene kadar evde kal. Bebeğimize iyi bak." Adamın sesini duyunca vücudunu statik bir zevk kapladı. Bu boğuk, derin, sinir uçlarını fiziksel bir dokunuş gibi okşuyordu. Ama

Sözlerinin boğuk zonklamasından daha da fazlası, arkasındaki seslendirilmemiş duyguydu.

"Emin olamazsın." Başını salladı, hissettiği değişen farkındalık karşısında kafası karışmıştı.

Bu sadece doğal olmayan uyarılmanın azalması değildi; bu kendi içindeki kabullenmeydi. Taber'sız bir hayata dayanamayan şeyin vücudu olmadığını öğreniyordu; kalbi ve Ruh.

Onu yeniden yaşatmadan önce hayatı ne kadar kasvetli ve boştu. Mücadele etmesini, olduğu kişi olmayı öğrenmesini sağlamıştı. Birkaç kısa gün içinde ona en çok özlemini çektiği şeyleri vermişti: besleyeceği kalbini, koruyacağı ruhunu, tadını çıkaracağı ve doyasıya seveceği bedenini ve bir aileyi. Taber ve çocukla birlikte hayalini kurduğu her şeye sahipti.

"Vücudundaki değişikliklerin kokusunu alabiliyorum," diye fısıldadı. "Tıpkı ateşinin kokusunu alabildiğim gibi, çocuğumuzun kokusunu da alabiliyorum. Bunun bana nasıl bir zevk verdiğini biliyor musun, Roni? Hiçbir şeyi, kimsesi olmayan ben Hayatım boyunca kendim olarak adlandırdığım, şimdi sadece sana değil, birlikte yarattığımız çocuğa da sahibim." Umutları görebiliyordu ve O anda içini dolduran korkular. Ona baktı, olduğu her şey, hayal ettiği her şey gözlerinin parlaklığında yansdı. Kaşlarını indirdi, ifadesi niyetli ve sert bir hal aldı. Sonra başını eğdi, dudaklarını ellerinin olduğu yere yerleştirene kadar vücudu daha da eğildi.

Parmakları Roni'nin omuzlarını kavradığında Roni'nin nefesi kesildi, kolları Roni'ye dolandı ve yüzünü Roni'nin alt kısmına bastırarak onu kendine yakın tuttu.

Mide. Kollarında çok güçlü ve emindi, ona eğilmişti, dikkati içinde oluştuğunu bildiği çocuktaydı.

"Seni seviyorum, Roni." Sözcükler zar zor duyulabiliyordu ama duygudan neredeyse kalbi duracaktı. "Bunu bil. Yıllardır seni özledim. Seni sevdim. Beni tamamlıyorsun..." Ona vermedi. Ona cevap vermek için zamanım yoktu. Fısıldadığı duyguyu kabul edecek zaman yok. etine karşı. Hızla ayağa kalktı ve kızdan uzaklaştı.

Onu. Öpücük yok. Dokunmak yok. Ona verdiği şeyi reddetme şansı .
Sanki onu reddedebilirmiş gibi.

Roni gözyaşlarıyla ve giderek yükselen duygularıyla savaşıırken başını
öne eğdi. Ne kadar korkmuş olursa olsun
Sonuç olarak onu seviyordu. Onu her zaman sevmişti. Ama adam
kelimelerle ifade edilemeyecek kadar inatçı değildi.

Bölüm Otuz Üç

"Benden sonsuza dek saklanabileceğini mi sandın, kızım? "Reginald'ın sesi, malikânenin oturma odasının huzurlu atmosferine tırtıklı bir müdahaleydi.

Roni, Reginald'ın aptalca bir şey yapmasını beklemesi gerektiğini biliyordu. Hiçbir zaman tanıdığı en zeki adam olmamıştı ama en aptallardan biri olmasını da beklemiyordu.

Aslında, Taber evin dışındayken nöbet tutan Kedi Irkları'nı atlatacak kadar yaratıcı olabileceğini düşünmemişti ama atlattı.

Bir dakika önce oturma odasında yalnızdı ve dışarıda birkaç yaralı Breed erkeğinin gelişini izliyordu, bir saniye sonra ise Her zaman nefret ettiği babasıyla yüzleşmek için kabaca sarsıldı.

"Burada ne yapıyorsun?" Ondan uzaklaştı, gözleri odanın açık kapısına gitti.

"Birinin burada olduğunu bilmeyeceğini mi Reginald?"

Adamın gözlerindeki bakış, temsil edebileceği tehlikenin gergin farkındalığıyla midesinin bulanmasına neden oldu.

"Öğrenseler de fark etmez," diye öfkeyle alay etti. "Ben sadece küçük kızımı ziyarete geldim. Yoksa bir baban olduğunu unuttun mu?"

"Her ," diye karşılık verdi. "Burada ne haltlar karıştırıyorsun? Bu adamları kızdırmayacak kadar aklın yok mu senin, Reggie?"

Gülümsemesi dehşet vericiydi. Kendinden emin, kendinden emin, mavi gözleri kötülükle ışıldarken yüzünde iffetsizce uzanıyordu.

"Ne yaptın sen, Reggie?" Roni, babası söz konusu olduğunda sahip olduğu son umut kırıntısının da koptuğunu hissedebiliyordu.

"Beni dinle Roni, onlar doğal değil. Onlar insan değil," tısladı onu dehşete düşüren fanatik bir coşkuyla. "O işareti sana onun koyduğunu biliyorum. Tek istediğim benimle gelmen. Sadece kısa bir süreliğine kızım ve arkadaşlarımla kan tahlili yapmasına izin ver. Sadece birkaç küçük test, hepsi bu."

"Ciddi olamazsın." Başını yavaşça salladı, ondan uzaklaştı, aniden hayatında karşılaştığı her şeyden daha fazla korktu. "Seninle hiçbir yere gitmiyorum. Eğer bu buraya neden geldin, o zaman şimdi vazgeçebilirsin."

Kaşlarını çattı, alnını karanlık ve uğursuz bir şekilde indirdi. Kalp atışları gergin bir şekilde hızlanıyordu. Ona hiç böyle bakmamıştı. Daha önce başka bir insanın gözlerinde böylesine nefret, böylesine mutlak bir aşağılama görmemişti. Ve bunun böyle olacağını hiç hayal etmemişti. ona yönelik.

"Benimle geleceksin, Roni," diye tersledi, deliliğın sınırlarında gezinen vahşi bir yoğunlukla onu izliyordu. "Sen onun yatağındaiken karnına neler yerleştirdiğini kimse bilemez. Benim çocuğumun pis bir hayvan olduğunu tüm dünyanın bilmesine izin vereceğimi mi sanıyorsun?" Adamın sesindeki tiksinti ve korkunç öfke karşısında irkildi.

"Sen delisin," diye fısıldadı. "Onların da herkes kadar yaşamaya hakkı var Reginald. Hatta daha fazla."

"Oh, o güzel küçük konuşmalarınızı bana bırakın," diye tükürdü küçümseyerek. " kızım, ne zamandır o piçle sikişiyorsun? Bu yüzden mi arkadaşlarımdan birinin senin yanında olmasına izin verirsem beni öldürmekle tehdit etti? Amcığının tamamen kendisine kalmasını istiyordu, değil mi?"

Adam ona yaklaştıkça Roni geri çekildi. Adamdan akan kara ve iğrenç nefreti hissedebiliyordu.

"Buna cevap vermeyeceğim," diye tersledi, ona karşı duyduğu korkunun ortaya çıkmasına izin vermeyi reddederek.

"Seni o tepelerde sümüklü bir velet gibi saklanırken ilk bulduğunda kaç yaşıındaydın? On mu?"

On bir mi? O zaman seni beceriyor muydu, Roni? Bu yüzden mi her fırsatta onun peşinden gidiyordun?" Umutsuzca başını salladı, evde olması gereken adamların hangi cehennemde olduğunu merak ediyordu.

"Bunu bir cevapla nitelendirmeyeceğim." Aralarına mümkün olduğunca mesafe koymak için mücadele etti. "Herkes senin arkadaşlarının sahip olduğu sapkınlıklara sahip değil, Reggie."

"Ona bu kadar hayran olduğunu bilseydim, sana kendim verirdim," diye alay etti. "O aptal sürtük annen öldükten sonra yatağında biraz heyecana ihtiyacım olabilirdi..."

"Dur." Roni umutsuzca başını salladı. "Annemi bu işe karıştırma, Reggie." Zayıf, yorgun annesi. Roni onu hatırlayınca titredi. Annesini hatırlamasına nadiren izin verirdi. Anılar kasvetli ve acılıydı. Margery Andrews çok fazla Reginald'ın onu sürüklediği hayat için narin, fazla nazikti.

"Annemi bu işe karıştırma," diye alay etti onunla zalimce. "Peki, sevgili annemi bu işin dışında bırakalım. Kızını kapıdan çıkar ve arabama bin ki küçük yolculuğumuza çıkabilelim."

"Neden?" Kanepe aralarındaydı ama açık kapıya giden yolu hâlâ kapalıydı. "Gerçekten seninle gelecek kadar aptal olduğumu mu düşünüyorsun? Senin ya da tanıdığın herhangi birinin bana dokunmasına izin verecek kadar, Reggie? Böyle bir şey olmayacak."

"O zaman bir takasa ne dersin?" Durakladı, onu dikkatle izliyordu, yüzünde muzaffer bir ifade vardı.

"Ne?" Delirmişti. Roni ona sadece göz kırpabildi. Onun sahip olduğu herhangi bir şey için kendi ruhunu takas edebileceğini düşünmesine bile hayret etti.

"Bir takas," diye tekrarladı usulca. "Sen benimle gel Roni, bırak çocuklar testlerini yapsınlar, ben de sana annenin o dağda saklanmak için neden bu kadar çok mücadele ettiğini anlatayım. Bana neden izin verdiğini söyleyeceğim.

Onu istediğim gibi ve arkadaşlarımla istediği gibi kullanabilirdim. Sana babanın gerçekte kim olduğunu söyleyeceğim kızım." Zaman durmuş gibiydi

Roni için. Reginald'ı büyülenmiş bir dehşet duygusuyla ve bir parça da minnettarlıkla izledi. O kadar derine inen bir minnettarlık ki neredeyse dizlerinin bağı

çözülüyordu. "Sen benim babam değilsin."

"Bunun kalbini kırdığını görebiliyorum," diye tehlikeli bir şekilde tersledi. "Ne yani, benim kızım olamayacak kadar iyi olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bence bir yılan senin çocuğun olmak için fazla iyi olurdu, ama bu sadece benim fikrim." Onun dikkatini dağıtması, kanepenin üzerinden atlayıp kapıya doğru koşmasına yetecek kadar pozisyon değiştirmesini sağlaması gerekiyordu.

Yine de ona diğer taraftan baktığı sürece tuzağa düştü. "Söyle bana Reggie, babamın kim olduğu neden umurumda olsun ki? O kadar da önemli biri olamaz. zaten."

" mıydım?" Kıkırdadı. Tanrım, gerçekten de yaşlı bir kocakarı gibi kıkırdadı. Kocakarılar kadın değil miydi?

"Elbette yaparsın Reggie." Sesini sakinleştirici bir tonda tutarak, adamın kendisini yakalamak için fazla ısrarcı olmasını engellemeyi umuyordu. Adamın yüz ifadesine sinen niyeti görebiliyordu, vücudu hazırlık için kasılıyordu.

"Hayır, bunu sana söylemezdim, Roni. Teksas'taki tüm topraklar için değil, küçük kız. Bir sebep olmadan olmaz.

Çünkü bu benim hayatım anlamına gelirdi. Ama şimdi sana söyleyeceğim, eğer benimle güzel ve huzurlu bir gelersen." ve vahşi bakışları ona bir zamanlar gördüğü kuduz bir köpeği hatırlatıyordu.

Kendisini evden çıkarmasına izin veremezdi. Eğer yaparsa, onun avantajı çok daha büyük olacaktı.

"Seninle gelmiyorum," dedi ona dikkatle, biraz daha geriye çekilerek, deli olduğunu bile bile onu izleyerek. "Ve Taber beni götürmene izin vermeyecek, Reginald. Malikânenen benimle ayrılamazsın.

varken gitmelisiniz."

Gözleri kısıldı. "Kokuşmuş küçük kediniz sizin için endişelenemeyecek kadar meşgul, küçük kız. Ve hayır cevabını kabul etmeyeceğim."

O zaman onun için atladı. Roni biliyordu ki Ondan kaçmak için sadece bir saniyesi vardı, yanından kapıya doğru koşmak için çok az şansı vardı. Adam elini saçlarına götürdüğünde kadın kıpırdandı. Reginald ona ne zaman öfkelense önce saçlarını tutardı. Gerekli gördüğü ceza için onu yerinde tutardı.

Taber'in adını haykırarak kanepeye doğru koşarken parmaklarının başının yanından geçtiğini hissetti. Herkes hangi cehennemdeydi? Her neyse?

"Kaltak." Neredeyse . Adam ayak bileğini yakaladığında kanepeyi temizliyordu, vücudunu döndürmek, karnını korumak için savaşıırken nefesini kesecek kadar güçle onu geri çekti ve orada büyüyen kırılğan yaşam.

Minderlere doğru zıpladı ve adam onu tutmaya çalışırken diğer ayağıyla tekme attı.

Yardım istemek için çığlık atacak nefesi kalmamıştı. Kaçmaya çalışmak için gücüne ve aklına ihtiyacı vardı. Çığlıklarını kimse duymadıysa, o zaman kimse ona yardım edecek kadar yakınında değildi.

Kasıklarına doğru bir tekme savurdu ve iskaladı ama kalçasına indirdiği darbenin geriye doğru sendeledi. Zıpladı ve adamın üzerinden yuvarlandı.

Kanepede, ayak bileği adamın sertçe bükmesinden dolayı acı verici bir ağrı .

Tökezleyerek kapıya doğru koştu ve Reginald'ın arkasından acımasızca küfrettiğini duyunca Taber'in adını tekrar haykırdı.

"Benimle geleceğini söyledim." Saçlarını tekrar yakaladı, bu sefer başının yan tarafına onu sersemleten keskin bir darbe indirdi ve acıdan yere yığılıyor.

"Taber," diye tekrar haykırmaya çalıştı, onu uyarmak için, birilerini uyarmak için. Ama karanlık etrafını sarmış, onu içine çekiyordu.

Zihninde yankılanan kana susamış hayvan sadece hayal ettiğini biliyordu.

Otuz Dördüncü Bölüm

Roni'nin evin içinde yankılanan çalgınca çığlıklarını duyduğunda öfke şiddetli, neredeyse boğucu dalgalar halinde Taber'in üzerine çöktü. Merinus, Callan ve onun için koşarak gelmişti. Reginald'ın malikaneye gizlice girdiğini gördü, niyetinden korkuyordu.

Kadının çığlıklarını ilk duyduğunda arka bahçeden geliyordu. Oturma odasına girdiğinde, piçin yumruğunu kapatıp kadının şakağına vurarak onu yere serdiğini gördü.

Merhamet söz konusu değildi. İçini yırtan öfkeyi dizginlemek söz konusu değildi. Kadına yönelik tehdidi hafifletmek için çaresizce kendini diğer adamın üzerine atarken kükremesi odada yankılandı.

Reginald, Taber'dan daha hızlı ve daha iyi durumdaydı. bekleniyordu. Yerde yuvarlandılar, yaşlı adam homurdanarak Taber'ın kaburgalarına neredeyse nefesini kesecek ve onu bir saniyeliğine geriye savuracak kadar güçlü bir darbe indirdi.

Ama yetişkin hayatı boyunca dikkatle tasmaladığı hayvan artık özgürdü. Taber'ın değer verdiği her şeyi tehdit etmeye cüret eden bu adam için kaçış ya da merhamet olmayacaktı.

Sadece dalgın bir şekilde, şu anda içeri doğru ilerleyen adamların farkındaydı. Oda. Callan diğerlerinden birine doktoru bulması için emir verirken Roni güvenli bir yere çekildi.

Taber, Reginald'la yüzleşirken Callan, "O yaşıyor, Taber," diye seslendi. "Bırakın gitsin. Bırakın adamlar onu alsın."

Taber'ın boğazını yırtan kükremesi Reginald'ı geriye doğru tökezletirken solgunlaştırdı.

Yaşlı adama saldırdı. Yumruğu yan tarafa çarptı Reginald'ın kafasından kan fışkırdı, et yırtıldı. Onu sarsarak

yere düştü ve yaşlı adamın gözleri yuvalarından fırlarken onu acımasızca salladı.

"Beni öldürürsen ne olacağını biliyorsun," diye hırladı Reginald Taber'ın elinden kurtulmayı başarırken. "Bütün haberlerde çıkacak, evlat. Herkes öğrenecek."

"Umurumda olup olmadığını sor," diye homurdandı Taber, geri çekilirken arkasından volta atarak.

Reginald'ın ağızı umutsuzca çalıştı. "Ona zarar vermedim."

"Sen öldün."

"dostum," diye yalvarıyordu Reginald şimdi. Geri çekildi Taber onu acımasızca takip ederken ondan kaçmaya çalışarak oda boyunca ilerledi. "Ona zarar vermediğimi biliyorsun." Taber sustu. Diğer adam karar verici hamleyi yapmasaydı, o anda içindeki susuzluğu, intikam hırsını dindirebilirdi. Reginald arkasından küçük, ölümcül bir tabanca çıkardı ve yüzünde memnuniyet dolu bir gülümseme belirirken Taber'ın göğsüne nişan aldı. Parmağı tetiğin üzerinde sıkılaştı. "Geber, kedi."

Silah ateş alınca Taber kendini yana attı. Eşzamanlı birkaç tanesi daha patladı. Ayağa yuvarlanırken, Reginald'ın vücuduna saplanan kurşunlar yüzünden vücudunun sarsılmasını izledi. Biri kalbine. Biri gözlerinin tam ortasına. Neredeyse ağır çekimde düştü, vücudunun içi boş gümbürtüsü odada yankılandı.

"Kahretsin, kedi çocuk, kuduz bir hayvanı nasıl öldüreceğini sana daha kaç kere söylemem gerekiyor?" Kane odaya girerken tersledi, ayağıyla cesedi dikkatlice dürttü. "Evet, işte böyle yaparsın. Her seferinde bir kurşun."

Taber Merinus'un kardeşine döndü, adrenalin hâlâ içinde dolaşıyor, öfke beyninde sivri uçlu bir çekiç gibi dövölüyordu.

"Bana bir daha kedicik dersin o silahı kılına sokar ve seni kendi kurşunlarıyla vururum," diye öfkeyle hırladı Merinus'un kardeşiyle burun buruna gelirken. "Çalıştığın şeyi beğenmiyorsan defol git, Kane."

Kane gözlerini kırpıştırarak ona baktı. Neredeyse Roni'ninkiler renginde, genellikle sert ve soğuk olan mavi gözleri hafifçe çözülmüş gibiydi. Elleri omuzlarına doğru kalktı.

"Ateşkes mi?" Kane önerdi.

Taber sertçe nefes aldı, başını salladı ve denecek gibi görünmeyen öfkeyle savaştı.

"O piç kurusu eve nasıl girdi?" Sonra Callan'a döndü. "Üzerinde Merc var sanıyordum.

Ne oldu böyle?"

"Bir şekilde Merc'ü gafil avladı. Onu oldukça iyi yere serdi." Callan başını iki adamına işaret ederek salladı. Reginald'ın cesedini sürükleyerek odadan çıkardı. "Onu yakaladık, Taber. Her şey bitti." Yorgun bir şekilde iç çekerken Callan omzuna bir tokat attı. "Şimdi kadınının yanına git. Uyandığında sana ihtiyacı olacak."

* * * * *

Taber yatak odasına girdiğinde Roni çoktan uyanmıştı. Merinus yatakta onun yanına oturmuş, Roni yüzünün yan tarafına nemli bir bez tutarken onunla usulca konuşuyordu.

yırtılmış, omzu çizilmiş, yüzünün yan tarafı şimdiden morarmıştı. Hayatında gördüğü en güzel manzaraydı.

"O öldü mü?" Gözyaşı dökmesini, belki de pişmanlık duymasını bekliyordu. Ama kadının gözleri onun öldüğüne dair acı bir umutla parlıyordu.

Merinus ayağa kalkıp odadan çıkarken ona "Özür dilerim," diye fısıldadı.

"Taber, sen yapman gerekeni yaptın." Diğer kadın onun yanında durdu ve elini kaldırarak teselli edici bir şekilde omzunu ovdu. "Bunun için kendini hırpalama. Eminim başka bir seçeneğin yoktu." Kabul edilebilir başka bir sonuç yoktu, diye düşündü Taber. Bir çocuk yetiştiren ve onu istismar eden hiçbir adamın yaşamasına izin verilmemeliydi.

Kapı Merinus'un arkasından sessizce kapanırken Roni'yi izledi, onun saklamaya çalıştığı acıyı, korkuyu gördü. Sonunda kabul edemeyeceği bir çizgiyi mi aşmıştı?

"O benim babam değildi." Sonra sesi çatallaştı. "Annem bana onun olmadığını neden söylemedi, Taber? Neden benden sakladı?"

Sanki sonunda içinde bir şeyler gevşemiş .
Taber hızla yatağa doğru ilerledi, onu kucağına çekti, kalbi onun için parçalanıyordu.

"Bilmiyorum bebeğim," diye fısıldadı acı içinde.

"Babamı severdi." Yumrukları adamın gömleğinin kumaşında sıkıştı. "Sevdiğini biliyorum. Bana sevdiğini söyledi. Neden o piçle birlikteydi? Neden ona zarar vermesine izin verdi?" Öfkesini hissedebiliyordu. Yıllarca süren ihmal ve duygusal istismarın acısı içinde zonkluyordu. Ne kadar çabalamış olursa olsun, onu her şeyden koruyamamıştı. Ve şimdi bile, onu yüzleştirdiği hayatın tam bilgisinden koruyamıyordu. Çocuklarının yüzleşeceği hayattan. Sadece ona sarılıp dua edebilirdi.

"Bu acıyı senden almak için her şeyimi verirdim." Geri çekildi, ona baktı, ruhu onun tuttuğunu bilmekten zevk alırken bile kalbi onun için acı çekiyordu. O yapmadı
Ondan nefret ediyordu. Bazen serbest kalan o hayvandan korkmuyordu. Onun her şeyini kabullenmişti. Ve eğer yapabilseydi, onu bu acıdan kurtarmak için her şeyini verirdi.

Gözleri şaşkınlık ve acı dolu karanlık havuzlardı ama ona olan güvenini görebiliyordu. Ona olan ihtiyacını.

"," diye iç geçirdi sonunda. "Hiçbir şeyi değiştirmedim, Taber. Hiçbirini, eğer sana sahip olamayacağım anlamına geliyorsa. Gerisi önemli değil, Reginald'ın acımasızlığına bir dipnottan başka. Bununla yaşayabilirim. Sensiz yaşayamam."

Bunu ona nasıl yapabildi? Bu kadar basit kelimelerle göğsünün gururla dolmasını sağlamak? Onu fethedebilecekmiş gibi hissettirmek

Ona destek olacak tek şey gülümsemesi mi?

"Bana her zaman sahip olacaksın," diye yemin etti, sesi boğuktu. Duyguların içini doldurması onu bile şaşırttı. Kız onun her parçasını dolduruyordu. "Her zaman, Roni. Her zaman bana sahipsin."

Onun yanağına dokundu. Adam neredeyse sarsılarak elini onunkine götürdü, kavradı, ağzına götürdü ve sıcak, içten bir öpücük kondurdu. Avucuna bir öpücük kondurdu.

"O zaman mutluyum," diye iç geçirdi, yorgun, bitkin bir iç çekişti. "Sarıl bana, Taber. Yanıma uzan ve sadece sarıl bana. Benimle dinlen."

Onu yatağa indirdi, kollarına çekti, başı çenesinin altında sıkışırken onu göğsüne sıkıca tuttu. Onun bedenine nefes almak kadar doğal bir şekilde yerleşti. Rahatlatıcı. Isıtıcı.

"Çocuğumuz sevinecek," diye fısıldadı uykulu uykulu.

"Her zaman, Roni. Çocuğumuza tapılacak." Bunun başka türlü olmayacağını ruhunun derinliklerine kadar biliyordu.

Kadın bir iç çekti ve son günlerde yaşadığı olaylar sonunda kalan gücünü de tüketirken ona doğru gevşedi. Nefes alışının derinleştiğini duydu, vücudunun gevşediğini hissetti ve tek bir damla gözyaşının düşmesine izin verdi

yavaşça gözünden uzaklaştı. Kız onun hediyesiydi. Onun ruhu. Onunla, her gün pusuda bekleyen hayvanla mücadele eden adama kurtuluş gelmişti.

onun içinde. Onunla birlikte sonunda huzuru bulmuştu.

Bölüm Otuz Beş

Aaron Lawrence hareketsiz, donmuş bir şekilde oturuyordu, gözleri televizyon ekranına yapışmıştı, geçmiş bir gelgit dalgası gücüyle üzerinden akıp gidiyordu. Uyuşmuş zihninden süzülen kelimeler çok az anlam taşıyordu. Tek gördüğü onun yüzüydü. Bir daha asla göremeyeceğini sandığı bir yüz.

Veronica Andrews. Reginald ve Margaret Andrews'in kızı. Ruhu protesto çığlıkları atıyordu. Ona ihanet eden piç için o bir hiçti. Kız onun kızıydı. Onun çocuğuydu. Ruhunu tamamlayan kadınla arasındaki son bağdı. Onun işlediğine inandığı suçlardan dehşet içinde kaçan kadın.

Kızını. Gözyaşlarına ve kederine karşı koydu. Annesine o kadar çok benziyordu ki. Alnının aynı yumuşak kıvrımı, koyu mavi gözleri, yanağının kıvrımı. Yüzünü beyazlatan korku...

Muhabirler onu taciz ederken bir hayvan sürüsü gibiydiler. Kıyafetlerini yırtıyorlardı. Ona bağıyorlardı. Göğsünde çalkalanan öfkeyle banttan haberi izledi.

"İsimlerini al." Oğluna bakmadı. Seth her şeyi halledecekti. Artık ne yapacağını biliyordu.

Aaron içinde biriken öfkeyle savaşıırken çenesi sıkıştı. Boynundaki işaret bir . Doğal olmayan. Aylardır, Seth'in Irklar konusundaki tarafsız duruşuna rağmen, Aaron hayvanları yok etme girişimine para aktarıyordu. Haber bültenlerini daha yakından izlediğinde, kısa röportajı gördü daha sonra -kızı ve evcil hayvanı arasındaki küçük düğün töreninden sonra- bu desteğin sona ermesi gerektiğini yorgun bir şekilde kabul etti. Eğer kız mutluysa.

Kaşlarını çattı. Ya öyle değilse? Ya bir şekilde buna zorlandıysa? Eğer öyleyse, onu eve getirebilirdi. Ona bakabilirdi. Ona veremediği her şeyi verebilirdi. hayatı boyunca. Onun babası olabilir.

İşte bu, diye düşündü, yükselen umutla. Seth yapabiliirdi Bu. Elbette Aaron oğlunu bu işi kendi yöntemiyle yapmaya ikna etmesi gerektiğini biliyordu. Seth çok açık sözlü, çok dürüsttü. Aaron'a o kadar çok benziyor olmasaydı, o çocuğun bir başkasının soyundan geldiğinden şüpheleneceği günler olurdu.

Aynı koyu kahverengi saçlar ve çelik grisi gözler. Aynı patrisyen özellikler. Geçmişin aynasına bakmak gibiydi. oğluna baktığında. Ama o iyi bir çocuktı, diye hatırlattı Aaron kendine. Güçlü.

Sertti. İstedliğini elde etmek için yeterince büyük ve zekiydi. istediği zaman, istediği şekilde. Hile yapmasına gerek yoktu. Babasının yaptığı gibi değil.

"Ona söyleyemezsin." Aaron şimdi Seth'e dönmüş, oğlunun yüzündeki sert amacı görüyordu. "Bana söz ver, Seth. Yemin ederim, eğer Ona gerçeği söylemezsen, seni bir daha asla kandırmam." Seth'in yüzünde alaycı bir gülümseme belirdi ama babasına bakmadı. Gözlerini televizyona dikmişti. Pride'la yapılan nadir röportajlardan biri daha.

"Bana hep yalan söyleyeceksin Aaron." Seth boyun eğerek geniş omuzlarını silkti.

Aaron irkildi. O kadar uzun zamandır ona "baba" dememişti ki Aaron bu kelimenin sesini bile unutmuştu.

"Ona söyleyemezsin, Seth." Keder kalbini kırbaçladı. Eğer Seth ona gerçeği söylerse, onu asla affetmeyecekti. Ona asla baba diyemezdi.

Seth derin bir iç çekti. "Ona söylemeyeceğim."

"Dikkatli olmamız gerekecek," diye uyardı Aaron onu. "Dikkatli olmalıyız.

önce bir şeyler izle. Adamların iyice kontrol etsin. Gerçekten iyi. Kızın mutlu olduğundan emin olun."

Seth o zaman ona baktı, gözleri düşünceli bir şekilde kısıldı. "O

kasabada kalabiliriz." Aaron televizyonu işaret etti Rapor. "Bırakın adamlarınız kontrol ..."

"Cevapları bulabilirim..."

"Lütfen, Seth." Aaron tüm gücüyle yalvardı. "Yemin ederim, hiçbir şey yapmayacağım. Sadece emin olmama izin ver. Sadece bu seferlik. Emin olmama izin ver, benim ."

Seth onu yakından izledi. Aaron oğlunun ne gördüğünün fazlasıyla farkındaydı. Yaşlı adam, kırık dökük, tekerlekli sandalyeye bağlı, yavaş yavaş ölüyordu. Ve . Günahlarının bedelini olabilecek en kötü şekilde ödüyordu.

Yavaş, acılı bir ölüm. Aaron bunu biliyordu ve bunu kullanmaktan çekinmiyordu. Seth'in, Aaron'ın onu lanetlediği o geniş onur çizgisini nereden bulduğunu merak ediyordu.

Seth yorgun bir ifadeyle elini yüzüne sildi. "Göreceğiz Aaron. Göreceğiz." Zayıf düşecekti. Aaron tekerlekli sandalyesine geri oturdu ve Kalbi sıkışarak rapora geri döndü.

Güzel Veronica. Onun kızı. Onun tatlı, mükemmel küçük kızı. Yakında eve dönecekti, kendi kendine söz verdi. Çok, çok yakında.

Sonsöz

Sherra düşünceli bir şekilde Kane'i izliyordu; gözlerini ondan alamıyor, vücudunun ona aylardır söylediği şeyi inkâr etmeye devam edemiyordu. Kızıışmaya başlamıştı. İhtiyacın minik parmaklarının etini tırmaladığını hissedebiliyor, ona teslim olmasını talep ediyordu. Üreme içgüdüsü. On yıldan uzun bir süre önce onu kadını, eşi yapan adama gitmesini talep ediyordu.

Tanrım, gerçekten o kadar uzun zaman olmuş muydu? On bir yıldan fazla. O bir gece için, yaratıcıları kadar sapkın ve çılgın doğmuş bir kardeşin fanatik planları için on bir uzun, işkence dolu yıl acı çekmişti. Onu hiç sevmemiş bir adam için acı çekmişti. Ona hiçbir zaman gerçekten ihtiyaç duymamıştı. Eğer ikisini de yapmış olsaydı, belki de, sadece belki de, başka pek çok şey olmazdı.

Sherra. Bebeğim. Evet. Ah kahretsin, evet bebeğim, beni içeri al... Hatırladığı kelimeler ruhuna batan bir bıçak gibiydi. Yine de anılarla ne kadar savaşırsa, o kadar canlı hale geliyorlardı.

Kane Tyler. Uzun boylu, güçlü, varlığı bile O zaman nefesini kesmiş, neredeyse boğacak kadar güçlü bir arzuyla doldurmuştu. Dokunuşu duyularını dağlamıştı, öpücüğü... İnledi. Öpücüğü hatırlamayacaktı. Dilinin darbesiyle kalbinin nasıl sıkıştığını hatırlamayacaktı.

Ayağa kalkıp kendini pencereden, avluda kendinden emin, kibirli bir güçle ilerleyen Kane'in görüntüsünden uzaklaştırmaya çalışırken vücudunu bir ürperti kapladı.

Merinus sırrını daha ne kadar saklayacaktı, diye düşündü parmaklarını yüzüne dökülen uzun saçlarının arasından geçirirken. Kız kardeşin erkek kardeşe yıllar önce kaybettiği çocuğunu haber vermesi için daha ne kadar zaman geçmesi gerekiyordu? Çocuk öldürülen bir kadın var ?

Elini karnına götürdü ve rahmi ihtiyaç içinde dalgalanırken bir hayalet dokunuşuyla karnının üzerinde gezdirdi.

O çocuğun ne kaç kez hayal etmişti? Babasının masmavi gözlerine sahip erken gelişmiş bir oğul ya da onun uzun siyah saçlarına sahip bir kız çocuğu hayal etmişti. İkisinin de en iyisi olabilecek bir çocuk.

Şerra gözyaşlarına karşı koydu, bir zamanlar içini dolduran tüm o işe yaramaz hayallere, umutlara karşı savaştı. Hayat ona geçmişi telafi etme şansı olmadığını öğretmişti. Yaşadıklarından pişmanlık duymanın bir anlamı yoktu. geri alınamazdı.

Seni seviyorum, Sherra... Hatırladığı sözler zihninde fısıldadı.
Geri döneceğim bebeğim, yemin ederim.

Geri döneceğim ve yardım getireceğim... Ama hiç dönmemiştir. Onun için asla geri dönmedi.

Bilim adamları onun üremekte olduğunu öğrendiklerinde mest olmuşlardı. Çocuğun hayatını güvence altına almak için her türlü önlem alınmıştı. Her Ölüme meyilli bir zihin dışında bir önlem. Bebeğinin ölümü.

Etrafında yankılanan iniltinin kendisine ait olamayacağından emin oldu. Yıllar önce o kayıp çocuk için ağlamıştı. Acısının tuzlu nemiyle ruhu kanayana kadar ağlamıştı. Kalbinin içinde boş bir kabuktan başka bir şey kalmayana kadar ağlamıştı. Ta ki Kane dönene kadar. Ve onunla birlikte, sahip olduğu anılar da umutsuzca savaştı.

Ahh, Sherra. Evet, bebeğim. Çok sıkı. Çok sıcak ve sıkı. Amcığı sikinin itişini hatırlayınca sarsılarak kasıldı.
. İzlemişti. Bunu hatırlıyordu. Güçlü ereksiyonunun her santiminin kılsız amının yakıcı derinliklerine batışını izlemişti. Kılların olmayışı onu büyülemişti. Dolgun dudakları yalamayı, kadının sularının dilinin üzerinde kaydığını hissetmeyi çok sevmişti.

"Dur," diye fısıldadı, parmakları saçlarını itti, kavradı, acının kalp ağrısı perdesini yırtmasını umuyordu.

Sadece bir gece geçirmişlerdi. Onu eğitmesi gereken bir zamanda sadece sekiz çalıntı saat. Onu eğitmişti, Ama vermesi emredilen derslerde değil. Onun yerine onu sikiyle eğitmişti. Onu öpücüğüne, dokunuşuna Ellerini. Onu önce sevmek, sonra da nefret etmek için eğitti. Kendisi kadar güçsüz olduğu gerçeğine rağmen, nefretten kurtulamıyor gibi görünüyordu.

Dayan. Onun kardeşi idi. Sırdaşı. Güvendiği birkaç kişiden biriydi.

İhaneti en kötüsüydü. Merinus ona Kane'i öldürmeye çalıştığını söylemişti. Yemeğine ilacı koyan oydu. Zaten zayıf olan bedenini istenmeyen kürtaja zorlayan ilaç. Sherra'nın sahip olduğu her şeyi yok eden kardeşi olmuştu. Ve şimdi burada, on bir yıl sonra, vücudu Kontrol edemediği bir şehvetle eziyet çekiyor, kalbi artık savaşılamayacağı anılarla kırılıyordu.

Tanrım, evet. Sikimi yala, bebeğim. Evet, Sherra, oh cehennem, oh cehennem... Geri çekilmeye çalışmıştı, tohumunu ağzına dökmek için ama Sherra onun özünün tadı için çaresizdi. İçinde bulundukları eylemin her yönünü bilmek için çaresizdi.

Hatırladığı tat karşısında dudaklarını yaladı.

"Ona ne zaman söyleyeceksin?" Merc ofisin kapısında durmuş, acı ve boş gözlerle ona bakıyordu. Hayatında önemli olan her şeyi kaybetmenin acısını çok iyi biliyordu, diye düşündü.

"Yapacağımı kim söyledi?" Kızgınlık döneminde olduğunu bildiği gerçeğinden saklanamazdı. Kahretsin, hepsi biliyordu. Onun kokusu sadece Kane tarafından tespit edilemez. Sadece o, kadının vücudunun neler yaşadığının farkında değildi.

"Bunu ondan sonsuza kadar saklayamazsın. O aptal değil." Kollarını güçlü göğsünün üzerinde kavuştururken başını salladı. "Geçmiş geride bırakmanın zamanı geldi, Şerra." Hırladı. "Senin için güzel bir tavsiye veriyorsun," diye tersledi. "Kendi geçmişini kabul edecek kadar güçlü olduğunda, Mercury, o zaman kabul etmediğim için bana kızabilirsin.

benim." Belden aşığı bir . Şerra acı içinde inlerken başını salladı.

"Merc, özür dilerim."

Yorgun bir şekilde imzaladı. "Gerçeklerden fazlası değil. Ama şimdi bir şansın var, Sherra. Eşin hâlâ yaşıyor.

Ve içinizde oluşmaya başlayan acıyı hafifletmeye fazlasıyla hazır. Neden savaşıyorsun ki? Bundan daha fazlasını hak etmiyor musun?"

"Herhangi birimiz mi?" diye fısıldadı. "Yapamam Merc. Yapamam." Başka bir çocuğı daha kaybetmeyi kaldıramazdı. Kane'i tekrar kaybetmeyi göze alamazdı. "Çok uzun yıllar, çok fazla öfke."

"O senin adamın," dedi basitçe. "Yakında, hayır cevabını kabul etmeyecek. O zaman ne yapacaksın? Seni bulduğundan beri ondan sakladığın gerçeğı ne yapacaksın?" Yorgun, acı bir dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Bilmiyorum," diye iç geçirdi kasvetli bir şekilde. "Sadece bilmiyorum. Ve belki de beni gerçekten ama gerçekten dehşete düşüren kısım da bu, Merc. Onun cezasıyla yüzleşebilir miyim bilmiyorum." Merc başını yavaşça salladı. "Günleri saymaya başla, Sherra. Çünkü yakında, çok yakında Yakında artık saklanamayacaksın. Anlayacaktır ve anladığında da sana neden erkeğın olduğunu gösterecektir. Belki o zaman farkına varacaksın. savaşmak boşunadır."

Dönüp odadan çıktı ve o anda ne kadar haklı olduğunu fark etti. Yakında ihtiyaçlarını gizleyemeyecekti. Vücudunun her hücreğini istila edecekler, onu çaresiz bırakacaklar ve öylesine ateşlendireceklerdi ki rahatlamak için çığılık atacaktı. Biliyordu. Biliyordu.

Çünkü bu bir döngüydü. Her yıl. Ondan ayrı geçirdiğı her uzun yıl acı çekmişti. Ölene kadar acı çekti. tek uygun alternatif gibi görünüyordu. Ona lanet edene, ondan nefret edene kadar acı çekti ve sonunda son bir umutsuz hamleyle Kendisinden ve doğadan asla çocuk olmayacağını biliyordu. Doktor'u onu kısırlaştırması için kandırmış ve kendisinden çalınan çocuk ve adamlarla ilgili bir şansını sonsuza dek yok etmişti. O yapmıştı düşünülemez. Ve şimdi, daha fazla acı çekecekti. Her zamanki gibi. Tek başına.

Yazar hakkında:

Lora Leigh, Kentucky'de yaşıyan 36 yaşında bir eş ve annedir. Yazı hayatını ele geçirmeye niyetli karakterlerin parlak, canlı görüntülerini hayal ediyor ve ortaya çıktıkları kadar hızlı kaybolmadan önce onları bilgisayarının sabit diskine yerleştirmek için sürekli bir savaş veriyor.

Lora'nın ailesi ve yazarlık hayatı, uyum içinde olmasa da birbirleriyle nispeten barış içinde bir arada var oluyor. Anlayışlı bir koca, zor sahneler ve inatçı karakterlerle geç saatlere kadar süren gecelerin anahtarıdır. İnsan doğasına ve erkek ruhunun işleyişine dair içgörülerini ona kahkaha dolu saatler ve hayata geçirmek için yorulmadan çalıştığı sayısız romantik fikir sağlıyor.

Lora okuyucularından gelen mektupları memnuniyetle karşılıyor. Ona yazabilirsiniz c/o
Ellora's Cave Publishing, P.O. Box 787, Hudson, Ohio 44236-0787.

Lora Leigh tarafından da:

- Aiden'in Hayırseverliği
- Elemental Arzular
- Heather'in Hediyesi
- Yakup'un İnancı
- Kanun ve Düzensizlik 1: Hareket İhlalleri - Veronica Chadwick ile
- Marly'nin Seçimi
- Menage a Magick
- Sarah'nın Baştan Çıkarması
- Baştan Çıkarma
- Gölge Miras
- Parçalanmış Miras
- Teslimiyet
- Teslimiyet

- Canavarı Ayartmak
- Wolfe'un Umudu

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Okuyucuların neden bu kitaba doymadığını kendiniz keşfedin çok ödüllü yayıncı Ellora's Cave. İster e-kitapları ister basılı kitapları tercih edin, EC'yi web'de şu adresten ziyaret ettiğinizden emin olun Sizi nefessiz bırakacak erotik bir okuma deneyimi için www.ellorascave.com.

www.ellorascave.com

Bu Başlık Hakkında

Bu e-Kitap, OverDrive, Inc. tarafından üretilen ReaderWorks®Publisher 2.0 kullanılarak oluşturulmuştur.

ReaderWorks hakkında daha fazla bilgi için lütfen bizi Web'de şu adresten ziyaret edin www.overdrive.com/readerworks

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

